

สัญญาแห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลิวเจียงสู่การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทาง
วัฒนธรรม

SIWEI WU

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

สัญญาแห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงสู่การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทาง
วัฒนธรรม

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Cultural Symbolism and Creative Product Design of Miluo River Dragon Boat Festival

SIWEI WU

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY

IN VISUAL ARTS

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์ได้พิจารณาคุณวุฒิ
นิพนธ์ของ SIWEI WU ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภานุ สรวายสุวรรณ)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภานุ สรวายสุวรรณ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณวุฒินิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการ
วัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64810018: สาขาวิชา: ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม; ปร.ด.
(ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง, สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม, การออกแบบ
ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม, ทัศนศิลป์และการออกแบบ

SIWEI WU : สัญลักษณ์แห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงสู่การสร้างสรรค
ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม. (Cultural Symbolism and Creative Product Design of
Miluo River Dragon Boat Festival) คณะกรรมการควบคุมคุชวินิพนธ์: ปีติวรรณ สมไทย, ภา
นุสรวยสุวรรณ ปี พ.ศ. 2568.

งานวิจัยเรื่อง สัญลักษณ์แห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงสู่การสร้างสรรค
ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร การวิจัยภาคสนาม และการวิจัยแบบสห
วิทยาการในการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาล
ไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงที่แสดงสัญลักษณ์ต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย และการสืบทอด
ในปัจจุบัน 2) วิเคราะห์สัญลักษณ์ต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย สู่การสร้างสัญลักษณ์ที่
แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย 3) สร้างสรรคผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการ
เปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

ผลการวิจัย พบว่าการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างพัฒนาจากความ
เชื่อเรื่องการบูชาธรรมชาติไปสู่การรำลึกถึงบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ชวีหยวน
กระโดดแม่น้ำถ้อเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเปลี่ยนจากพิธีกรรมบวงสรวงมังกร
ไปสู่กิจกรรมที่มุ่งเน้นการรำลึกถึงจิตวิญญาณแห่งความรักชาติ การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงช่วย
เสริมสร้างความลึกซึ้งให้กับวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้เทศกาลนี้
คงอยู่และได้รับการเฉลิมฉลองในรูปแบบที่หลากหลายจนถึงปัจจุบัน เนื่องด้วยการพัฒนาของสังคม
ความต้องการของผู้คนที่มิต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจึงเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ตั้งแต่พิธีกรรม
เช่นไหว้ในอดีตถึงการแข่งขันกีฬาและงานเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน สัญลักษณ์ทาง
วัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างได้ปรับตัวให้สอดคล้องกับพัฒนาการของสังคมและความต้องการ
ใหม่ของผู้คน งานวิจัยนี้ได้เสนอชุดสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่ที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของยุค
สมัย เช่น แนวคิดเรื่องการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดีและการสืบทอดวัฒนธรรม ซึ่งเป็นคุณค่าร่วมสมัยที่
สำคัญ พร้อมทั้งสำรวจแนวทางในการผสมผสานความต้องการใหม่เหล่านี้เข้ากับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เพื่อให้เทศกาลนี้ยังคงมีความหมายและสืบทอดต่อไปในสังคมปัจจุบันผ่าน
การประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์

ทางวัฒนธรรม ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงถึงรากฐานวัฒนธรรม คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง แต่ยังนำเสนอรูปแบบการสร้างสรรค์ที่เป็นแนวทางใหม่ในการส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างให้สามารถดำรงอยู่และเติบโตต่อไปในยุคปัจจุบัน

64810018: MAJOR: VISUAL ARTS; Ph.D. (VISUAL ARTS)

KEYWORDS: Miluo River Dragon Boat Festival, cultural symbols, cultural creative product design, visual artistic design

SIWEI WU : CULTURAL SYMBOLISM AND CREATIVE PRODUCT DESIGN OF MILUO RIVER DRAGON BOAT FESTIVAL. ADVISORY COMMITTEE: PITIWAT SOMTHAI, PANU SUAYSUWAN 2025.

The research on Cultural Symbolism and Creative Product Design of Miluo River Dragon Boat Festival using document research, field research and interdisciplinary research methods, aims to 1) study the historical turning points of the narrative of Miluo River Dragon Boat Festival, highlighting the various symbols that represent changes throughout different historical periods and their transmission in the present day; 2) analyze the various symbols of change across different historical periods and develop symbols that reflect the transformation of the times; 3) create cultural products based on the symbols representing the historical transformations in the narrative of Miluo River Dragon Boat Festival.

The research results showed that the cultural transformation of the Dragon Boat Festival has evolved from beliefs in nature worship to the commemoration of significant historical figures. The pivotal event of Qu Yuan's leap into the river represents a major turning point, which shifted the festival from a dragon worship ritual to one focused on honoring the spirit of patriotism. This transformation not only enriched the cultural depth of the Dragon Boat Festival but also established a crucial foundation that has allowed the festival to endure and be celebrated in diverse forms up to the present day. With the development of society, the demands of the people for the Dragon Boat Festival's cultural expression have similarly evolved. From sacrificial rituals in the past to modern-day sports competitions and cultural celebrations, the cultural symbols of the festival have adapted to the evolving social landscape and new needs of the people. This research presents a new set of cultural symbols that reflect the changes of the times, such as concepts of healthy living and cultural inheritance, which are

significant contemporary values. Furthermore, the study explores ways to integrate these new demands with the cultural symbols of the Dragon Boat Festival, ensuring that the festival continues to retain its relevance and be passed down in contemporary society. This is achieved through the application of cultural symbols of the Dragon Boat Festival in the design of creative cultural products. The series of works titled “Miluo River Dragon Boat Festival” not only highlights the cultural foundation and preserves the original identity of the Miluo River Dragon Boat Festival but also presents innovative approaches to promoting the conservation and transmission of the festival's culture, ensuring its continued existence and growth in the modern era.

กิตติกรรมประกาศ

ดุขฎฐินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยวกรรมกรรณาจากรองศาสตราจารย์ปีติววรรณ สมไทย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุ สรวยสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาและแนะนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ด้วยความปรารณาดี ตลอดจนพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และคณาจารย์ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม โดยเฉพาะศาสตราจารย์ภรดี พันธุมภกร ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ต้นยาภิรมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู บุญลิขิตศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษา เรืองชีวิน ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร ดร.นิกร กาเจริญ และศาสตราจารย์ ดร. Chen Ying มหาวิทยาลัยหนานหนิง ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีคุณค่า ขอขอบพระคุณสำหรับคำแนะนำทั้งด้านการเรียนและการงาน และความดูแลเอาใจใส่ในการเรียน การทำวิจัย และเป็นตัวอย่างความเป็นครูที่ดีแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ล้ามคณะศิลปกรรมศาสตร์ คุณตุนุพล วรกิจบำรุง คุณนันทิศา วีระเกล้า คุณชนิตา บุญสิทธิ์ คุณชลิตา เคียงสุวรรณ คุณWang Yufeng และล้ามผู้แปลดุขฎฐินิพนธ์ฉบับนี้ที่ช่วยเหลือ สนับสนุนและให้ความดูแลเอาใจใส่ในการเรียนและการทำวิจัยแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณครอบครัวและกัลยาณมิตรที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดการศึกษาระดับปริญญาเอก และขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลและคำชี้แนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทเวทีแต่บิดา มารดา อันเป็นที่รักและเคารพ ตลอดจนครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุน งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	10
ภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้วิจัย.....	10
ภูมิหลังและบริบทของเมืองมีหลัว.....	14
ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองมีหลัว.....	19
เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง.....	21

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	35
สัญญาทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	35
1. การแบ่งลำดับชั้นของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	35
2. องค์ประกอบและลักษณะของสัญญาทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำ มีหลัว เจียง	39
3. การสร้างระบบสัญญาทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง.....	41
ภาพร่างของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม	51
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	57
1. การเขียนม้วนภาพยาวของผลงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม	57
2. การจดทะเบียนลิขสิทธิ์ผลงาน.....	70
3. ตัวอย่างผลงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม.....	72
4. การปรับปรุงรายละเอียด.....	80
5. การผลิตม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม.....	88
6. สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน	95
สรุป.....	96
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานออกแบบ	97
การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์	97
การวิเคราะห์สัญลักษณ์สำคัญ.....	122
การวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการทางวัฒนธรรม	129
สรุป.....	197
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	199
สรุปผลการวิจัย.....	199
อภิปรายผลการวิจัย	201
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	202

บรรณานุกรม.....	204
ภาคผนวก.....	207
ภาคผนวก ก.....	208
ภาคผนวก ข.....	210
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	214

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 ทฤษฎีของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง.....	22
ตารางที่ 3-1 ประเภทของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	41
ตารางที่ 3-2 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมก่อนเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหยวน	43
ตารางที่ 3-3 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหยวน	45
ตารางที่ 3-4 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมหลังเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหยวน.....	46
ตารางที่ 3-5 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ.....	49
ตารางที่ 4-1 ตารางวิเคราะห์การออกแบบที่สมบูรณ์.....	117
ตารางที่ 4-2 ตารางวิเคราะห์สัญญาณหลัก	127
ตารางที่ 4-3 การวิเคราะห์สัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลง	189

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 สวนอนุรักษ์ของชวี่หยวน.....	11
ภาพที่ 2-2 สุสานของชวี่หยวน.....	12
ภาพที่ 2-3 ภาพเหมือนของชวี่หยวนในวัดชวี่จื่อ.....	13
ภาพที่ 2-4 เมืองมีหลัวและแม่น้ำมีหลัว.....	14
ภาพที่ 2-5 เทือกเขามี่หลัวเชิงตั้ง.....	15
ภาพที่ 2-6 อุทยานพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งชาติแม่น้ำมีหลัว.....	15
ภาพที่ 2-7 แม่น้ำมีหลัวไหลลงสู่ทะเลสาบตั้งถึง.....	16
ภาพที่ 2-8 การเก็บเกี่ยวในนาข้าว.....	16
ภาพที่ 2-9 ทิวทัศน์ของหมู่บ้านภูเขามี่หลัว.....	17
ภาพที่ 2-10 แผนที่เมืองมีหลัว.....	18
ภาพที่ 2-11 การแข่งเรือมังกรนานาชาติแม่น้ำมีหลัว.....	19
ภาพที่ 2-12 จุดชมวิວัจฉริยะ VR อุทยานวัฒนธรรมชวี่หยวน.....	20
ภาพที่ 2-13 แผนภาพดาวนักษัตรแบบจีน.....	25
ภาพที่ 2-14 แผนภาพกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด.....	25
ภาพที่ 2-15 จารึกกระดูกกระดองเต่าและจารึกทองสัมฤทธิ์ที่มีคำว่า “มังกร”.....	26
ภาพที่ 2-16 ตำแหน่งของดาวอังคาร.....	28
ภาพที่ 2-17 ที่อยู่อาศัยเดิมของชวี่หยวน.....	29
ภาพที่ 2-18 ภาพวาดมังกรและภาพวาดนกฟีนิกซ์ที่ค้นพบจากสุสานฉู่ในยุคครณรัฐ.....	31
ภาพที่ 2-19 วิวัฒนาการและจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัว เจียง.....	32

ภาพที่ 3-1 ทฤษฎี Cultural Iceberg โดย Edward Twitchell Hall Jr.	36
ภาพที่ 3-2 ทฤษฎีวัฒนธรรมสามปัจจัย ที่นำเสนอโดย Malinowsk	37
ภาพที่ 3-3 ทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม	38
ภาพที่ 3-4 ลำดับชั้นทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	39
ภาพที่ 3-5 องค์ประกอบของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	40
ภาพที่ 3-6 ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	42
ภาพที่ 3-7 ขนาดของผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	51
ภาพที่ 3-8 ผลงาน A Thousand Miles of Rivers and Mountains โดย Wang Xi Meng ราชวงศ์ ซ่งเหนือ	52
ภาพที่ 3-9 การจัดองค์ประกอบของผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	52
ภาพที่ 3-10 ภาพร่างผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	53
ภาพที่ 3-11 การแบ่งองค์ประกอบเนื้อหาจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ในผลงานชุด “ภาพเทศกาล ไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	53
ภาพที่ 3-12 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด	54
ภาพที่ 3-13 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการบูชามังกร	54
ภาพที่ 3-14 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงเหตุการณ์การกระโดดน้ำ ของชวีหยวน	55
ภาพที่ 3-15 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการรำลึกชวีหยวน	55
ภาพที่ 3-16 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่อนาคต	56
ภาพที่ 3-17 ไอคอนซอฟต์แวร์ Procreate	58
ภาพที่ 3-18 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวาดรูป ได้แก่ iPad Pro (11 นิ้ว) และ Apple Pencil รุ่นที่ 2	58
ภาพที่ 3-19 ไอคอนซอฟต์แวร์ Photoshop	59
ภาพที่ 3-20 การนำม้วนภาพยาวแยกเป็นไฟล์ต้นฉบับห้าไฟล์	59
ภาพที่ 3-21 การสร้างไฟล์เตอร์ตามเนื้อหาขององค์ประกอบม้วนภาพยาว	59

ภาพที่ 3-22 อุปกรณ์ที่ใช้วาดภาพเป็นหลัก คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ThinkPad X1 YOGA และจาวาดภาพ XPPen Artist Pro 16 (Gen2).....	61
ภาพที่ 3-23 ภาพแสดงแนวความคิดการร่างองค์ประกอบ “หางฟินิกซ์” เบื้องต้น	62
ภาพที่ 3-24 โครงร่างพื้นฐานและการจับคู่สีขององค์ประกอบ “หางฟินิกซ์”	63
ภาพที่ 3-25 การลงรายละเอียดขององค์ประกอบ “หางฟินิกซ์”	63
ภาพที่ 3-26 การปรับแก้ขององค์ประกอบ “หางฟินิกซ์” ในขั้นสุดท้าย.....	64
ภาพที่ 3-27 ภาพหน้าเว็บไซต์ทางการ Midjourney	66
ภาพที่ 3-28 ภาพพื้นฐานขององค์ประกอบ “กวีชวีหยวน” ที่สร้างโดย AI.....	67
ภาพที่ 3-29 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับแต่งองค์ประกอบ “กวีชวีหยวน”	68
ภาพที่ 3-30 ภาพที่ได้หลังจากทำการรวมภาพแล้ว.....	70
ภาพที่ 3-31 หนังสือรับรองการจดทะเบียนผลงาน	71
ภาพที่ 3-32 เอกสารสำหรับการพิมพ์ฉลากบนกล่องกำมะหยี่	73
ภาพที่ 3-33 ไฟล์สำหรับพิมพ์ฉลากบนม้วนภาพยาว	73
ภาพที่ 3-34 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ม้วนภาพยาว	73
ภาพที่ 3-35 การพิมพ์ Epson Micro Piezo Art Print บนกระดาษชวานจื่อ	74
ภาพที่ 3-36 การตัดและทำขอบกระดาษชวานจื่อด้วยความร้อนสูง.....	75
ภาพที่ 3-37 การหุ้มด้วยผ้าไหมชงเงินและการติดฉลาก	76
ภาพที่ 3-38 การฉีกขอบด้วยความร้อนสูง	77
ภาพที่ 3-39 การติดแกนไม้	78
ภาพที่ 3-40 การติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคล	78
ภาพที่ 3-41 การเย็บกระดุมด้วยมือ	79
ภาพที่ 3-42 ภาพหน้าจอจากการรายงานข่าว	82
ภาพที่ 3-43 ภาพตัวอย่างการปรับขนาด	83
ภาพที่ 3-44 ภาพถ่ายจริงของผู้วิจัยขณะสร้างสรรค์ผลงาน	84

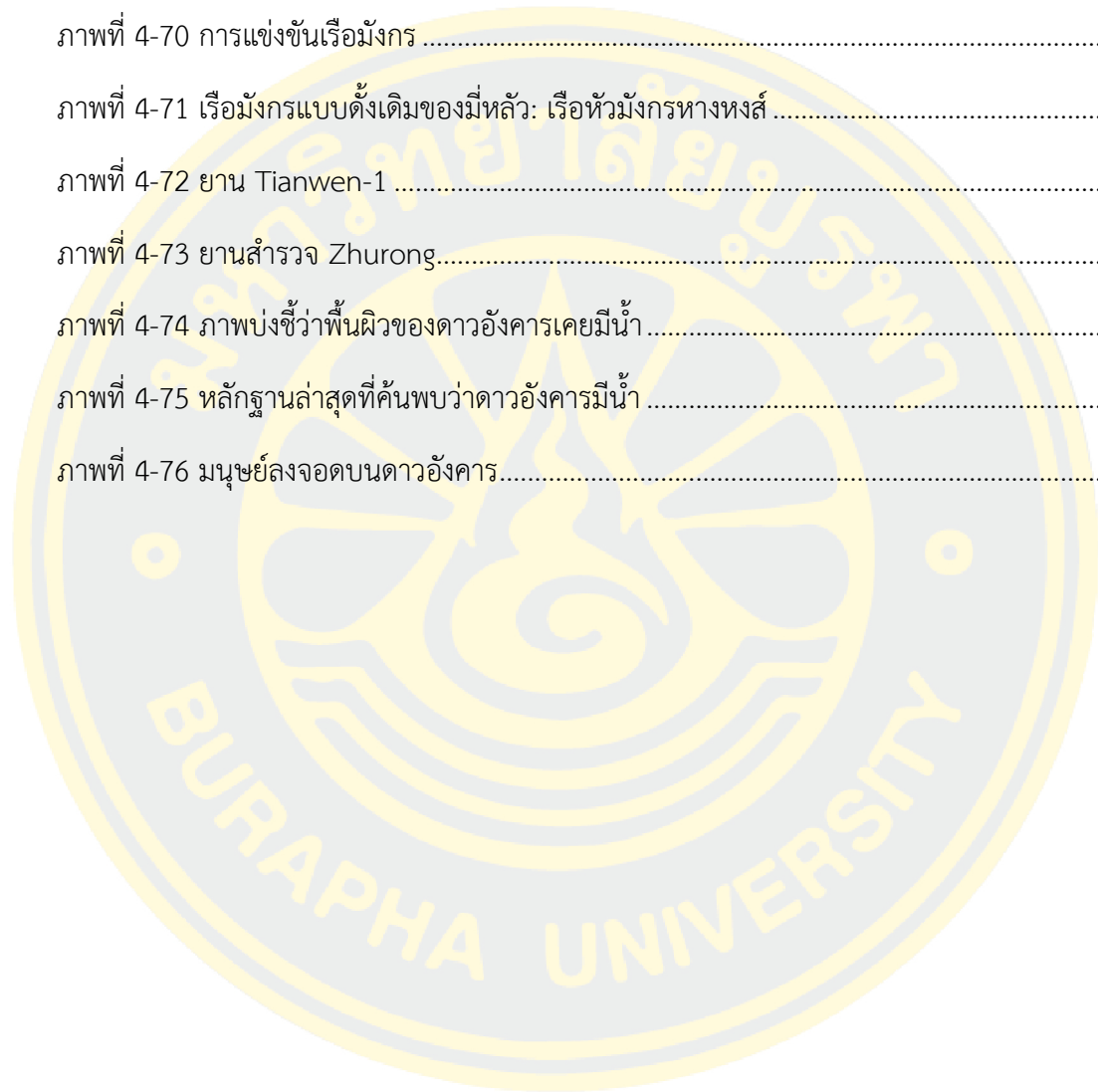
ภาพที่ 3-45 ภาพหน้าจอของพารามิเตอร์ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปที่ผู้วิจัยใช้	85
ภาพที่ 3-46 การเปรียบเทียบตัวอย่างก่อนและหลังการปรับปรุงรายละเอียด	86
ภาพที่ 3-47 การเปรียบเทียบตัวอย่างก่อนและหลังการเพิ่มคุณลักษณะทางวัฒนธรรม	87
ภาพที่ 3-48 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ฉลากบนกล่องผ้าไหม	88
ภาพที่ 3-49 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ฉลากบนม้วนภาพยาว	89
ภาพที่ 3-50 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ม้วนภาพยาว	89
ภาพที่ 3-51 การพิมพ์ Epson Micro Piezo Art Print บนผ้าไหม	90
ภาพที่ 3-52 การตัดและทำขอบผ้าแพร์ด้วยความร้อนสูง	91
ภาพที่ 3-53 การหุ้มด้วยผ้าไหมชงเงินและการติดฉลาก	92
ภาพที่ 3-54 การผนึกขอบด้วยความร้อนสูง	92
ภาพที่ 3-55 การติดแกนไม้	93
ภาพที่ 3-56 การโครงกรอบไม้และรีบบิ้นมงคล	94
ภาพที่ 3-57 การเย็บกระดุมด้วยมือ	94
ภาพที่ 4-1 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	98
ภาพที่ 4-2 หัวเรื่อง “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	98
ภาพที่ 4-3 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด	100
ภาพที่ 4-4 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการบูชามังกร	100
ภาพที่ 4-5 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวี หยวน	101
ภาพที่ 4-6 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการรำลึกชวีหยวน	102
ภาพที่ 4-7 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่อนาคต	103
ภาพที่ 4-8 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ส่วนท้าย	103
ภาพที่ 4-9 ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”	106

ภาพที่ 4-10 คู่มือการใช้งานผลิตภัณฑ์มันวมสมุดประทับตราไซส์มินิ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำ มีหัวเจียง”	106
ภาพที่ 4-11 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมันวมภาพยาวกึ่งของที่ระลึก “ภาพเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	107
ภาพที่ 4-12 คู่มือการใช้งานผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมันวมภาพยาวกึ่งของที่ระลึก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	108
ภาพที่ 4-13 แม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	109
ภาพที่ 4-14 คู่มือการใช้งานแม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม	109
ภาพที่ 4-15 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมันวมภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ชุดสิ่งผลิตพิเศษ	110
ภาพที่ 4-16 ภาพแสดงผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมันวมภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ที่ปรับเป็นภาพสำหรับประดับตกแต่ง.....	111
ภาพที่ 4-17 ผลลัพธ์ของห้องแสดงผลิตภัณฑ์แบบดิจิทัลที่มีประสบการณ์สมจริงและภาพเคลื่อนไหว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	112
ภาพที่ 4-18 ผลลัพธ์ของโครงการปรับปรุงความสวยงามของกำแพงเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	113
ภาพที่ 4-19 ผลลัพธ์ของโครงการออกแบบผนังวัฒนธรรมในพื้นที่ของเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	114
ภาพที่ 4-20 ผลลัพธ์ของแถบกันชนประตูกระจก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”	115
ภาพที่ 4-21 ผลลัพธ์ของสายคล้อง “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” แบบสิ่งทำพิเศษ.	115
ภาพที่ 4-22 ผลลัพธ์ของเทปกาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” แบบสิ่งทำพิเศษ....	116
ภาพที่ 4-23 สัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด ภัยแล้งและอุทกภัย สัตว์มีพิษทั้งห้า แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่าง “วันที่ห้าเดือนห้า” กับจุดเริ่มต้นของฤดูร้อน	123
ภาพที่ 4-24 การแข่งขันเรือมังกรชิงแชมป์โลกของสมาคมเรือมังกรนานาชาติปี 2024 ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองมีหัว	126

ภาพที่ 4-25 การนำสัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดมาใช้.....	130
ภาพที่ 4-26 องค์ประกอบของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า”	132
ภาพที่ 4-27 ละครสั้นเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของเมืองมีหลัว “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเมืองมีหลัว - ความลับแห่งเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง”	133
ภาพที่ 4-28 ภาพสัตว์มีพิษทั้งห้า.....	134
ภาพที่ 4-29 กิจกรรมเกมพื้นบ้าน “ยิงสัตว์มีพิษทั้งห้า” ที่จัดขึ้นที่สวนวัฒนธรรมชวีจื่อในเมืองมีหลัว ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง	134
ภาพที่ 4-30 การสร้างสัญลักษณ์บ๊ะจ่าง	135
ภาพที่ 4-31 สัญลักษณ์บ๊ะจ่างทั้งห้าชิ้นที่ถูกทำให้ดูมีชีวิต.....	137
ภาพที่ 4-32 ภาพของชวีหยวนที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้น	138
ภาพที่ 4-33 ภาพวาดของชวีหยวนที่ถูกสร้างขึ้นโดยจิตรกรในอดีตจนปัจจุบัน.....	140
ภาพที่ 4-34 การวิจัยภาพลักษณ์ของชวีหยวน.....	141
ภาพที่ 4-35 เรื่องราวของชวีหยวนกับชาวประมงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	145
ภาพที่ 4-36 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของชาวประมง: เสื้อคลุมกันฝนชว้อ (เสื้อกันฝนของคนสมัยโบราณ).....	145
ภาพที่ 4-37 “ภาพวาดอวินจงจวินจากกวีเก้าเฟลง” ผลงานของศิลปินชื่อดัง Fu Baoshi	147
ภาพที่ 4-38 ภาพอวินจงจวินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	149
ภาพที่ 4-39 หน้าโถงสักการะของศาลเจ้าชวีจื่อ มีป้ายแขวนไว้ว่า “ส่องแสงสว่างแข่งกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์” เป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณรักชาติของชวีหยวนและส่องแสงสว่างแข่งกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์.....	150
ภาพที่ 4-40 สารคดีทางวัฒนธรรม “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”และการแสดงภาพถ่ายมรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว.....	151
ภาพที่ 4-41 ประเพณีเก็บสมุนไพรร้อยชนิด	152
ภาพที่ 4-42 การเก็บสมุนไพรร้อยชนิด.....	152
ภาพที่ 4-43 ประเพณีการทำถุงหอม	154

ภาพที่ 4-44 การแขวนถุงหอม.....	154
ภาพที่ 4-45 การเตรียมสมุนไพรที่ใช้เติมในถุงหอม (อ้ายเย่): การคัดแยก การตากแห้ง การกดให้นุ่ม	155
ภาพที่ 4-46 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ของประเพณีการแขวนถุงหอม.....	156
ภาพที่ 4-47 การอ้างอิงฉากหมู่บ้านที่ตั้งถิ่นฐานของ “ครอบครัวบ๊ะจ่าง” เมืองมีหลัว.....	157
ภาพที่ 4-48 ถุงหอมที่วางขายในตลาดมรดกทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเมืองมีหลัว.....	157
ภาพที่ 4-49 กิจกรรมทำถุงหอมที่สวนวัฒนธรรมชวีจื่อ.....	159
ภาพที่ 4-50 ประเพณีแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้.....	160
ภาพที่ 4-51 การแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้.....	160
ภาพที่ 4-52 ความนิยมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง: ซอใบอ้ายเย่.....	162
ภาพที่ 4-53 ประเพณีห่อบ๊ะจ่าง.....	163
ภาพที่ 4-54 การห่อบ๊ะจ่าง.....	164
ภาพที่ 4-55 บ๊ะจ่างเขาควยของแม่น้ำมีหลัวเจียง.....	165
ภาพที่ 4-56 สัญลักษณ์บ๊ะจ่างในบางส่วนของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”.....	166
ภาพที่ 4-57 ประเพณีโยนบ๊ะจ่าง.....	167
ภาพที่ 4-58 การโยนบ๊ะจ่าง.....	168
ภาพที่ 4-59 ประเพณีการเย็บบ้านเกิด.....	169
ภาพที่ 4-60 ประเพณีการตีหม้อเฮล้าสยงหวง.....	170
ภาพที่ 4-61 การตีหม้อเฮล้าสยงหวง.....	170
ภาพที่ 4-62 การวาดเฮล้าสยงหวง.....	171
ภาพที่ 4-63 ประเพณีการพรมเฮล้าสยงหวง.....	172
ภาพที่ 4-64 การต้มน้ำมังกร.....	173
ภาพที่ 4-65 การอาบน้ำมังกร.....	175
ภาพที่ 4-66 การไปวัด.....	177

ภาพที่ 4-67 ศาลเจ้าชิวจี้อ.....	177
ภาพที่ 4-68 บริเวณพิธีการไปวัด.....	178
ภาพที่ 4-69 ประเพณีการแข่งขันเรือมังกร	180
ภาพที่ 4-70 การแข่งขันเรือมังกร	180
ภาพที่ 4-71 เรือมังกรแบบดั้งเดิมของมีหลัว: เรือหัวมังกรหางหงส์	181
ภาพที่ 4-72 ยาน Tianwen-1	184
ภาพที่ 4-73 ยานสำรวจ Zhurong.....	184
ภาพที่ 4-74 ภาพบ่งชี้ว่าพื้นผิวของดาวอังคารเคยมีน้ำ.....	186
ภาพที่ 4-75 หลักฐานล่าสุดที่ค้นพบว่าดาวอังคารมีน้ำ	187
ภาพที่ 4-76 มนุษย์ลงจอดบนดาวอังคาร.....	188

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เรื่องเล่าของเทศกาลดั้งเดิม คือการแสดงออกถึงวัฒนธรรมประจำชาติ ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม มีสัญลักษณ์เรื่องเล่ามากมายที่แฝงไปด้วยความหมายอันลึกซึ้ง ซึ่งฝังรากลึกอยู่ในสายเลือดของชาวจีนทุกคน และไม่ว่าจะอยู่ในแห่งหนใด เมื่อเห็นสัญลักษณ์เรื่องเล่าเหล่านี้ ชาวจีนทุกคนล้วนสามารถรู้สึกได้ถึงเสียงเรียกจากบรรพบุรุษจีน สัญลักษณ์เรื่องเล่ามีความสำคัญในกระบวนการสืบทอดเทศกาลดั้งเดิม สัญลักษณ์เหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์ทางกายภาพ แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณ สะท้อนถึงวิถีชีวิต นัยยะแฝงทางวัฒนธรรมและค่านิยมของชาวจีน เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,000 ปี และเป็นเทศกาลแรกของจีนที่ได้รับเลือกให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ การแข่งเรือมังกรและการรับประทานขนมบ๊ะจ่างเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่มีการสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ

แต่หลังผ่านวิวัฒนาการในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างไม่ได้เป็นเพียงรูปแบบเทศกาล แต่ได้ค่อยๆ พัฒนาไปสู่การผสมผสานระหว่างศิลปะและวัฒนธรรม โดยประเพณีและเรื่องเล่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างได้ถูกตีความและประยุกต์ใช้โดยผู้คนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งองค์ประกอบทางวัฒนธรรมเหล่านี้ได้ถูกผสมผสานเข้ากับการแสดงออกทางศิลปะ และกลายเป็นเนื้อหาหลักในงานศิลปะประเภทต่างๆ ซึ่งในกระบวนการนี้ ถือเป็นการสืบทอดและเผยแพร่ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเรื่องเล่าของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างภายใต้การแสดงออกทางศิลปะ

เมื่อมีหัวเจียงเป็นต้นกำเนิดเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและเรือมังกร เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจึงถือเป็นวันขึ้นปีใหม่หรือวันตรุษจีนของชาวมี่หัวเจียง สำหรับชาวมี่หัวเจียง เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างคือเทศกาลแห่งความสนุกสนาน โดยวันที่ 5 เดือน 5 ของทุกปีในปฏิทินจันทรคติจีนจะมีการจัดเทศกาลเรือมังกรนานาชาติเมืองมีหัวเจียง ซึ่งทำให้เมืองเล็กๆอย่างเมืองมีหัวเจียงได้ต้อนรับผู้คนจำนวนมากเพื่อร่วมสนุกในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นการสืบทอดทางประเพณีรูปแบบหนึ่ง โดยเกิดจากการบอกเล่าเรื่องราว การระลึกถึงความรักชาติของกวีชวีหยวน จิตใจอันมีความเป็นนักรู้ในการแข่งขันเรือมังกรจากผู้เฒ่าผู้แก่และสืบสานจากรุ่นสู่รุ่น เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นวันแห่งการรวมตัว ซึ่งมีความสำคัญสำหรับชาวมี่หัวเจียง นอกจากประเพณีการระลึกถึงกวีชวีหยวนและการไหว้ขอพรแล้ว การรวมญาติก็ถือเป็นธรรมเนียมสำคัญที่เกิดขึ้นสืบมา ซึ่งไม่ว่าลูกหลานจะอยู่ไกลเพียงใดก็จะกลับมาเยี่ยมบ้านเกิดของตนในทุกปี

แต่เนื่องจากพัฒนาการของยุคสมัย ขนบธรรมเนียมประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมี หลัวเจียงบางส่วนไม่สามารถตอบสนองและปรับเข้ากับความต้องการในชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การสืบทอดของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ซึ่งนับวันผู้คนยังมีความห่างเหินและไม่รู้จักกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน และค่อยๆถูกผู้คนยุคสมัยใหม่ ลืมเลือนไป ในขณะเดียวกัน เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแตกต่างจากรูปแบบการถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างสิ้นเชิง โดยรูปแบบเช่นนี้ วัฒนธรรมสมัยใหม่และวัฒนธรรมสื่อออนไลน์ได้เข้ามาจำกัดพื้นที่ในการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมดั้งเดิม วัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคสมัยใหม่เสื่อมถอยอย่างต่อเนื่อง วัฒนธรรมพื้นบ้านไม่ได้รับการเหลียวแล สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมนับวันยิ่งลดน้อยลง มีหน้าซ้ำปลั่งการรวมตัวกันของวัฒนธรรมก็ถูกทำลายลง ดังนั้นการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จึงเป็นภารกิจที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน โดยรัฐบาลท้องถิ่นเมืองมีหลัวไม่ได้นิ่งนอนใจ และให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์และมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาลท้องถิ่นเมืองมีหลัว ส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่นที่จะสร้างเขตคุ้มครองนิเวศวัฒนธรรมแม่น้ำมีหลัวเจียง อย่างไรก็ตาม ภายใต้การสนับสนุนด้านการอนุรักษ์และการสืบทอดจากภาครัฐ ปัจจุบันยังพบปัญหาการใช้เรื่องราวและการสื่อความหมายที่คลาดเคลื่อนในกระบวนการสืบทอดและเผยแพร่ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางแนวคิดและประเพณีดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ซึ่งการออกแบบงานศิลปะสามารถส่งเสริมการแสดงออกถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง และเป็นช่องทางใหม่สำหรับการเผยแพร่เรื่องเล่าทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ตรงกับวันที่ 5 เดือน 5 ตามปฏิทินจันทรคติจีนของทุกปี เป็นหนึ่งในสี่เทศกาลที่ยิ่งใหญ่ตามประเพณีดั้งเดิมของจีน ประกอบด้วยเทศกาลตรุษจีน เทศกาลเซ็งเม้ง เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และเทศกาลไหว้พระจันทร์ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างหรือเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่าเทศกาลตวนหยาง เทศกาลหลงโจว เทศกาลฉงอู่ หรือเทศกาลเทียนจง เป็นเทศกาลพื้นบ้านที่รวมการสักการบูชา อธิษฐานปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย ฉลองเจี๋ยรมย์และอาหารการกินไว้ในวันเดียวกัน เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นเทศกาลสำคัญในประเทศจีนและประเทศต่างๆที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยในตำนานเล่าว่าแคว้นฉู่ (ปัจจุบันคือมณฑลหูเป่ย์) มีกวีนามว่าชวีหยวนได้ฆ่าตัวตายโดยการกระโดดลงไปในแม่น้ำมีหลัวเจียงในวันที่ 5 เดือน 5 ตามปฏิทินจันทรคติ โดยคนรุ่นหลังได้ยึดถือเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นวันที่ระลึกถึงชวีหยวน ต้นกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมดาราศาสตร์ หลักมนุษยศาสตร์และปรัชญา ซึ่งมีความหมายทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง ในวิวัฒนาการการสืบทอดได้มีการบูรณาการกับประเพณีต่างๆ เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ จึงส่งผลให้แต่ละพื้นที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีและสัญลักษณ์เรื่องเล่าที่แตกต่างกัน

เมื่อเอ่ยถึงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง บางคนนึกถึงประเพณีดั้งเดิม เช่น การพายเรือมังกรและการทำขนมบ๊ะจ่าง อย่างไรก็ตาม เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในปัจจุบันได้พัฒนาเป็น เทศกาลแห่งการเฉลิมฉลองหรือวันหยุดยาวเพื่อการท่องเที่ยว อันไร้ซึ่งกลิ่นอายบรรยากาศทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม โดยหลายคนไม่ทราบที่มาที่แท้จริงของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และไม่ได้เข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญทางวัฒนธรรมที่เป็นภูมิหลังของเทศกาล

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาสัญลักษณ์เรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง โดยมีเหตุผลสามประการ ดังนี้ ประการแรกคือ หลังจากชีวิตหยวน กวีผู้มีความรักชาติได้กระโดดลงไปแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อจบชีวิตตนเอง นับตั้งแต่นั้นมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จิตในอันมีความรักชาติและบทกลอนของชีวิตหยวนได้เข้าไปสู่ในจิตใจของผู้คนอย่างกว้างขวาง ซึ่งที่มาของเทศกาลดังกล่าวที่มีเนื้อหาในการรำลึกถึงชีวิตหยวนนั้นมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ดังนั้นการวิจัยขนบธรรมเนียมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมแม่น้ำมีหลัวเจียงถือเป็นส่วนสำคัญในการวิจัยวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ประการที่สองวิธีที่ดีที่สุดในการอนุรักษ์และสืบทอดเทศกาลดั้งเดิมคือการ “เล่าเรื่อง” ผ่านสัญญาณ โดยการนำสัญญาณซึ่งเป็นสื่อกลางการสื่อสารของมนุษย์และการแลกเปลี่ยนทางอารมณ์ จุดประสงค์ของสัญญาณคือการสร้างกฎการสื่อสารที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และประการที่สาม ผู้วิจัยเกิดและเติบโตในเมืองมีหลัวได้รับอิทธิพลทางความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมาตั้งแต่เยาว์วัย มีความเข้าใจในความแตกต่างของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียงที่มีเอกลักษณ์และรูปแบบอันหลากหลายที่แตกต่างจากที่อื่นๆ ซึ่งเป็นความสนใจ ประสบการณ์และความถนัดของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยสามารถสืบค้นข้อมูลข้อมูลชั้นปฐมภูมิจากหอจดหมายเหตุ ห้องสมุดและการสอบถามแลกเปลี่ยนความเห็นกับนักวิชาการและคนในท้องถิ่น

หากวัฒนธรรมมีความรุ่งเรือง ประเทศชาติก็มีความรุ่งเรืองไปพร้อมกัน และหากวัฒนธรรมมีความเข้มแข็ง ประเทศชาติก็จะมีพลังเข้มแข็งเช่นเดียวกัน วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมอันดีงามของประเทศจีนเป็นสิ่งล้ำค่าที่นานาอารยชนได้ตกทอดมาเป็นระยะเวลานับพันปี เป็นโครงสร้างที่สำคัญทางจิตใจและจิตวิญญาณของชาติพันธุ์ต่างๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดความก้าวหน้าพัฒนาการและแรงผลักดันในการพัฒนาของชาติพันธุ์ และเป็นพลังสำคัญในการนำพาการพัฒนาไปในแต่ละยุคสมัย โดยสำนักนายกรัฐมนตรีจีนได้ประกาศให้นำขนบธรรมเนียมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียงเข้าสู่รายชื่อมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นกลุ่มแรกๆ และองค์การสหประชาชาติก็ได้นำธรรมเนียมดังกล่าวเข้าสู่รายชื่อมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติอีกด้วย โดยถือเป็นตัวกลางสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของชาติพันธุ์ และมีการรวมทั้งขนบธรรมเนียมภูมิปัญญาและหัตถกรรมฝีมืออันดีงามของชาติพันธุ์เข้าไว้ด้วยกัน

การอนุรักษ์และเผยแพร่เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง คือ การทำให้เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียงนั้นกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ผ่านการบูรณาการสอดแทรกเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คน จนกลายเป็นศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านในยุคปัจจุบัน โดยหนึ่งในส่วนสำคัญของการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ คือการค้นพบซึ่งมรดกวัฒนธรรมที่หลงเหลืออยู่ และการสกัดและประยุกต์ใช้สัญญาณจากปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยปัจจุบันอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ก็เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ทั่วโลกต่างยอมรับว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความยั่งยืนมากที่สุด การแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมในการออกแบบสร้างสรรค์ทางศิลปะเชิงขนบธรรมเนียมดั้งเดิมถือเป็นกระแสนิยมอย่างหนึ่งในประวัติศาสตร์ ความสร้างสรรค์ทางการออกแบบทางศิลปะในอนาคตที่มีความต่อเนื่องนั้นก็ต้องอาศัยความเข้าใจ การตีความวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรนำแก่นของวัฒนธรรมดั้งเดิมมาผสมผสานกับอารยธรรมในยุคสมัยปัจจุบัน ปรับสมดุลของการแสดงออกทางวัฒนธรรมและรูปแบบวิถีชีวิตในยุคปัจจุบัน เผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมผ่านการมีส่วนร่วมของผู้คน ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมอันดีงามของประเทศจีนได้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง การกลับมามีชีวิตอีกครั้งของวัฒนธรรมเทศกาลดั้งเดิมจำเป็นต้องมีการพึ่งพาอารยธรรมในยุคปัจจุบันและการพัฒนาทางเทคโนโลยี มีการจัดการถึงที่มาเรื่องราววัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ จัดการข้อมูลเส้นทางการวิวัฒนาการอย่างชัดเจน เข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมโดยถ่องแท้ เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ภาพลักษณ์เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง บูรณาการเข้ากับวิถีชีวิตของผู้คน กลายเป็นความต้องการทางศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านในยุคปัจจุบัน

จากความสำคัญที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดศึกษาเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง วิเคราะห์จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง เพื่อนำไปสู่การสังเคราะห์สัญญาณของการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียงในแต่ละยุคสมัย และนำเสนอแนวทางการอนุรักษ์เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างภายใต้บริบทสังคมสมัยใหม่ผ่านการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้เพื่อการมีส่วนร่วมทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมของผู้คนในสังคม

คำถามของการวิจัย

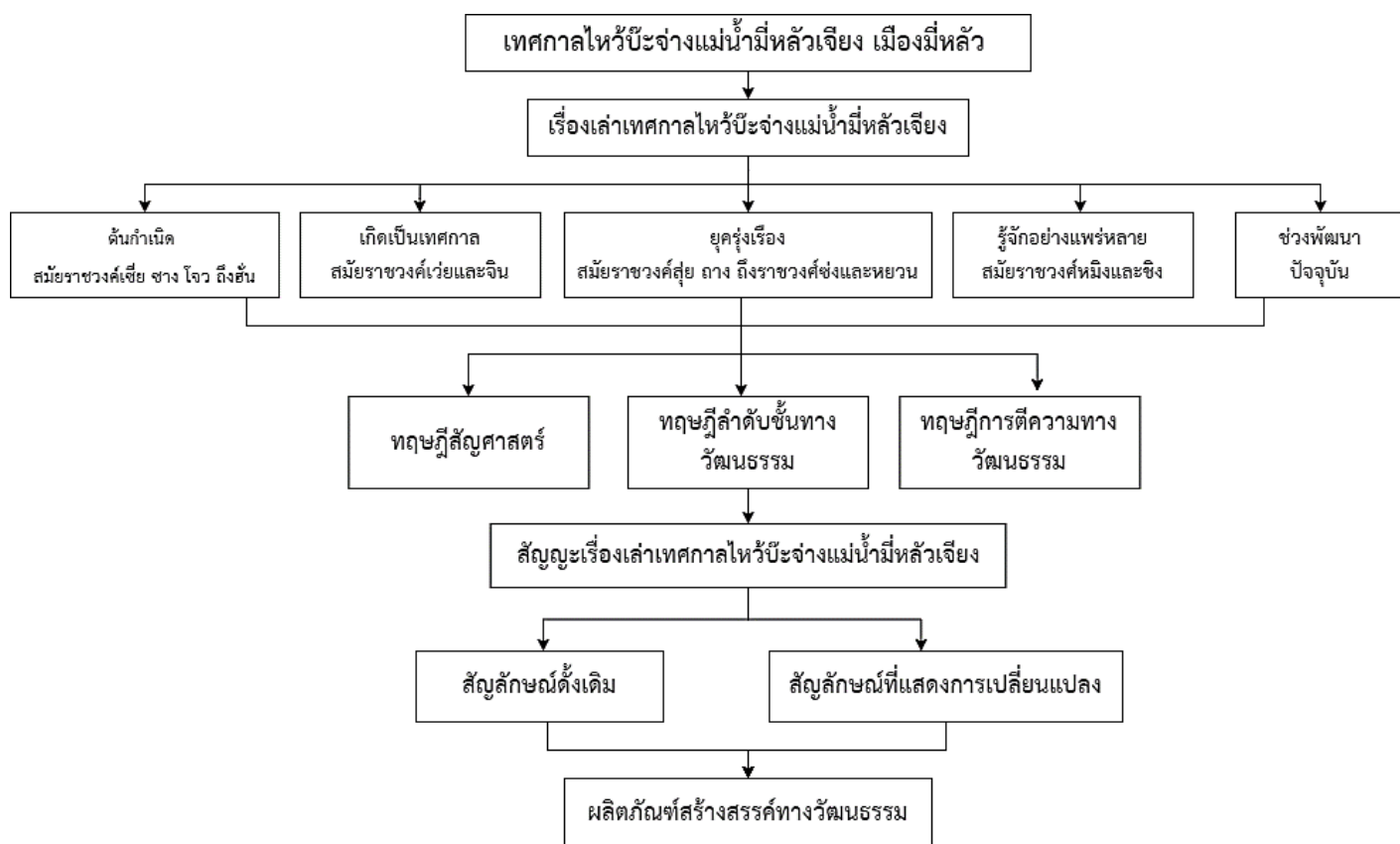
1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงเป็นอย่างไร
2. สัญญาของการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงในแต่ละยุคสมัยมีลักษณะเป็นอย่างไร
3. การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงที่แสดงสัญญาต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย และการสืบทอดในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์สัญญาต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย สู่การสร้างสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีแนวคิดศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจากเอกสารวิชาการ ตำนานเรื่องเล่าพื้นบ้าน (ตำนานเรื่องเล่า พงศาวดารท้องถิ่น) อุปรากร นวนิยาย และโคลงกลอน และทำการศึกษาเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจากมุมมองสัญศาสตร์ สังเคราะห์สัญญาเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง วิเคราะห์ความหมายแฝงทางจิตวิญญาณ และทำการถอดรหัสและสังเคราะห์องค์ประกอบวัฒนธรรมจากสัญญาเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญญาเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา:

งานวิจัยนี้ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงที่แสดงสัญญาณต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย วิเคราะห์สัญญาณต่างๆของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย สู่การสร้างสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่:

ริมฝั่งแม่น้ำมีหัวเจียง เมืองมีหัว มณฑลหูหนาน ซึ่งไม่จำกัดเพียงพื้นที่อุทยานวัฒนธรรมมีหัวและสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตด้านเวลา:

ตั้งแต่สมัยราชวงศ์เซี่ยจนถึงปัจจุบัน หรือ 2070 ปีก่อนคริสตกาลถึงปัจจุบัน โดยศึกษาเฉพาะจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง

4. ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์:

การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยเอกสาร

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสารจากเอกสารโบราณ หนังสือ บทความ การสืบค้นข้อมูล ศิลปะ ข้อมูลรูปภาพ เพื่อรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการวิเคราะห์และสังเคราะห์สัญลักษณ์เรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

2. การวิจัยภาคสนาม

งานวิจัยนี้ใช้การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อสำรวจและเก็บข้อมูล ณ อุทยานวัฒนธรรมมีหลัวและสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยทำการถ่ายภาพและวิดีโอ นอกจากนี้ ยังทำการสังเกตวิถีชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่เมืองมีหลัว เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาและวิเคราะห์สัญลักษณ์เรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

3. การวิจัยแบบสหวิทยาการ

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาสัญลักษณ์แห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงผ่านสาขาวิชาสัตวศาสตร์ การออกแบบ และศิลปะ บูรณาการกับสาขาการสื่อสาร การจัดการ คติชนวิทยา วัฒนธรรม การท่องเที่ยว มานุษยวิทยา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีภาพ ทฤษฎีรูปแบบการสื่อสาร ทฤษฎีผู้ชม การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยเอกสาร ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์เอกสาร สรุปแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย
3. ลงพื้นที่ภาคสนาม เก็บข้อมูลเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง
4. วิเคราะห์ความหมายแฝงทางจิตวิญญาณของเรื่องเล่าและถอดสัญลักษณ์แห่งเรื่องเล่า
5. ออกแบบภาพร่าง สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม
6. เขียนงานดุชฎินิพนธ์และตีพิมพ์เผยแพร่ผลการวิจัย
7. จัดแสดงผลงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง
2. ได้สัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัยและสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย
3. ได้ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมจากสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยของเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง
4. เป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่เรื่องเล่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงสืบสานประเพณีดั้งเดิมของจีน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แม่น้ำมีหลัวเจียง

แม่น้ำที่ไหลผ่านอำเภอผิงเจียงและเมืองมีหลัวเจียง มณฑลหูหนาน ในตำนานกล่าวว่า กวี ชวีหยวนได้จับชีวิตตัวเอง ณ แม่น้ำมีหลัวเจียงเมื่อ 278 ปีก่อนคริสต์ศักราช โดยกวีที่มีชื่อเสียงนามว่าอวี กวงจงได้เคยมาสักการะชวีหยวน ณ ที่แห่งนี้ และในบทกลอนเขียนว่า “ต้นน้ำหลานโม่วคือมีหลัวเจียง” โดยคำว่า “หลานโม่ว” หมายถึงเส้นเลือดทางวัฒนธรรมจีน ปัจจุบัน แม่น้ำมีหลัวเจียงจึงถือเป็นตัวแทนของชวีหยวน

2. เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

เป็น 1 ใน 4 เทศกาลตามประเพณีดั้งเดิมของจีน (ประกอบด้วยเทศกาลตรุษจีน วันเซ็งเม้ง วันไหว้บ๊ะจ่างและวันไหว้พระจันทร์) ตรงกับวันที่ 5 เดือน 5 ตามปฏิทินจันทรคติ โดยในเทศกาลนี้มีกิจกรรมการสักการบูชา นันทนาการและการบำรุงสุขภาพมากมายอันเกิดจากความเชื่อในการปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีความหมายทางจิตใจต่อผู้คนและเต็มไปด้วยจุดเด่นขนบธรรมเนียมที่หลากหลาย และมีอิทธิพลในวิถีประเพณีต่อผู้คนที่อาศัย

3. ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียง

ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงอุดมไปด้วยวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับชวีหยวน เรือมังกรและการเฉลิมฉลอง เป็นการเชื่อมโยงสายน้ำ(มีหลัวเจียง) บุคคล(ชวีหยวน) และเทวสถาน (ศาลเจ้าชวีหยวน) ทำให้เกิดการแข่งเรือมังกรขึ้น โดยประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง นอกจากการจัดงานเลี้ยง การกินขนมบ๊ะจ่าง การทอใยไม้ประดับ แข่งเรือมังกร กลับบ้านเกิดฉลองเทศกาลแล้ว ยังมีกิจกรรมการบูชามังกร การหาไม้มงคล แกะสลักหัวมังกร ท่องกลอนสรรเสริญ นำเรือมังกรลงน้ำพร้อมเคลือบสีแดงบนหัวมังกร การสักการบูชาศาลเจ้า และเพลงพื้นบ้านที่ว่า

“ต่อให้เสียที่นาหนึ่งปี ก็ไม่ยอมที่จะพ่ายแพ้ในการแข่งเรือมังกร” ในปี ค.ศ. 2006 ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหล้าเจียงถูกคัดเลือกให้เป็นสมบัติชาติเป็นกลุ่มแรก และถูกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในเวลาต่อมา

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การรวบรวมข้อมูลเชิงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเชิงแนวคิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัย และข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลทั้งสองส่วนในข้างต้นจะสนับสนุนและพัฒนาต่อยอดสู่แนวคิดการออกแบบและการสร้างสรรค์ในงานวิจัยนี้ โดยรายละเอียดของข้อมูลมีดังนี้

ภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้วิจัย

ภูมิหลังและประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัยถือเป็นแรงบันดาลใจอันมีค่าสำหรับการออกแบบทางศิลปะ เนื่องจากพื้นฐานของการออกแบบเหล่านี้ล้วนมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัย ผู้วิจัยสามารถสัมผัสประสบการณ์เหล่านี้ได้โดยตรงและใช้ข้อมูลจากแหล่งอื่นเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะนำเสนอในระดับสูงสุด จึงทำให้ผลของงานดีขึ้น (Pitiwat Somthai, 2019)

เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นชาวมะลิวัลย์ จึงได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตั้งแต่ยังเด็ก และเติบโตขึ้นมาโดยได้ยินเรื่องราวของชวีหยวน กวีผู้มีความรักชาติได้กระโดดลงไปแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อจบชีวิตตนเอง ในช่วงยุคสงครามระหว่างแคว้น ชวีหยวน ซึ่งเป็นกวีและนักการเมืองชื่อดังในแคว้นฉู่ ในช่วงปีแรกๆ ชวีหยวนได้รับความไว้วางใจจากพระเจ้าฉู่หวยทำหน้าที่เสนาช้าย ทั้งยังรับผิดชอบด้านกิจการภายในประเทศและต่างประเทศ ชวีหยวนสนับสนุนรัฐบาลและสนับสนุนการแต่งตั้งคนที่มีความสามารถภายใน แก่ไขกฏหมายและข้อบังคับ ให้ร่วมมือกับแคว้นฉีเพื่อต่อต้านแคว้นฉิน ต่อมา เนื่องจากการปฏิรูปส่งผลเสียต่อผลประโยชน์ของชนชั้นสูง ชวีหยวนจึงถูกขุนนางเหยียดหยาม บ้ายสี ถูกลดตำแหน่งรวมถึงถูกเนรเทศ ชวีหยวนจึงเขียนบทกวีอย่าง “หลี่เซา” “เทียนเวิน” และ “จิวเกอ” ซึ่งเกี่ยวกับความเป็นห่วงประเทศและประชาชน ตำนานเล่าว่าระหว่างที่เขาลี้ภัยอยู่ที่มีหลัว ชวีหยวนอาศัยอยู่บนเขาอวี้อื่อ ริมฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียง 278 ปีก่อนคริสตกาล กองทัพฉินยึดเมืองหยิงซึ่งเป็นเมืองหลวงของแคว้นฉู่ได้ (ปัจจุบันคือเมืองจิงโจว มณฑลหูเป่ย์) ชวีหยวนเต็มไปด้วยความโศกเศร้าและความโกรธแค้น รู้สึกว่าไม่มีความหวังที่จะกอบกู้ประเทศได้ในวันที่ห้าเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ ชวีหยวนตัดสินใจกระโดดลงไปแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อจบชีวิตตัวเอง ตามตำนานกล่าวว่า ประมาณ 1.5 กิโลเมตรเหนือปากทะเลสาบที่แม่น้ำมีหลัวเจียงมีแอ่งน้ำที่ลึกมาก ซึ่งเป็นสถานที่ที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำและตายเพื่อประเทศของเขา เรียกว่าสระเหอพอตัน ที่นั่นมีแผ่นศิลาบันทึกเหตุการณ์ตั้งอยู่

ภาพที่ 2-1 สวนอนุสรณ์ของชวีหยวน (Wu Siwei, 2024)

หลังจากที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ ผู้คนริมแม่น้ำก็พายเรือของตัวเองเพื่อกักร่างของชวีหยวน เรียกวินยานุสรณ์แม่น้ำ และโยนข้าวปั้นจากเรือลงแม่น้ำเพื่อป้องกันไม่ให้ปลาและกิ้งกักกินร่างกายของชวีหยวน เหตุการณ์นี้ก่อให้เกิดประเพณีการแข่งขันเรือมังกรและกินบ๊ะจ่างในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเป็นประเพณีที่มีเวลายาวนานกว่า 2,000 ปี ตามตำนานเล่าว่าชวีหยวนถูกชาวประมงหาปลาพบร่างของเขาไม่กี่วันหลังจากที่เขากระโดดลงแม่น้ำ ใบหน้าของเขาส่วนหนึ่งถูกปลาและกิ้งกักกิน ลูกสาวของเขา (คนในท้องถิ่นในมีหลัวเชื่อว่าเธอเป็นลูกสาวของชวีหยวน) ฝังร่างเขาด้วยโดยประดับทองให้เขาครึ่งหน้า นางกังวลว่าจะมีคนขุดหลุมฝังศพและปล้นเอาทองคำบนใบหน้าเขาไป เธอจึงสร้างสุสานด้วยดินหลัวฉวินโต้วทั้งน้ำตา ซึ่งสะท้อนใจเหล่าทวยเทพ ด้วยความช่วยเหลือจากเหล่าทวยเทพ จึงมีการสร้างสุสานปลอม 12 แห่งขึ้นในชั่วข้ามคืน ซึ่งสุสานที่แท้จริงถูกซ่อนอยู่ในสุสานปลอม เพื่อให้โจรปล้นสุสานรู้ว่าสุสานจริงอยู่ที่ไหน

ภาพที่ 2-2 สุสานของชวีหยวน (สำนักงานจัดการโบราณวัตถุวัฒนธรรมเมืองมีหลัว)

อย่างไรก็ตาม เบื้องหลังเรื่องราวที่แสนสะเทือนใจนั้น ต้นกำเนิดที่แท้จริงของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างยังเต็มไปด้วยความขัดแย้งและปริศนามาโดยตลอด ว่ากันว่าเป็นการรำลึกถึงชวีหยวน แต่ที่มาของ “การขอพรในวันที่ทำเดือนทำให้พ้นจากโรคระบาด” อาจย้อนกลับไปถึงสมัยราชวงศ์เซี่ยและซางได้ ส่วนต้นแบบของเรือมังกร สามารถสืบย้อนไปถึงวัฒนธรรมยุคก่อนประวัติศาสตร์ และการปรากฏตัวของวัฒนธรรมเหล่านี้ เกิดขึ้นก่อนยุคของชวีหยวนมากกว่าพันปี ในช่วงทศวรรษที่ 1930 Wen Yiduo นักวิชาการชื่อดัง ได้ปลุกเร้าชุมชนวิชาการให้มีแรงกระตุ้นและความปรารถนาที่จะสืบสวนความจริงเกี่ยวกับต้นกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างจริงจัง “ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เด็กๆ ถามถึงที่มาของบ๊ะจ่าง แม้ว่าฉันจะถือโอกาสพูดถึงชวีหยวน แต่ฉันก็หัวเราะกับตัวเอง เกรงว่าฉันอาจแค่ช่วยคนโบราณโกหกเท่านั้น ไม่รู้ว่าเป็นเพราะคุณค่าทางการศึกษาของการโกหก หรือเพราะพยายามที่จะเลี่ยงปัญหา แต่อย่างไรเสีย ก็ได้พูดโกหกไปแล้ว และดูเหมือนว่ามันจะเป็นไปได้สวย เพราะได้เติมเต็มความอยากรู้อยากเห็นของเด็กๆ ไปแล้ว แล้วจุดสิ้นสุดของความอยากรู้อยากเห็น

ของเด็ก คือจุดเริ่มต้นของความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ความคิดหนึ่ง ก็มักจะวิ่งเข้ามาในหัว: หากไม่เชื่อเรื่องโกหก เช่นนั้นความจริงคืออะไร มีวิธีใดบ้างที่จะรู้ถึงต้นกำเนิด| ที่แท้จริงของเทศกาลแข่งเรือมังกร (Wen Yiduo, 1943)” แรงกระตุ้นและความปรารถนาในที่สุดก็ กลายเป็น “การตรวจสอบเรือมังกร” ซึ่งตีพิมพ์ในภายหลัง เขาสรุปว่าเดิมทีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็น วันที่ชนเผ่าโบราณมาสักการะรูปสัญลักษณ์มังกร และการแข่งเรือมังกรเป็นกิจกรรมความบันเทิงกึ่งกึ่ง ความเชื่อและกึ่งสังคัมในพิธีนี้ (Wen Yiduo, 1947) คุณ Wen Yiduo ได้นำความสนใจของการวิจัย เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกลับมาสู่การสำรวจความจริงทางประวัติศาสตร์อีกครั้ง ซึ่งกระตุ้นความสนใจของ ผู้วิจัยอย่างมาก

ภาพที่ 2-3 ภาพเหมือนของชวีหยวนในวัดชวีจื่อ (Wu Siwei, 2023)

ในฐานะบุคคลผู้ที่เติบโตมากับวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ผู้วิจัยมีความ เข้าใจว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงไม่เพียงจัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงกวีชวีหยวนเท่านั้น แต่ยังมี ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ความเข้าใจข้างต้นจึงเป็นพลังขับเคลื่อนผู้วิจัยในการศึกษาวิจัย และกลายเป็นที่มาของแรงจูงใจสำหรับการค้นหาความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

ภูมิหลังและบริบทของเมืองมีหลัว

“ถ้าสามารถเปรียบเทียบการแสดงผลทางวัฒนธรรมอันมีสีสันของกลุ่มชาติพันธุ์และประเทศต่างๆ กับโศกนาฏกรรมได้ แล้วสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของกลุ่มชาติพันธุ์และประเทศต่างๆ ก็เป็นเวทีและภูมิหลังสำหรับแสดงละครเหล่านี้” (Feng Tianyu, 2015) ศาสตราจารย์ Feng Tianyu เน้นย้ำถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่มีต่อการก่อตัวของวัฒนธรรมเมืองมีหลัว หรือหลัวเฉิง อยู่ในการปกครองของเมืองเยว่หยาง มณฑลหูหนาน ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลหูหนาน ใกล้กับริมฝั่งตะวันออกของทะเลสาบตั้งถึงและตอนล่างของแม่น้ำมีหลัวเจียง พิกัดทางภูมิศาสตร์อยู่ระหว่างลองจิจูดที่ $112^{\circ}51'-113^{\circ}27'$ ตะวันออก และละติจูดที่ $28^{\circ}28'-29^{\circ}27'$ เหนือ สถานที่แห่งนี้ได้มีชื่อดังกล่าวเพราะตั้งอยู่ที่จุดตัดของแม่น้ำมีหลัวเจียงและแม่น้ำหลัว ก่อให้เกิดแม่น้ำมีหลัวเจียง

ภาพที่ 2-4 เมืองมีหลัวและแม่น้ำมีหลัว (สมาคมช่างภาพเมืองมีหลัว)

ภูมิประเทศของมีหลัว เป็นที่ราบสูงทางตะวันออกเฉียงใต้และที่ราบต่ำทางตะวันตกเฉียงเหนือ ที่ราบตั้งอยู่สองฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียงและหุบเขา เป็นรูปพัดจากศูนย์กลางไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบลุ่มน้ำ ดินอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ราบครอบคลุมพื้นที่ 296.01 ตารางกิโลเมตร ความสูงของพื้นที่ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 50 เมตร

ภาพที่ 2-5 เทือกเขามี่หลัวเซิ่งตัง (Yi Changgeng)

ภาพที่ 2-6 อุทยานพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งชาติแม่น้ำมีหลัว (Peng Liwei)

ในเขตมีหลัวมีแม่น้ำที่สลับซับซ้อนและมีฝืนน้ำที่กว้างใหญ่ ทั้งแม่น้ำสายใหญ่และสายเล็ก (รวมถึงลำธาร) จำนวน 115 สาย ยาวรวม 654.9 กิโลเมตร มีแม่น้ำ 44 สาย มีพื้นที่ระบายน้ำมากกว่า 6.5 ตารางกิโลเมตร รวมทั้งแม่น้ำ 10 สายที่มีพื้นที่ระบายน้ำกว่า 100 ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีในมีหลัว อยู่ที่ 1,345.4 มม. ปริมาณน้ำฝนรายปีทั้งหมดอยู่ที่ 2.131 พันล้านลูกบาศก์เมตร แหล่งน้ำผิวดินทั้งหมดอยู่ที่ 4.465 พันล้านลูกบาศก์เมตร และแหล่งน้ำผิวดินที่มีอยู่อยู่ที่ 2.843 พันล้านลูกบาศก์เมตร

ภาพที่ 2-7 แม่น้ำมีหลัวไหลลงสู่ทะเลสาบตั้งถึง (Huang Songbai)

วัสดุต้นกำเนิดที่ก่อให้เกิดดินมีหลัวมีสี่ประเภท เป็นการสะสมหลวมควอเทอร์นารี ได้แก่ หินแกรนิต หินดินดาน แร่ไมกา และหินผาแดง วัสดุต้นกำเนิดที่แตกต่างกันทำให้เกิดดินประเภทต่างๆ การกระจายตัวของดิน ได้แก่ การกระจายตัวของดินเป็นหินผาแดง (เหล็อง) บริเวณผืนนาทางภาคใต้ ดินร่วนแดงบริเวณภาคกลางและภาคเหนือ ดินสีม่วงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดินแดงบริเวณผืนนา

ภาพที่ 2-8 การเก็บเกี่ยวในนาข้าว (Tang Guanglin)

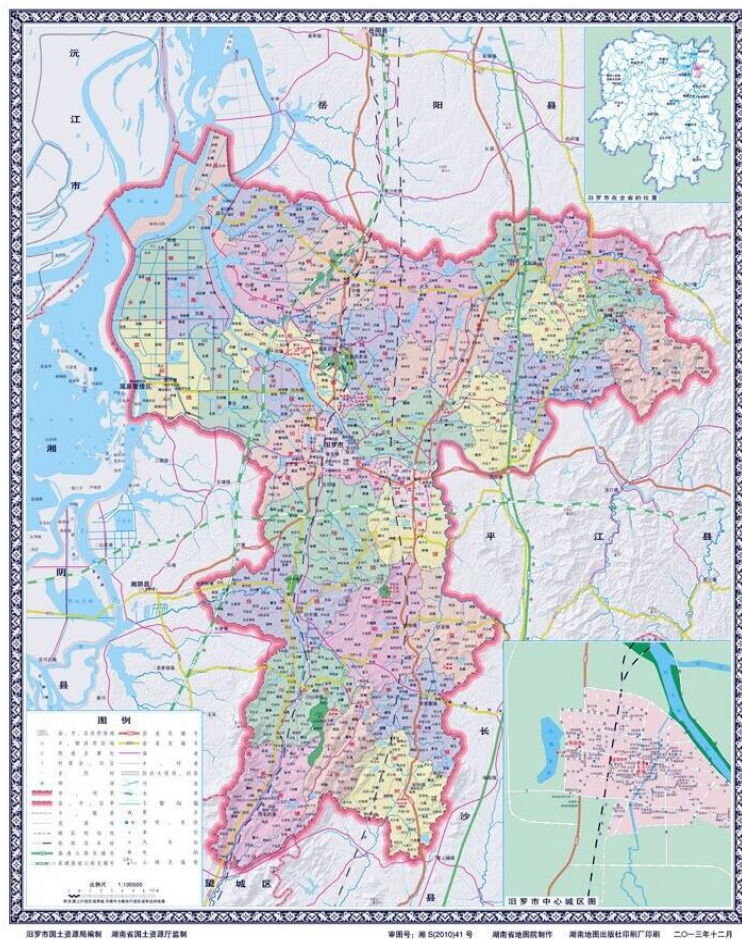
เมืองมีหลัวมีสภาพอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อนโดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน อุณหภูมิเฉลี่ยสะสมทั้งปีอยู่ที่ 17 องศาเซลเซียส มีความร้อนเพียงพอและมีฝนตกชุก ชั่วโมงแสงแดดเฉลี่ยสะสมต่อปีคือ 1,650.1 ชั่วโมง และเปอร์เซ็นต์แสงแดดอยู่ที่ 37% โดย 71.6% จะกระจุกตัวอยู่ในเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคมซึ่งเป็นช่วงที่พืชเจริญเติบโต ถือเป็นพื้นที่ที่มีปริมาณฝนค่อนข้างเยอะในประเทศจีน โดยมีปริมาณฝน 65.6% และรังสีทั้งหมด 70-85% มีความเข้มข้นตั้งแต่เดือนเมษายนถึงตุลาคม แสง ความร้อน และน้ำ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีซึ่งเหมาะสำหรับการเจริญเติบโตและการเจริญเติบโตของข้าวนาปรังและ การเจริญเติบโตของต้นไม้เศรษฐกิจกึ่งเขตร้อน การผลิตทางการเกษตรและการป่าไม้ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีสภาพภูมิอากาศที่ดี (http://www.miluo.gov.cn/25307/28951/content_669460.html ค้นหามาเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2023)

ภาพที่ 2-9 ทิวทัศน์ของหมู่บ้านภูเขามีหลัว (Cao Weihua)

ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ทำให้เมืองมีหลัวเป็นสถานที่รวมตัวที่สำคัญของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยและก่อให้เกิดเงื่อนไขที่ดีสำหรับการพัฒนาการเกษตร และยังอำนวยความสะดวกให้กับกิจกรรมการเกษตรและการแสดงออกทางวัฒนธรรมในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของเมืองมีหลัวเป็นทรัพยากรและเงื่อนไขที่อุดมสมบูรณ์สำหรับการก่อตั้งและการสืบทอดวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และได้กลายเป็นภูมิหลังที่สำคัญในการสนับสนุนวัฒนธรรมดั้งเดิมนี้อีกด้วย

แผนที่เมืองมีหลัว

ภาพที่ 2-10 แผนที่เมืองมีหลัว

(http://www.miluo.gov.cn/25221/25230/26797/content_702083.html, 2023)

ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองมีหลัว

เมืองมีหลัวมีชื่อเสียงด้านแม่น้ำและเจริญรุ่งเรืองริมแม่น้ำ มีมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของโลก อย่าง “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็น “เมืองแห่งเรือมังกรที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน” และ “บ้านเกิดของกวีนิพนธ์จีน” เป็นที่รู้จักในนาม “แหล่งกำเนิดเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและแหล่งกำเนิดของเรือมังกร และต้นกำเนิดของกวีนิพนธ์” “เมืองต้นน้ำหมักสีน้ำเงิน ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของผู้คนที่มีวัฒนธรรม” (ข้อมูลจากคุณYu Guangzhong กวีและนักเขียนชาวจีนชื่อดังผู้มี “ปมชวีหยวน” ที่ยึดถือ เพราะเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตไปกับการโยกย้ายและถูกบังคับให้ออกจากบ้านเกิดเพื่อไปต่างประเทศ เขามีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชวีหยวน และมีสภาพจิตใจที่รับรู้ถึงความรู้สึกที่ต้องรอนแรมเช่นเดียวกับชวีหยวน ในวัยเด็กของเขา เขาเคยกล่าวไว้ว่า “ต้นน้ำหมักสีน้ำเงินคือแม่น้ำมีหลัวเจียง” เขาต้องการที่จะ “เป็นผู้สืบทอดของชวีหยวนและหนีไป” และกล่าวถึงเรื่องนี้หลายครั้งในสุนทรพจน์ครั้งต่อๆ ไป เขาใช้คำว่า “หมักสีน้ำเงิน” เพื่ออ้างถึงบริบทภาษาจีนร่วมสมัย ส่วน “แม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็นตัวแทนของชวีหยวน ระหว่างการอยู่ต่างแดนเขาไม่สามารถละทิ้งความผูกพันอันจริงใจต่อบ้านเกิดและมาตุภูมิของเขาได้ ดังนั้น เขาจึงอดไม่ได้ที่จะนึกถึงชวีหยวน และเปรียบเทียบตัวเองกับชวีหยวน คร่ำครวญว่ากวีทุกคนควรมาที่มีหลัวเพื่อแสดงความเคารพต่อชวีหยวน)

ภาพที่ 2-11 การแข่งเรือมังกรนานาชาติแม่น้ำมีหลัว (Zhou Yang)

เมืองมีหลัวมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง จากพงศาวดารเทศมณฑลเสฉวนและเอกสารอื่นๆ เราสามารถรู้ได้ว่าเมืองมีหลัว อยู่ในหมวดหมู่วัฒนธรรมวัฒนธรรมต้าซีหลงชาน แม่น้ำมีหลัวเจียงมีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน และส่วนใหญ่มีชื่อเสียงจากเรื่องราวของชวีหยวนที่กระโดดลงแม่น้ำ ชวีหยวนเป็นหนึ่งในสี่ผู้มีชื่อเสียงทางวัฒนธรรมที่สำคัญของโลก (ผู้มีชื่อเสียงด้านวัฒนธรรมที่สำคัญ 4 คนในโลก ได้แก่ ชวีหยวนแห่งประเทศจีน โคเปอร์นิคัสแห่งโปแลนด์ ฟร็องซัว ราเบอแลแห่งฝรั่งเศส และโคเซ มาร์ตีแห่งคิวบา ในปี 1953 ในโอกาสครบรอบ 2,230 ปีการเสียชีวิตของชวีหยวน สภาสันติภาพโลกได้มีมติให้ชวีหยวนเป็นหนึ่งในสี่ผู้มีชื่อเสียงทางวัฒนธรรมที่สำคัญของโลก) ชวีหยวนเป็นกวีรักชาติผู้ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์จีน เป็นผู้ก่อตั้งวรรณกรรมโรแมนติกจีน ผู้ก่อตั้งและนักเขียนตัวแทนของ “ฉู่ฉือ” ผู้บุกเบิกประเพณี “ความงามของวานิลลา” และเป็นที่รู้จักในชื่อ เขาเป็น “บรรพบุรุษของฉู่ฉือ” และ “บรรพบุรุษของกวีนิพนธ์จีน” การเกิดขึ้นของ ชวีหยวนและผลงานของเขาถือเป็นยุคใหม่ในประวัติศาสตร์กวีนิพนธ์จีน ยุคตั้งแต่การร้องเพลงรวมไปจนถึงการสร้างสรรคที่เป็นอิสระของแต่ละบุคคล “ฉู่ฉือ” ซึ่งมีผลงานของชวีหยวนเป็นเนื้อหาหลักเป็นหนึ่งในแหล่งที่มาของวรรณกรรมโรแมนติกของจีน เมื่อรวมกับคัมภีร์กวีแล้ว ก็เป็นที่รู้จักในชื่อ “เฟิงเซา” และมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อบทกวีในรุ่นต่อไป

扫一扫分享给好友

ภาพที่ 2-12 จุดชมวิวจฉฉีริยะ VR อุทยานวัฒนธรรมชวีหยวน
(Wu Siwei, 2024)

ปัจจุบัน ทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำมีหลัวเจียงมีความสวยงาม โดยมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์ เช่น วัดชวีจื่อ สุสานชวีหยวน และสถานที่ท่องเที่ยว เช่น อุทยานวัฒนธรรมชวีจื่อ และศูนย์หนังสือชวีหยวน ที่แสดงให้เห็นถึงสไตล์ของเจียงหนาน เมืองแห่งนี้

เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน เมืองมีหลัวจึงกลายเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการศึกษาวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ชวีหยวนซึ่งเป็นบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ในภูมิภาค และประเพณีกิจกรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่จัดขึ้นริมฝั่งแม่น้ำมีหลัว ถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับการศึกษาวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นไปที่ต้นกำเนิด การพัฒนา และวัฒนธรรมประเพณีของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์และกระบวนการพัฒนาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัว และสำรวจการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัว

เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

1. ต้นกำเนิดและวิวัฒนาการ: ราชวงศ์เซี่ย ชาง โจว และฮั่น

ต้นกำเนิดของเทศกาลมักถูกถกเถียงกันโดยแวดวงวิชาการเป็นหัวข้อหลักในการวิจัยเกี่ยวกับเทศกาล และเนื่องจากเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นเทศกาลแบบผสมผสานที่เก่าแก่และน่าสนใจ ประเพณีของเทศกาลจึงเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมหลายๆ ด้านอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้มากมายที่จะอธิบายเกี่ยวกับที่มาของเทศกาลนี้ ซึ่งเห็นได้จากการตีความตามที่ได้เห็นได้จากชื่อเรียกวันหยุดดังกล่าวที่หลากหลาย เช่น เทศกาลครีษมายัน เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เทศกาลเทียนจง เทศกาลฉงอู่ เทศกาลเจี๋ยจั้ง เทศกาลว่านน้ำ เทศกาลตวนหยาง เทศกาลหญิงสาว เทศกาลนักกี เทศกาลเรือมังกร เทศกาลวันมังกร เป็นต้น เพื่อสำรวจต้นกำเนิดและพัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียงต่อไป ผู้วิจัยได้จำแนกวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ในกระบวนการนี้ ผู้วิจัยพบว่าต้นกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมากกว่า 10 ประเภทที่แตกต่างกันไปตามภูมิภาคและกลุ่มชาติพันธุ์ (ดังตาราง) บุคคลที่ระลึกถึงหรือเทพเจ้าที่บูชาก็ไม่เหมือนกันเช่นกัน

ตารางที่ 2-1 ทฤษฎีของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

<p>ทฤษฎี ครีษมายัน</p>	<p>ทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจาก “พงศาวดารแห่งยุคจิงฉู่” ที่เขียนโดย Liang Zonglin (ประมาณปี ค.ศ. 501-565) ในราชวงศ์ใต้และเหนือ และ “เฟิงถู่จี้” ที่เขียนโดย Zhou Chu ในราชวงศ์จิ้น เชื่อกันว่าเทศกาลแข่งเรือมังกรในฤดูร้อน คือวันที่ห้าของเดือนห้า และได้รับความสำคัญอย่างยิ่งมาจนถึงทุกวันนี้ เช่นเดียวกับกับครีษมายัน ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอาจมาจากเทศกาลครีษมายันและต่อมารวมกับวันที่ห้าเดือนห้า</p>
<p>ทฤษฎีตัวเลข</p>	<p>เทศกาลประเพณีที่สำคัญในประเทศจีนส่วนใหญ่ประกอบด้วยตัวเลขหยางที่ซ้ำกัน เช่นตามปฏิทินจันทรคติจีน วันที่หนึ่งเดือนหนึ่งคือวันตรุษจีน วันที่สามเดือนสามคือเทศกาลชางชือ วันที่ห้าเดือนห้าคือเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง วันที่เจ็ดเดือนเจ็ดคือเทศกาลแห่งความรัก (ซีซีเจีย) วันที่เก้าเดือนเก้าคือวันผู้สูงอายุ ทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับตัวเลขของชาวจีน</p>
<p>ทฤษฎีวัน อ๋ปมงคล</p>	<p>วันที่ห้าเดือนห้าคือวันและเดือนที่อ๋ปมงคล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องขับพิษและวิญญูณชั่วร้ายออกไป ซึ่งมีบันทึกที่เกี่ยวข้องมากมายในประวัติศาสตร์ นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์โจว มีธรรมเนียมการอาบน้ำกับหญ้ากล้วยไม้เพื่อขจัดสารพิษ ช่วงวันที่ห้าเดือนห้า เป็นช่วงที่โรคระบาดแพร่กระจายจนบรรพบุรุษหวาดกลัว ดังนั้น วันที่ห้าเดือนห้าในสมัยนี้จึงค่อยๆ กลายมาเป็นวันที่ลี้กลับและอ๋ปมงคล ในขณะที่บรรพบุรุษเฝ้าสังเกตเดือนอ๋ปมงคล พวกเขาไม่เพียงแต่มีความรู้สึกรังเกียจเท่านั้น แต่ยังใช้สิ่งของในการขับไล่สิ่งชั่วร้าย เช่น ฝ่าไหมสีสันสดใสและด้ายอายุยืนยาว ตลอดจนกิจกรรมป้องกันโรคและการออกกำลังกาย เช่น การเดินบนสมุนไพรและการพายเรือมังกร</p>
<p>ทฤษฎีรำลึกถึง Wu Zixu</p>	<p>ทฤษฎีนี้สามารถพบได้ในบท “ชื่อชวชินอวี๋เจียอู่” ราชวงศ์เหนือและใต้ สมัยหลิวซ่ง ซึ่งอ้างมาจาก “อรรถาธิบายจดหมายเหตุสามก๊ก” ของราชวงศ์จิ้น รวมถึง “พงศาวดารแห่งยุคจิงฉู่” ที่เขียนโดย Liang Zonglin แห่งราชวงศ์เหนือและใต้ จะเห็นได้ว่าในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก วันที่ห้าเดือนห้า ในมณฑลเจียงซูและเจ้อเจียง จะเป็นเทศกาลเพื่อรำลึกถึง Wu Zixu</p>
<p>ทฤษฎีรำลึกถึง Cao E</p>	<p>ที่มาของเรื่องก็เหมือนกับที่มาข้างต้น เรื่องราวของCao E (ปีค.ศ. 130-143) ได้ถูกบันทึกไว้ใน “หนังสือปลายราชวงศ์ฮั่น: ชิวประวัติศาสตร์” ซึ่งเป็นการเขียนกวีสรรเสริญ Han Dan Chun (ประมาณปีค.ศ. 132-221) ดังนั้น ว่ากันว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างยังเป็นวันรำลึกถึงลูกสาวกตัญญูอีกด้วย</p>

<p>ทฤษฎีรำลึก Jie Zitui</p>	<p>ทฤษฎีนี้พบเห็นครั้งแรกใน “ฉินเฉา” ซึ่งเขียนโดย Cai Yong แห่งราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก และถูกอ้างถึงใน “สารานุกรมอีเหวินเล่ย์จวี” ของราชวงศ์ถัง เชื่อกันว่า วันที่ห้าเดือนห้าจะเป็นวันรำลึกถึง Jie Zitui ขุนนางผู้กตัญญูแห่งรัฐจิน</p>
<p>ทฤษฎี เรื่องราวของ ราชาแห่งเยว่ ฝีกกองทัพ</p>	<p>ทฤษฎีนี้มีต้นกำเนิดมาจาก “พงศาวดารแห่งยุคจิงฉู่” บรรยายว่า “วันที่ห้าเดือนห้า เรียกว่าการแข่งขันเรือข้ามฟาก,....., “ตำนานเยว่ตี้” ระบุว่ามีต้นกำเนิดมาจาก กษัตริย์โกวเจี้ยน แต่ไม่สามารถระบุรายละเอียดได้” และแม้แต่ ZongLin ก็ยังมี ท่าที่ไม่ค่อยเชื่อ</p>
<p>ทฤษฎีรำลึก ถึงชวีหยวน</p>	<p>ทฤษฎีนี้มีต้นกำเนิดมาจาก “หนังสือชวีฉีเสี่ยจี้” ของอู่จวิน (ปีค.ศ. 469-520) แห่งราชวงศ์ใต้ บรรยายว่า “ชวีหยวนได้หลั่งน้ำตาและจมลงไปในวันที่ห้าเดือนห้า ชาวเมืองฉู่ก็ไว้วางใจให้กับเขา ในวันที่หกพวกเขาเก็บข้าวไว้ในกระบอกไม้ไผ่และใส่ลงน้ำ เพื่อสักการะเขา ... ทั้งยังห่อ餅ข้างด้วยใบเสียนหลากสี ล้วนเป็นมรดกของเมืองมี หลัว” ใน “พงศาวดารแห่งยุคจิงฉู่” บรรยายว่า “กล่าวกันว่าชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำมีหลัวเจียงในวันที่ห้าเดือนห้าเพื่อปลิดชีพตนเอง จึงได้สั่งให้โจวจี้ช่วยเขา” เป็นเวลาหลายพันปีที่จิตวิญญาณแห่งความรักชาติของชวีหยวนและบทกวีที่ซาบซึ้ง หยั่งรากลึกในหัวใจของผู้คน ดังนั้นการรำลึกถึงชวีหยวนจึงมีอิทธิพลที่กว้างขวาง ที่สุดและลึกซึ้งที่สุด</p>
<p>ทฤษฎีการ บูชาการบูชา ธรรมชาติ</p>	<p>เทศกาลตามประเพณีในประเทศจีนส่วนใหญ่เกิดจากการบูชาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและท้องฟ้า ซึ่งรวบรวมแนวคิดทางปรัชญาดั้งเดิมของประเทศจีนที่ว่า “มนุษย์และธรรมชาติคือหนึ่งเดียวกัน” ในสมัยโบราณ ผู้คนแบ่งท้องฟ้าใกล้เส้นศูนย์สูตร ซึ่งแยกออกเป็น 28 กลุ่มดาว หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “กลุ่มดาว 28 กลุ่ม” โดยพิจารณาจากวิถีการเคลื่อนที่และการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มตามทิศเหนือ ใต้ ออก ตก กลุ่มดาวทั้งเจ็ดของแต่ละกลุ่มเรียกว่า “สัตว์เทพทั้งสี่” “เจี๋ยว คัง ตี ผาง ซิน เหว่ย และจี” ก่อตัวเป็นดาวรูปมังกรที่สมบูรณ์ คือ “กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด” หรือ “ตงฟางซีชู” ดาวเจี๋ยวคือเขาของมังกร คังคือลำคอของมังกร ตีและผางคือลำตัวของมังกร ซินคือหัวใจมังกร เหว่ยและจีคือหางของมังกร (ดังแสดงในภาพที่ 4) ลักษณะของ “กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด” นั้นสอดคล้องกับวัฏจักรของฤดูกาลทั้งสี่ของปี กลุ่มดาวนี้ปรากฏทางทิศตะวันออกในฤดูใบไม้ผลิ ปรากฏทางใต้ในฤดูร้อน เลื่อนหายไปทางทิศตะวันตกในฤดูใบไม้ร่วง และหายไปใต้เส้นขอบฟ้าทางเหนือในฤดูหนาว ในช่วงกลางฤดูร้อน “กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด” จะอยู่สูงบนท้องฟ้าโดยหันไปทางทิศใต้</p>

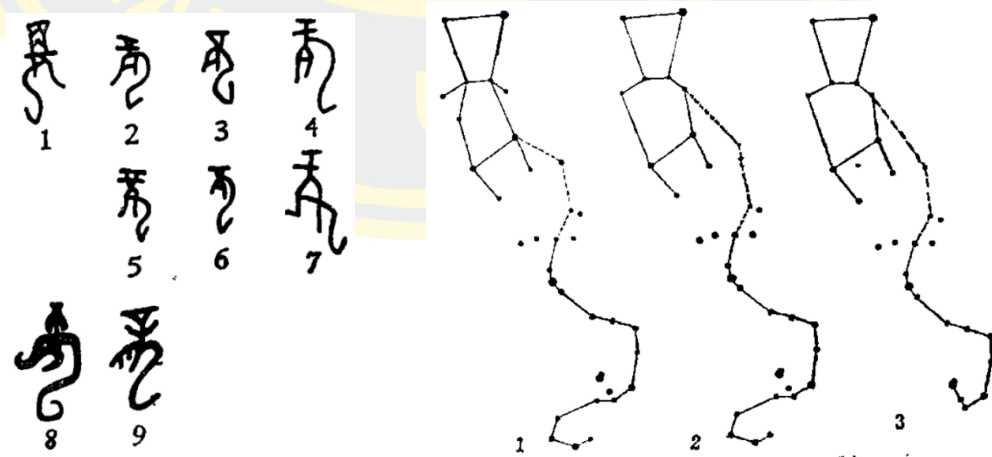
ในตำแหน่ง “ตรงกลาง” ซึ่งเป็นวันอันเป็นมงคลว่า “มังกรทะยานสู่ฟ้า” “อึ้งจิง” ในหนังสือภาษาจีนโบราณคลาสสิก “ซ่างซุ.เหยาเตี้ยน” บรรยายว่า “เราสามารถ ตัดสินฤดูกาลระหว่างสวรรค์และโลกได้ด้วยกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด” ใน “เซี่ยเสี่ยวเจิ้ง” ก็มีการกล่าวถึง “การหายไปของดาวไฟักษ์” เป็นคำอุปมาว่าสิ่ง ต่างๆ อยู่ในสภาพสูงสุด ซึ่งเป็นปรากฏการณ์บนท้องฟ้าที่นำความโชคดีมาให้ ดังนั้น คนโบราณจึงบูชาและถวายเครื่องบูชาซึ่งพัฒนามาเป็นเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ทฤษฎีการ
บูชาสัญลักษณ์
ของเผ่ามังกร

ประเพณีที่สำคัญอย่างหนึ่งของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างคือการแข่งเรือมังกร เทศกาลไหว้ บ๊ะจ่าง แปลเป็นภาษาอังกฤษว่าเทศกาลแข่งเรือมังกร (Dragon Boat Festival) ตามตำนานในมีหลัว การแข่งเรือมังกรมีต้นกำเนิดมาจากชวีหยวน อย่างไรก็ตาม Du Taiqing แห่งราชวงศ์สุยคัดค้านเรื่องนี้ใน “คัมภีร์เทียนหยก” แม้ว่าจะมีความคิด เห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับที่มาที่ไปของการแข่งเรือมังกร แต่ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อ “เทศกาลแข่งเรือมังกร” ที่เป็นอีกชื่อหนึ่งของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างทฤษฎีการบูชา สัญลักษณ์เผ่ามังกรได้รับความนิยมมากขึ้นในช่วงไม่กี่ครั้งที่ผ่านมามีการกล่าวถึง และอ้างอิงในบทความ “ข้อสอบเทศกาลเรือมังกร” ซึ่งจัดพิมพ์โดย Wen Yiduo เมื่อปี ค.ศ.1947 เขาบรรยายการเอกสารโบราณที่เกี่ยวข้อง 101 รายการ และเชื่อ ว่าเทศกาลแข่งเรือมังกรนั้นเป็น “เทศกาลที่กลุ่มบูชามังกรจัดขึ้นเพื่อบูชามังกร” (Wen Yiduo, 1947) ข้อโต้แย้งที่ Wen Yiduo อ้างถึงส่วนใหญ่มีสองประเด็น ประเด็นแรก การรับประทานบ๊ะจ่างและการแข่งเรือมังกรเป็นประเพณีที่สำคัญที่สุด สองประการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และทั้งสองอย่างมีความเกี่ยวข้องกับมังกร ประเด็นที่สองคือ ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีการ “ผูกแขนด้วยผ้าไหมสีส้ม สดใส” ถือเป็นประเพณีของชาวอู๋เยว่ที่มีการ “ตัดผมและสัก” และ “มีลักษณะ คล้ายลูกมังกร”

เพื่อสำรวจต้นกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง นับได้ว่าประวัติศาสตร์ได้ให้คำแนะนำเล็กๆ น้อยๆ แก่เราในปีนี้ (ค.ศ. 2023) ว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตรงกับคริสมาสต์ คริสมาสต์เกิดขึ้นในวันที่ 21 หรือ 22 มิถุนายน ในปฏิทินสุริยคติ และเป็นวันทางเหนือที่สุดของปี เป็นวันที่ดวงอาทิตย์อยู่ทางเหนือที่สุดของปี ในเวลานี้ ดวงอาทิตย์จะส่องแสงตรงไปยังเส้นเขตร้อนของราศีกรกฎ ซีกโลกเหนือมีกลางวันยาวนานที่สุดและกลางคืนสั้นที่สุด และคนโบราณเชื่อว่า “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” เป็นจุดเปลี่ยนโดยเป็น “จุดตัดของหยินและหยาง” ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของพลังหยาง และเป็นจุดเปลี่ยนโดยนับเป็นจุดเริ่มต้นของพลังหยิน (Zeng Weihua & Wang Mian, 2022) ชื่อ “เทศกาลแข่งเรือมังกร” ไม่เพียงสะท้อนความเข้าใจของคนโบราณเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศตามธรรมชาติเท่านั้น

จากการทบทวนวรรณกรรม ประเพณีนี้มีต้นกำเนิดมาจาก “เทศกาลคริสมาสต์” ในราชวงศ์เซี่ย ซาง และโจว ราชวงศ์ฮั่นได้บูรณาการ “เทศกาลคริสมาสต์” ของราชวงศ์เซี่ย ซาง และโจว ในวันที่ห้าเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ และกลายเป็นเทศกาลที่มีความสำคัญพอๆ กับ “เทศกาลคริสมาสต์” หลังจากนั้นกิจกรรมพื้นบ้านของ “วันที่ห้าเดือนห้า” ก็รุ่งเรืองมากขึ้น โดยค่อยๆ เข้ามาแทนที่ “เทศกาลคริสมาสต์” และกลายเป็นวันกิจกรรมหลักของประเพณีนี้ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีชื่อเรียกมากมายในประวัติศาสตร์ แต่ในตอนแรกไม่ได้ชื่อว่า “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” จนกระทั่งสมัยจักรพรรดิซวนจงแห่งราชวงศ์ถังจึงได้มีชื่อว่า “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” หลังจากที่ “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” ปรากฏเป็นชื่อของเทศกาล ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงและสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ (Zeng Weihua และ Wang Mian, 2022)

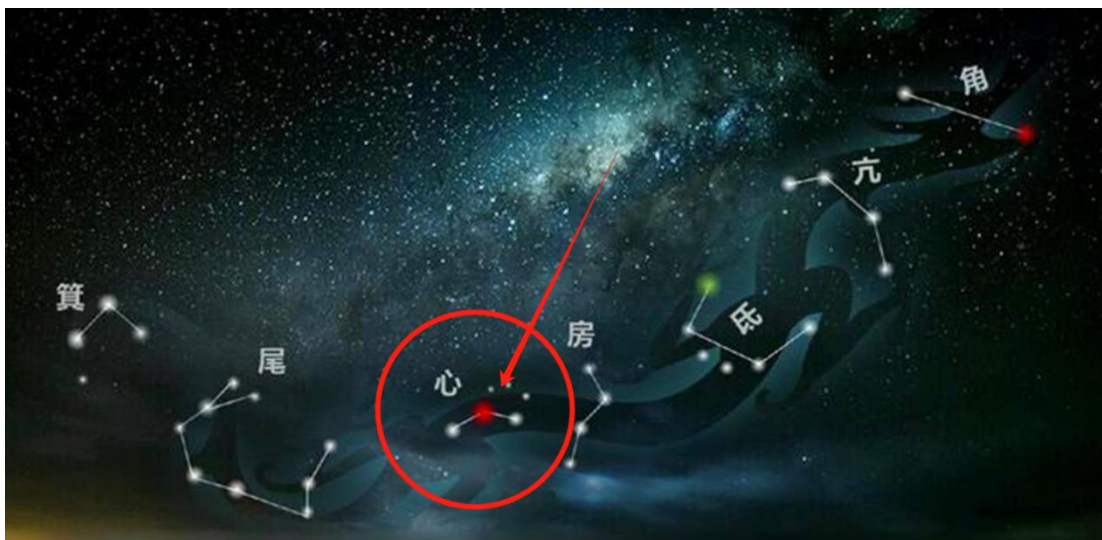
ภาพที่ 2-15 จารึกกระดูกกระดองเต่าและจารึกทองสัมฤทธิ์ที่มีคำว่า “มังกร”

1 ถึง 7 คือจารึกกระดูกกระดองเต่า 8 ถึง 9 คือจารึกทองสัมฤทธิ์

ภาพ 1 ถึง 3 คือแผนภาพมังกรสวรรค์ทั้ง 7 (Feng Shi, 1990)

ต้นกำเนิดของ “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” มีมาตั้งแต่ราชวงศ์เซี่ย ชาง และโจวแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ในเวลานั้นสิ่งที่มนุษย์บูชาไม่ใช่ชวีทวยวน แต่เป็นสัญลักษณ์เผ่ามังกร และเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างซึ่งบูชา “สัญลักษณ์แห่งเผ่ามังกร” เดิมทีเป็นเทศกาลที่รวมกับครีษมายัน “ภาพศิลปะของมังกรเป็นส่วนผสมที่ซับซ้อนของภาพต่างๆ และภาพที่แท้จริงดั้งเดิมมาจากภาพกลุ่มดาว (Feng Shi, 1990) คำว่า “มังกร” เดิมทีมาจากการเรียงตัวของ “กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด” ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ภาพต้นฉบับของ “มังกร” ในจารึกกระดูกกระดองเต่าและจารึกทองสัมฤทธิ์นั้นใกล้เคียงกับรูปร่างของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดมาก (ดังแสดงในภาพที่ 2-5)

เทศกาลแข่งเรือมังกรเป็นเทศกาลแห่งมังกร และการบูชาสัญลักษณ์ของมังกรเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกจากที่นี่ ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ส่งผลโดยตรงต่อนิสัยของมังกรซึ่งเป็น “สัตว์ในตำนาน” ในจิตใจของชาวจีน มังกรที่เคลื่อนไหวและฝน “ทะยานขึ้นไปบนท้องฟ้าในฤดูใบไม้ผลิและดำดิ่งลงสู่เหวในฤดูใบไม้ร่วง” ดังนั้น เมฆและฝนจึงหายไปอย่างรวดเร็วในช่วงฤดูใบไม้ร่วง แต่ก็เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าบรรพบุรุษของเรามีหัวมีแนวคิดที่หยั่งรากลึกเกี่ยวกับมังกรที่ควบคุมความแห้งแล้งและน้ำท่วม ปัจจุบันวัดเทพมังกรหลายแห่งยังคงได้รับการอนุรักษ์ไว้ในลุ่มน้ำทะเลสาบตั้งถึงเมืองมีหลัวตั้งอยู่ในมณฑลหูหนานและอยู่ในการปกครองของเจียงหนาน ซึ่งเป็นเมืองแห่งน้ำ แม่น้ำมีหลัวเจียง อยู่ในระบบน้ำของทะเลสาบตั้งถึง บริเวณนี้เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมการทำเกษตรกรรมมาตั้งแต่สมัยโบราณ หูหนานได้ชื่อว่าเป็น “ดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์” จากการวิจัยของทีมโบราณคดีร่วมระหว่างจีน-สหรัฐฯ พบว่าข้าวที่เพาะปลูกโบราณที่มีอายุย้อนกลับไป 10,000 ปีถูกค้นพบที่แหล่งอวี๋ฉานเหยียนในเทศมณฑล เต้าเซี่ยน มณฑลหูหนาน ซึ่งเป็นข้าวที่ปลูกโบราณที่เก่าแก่ที่สุดที่รู้จัก (Zhang Wenxu & Yuan Jiarong, 1998) พื้นที่มีหลัวเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมการเกษตร ในฤดูฝน ช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ระดับน้ำในแม่น้ำมีหลัวเจียงจะสูงขึ้น บรรพบุรุษโบราณไม่เข้าใจปรากฏการณ์ทางธรรมชาตินี้ และเชื่อว่ามันถูกควบคุมโดยมังกร ความเพียงพอของน้ำส่งผลโดยตรงต่อผลผลิตทางการเกษตร ดังนั้น บรรพบุรุษของเมืองแห่งน้ำที่อาศัยการทำเกษตรกรรมตาจึงบูชามังกรเพื่อสวดภาวนาขอให้อากาศดีและมีธัญพืชที่อุดมสมบูรณ์ ความเชื่อนี้ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงทุกวันนี้

ภาพที่ 2-16 ตำแหน่งของดาวอังคาร (Wu Siwei, 2024)

ดาวอังคาร ซึ่งเป็นหัวใจของมังกรคือดาวประจำตระกูลของราชวงศ์ซางเมื่อ 3,000 กว่าปีที่แล้ว ในช่วงราชวงศ์เซี่ย ซาง และโจว มีกิจกรรมบูชาตัวยูบ่อยครั้ง รวมถึงการถวายเครื่องบูชาต่อสวรรค์ เทพเจ้า และภูติผี คนโบราณบูชา “ดาวอังคาร” นี้เป็นพิเศษเพื่อการสังเกตและบูชา และได้คิดค้นตำแหน่งอย่างเป็นทางการที่เรียกว่า “หัวเจิ้ง” เพื่อบูชาดาวดวงนี้ในฐานะดาวหลักในยุคแรกๆ ของดาราศาสตร์จีน ดาวอังคารบังเอิญบรรจบกับดวงอาทิตย์ที่เป็นดาวฤกษ์ในช่วงวสันตวิษุวัตที่บ่งบอกฤดูกาลทั้ง 4 และเป็นสิ่งประติมากรรมที่ตีพิมพ์ในการชี้แนะการไถในฤดูใบไม้ผลิและการเก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ร่วง วงจรเกษตรกรรมของบรรพบุรุษมีหัวเริ่มต้นด้วยการ “เผาฟาง” ในฤดูใบไม้ผลิ ขั้นแรกจะจุดไฟเพื่อเผาวัชพืชในทุ่งของปีที่แล้วแล้วเปลี่ยนให้เป็นปุ๋ย การเผาฟางแบบเฉือนแล้วเผาเทียบเท่ากับ “การเก็บกวาดในขั้นตอนเดียวแล้วเริ่มต้นใหม่ทั้งหมด” ด้วยเหตุนี้ “ดาวอังคาร” ที่นำทางการไถในฤดูใบไม้ผลิจึงได้รับฉายาว่า “ต้าหัว (ไฟดวงใหญ่)” อย่างไรก็ตามแหล่งที่มาที่มีชื่อเสียงที่สุดของ “ต้าหัว” นี้คือประโยคจาก “ซางชู.เหยาเตี้ยน” ว่า “หากเห็นดาวอังคารทางตอนกลางของทิศใต้ เวลานั้นถือเป็นช่วงกลางฤดูร้อน” หมายความว่าดาวอังคารขนาดใหญ่ลอยสูงในช่วงครีษมายัน บ่งบอกว่าฤดูร้อนได้มาถึงแล้ว ดังนั้นการบูชาสัญลักษณ์เผ่ามังกรจึงมาจากครีษมายัน เทศกาลเรือมังกร ซึ่งบูชา “สัญลักษณ์เผ่ามังกร” เดิมที่เป็นเทศกาลที่รวมกับครีษมายัน

ในครีษมายัน กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดจะอยู่บนท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวทางใต้ เนื่องจากการบูชาสัญลักษณ์เผ่ามังกร คนโบราณจึง “ย้าย” รูปมังกรขึ้นไปบนท้องฟ้าและตั้งกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ฝั่งตะวันออก เทศกาลแข่งเรือมังกรเป็นเทศกาลแห่งมังกร และการบูชาสัญลักษณ์เผ่ามังกรเกิดขึ้นครั้งแรกจากที่นี่ เหตุผลที่เทศกาลหัวปี๋จ่างถูกเรียกว่า “เทศกาลฤดูร้อน” และ

ประวัติศาสตร์จีนมีส่วนอย่างมากต่อการบูรณาการวัฒนธรรมของชาติ เรื่องราวในตำนานของบุคคลในประวัติศาสตร์ของชวียุวนค่อยๆ รวมเข้ากับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและปรากฏในหนังสือประวัติศาสตร์ทฤษฎีที่ว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเป็นเทศกาลเพื่อรำลึกถึงชวียุวนปรากฏพบครั้งแรกในบันทึกที่เขียนโดย Wu Jun แห่งราชวงศ์เหลียงในราชวงศ์ทางใต้ และบันทึกแคว้นฉู่ โดย Zong Nao ในราชวงศ์ทางใต้

ชวียุวนเลือกวันเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกระโดดลงแม่น้ำ ประการที่หนึ่ง เนื่องจากเป็นประเพณีที่บรรพบุรุษชวามังกร ชาวแคว้นฉู่ชวามังกรและถือว่ามังกรเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาถือว่ามังกรเป็นผู้ส่งสารที่เชื่อมโยงสวรรค์และมนุษย์ และเชื่อว่ามังกรสามารถนำพาดวงวิญญาณไปสู่อีกโลกหนึ่งได้ ซึ่งได้รับการยืนยันจากภาพวาดรูปมังกรหลวง และ ภาพวาดรูปมังกรและนกฟีนิกซ์ที่ค้นพบจากสุสานฉู่ในยุครณรัฐ (ดังแสดงในรูปที่ 2-18) ตลอดจนประเพณีการฝังศพของชาวมี่หลัวที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ประการที่สอง ชวียุวนกล่าวว่าเขาเกิดเป็นคนฉู่ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จึงเลือกวันไหว้บ๊ะจ่างเป็นวันจบชีวิตของตน ประการที่สาม ในฐานะกวีผู้รักชาติ ชวียุวนได้เคยขี้มังกอร์ทองภษาในผลงานวรรณคดีถึงสองครั้ง ชวียุวนเชื่อมั่นว่ามีดินแดนศักดิ์สิทธิ์บนท้องฟ้าของแคว้นฉู่ แต่การเดินทางท่องภษาทั้งสองจบลงด้วยความล้มเหลว ชวียุวนต้องการถอดจิตเพื่อปลุกความรู้สึกในการกอบกู้ประเทศจากจักรพรรดิผู้อ่อนแอ และที่สำคัญ ชวียุวนต้องการให้วิญญาณของเขาขี้มังกอร์ไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นครั้งที่สามเพื่อตามหาความงามในความฝัน เพื่อส่งความงามความดีสู่การปกครองบ้านเมืองในอนาคต ชวียุวนมองว่าความตายคือการต่อชีวิตและทำให้เขามีชีวิตใหม่อีกครั้ง สิ่งที่กำหนดมุมมองต่อชีวิตและความตายของเขาคืออารมณ์ความรู้สึกและความรักที่มีต่อมาตุภูมิ ผู้คน และความดีความงาม

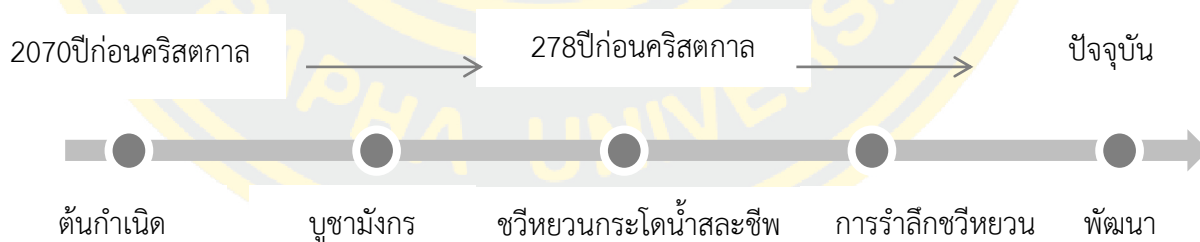
เมื่อวันเวลาผ่านไป ตำแหน่งของกลุ่มดาวมีการเคลื่อนที่ วัฏจักรของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดเริ่มไม่สามารถตรงกับฤดูกาลเกษตรกรรมอย่างสมบูรณ์ โดยข้อผิดพลาดก็ค่อยๆ ปรากฏขึ้น ดังนั้นเรื่องราวของชวียุวนที่กระโดดลงไปในแม่น้ำเพื่อปลิดชีพเพราะความรักชาติจึงค่อยๆ เข้ามาแทนที่การบูชาธรรมชาติ เจ็ดมังกรสวรรค์ ครีษมายัน และ สัญลักษณ์เผ่ามังกร จนกลายเป็นกระแสหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง วันที่ชวียุวนกระโดดลงแม่น้ำคือเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเทศกาลนี้กับมังกรลึกซึ้งยิ่งขึ้น บุคลิกที่กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ภักดี และรักชาติของกวีผู้นี้ยังทำให้เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีความหมายแฝงถึงมนุษยนิยมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นซึ่งได้มาจากโหราศาสตร์ดั้งเดิม

ภาพที่ 2-18 ภาพวาดมังกรและภาพวาดนกฟีนิกซ์ที่ค้นพบจากสุสานฉู่ในยุคฉินรัฐ
 (<https://m.ximalaya.com/youshengshu/18862449/129892295>)

จากมุมมองของต้นกำเนิดและการพัฒนา จุดประสงค์หลักของวัฒนธรรมเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลิวเจียงคือการมอบความปรารถนาดีของผู้คน จริงๆ แล้ววัฒนธรรมโหราศาสตร์คือวัฒนธรรมมังกร เพราะบรรพบุรุษเชื่อว่ามังกรควบคุมลม ฝน พายุ และฟ้าผ่า ผู้คนบูชามังกรเพื่อขอพรให้อากาศดี ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ ปลอดภัยสำหรับผู้คนและสัตว์ และไม่มีภัยพิบัติ โดยเฉพาะช่วงครีษมายันไม่เพียงแต่เป็นฤดูกาลที่สำคัญสำหรับการผลิตทางการเกษตรเท่านั้น แต่ยังเป็นช่วงที่มีลมแรง มีฝน พายุ ฟ้าผ่า และเป็นช่วงที่มีศัตรูพืชและโรคต่างๆ สูง ถือเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดตามธรรมชาติสำหรับการบูชามังกร นี่คือนวัตกรรมบูชามังกรที่บรรพบุรุษของชาวมี่หลิวสร้างขึ้น ในช่วงเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างเมื่อ 278 ปีก่อนคริสตกาล ชวีหยวนกระโดดลงไปในแม่น้ำกระโดดลงไปในแม่น้ำมีหลิวเจียงเพื่อปลดชีพของตนด้วยความรักชาติ ด้วยความชื่นชมและความรักต่อชวีหยวน คนในท้องถิ่นจึงอุทิศกิจกรรมและประเพณีทั้งหมดของเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างและเทศกาลต่างๆ ของเมืองให้กับชวีหยวน ความหมายแฝงของเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างได้เปลี่ยนจากการบูชามังกรเป็นการรำลึกถึงชวีหยวน กวีผู้รักชาติและรับใช้ประชาชน และไล่ตามการแสวงหาที่ยิ่งใหญ่ โดยสอดแทรกความหมายแฝงทางวัฒนธรรมใหม่ๆ

จุดเปลี่ยนของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวัฒนธรรมเทศกาลเรือมังกรแห่งแม่น้ำมีหลิวเจียงจึงถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ “ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ” ดังนั้นประเพณีของเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลิวเจียงจึงสามารถแบ่งได้เป็นประเพณีดั้งเดิมและประเพณีที่ได้รับหลังจากเหตุการณ์ของชวีหยวน

ภาพที่ 2-19 วิวัฒนาการและจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว่บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลิวเจียง (Wu Siwei, 2023)

2. ประเพณีของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง

ประเพณีดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง มีต้นกำเนิดมาจากการบูชา มังกรโดยบรรพบุรุษของชาวมี่หลัวในวันคริสมาสต์ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาของผู้คนที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ต่อมาเนื่องจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ “ซวีหยวนกระโจนลงแม่น้ำ” ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างดั้งเดิมของแม่น้ำมีหลัวเจียงจึงเปลี่ยนไป ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างดั้งเดิมได้รับการปรับปรุง มันไม่ได้จำกัดเพียงประเพณีดั้งเดิม แต่ยังได้รับ ประเพณีเทศกาลเรือมังกรใหม่ๆ มากมายอีกด้วย

1) การพายเรือมังกรเพื่อความบันเทิงพัฒนาไปสู่การพายเรือมังกรเพื่อช่วยเหลือซวีหยวน: หลังจากที่บรรพบุรุษชาวมี่หลัวได้ยินข่าวร้ายว่าซวีหยวนได้กระโจนลงแม่น้ำ พวกเขาทั้งหมดก็รีบไปยังที่เกิดเหตุเพื่อช่วยเหลือและกู้ร่างของเขา เป็นการอัดฉีดความหมายแฝงทางวัฒนธรรม

2) “วัดเฉา” ที่ใช้ในการบูชามังกรแบบได้เปลี่ยนไปใช้เพื่อบูชาซวีหยวน: ก่อนวันที่ห้าเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติของทุกปี เรือมังกรทั้งหมดจะถูกพายเรือไปที่ตีนเขาอู้อิ่ง ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดซวีจี เพื่อสักการะดวงวิญญาณผู้กล้าหาญของซวีหยวน เนื่องจากวัดซวีจี เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อวัดมีหลัว และมีอีกชื่อว่า “วัดเฉา”

3) การปลุกต้นกกและใบโกฐจุฬาลัมพากลายเป็นการรำลึกถึงซวีหยวน: หลังจากที่ซวีหยวนเสียชีวิต ป้ายที่ประตูก็เปลี่ยนเป็น “ในช่วงบ่ายของวันที่เดือนห้า ซวีหยวนขี่เสือ กวัดแกว่งดาบเกอผู ขับไล่ปีศาจกลับสู่ยมโลก” เป็นการแสดงออกถึงความชื่นชมและความรักของผู้คนที่มีความซื่อสัตย์ รวมถึงความเกลียดชังและการละทิ้งผู้ทรยศ

4) ข้าวเหนียวที่ทำเพื่อบูชามังกรเปลี่ยนมาเป็นการทำบ๊ะจ่าง: อาหารแรกสุดที่จะถวายเป็นเครื่องบูชาแด่เทพมังกรคือข้าวเหนียวที่ปั้นเป็นลูกกลมๆ ซึ่งจะถูกรับประทานหลังจากการบูชาแด่เทพมังกร หลังจากที่ซวีหยวนกระโจนลงแม่น้ำ เพื่อป้องกันไม่ให้ปลาและกั๊กกัดกินร่างกายของซวีหยวน บรรพบุรุษในแถบแม่น้ำมีหลัวเจียงได้โยนก้อนข้าวเหนียวและก้อนแป้งสาธิตจากการสังเวทมังกรลงในแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อให้ปลา กั๊ก และมังกรได้กิน นิทานพื้นบ้านมีหลัวกล่าวว่า หนึ่งปีในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ผู้คนได้นำก้อนข้าวเหนียวและก้อนแป้งสาธิตที่เตรียมไว้ไปที่แม่น้ำจิวหลัว แล้วเตรียมโยนลงแม่น้ำ ทันใดนั้น ลมกรุ่นกลิ่นหอมพัดมาจากทิศตะวันออก เห็นซวีหยวนมีอารมณ์ร่าเริง มีรอยยิ้มบนใบหน้า มีหนวดเครายาวพลิ้วไสว สวมเสื้อคลุมยาว สวมไข่มุกและหยก ถือดาบยาวของลู่สีหลิวมาเยี่ยมฝูงชน ชายชราคนหนึ่งที่ได้พบเป็นคนแรกได้ทักทายซวีหยวนแล้วถามว่า “อาหารหยาบกระดังที่ผู้คนมอบให้ทุกปีนั้นน่าพอใจหรือไม่” ซวีหยวนตอบว่า “ข้าพึงพอใจและรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก น่าเสียดายที่ส่วนใหญ่กลายเป็นอาการของกั๊กและปลา ข้าวสามารถห่อด้วยใบกก แม้ว่าจะมีรูปทรงคล้ายสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน แต่ปลาและกั๊กมักเข้าใจผิดว่าเป็นแห้ว หากมัดด้วยไหมห้าสี จะช่วยไล่

มังกร” หลังจากพูดอย่างนั้น เขาก็ลอยออกไปพร้อมกับลมกระโชกแรง นี่คือที่มาของบั้งไฟในมีหลัว จากนั้นเป็นต้นมา บั้งไฟก็กลายเป็นเครื่องบูชาพิเศษสำหรับชาวมี่หลัวในการสักการะชวีหยวน

แก่นหลักของวัฒนธรรมดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บั้งไฟแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียงคือการขับไล่โรคระบาด ขจัดสิ่งชั่วร้ายและภัยพิบัติ เช่น พิธีกรรมบูชามังกรเป็นพิธีกรรมเพื่อสวดภาวนาขอให้สภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการทำเกษตร ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ และครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข เช่นการห้อยใบโกฐจุฬาลัมพาก็เพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันโรคระบาด หลังเหตุการณ์การกระโดดแม่น้ำของชวีหยวน แก่นหลักของวัฒนธรรมได้รับการยกระดับเป็นวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บั้งไฟแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียงแบบดั้งเดิมได้มีการเปลี่ยนแปลงและมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมใหม่ ๆ เช่น ความรักชาติ จิตวิญญาณการต่อสู้ การสำรวจแก่นแท้ของมนุษย์ ฯลฯ ซึ่งสะท้อนถึงความสามัคคีอันเข้มแข็งของชนชาติ

สรุป

จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ของมีหลัว ต้นกำเนิดและการพัฒนาของเทศกาลไหว้บั้งไฟแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง สามารถนำไปสู่การวิเคราะห์จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมและประเพณีซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาและการเกิดขึ้นของวัฒนธรรม ซึ่งเป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บั้งไฟแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่มีต้นกำเนิดมาจากเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างกวีชิวีหยวนที่กระโดดลงแม่น้ำ ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไป เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงก็ยังคงพัฒนาต่อไปและกลายเป็นเทศกาลดั้งเดิมที่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและลักษณะเฉพาะในแต่ละยุคสมัย การสร้างสรรค์งานศิลปะของจีนมักจะใช้การจัดองค์ประกอบแบบ ม้วนกระดาษยาว โดยใช้กระบวนการภาพแนวอนเพื่อนำผู้ชมสัมผัสประสบการณ์ผลงานในรูปแบบ ภาพมุกกว้างพานอรามา เพื่อที่จะแสดงให้เห็นวิวัฒนาการและสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ผ่านผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” โดยมีรายละเอียดการดำเนินงาน ดังนี้

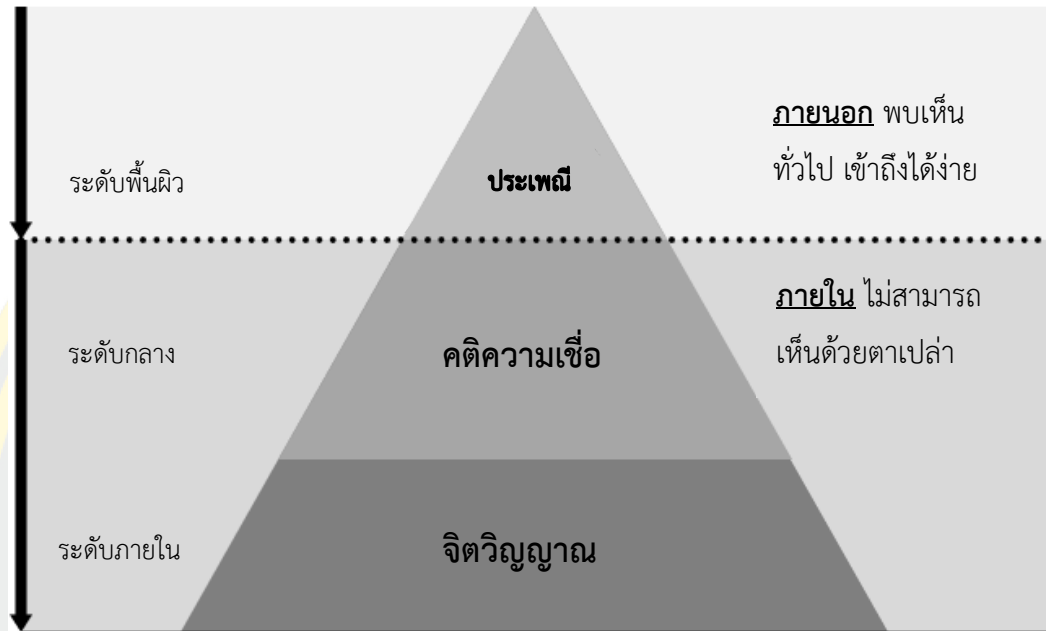
สัญญาณทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

เนื้อหาประกอบด้วย จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ผ่านการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่นำเสนอในการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และสร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ในลำดับต่อไป กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย การแบ่งลำดับชั้นของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง องค์ประกอบและตัวแทนของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการสร้างระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม

1. การแบ่งลำดับชั้นของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

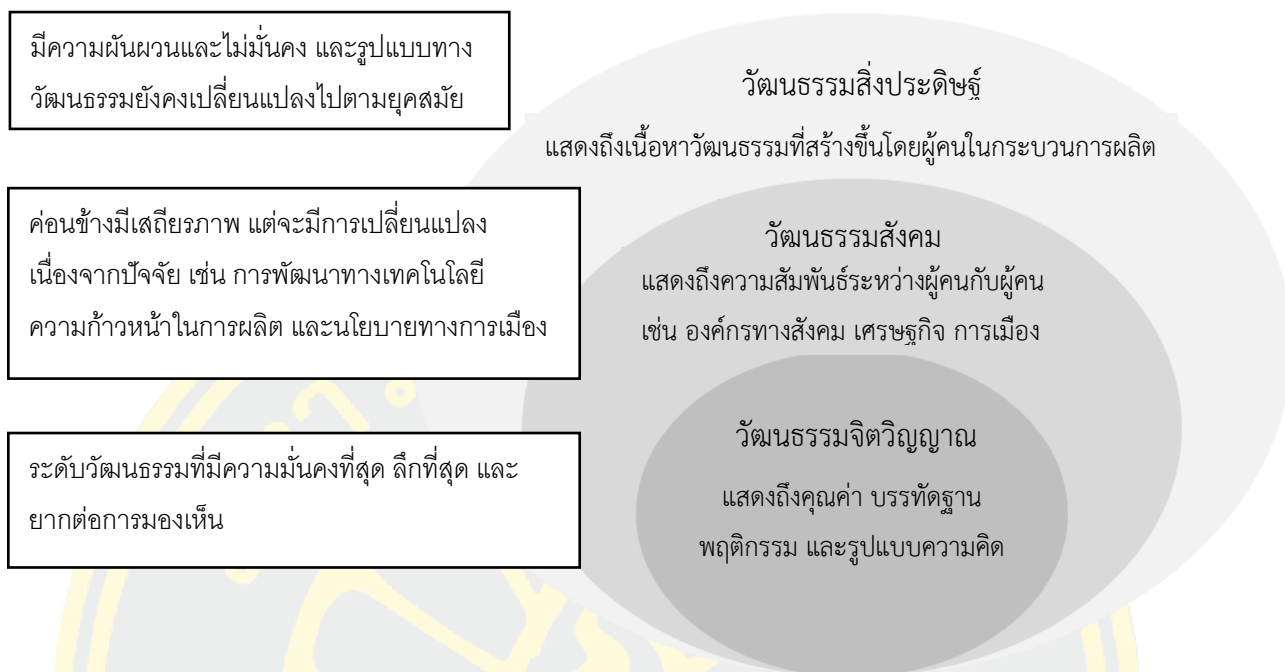
ความหมายของวัฒนธรรมมีความซับซ้อนและหลากหลายมิติ โดยมีพื้นที่ที่ต่างกันออกไป ด้วยการสำรวจวัฒนธรรมในระดับต่างๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ครอบคลุมมากขึ้น และทรัพยากรทางวัฒนธรรมสามารถนำไปใช้ได้อย่างเต็มที่ในกระบวนการแปลและการออกแบบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงออกเป็นระดับต่างๆ ในสาขาการศึกษาวัฒนธรรม ผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยจำนวนมากมุ่งเน้นไปที่การศึกษาระดับโครงสร้างของวัฒนธรรมและการสร้างแบบจำลองทางวัฒนธรรม เนื่องจากพื้นฐานสำหรับการแบ่งระดับวัฒนธรรมและสาขาการใช้งานแตกต่างกัน โมเดลระดับวัฒนธรรมผลลัพธ์จึงแตกต่างกันเช่นกัน ในการศึกษาแบบจำลองทางวัฒนธรรม มีงานวิจัยของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่นิยมสำหรับการอ้างอิง เช่น ทฤษฎี

Cultural Iceberg ที่นำเสนอโดย Edward Twitchell Hall Jr. ทฤษฎี Cultural Iceberg แบ่งวัฒนธรรมออกเป็นสามระดับ ได้แก่ ระดับพื้นผิว ระดับกลาง และระดับภายใน (Hall, 2004)

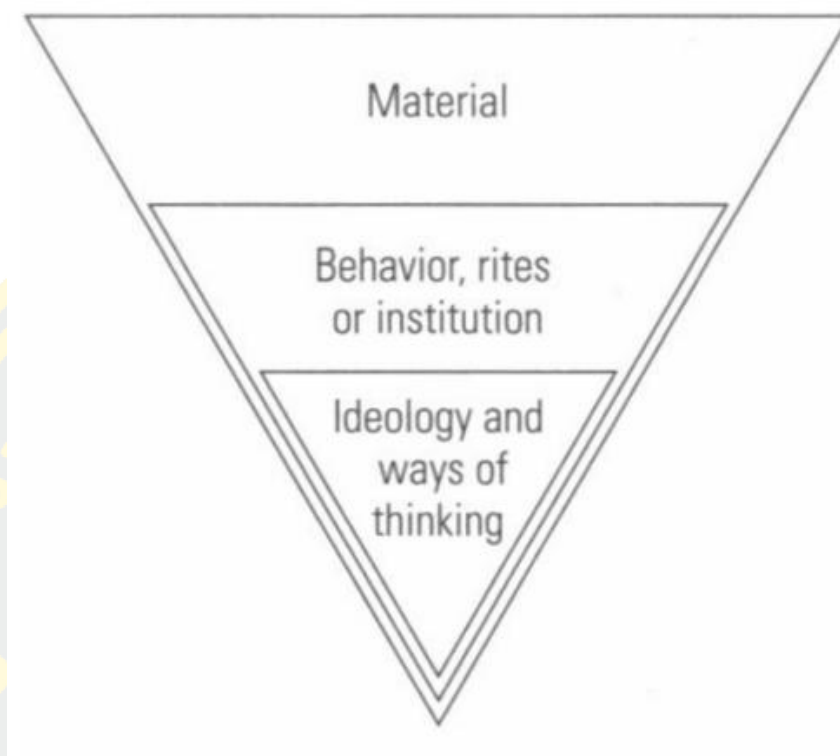
ภาพที่ 3-1 ทฤษฎี Cultural Iceberg โดย Edward Twitchell Hall Jr. (Wu Siwei, 2023)

ทฤษฎีวัฒนธรรมสามปัจจัย ที่นำเสนอโดย Malinowski ทฤษฎีวัฒนธรรมสามปัจจัยแบ่งโครงสร้างวัฒนธรรมออกเป็นสามระดับ ได้แก่ วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรมสังคม และวัฒนธรรมสิ่งประดิษฐ์ (Malinowski, 2002)

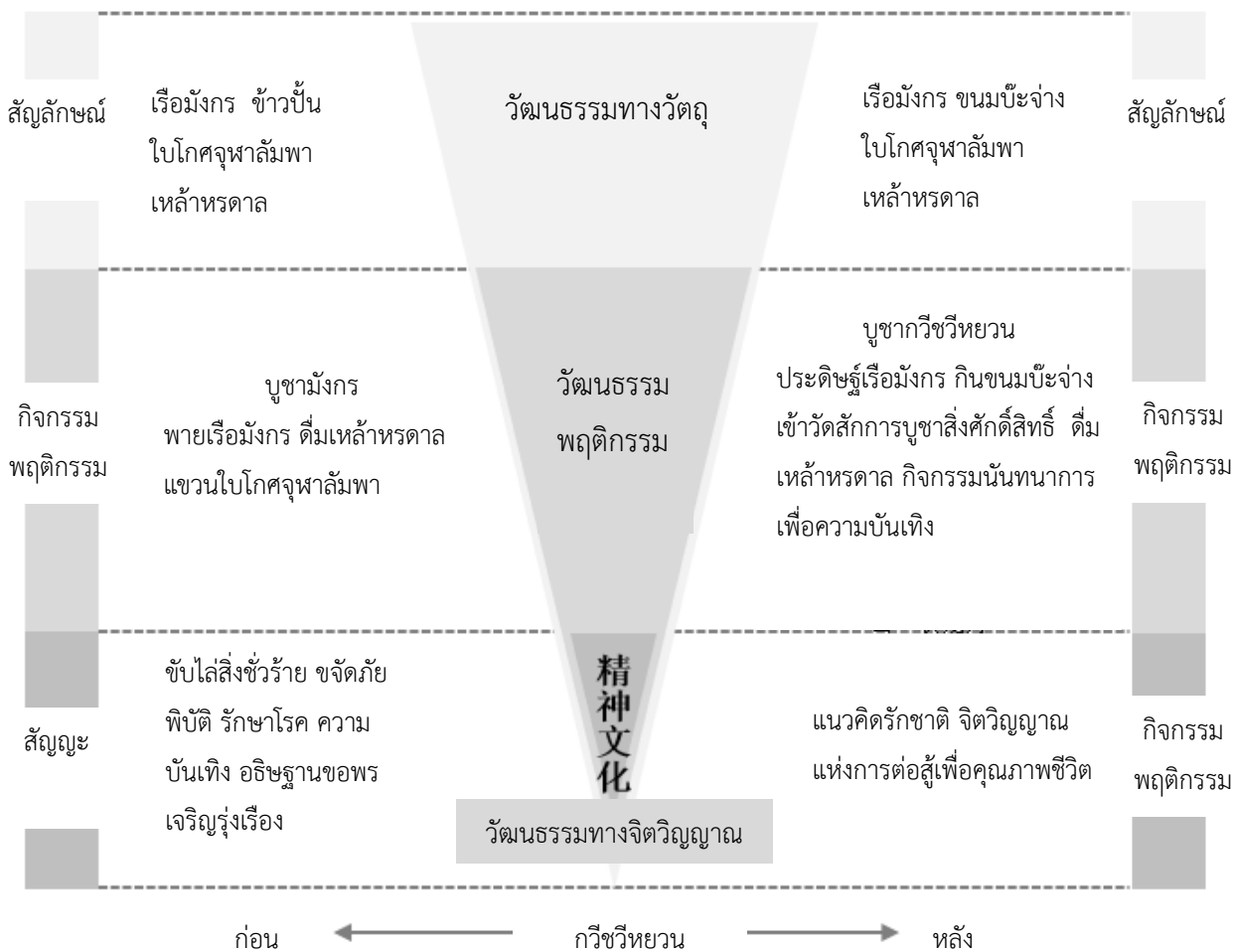
ภาพที่ 3-2 ทฤษฎีวัฒนธรรมสามปัจจัย ที่นำเสนอโดย Malinowsk (Wu Siwei, 2023)

นักวิชาการชาวจีนยังได้ศึกษาแบบจำลองทางวัฒนธรรม ใน 2003 ศาสตราจารย์ Liang Ding ได้เสนอทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม สำหรับการศึกษาวัตถุทางวัฒนธรรมตามทฤษฎีพื้นที่วัฒนธรรมของศาสตราจารย์ He Xingliang ทฤษฎีลำดับชั้น คือ ชั้นวัตถุ ชั้นพฤติกรรม และชั้นจิตวิญญาณ โดยเป็นการศึกษาความหมายแฝงของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม (Benny Ding Leong & Hazel Clark, 2003) ชั้นวัตถุเป็นชั้นภายนอกชั้นพื้นฐานที่สุด ชั้นพฤติกรรมเป็นสื่อสำหรับให้ผู้คนโต้ตอบกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผลิตภัณฑ์ ในขณะที่ชั้นจิตวิญญาณเป็นการแสดงออกภายในของข้อมูลวัฒนธรรมหลักของผลิตภัณฑ์ วัฒนธรรมสามารถรื้อถอนและสกัดออกมาได้ผ่านสามระดับนี้ ทฤษฎีนี้จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 3-3 ทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม (Benny Ding Leong, 2003, p.57)

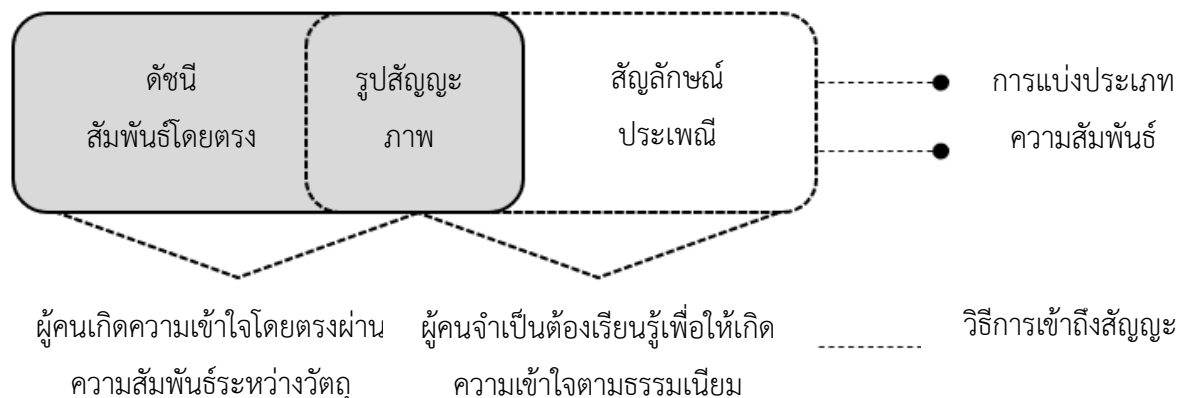
จากข้อมูลข้างต้นพบว่าวัฒนธรรมสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ วัตถุ พฤติกรรม และจิตวิญญาณ วัฒนธรรมทางวัตถุของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง หมายถึงผลรวมของวัฒนธรรมที่ผู้คนผลิตขึ้นในช่วงเทศกาล เช่น เกี้ยว ซองแดง สมุนไพร เรือมังกร วัฒนธรรมพฤติกรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง หมายถึงปฏิสัมพันธ์และการขัดเกลาทางสังคมของผู้คนตามประเพณีดั้งเดิม เช่น พิธีบูชากวีซีหฺยวนและเรือมังกร การแบ่งปันอาหารและทรัพยากร เป็นต้น วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง หมายถึงศติความเชื่อและค่านิยมของผู้คนที่เกิดขึ้นในกิจกรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ภาพที่ 3-4 ลำดับชั้นทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง (Wu Siwei, 2023)

2. องค์ประกอบและลักษณะของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

1) องค์ประกอบของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง
 ทฤษฎีสัญศาสตร์ของ Charles Sanders Peirce กล่าวว่าสัญญาณสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภท ได้แก่ รูปปรติกรรม ตรรกะ และสัญญาณ พื้นฐานของการมีอยู่ของสัญญาณทั้งสามประเภท คือ ความเป็นเหตุเป็นผลของการเชื่อมโยงระหว่างสัญญาณกับวัตถุ องค์ประกอบของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงจึงประกอบด้วยรูปสัญญาณ ดัชนี และสัญญาณ

ภาพที่ 3-5 องค์ประกอบของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง (Wu Siwei, 2023)

อย่างไรก็ตาม Eco นักวิชาการด้านประเพณีวิทยา มีมุมมองที่แตกต่างกับทฤษฎีสัญลักษณ์ของ Charles Sanders Peirce โดยเชื่อว่าการระบุสัญลักษณ์ของผู้คนได้รับอิทธิพลจากประเพณี และไม่เห็นด้วยกับกฎการจำแนกประเภทดังกล่าว Eco เชื่อว่าสัญลักษณ์ทั้งหมดมาจากประเพณี ในความเป็นจริง Charles Sanders Peirce ยังยอมรับว่าสัญลักษณ์ได้รับอิทธิพลจากประเพณี และไม่สามารถแยกเป็นประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่คือการผสมผสานและบูรณาการของรูปสัญลักษณ์ ดั้งเดิม และสัญลักษณ์ ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละเทศกาล ไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์ประเภทเดียว ขอบเขตของสัญลักษณ์มักจะมีแนวคิดทับซ้อนกัน สัญลักษณ์ประเภทต่างๆ ยังสามารถแปลงร่างและซ้อนซึ่งกันและกัน โดยมีบทบาทที่แตกต่างและหลากหลาย ตัวอย่างเช่น ใบโกศจุฬาลัมพา เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เพียงแต่สามารถใช้เป็นรูปสัญลักษณ์เพื่อทำให้ภาษาศิลปะมีสีสันมากขึ้น แต่ยังสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์ของความปรารถนาของผู้คนในการปิดเป่าสิ่งชั่วร้าย ภัยพิบัติ และรักษาสุขภาพ ดังนั้นในทางปฏิบัติด้านนวัตกรรมการออกแบบ จึงควรแยกแยะฟังก์ชันและประเภทของสัญลักษณ์ตามบริบทที่แท้จริง เพื่อที่จะนำสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงมาใช้ได้อย่างดีขึ้น และช่วยให้สามารถดำเนินต่อไปได้ดียิ่งขึ้น

2) ลักษณะของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

ลักษณะของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงสามารถแบ่งออก ได้เป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-1 ประเภทของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง
(Wu Siwei, 2023)

ประเภท		ลักษณะของสัญญาณทางวัฒนธรรม
1	อาหารการกิน	ขนมบ๊ะจ่าง เหล้าหรดาล ข้าวปั้น
2	ยารักษาโรค	ใบโกศจุฬาลัมพา ว่านน้ำ
3	ของประดับตกแต่ง	ถุงเครื่องหอม หนวดมังกร
4	การละเล่น	การแข่งขันพายเรือมังกร
5	บุคคลและเรื่องราว	กวีชวีหยวน และบทกลอนต่างๆที่ประพันธ์โดยชวีหยวน

3. การสร้างระบบสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

จากการแบ่งระดับวัฒนธรรมและองค์ประกอบของสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงจะเห็นได้ว่าสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกเหนือจากการตอบสนองความต้องการในชีวิตทางวัตถุของผู้คนแล้วยังสามารถทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณที่ยังคงมีอยู่ในชีวิตต่อไป โดยสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สัญลักษณ์ดั้งเดิม และ สัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลง เพื่อวิเคราะห์การสืบทอดและปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

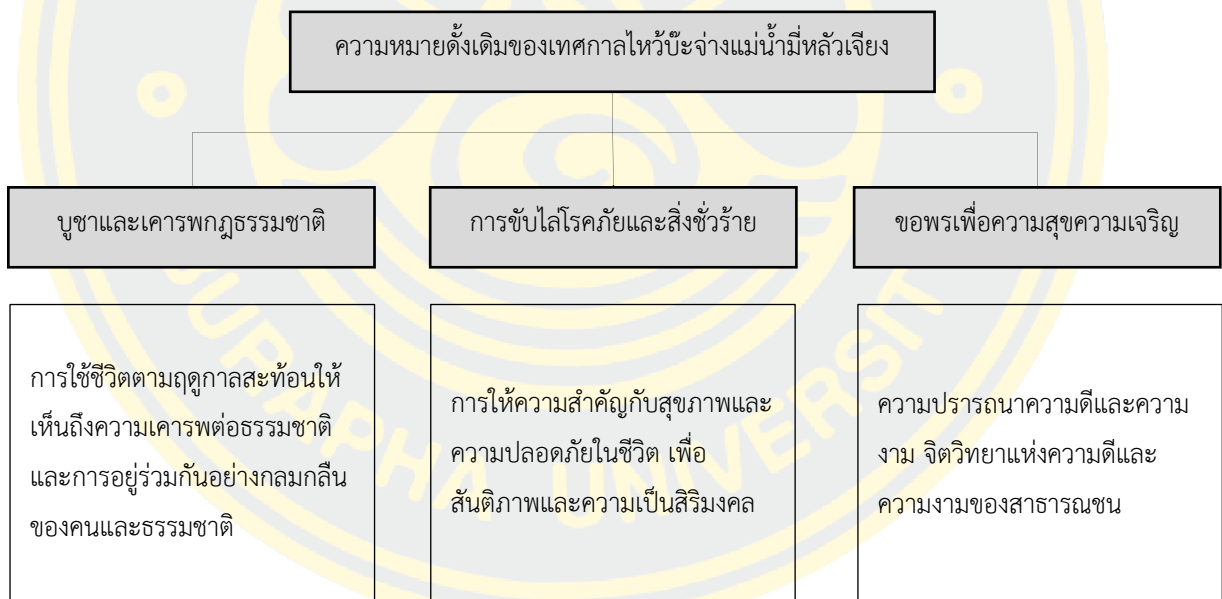
1) สัญลักษณ์ดั้งเดิม

สัญลักษณ์ดั้งเดิม เป็นการสืบทอดความหมายแฝงที่สำคัญของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเทศกาลนี้ แม้ว่าราชวงศ์ การแพร่กระจายในท้องถิ่น และปรากฏการณ์อื่น ๆ จะเปลี่ยนแปลงไป แต่ความหมายแฝงพื้นฐานของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก ทำให้เราสามารถระบุว่าเป็นเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงจากบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ

ประเพณีของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงมีความแตกต่างกันตามการเปลี่ยนแปลงของเวลาและแนวความคิดด้านสุนทรียภาพ แต่แก่นแท้ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก ความมั่นคงของแกนกลางของเทศกาลนี้ทำให้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงคงอยู่ตลอดกาลหลังจากการเปลี่ยนแปลง โดยยังคงรักษามรดกวัฒนธรรมของเทศกาลเอาไว้ สัญลักษณ์ดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ได้แก่ ช่วงเวลาและความหมายดั้งเดิมของเทศกาล

ช่วงเวลา เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมักจัดขึ้นในวันที่ 5 พฤษภาคมตามปฏิทินจันทรคติ ตามการเล่าขานของคนโบราณ มีความเชื่อว่ากวีชิวหยวนกระโดดลงไปในแม่น้ำในวันที่ 5 ของเดือนพฤษภาคม และถูกชาวประมงพบศพในวันที่ 15 ของเดือนพฤษภาคม ดังนั้น ชาวมีหลัว ซึ่งนอกจากการทำภาระกิจถึงกวีชิวหยวนในวันที่ 5 พฤษภาคมแล้ว ยังได้มีประเพณีที่จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงกวีชิวหยวนในวันที่ 15 ของเดือนพฤษภาคมอีกด้วย

ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง คือการขับไล่ภัยพิบัติ สิ่งชั่วร้าย และโรคภัยไข้เจ็บ บูชาและเคารพธรรมชาติเพื่อขอพรให้ชีวิตพบเจอกับความสุขความเจริญ โดยองค์ประกอบจากพฤติกรรมต่างๆ ของผู้คน อาหาร พิธีกรรม และกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นในวันไหว้บ๊ะจ่างล้วนมีความสัมพันธ์กับแนวคิดและความเชื่อดั้งเดิมที่ว่าด้วยเรื่องการบูชาและเคารพภูธรธรรมชาติการขับไล่โรคภัยและสิ่งชั่วร้าย เพื่อขอพรให้ชีวิตพบเจอกับความสุขความเจริญ ซึ่งเป็นความปรารถนาาร่วมกันของผู้คน

ภาพที่ 3-6 ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง (Wu Siwei, 2023)

2) สัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลง

สัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายและความแปรปรวนของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง จากมุมมองทางยุคสมัยที่ตรงกัน สัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงสามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนผ่านสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองมีหลัว เสริมสร้างความสามัคคีของคนมีหลัวและสร้างระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมร่วมกันเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรมและการพัฒนาชุมชนให้มั่นคง จากมุมมองอดีตสู่ปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของประเพณีในช่วงยุคเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นประเพณีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะในยุคสมัยนั้น และประเพณีเหล่านั้นที่สืบทอดต่อมาก็เกิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างยุคสมัย ซึ่งอาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านชื่อเรียก บทบาทหน้าที่การใช้สอย วิธีการผลิต และรูปแบบการแสดงออก โดยเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงสามารถแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 3 ช่วง โดยมีรายละเอียดของสัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

(1) ก่อนเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหวียน

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 2 พบว่าสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมก่อนเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหวียนมีพื้นฐานมาจากการบูชามังกร โดยมีสัญลักษณ์ตัวแทน ดังนี้

ตารางที่ 3-2 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมก่อนเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหวียน

(Wu Siwei, 2023)

	สัญลักษณ์	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
1.		มังกร	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ของคนโบราณยังสะท้อนถึงการสำรวจ ความเข้าใจ และจินตนาการเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาลด้วย มังกรเป็นสัญลักษณ์ของความหมายของการขับไล่วิญญาณชั่วร้าย การหลีกเลี่ยงภัยพิบัติ และการอธิษฐานขอพร
2.		สัตว์มีพิษ 5 ชนิด	สัตว์มีพิษถือเป็นกลางร้าย แสดงถึงความชั่วร้าย โรคร้าย และภัยพิบัติ ใช้เพื่อแสดงการปฏิเสธพลังชั่วร้ายของผู้คนและความหวังในความโชคดีและสันติภาพ

3.		<p>ข้าวปั้น เป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี รูปทรงกลมแสดงถึงความปรารถนาของผู้คนที่ จะรวมตัวกันและสวดภาวนาเพื่อสันติภาพ ประกอบไปด้วยความคาดหวังและคำอธิษฐานของผู้คนสำหรับการกลับมาอยู่ร่วมกันของครอบครัว ความสามัคคีในสังคม และความเป็นอยู่ที่ดี ส่วนบุคคล</p>
----	---	--

ก่อนเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวน ประเพณีดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำ มีหัวเจียงมีต้นกำเนิดมาจากการบูชามังกร เนื่องจากในอดีต ยามผู้คนเผชิญภัยคุกคาม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การแพร่ระบาดของโรคและสัตว์มีพิษ และขาดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คนในอดีตจึงมีความเชื่อในการบูชามังกรเพื่อแสดงความปรารถนาของผู้คนที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น และหวังว่าสิ่งมีชีวิตหรือพลังเหนือธรรมชาติจะปกป้องและคุ้มครอง โดยผู้คนมักเฝ้าดูท้องฟ้าในเวลากลางคืน และเห็นปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ดวงดาวคล้ายมังกร ซึ่งถือเป็นมงคลมีมังกรบินบนท้องฟ้า ดังนั้นผู้คนจึงถือว่ามังกรเป็นเทพเจ้าผู้ปกป้อง ผู้คนนิยมพิมพ์หรือสลักรูปร่างหรือโทเท็มของมังกรบนร่างกายและสิ่งของ และจัดพิธีบูชามังกร โดยโยนอาหารต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้าวปั้นลงในแม่น้ำเพื่อถวายแด่เทพเจ้ามังกร หลังจากการบูชาก็เปลือยเปลีนกับการรับประทานอาหารเหล่านั้นด้วย เบื้องหลังเหตุการณ์ที่มีชีวิตชีวาเหล่านี้ มีนัยยะแฝงอันเกิดจากการขับเคลื่อนโดยสัญญาตญาณเพื่อความอยู่รอดซึ่งสะท้อนถึงความปรารถนาและการแสวงหาสิทธิในการอยู่รอดของมนุษย์

(2) เหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวน

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 2 พบว่าสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวนมีความสัมพันธ์กับบุคคลและเรื่องราว โดยมีสัญลักษณ์ตัวแทน ดังนี้

ตารางที่ 3-3 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีซีเหียน (Wu Siwei, 2023)

	สัญลักษณ์	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
1.		ซีเหียน	แสดงถึงความรักของผู้คนที่มีความดี มาตุภูมิ การแสวงหาความยุติธรรม การแสวงหาความดีและความงาม และ การสืบสานประเพณีทางประวัติศาสตร์
2.		หยุนจางจุน	เป็นสัญลักษณ์ของความปรารถนาและ การบูชาของผู้คนในพลังเหนือ ธรรมชาติ โลกกลับ หรือการแสวงหา จิตวิญญาณ ในขณะเดียวกัน หยุนจาง จุนยังเป็นตัวแทนของความน่าเกรง ขามและจินตนาการของผู้คนเกี่ยวกับ ธรรมชาติและจักรวาลอีกด้วย
3.		ซีเหียน กับ ชาวประมง	เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติชีวิตและ แนวคิดทางปรัชญาที่แตกต่างกันโดย สิ้นเชิง โดยซีเหียนยอมเลือกความ ตายมากกว่าประนีประนอมกับความ สกปรกของโลก ชาวประมงเป็น ตัวแทนของการปรับตัวให้เข้ากับโลกที่ เปลี่ยนแปลง การยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นอย่างไม่ชัดเจน

กวีซีเหียนแสดงมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับชีวิตและความตาย โดยพิจารณาจากอารมณ์และความรัก ซีเหียนถือว่าความตายเป็นสิ่งที่ต่อเนื่องของการมีชีวิต โดยผสมผสานแนวคิดทางศีลธรรมและจิตวิญญาณรักและห่วงแหนชาติ ซีเหียนกลายเป็นกวีคนแรกในประวัติศาสตร์วรรณคดีจีนที่เลือกความตายเพื่อแสดงออกถึงอุดมคติ (Jiang Tao, 2014, 81) เรื่องราวของซีเหียนและชาวประมงแสดงถึงทัศนคติสองประการ ชาวประมงมองว่าไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปแค่ไหนก็สามารถหาทางอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน แต่ซีเหียนกล่าวถึงความรุ่งเรืองและการล่มสลายของประเทศ

อุดมคติ และความเชื่อเหนือชีวิต เหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของชวีหยวนเป็นภาพสะท้อนถึงอุดมคติในการใช้ชีวิตและการค้นหาคุณค่าและความหมายของการมีชีวิตของมนุษย์

(3) หลังเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวน

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 2 พบว่าสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมหลังเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวนมีความเกี่ยวข้องกับชวีหยวน โดยมีสัญลักษณ์ตัวแทน ดังนี้

ตารางที่ 3-4 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมหลังเหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวน

(Wu Siwei, 2023)

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
1. 	การทำสมุนไพรมนต์	ตามตำนานเมืองมีหลิว สมุนไพรมนต์ในฤดูกาลนี้ถูกหมอพื้นบ้านนามว่าชวีบิตเป็นยา ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นยาที่ดีที่สุด และสามารถรักษาได้ทุกโรค การทำสมุนไพรมนต์จึงเป็นสัญลักษณ์ของการขับไล่วิญญาณชั่วร้าย และในปัจจุบันยังมีความหมายเพิ่มเติมที่เป็นกิจกรรมเพื่อสุขภาพและความสนุกสนานอีกด้วย
2. 	การแขวนถุงเครื่องหอม	ในอดีตเชื่อว่า ถุงเครื่องหอมที่มีส่วนผสมของใบโกฐจุฬาลัมพาที่ใช้บูชา กวีชวีหยวนสามารถขจัดวิญญาณชั่วร้ายและโรคภัยไข้เจ็บได้ การแขวนถุงเครื่องหอมจึงเป็นสัญลักษณ์ของการอธิษฐานขอพรให้มีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
3. 	การแขวนใบโกศจุฬาลัมพา	สามารถขับไล่วิญญาณชั่วร้าย ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ บ่งบอกเป็นนัยว่าชวีหยวนมีพลังและความกล้าหาญเป็นพิเศษ สามารถรับมือกับความชั่วร้ายและอันตรายต่างๆ และรักษาความสงบสุขในสังคม นอกจากนี้ยัง

			เป็นการยกย่องและรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวน
4.		การห่อขนมบ๊ะจ่าง	ถวายเป็นเครื่องบูชาแก่บรรพบุรุษและเทพเจ้า อธิษฐานขอให้โชคดี ขอลูกขอหลาน และเป็นสัญลักษณ์แทนการรำลึกถึงชวีหยวน
5.		การดื่มเหล้าหรดาล	เหล้าหรดาล (Realgar wine) ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็นช่วงเวลาที่สัตว์มีพิษ 5 ชนิด ได้แก่ แมงป่อง งู ตะขาบ คางคก จิ้งเหลน ตั๊กแตน ออกมารบกวนชาวบ้านมากที่สุด คนสมัยโบราณจึงมีวัฒนธรรมในการใช้เหล้าหรดาลในการทาหรือดื่ม โดยที่เหล้านี้เป็นเหล้าโบราณของจีน มีส่วนผสมของกำมะถันและสารส้ม สามารถขับไล่วิญญาณชั่วร้าย ขับไล่แมลง รักษาโรคและยืดอายุ
6.		การหบน้ำในแม่น้ำมีหลิวเจียงกลับบ้าน	ในวันที่ 5 ของเดือนพฤษภาคม เวลารุ่งสาง หัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำมีหลิวเจียงจะไปที่แม่น้ำเพื่อขนน้ำกลับบ้าน หรือเรียกว่า “คว้าน้ำมังกร” หลังจากที้นำน้ำมังกรกลับมาแล้ว ทั้งครอบครัวจะใช้มาล้างหน้า หวีผม และอาบน้ำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการชำระล้างความเจ็บป่วย
7.		การไปศาลเจ้าไหว้เจ้า	เป็นการแสดงออกถึงความชื่นชมและความเชื่อในชวีหยวน และแสวงหาความสุข ความอยู่ดีมีสุข และความสำเร็จผ่านการอธิษฐานและความเชื่อ

8.		การ อาบน้ำใน วันไหว้บ๊ะ จ่าง	เป็นสัญลักษณ์ของการชำระร่างกาย และจิตใจให้บริสุทธิ์ ขจัดโรคภัยไข้เจ็บ และยังมีความหมายในการอธิษฐาน ขอให้มีความสุขและความเป็นอยู่ที่ ดีอีกด้วย
9.		การให้ ซองแดง	เป็นสัญลักษณ์ของการให้พรและความ หวังใย แสดงถึงความปรารถนาของ ผู้คนยามกลับมาพบกัน และยังเป็นการ เสริมสร้างความสามัคคีและเอกลักษณ์ ของสังคมและครอบครัวอีกด้วย
10.		การดึง หนวด มังกร	เป็นการแสดงความเคารพต่อขวัญหยวน และสวดภาวนาขอพรเพื่อความ ปลอดภัยของเด็กๆ ในบ้าน
11.		การแข่ง พายเรือ มังกร	กิจกรรมที่แสดงถึงความฮึกเหิมเพื่อปิด เป่าวิญญาณชั่วร้าย เป็นสัญลักษณ์ของ ความสามัคคี ความกล้าหาญ และจิต วิญญาณการต่อสู้เพื่อรำลึกถึงขวัญหยวน

ด้วยการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้คนค่อยๆ เรียนรู้วิธีปรับตัวเข้ากับ
ธรรมชาติและค่อยๆ มีความมั่นใจในตนเอง ดังนั้น ทักษะคิดของผู้คนที่มีความเชื่อในตัวเจ้ามังกรจึงค่อยๆ
พัฒนาจากการบูชาไปสู่การต่อต้าน และเกือบจะลืมการมีอยู่ของแนวคิดและความเชื่อดั้งเดิม
อย่างไรก็ตาม ผู้คนพบว่าศัตรูคนที่สองของพวกเขาคือตัวพวกเขาเอง ซึ่งปัญหาไม่ได้อยู่ที่การมีชีวิตรอด
แต่เป็นการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและความหมายมากขึ้นได้อย่างไร ในวัฒนธรรมตะวันตก ขบวนการ
การฟื้นฟูศิลปวิทยาการมีความยิ่งใหญ่ สาเหตุหลักมาจากขบวนการนี้ได้จัดพันธนาการของพระเจ้า
ออกไป และได้ค้นพบศักดิ์ศรีและความยิ่งใหญ่ของมนุษย์อีกครั้ง ในวัฒนธรรมจีน ความคิดของ
ขวัญหยวนยังสะท้อนถึงความชอบธรรมของ “ความยิ่งใหญ่ของมนุษย์” นี้ด้วย ขวัญหยวนกลายเป็น
สัญลักษณ์ของจิตสำนึกของผู้คน เนื่องจากความร่วมมือของมนุษย์มักมีพื้นฐานมาจากเรื่องราว

การเปลี่ยนแปลงเรื่องราวที่ได้รับการบอกเล่าก็สามารถเปลี่ยนวิธีที่มนุษย์ร่วมมือกันได้ ดังนั้นเรื่องราวการกระโดดแม่น้ำของกวีชวีหยวนจึงกลายเป็นคุณค่าและการจารึกทางประวัติศาสตร์ในเทศกาลของชาวมี่หลั่ว ผู้คนจึงใช้เทศกาลและการจัดกิจกรรมเพื่อรำลึกถึงชวีหยวน โดยเปลี่ยนจากการบูชามังกรเป็นการรำลึกถึงชวีหยวน โดยใส่ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมใหม่ๆ เข้าไปในประเพณีนี้ด้วย

(4) เหตุการณ์สำคัญอื่นๆ

ตารางที่ 3-5 สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ (Wu Siwei, 2023)

	สัญลักษณ์	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
1.		เรือหัวมังกรทางฟินิกซ์	มังกรและฟินิกซ์เป็นสัญลักษณ์ของความโชคดีและความสงบสุขในหมู่ชาวมี่หลั่ว และเป็นการอธิษฐานขอพรจากชวีหยวนเพื่อให้ประเทศชาติบ้านเมืองสงบสุขและมีความเจริญรุ่งเรือง มังกรและฟินิกซ์ถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวัฒนธรรมจีนและเป็นตัวแทนของวิญญาณแห่งสวรรค์และโลก การผสมผสานระหว่างหัวมังกรและทางฟินิกซ์เป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างอำนาจและความงาม
2.		เทียนเวิน-1 Tianwen-1	“เทียนเวิน-1” (Tianwen-1) หรือคำถามต่อสรวงสวรรค์ ชื่อภารกิจสำรวจดาวอังคารครั้งแรกของจีนที่ตั้งชื่อตามบทกวีซึ่งประพันธ์โดยชวีหยวน การสำรวจมรดกทางวัฒนธรรมในการสำรวจธรรมชาติ สืบสานจิตวิญญาณของชวีหยวน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเดินทางอันยาวนานเพื่อสำรวจความจริงทางวิทยาศาสตร์ และการแสวงหา

			นวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
--	--	--	--

ในระบบระบบสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง นอกจากสัญลักษณ์ดั้งเดิมซึ่งแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง การแสดงภายนอกของสัญลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งหมดสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างยืดหยุ่นซึ่งจะเกิดขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของเวลา พื้นที่ และกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น เหล้าสยงหวง (Realgar wine) ที่คนสมัยโบราณมีวัฒนธรรมในการใช้เหล้าสยงหวงในการทาหรือดื่ม โดยที่เหล้านี้เป็นเหล้าโบราณของจีน มีส่วนผสมของกำมะถันและสารส้มจะไม่ถูกบริโภคในอาหารอีกต่อไป ด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านสุขภาพและการป้องกันโรคระบาด เกิดวิธีการทำความสะอาดแบบใหม่ขึ้น การวางแผนสุนทรียภาพใหม่จะเกิดขึ้นในการสวมใส่เครื่องประดับและความบันเทิง และกิจกรรมการออกกำลังกายจะมีความหลากหลายมากขึ้น เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการแสดงสัญลักษณ์ภายนอกอีกด้วย นอกจากนี้ ความหมายทางวัฒนธรรมของสัญลักษณ์เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงยังได้รับการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตามการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการแข่งเรือมังกรได้ค่อยๆ เปลี่ยนจากการบูชาปราชญ์และเทพเจ้าไปสู่การมุ่งเน้นไปที่ร่างกายของผู้คนเองและสุขภาพจิต เป็นต้น

ข้อมูลข้างต้นเป็นการเรียบเรียงจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง สำนวนองค์ประกอบและการเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลง และสร้างระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้แบ่งวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ วัตถุ พฤติกรรม และจิตวิญญาณ ตามทฤษฎีสัญศาสตร์ของเพียร์ซ และได้วิเคราะห์องค์ประกอบของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงรูปสัญลักษณ์ดัชนี และ สัญลักษณ์นอกจากนี้ ยังได้สำรวจการเป็นตัวแทนสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง เช่น สัญลักษณ์วัฒนธรรมอาหาร ยารักษาโรค ของประดับตกแต่ง การละเล่นบุคคลและเรื่องราว และสร้างระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง 1) สัญลักษณ์ดั้งเดิม 2) สัญลักษณ์ที่แสดงการเปลี่ยนแปลง เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะในงานวิจัยนี้

ภาพร่างของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

1. แนวคิดการออกแบบผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”

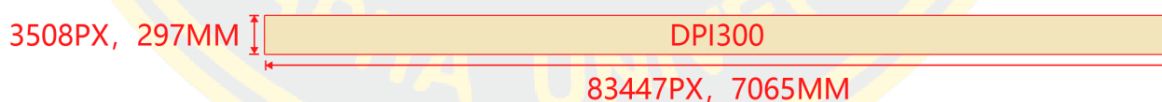
ในการแปลงสัญญาณทางวัฒนธรรมระดับวัตถุ โดยใช้เนื้อหาซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง สามารถแบ่งออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่ ต้นกำเนิด การบูชามังกร การกระโดดน้ำของกวีซีวี่หยวน การรำลึกกวีซีวี่หยวน และการพัฒนาสู่อนาคต

ในการแปลงสัญญาณทางวัฒนธรรมระดับพฤติกรรม คัดเลือกสื่อทางวัฒนธรรมที่เหมาะสม ใช้รูปแบบการนำเสนอภาพประกอบบนม้วนกระดาษยาว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบูรณาการสุนทรียภาพทางศิลปะเข้ากับการใช้งานในชีวิตประจำวันของผู้คนในสมัยปัจจุบัน

ในการแปลงสัญญาณทางวัฒนธรรมระดับจิตวิญญาณ ใช้รูปแบบการนำเสนอลักษณะทางวัฒนธรรมและลักษณะทางธรรมชาติของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงผ่านภาพประกอบบนม้วนกระดาษยาว รูปแบบของภาพประกอบม้วนกระดาษยาวในระยะต่างๆ เชื่อมต่อกันแสดงให้เห็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงและความหมายแฝงทางจิตวิญญาณของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

2. รายละเอียดภาพร่างผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”

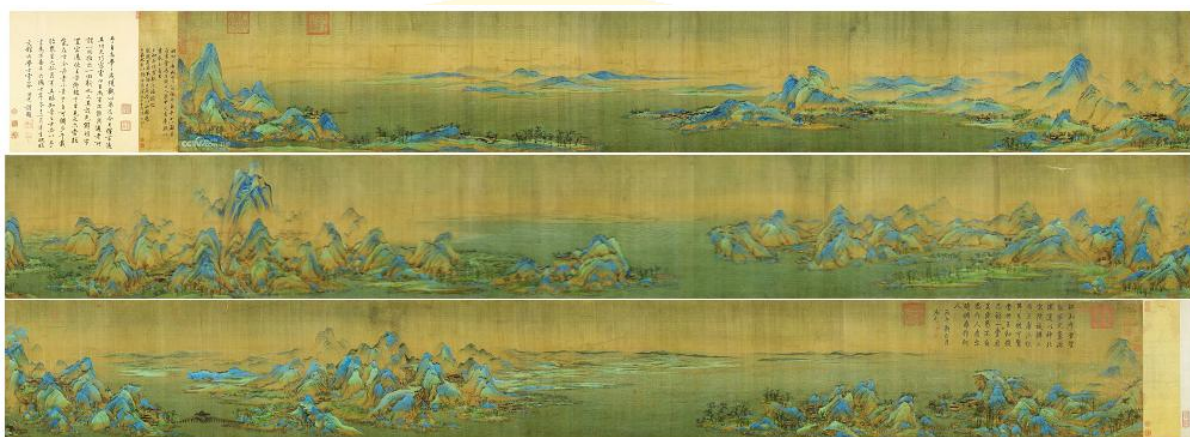
จากการพิจารณาด้านการนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพ ประสิทธิภาพของวัสดุ และความสามารถในการปรับขนาดระหว่างการใช้งานและการเก็บหลังการใช้งาน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วัสดุที่กำหนดให้เป็นขนาดพิกเซล 3508 x 83447px และมีขนาดทางกายภาพ 297* 7065 มม. DPI300

ภาพที่ 3-7 ขนาดของผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2023)

ในแง่ขององค์ประกอบ ผู้วิจัยทำการอ้างอิงการจัดองค์ประกอบจากภาพ “A Thousand Miles of Rivers and Mountains” ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงของจีนที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยผู้วิจัยจะใช้สัญญาณทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงบอกเล่าถึงต้นกำเนิด การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงในรูปแบบครึ่งจินตนาการ และครึ่งสมจริง โดยผสมผสานสัญลักษณ์ต่างๆ เข้ากับรูปภาพและเรื่องราว ในขั้นตอนการจัดวางองค์ประกอบภาพ ผู้วิจัยได้สร้างภาพเรือหัวมังกรทางฟินิกซ์ที่แล่นมุ่งหน้าสู่จักรวาล เรือมังกรที่บรรทุก

แม่น้ำและภูเขายาวหลายพันไมล์ถือเป็นวิวัฒนาการและจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง โดยความยาวของเรือมังกรยังสามารถขยายต่อไปตามความก้าวหน้าของประวัติศาสตร์ ทำให้มีพื้นที่สำหรับจินตนาการที่มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-8 ผลงาน A Thousand Miles of Rivers and Mountains โดย Wang Xi Meng ราชวงศ์ซ่งเหนือ (<https://www.worker.cn/32678/201710/09/171009174557689.shtml>)

ภาพที่ 3-9 การจัดองค์ประกอบของผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” (Wu Siwei, 2023)

ความสมบูรณ์ของภาพ คือหลักการสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานบนม้วนกระดาษขนาดใหญ่ ซึ่งไม่เพียงพิจารณาในแง่ของรายละเอียดของภาพ แต่ยังรวมถึงการนำเสนอภาพโดยรวมว่ามีความเป็นหนึ่งเดียวและเป็นระเบียบหรือไม่ ภาพวาดที่สร้างขึ้นในครั้งนี้อาจมีความยาวมาก โดยมีอัตราส่วนภาพ 24:1 เนื่องด้วยการนำเสนอเนื้อหาและสัญลักษณ์ของช่วงเวลาที่ยาวนาน ซึ่งมีองค์ประกอบจำนวนมาก ในขั้นตอนการร่างภาพ ผู้วิจัยจึงละทิ้งวิธีการสร้างสรรค์แบบเดิมที่ใช้เส้นเดี่ยววาดดำเพื่อเริ่มร่างภาพ แต่เลือกใช้บล็อกสีและภาพต่อกันเพื่อเริ่มแนวคิดร่างภาพแทน

ภาพที่ 3-10 ภาพร่างผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2023)

การจัดวางรูปภาพและเนื้อหาเป็นไปตามวิธีการทางออกของม้วนกระดาษจีนแบบดั้งเดิม และแบ่งออกเป็น 5 ส่วนจากขวาไปซ้าย ได้แก่

- 1) ต้นกำเนิด
 - 2) การบูชามังกร
 - 3) เหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน
 - 4) การรำลึกชวีหยวน
 - 5) การพัฒนาสู่นาคต
- โดยมีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาสู่นาคต

การรำลึกชวี

เหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน

การบูชามังกร

ต้นกำเนิด

ภาพที่ 3-11 การแบ่งองค์ประกอบเนื้อหาจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ในผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2023)

1) ต้นกำเนิด

ช่วงต้นกำเนิด แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง โดยในช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็นช่วงเวลาที่อากาศร้อน ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำมีหลัวเจียงมักพบ สัตว์มีพิษ 5 ชนิด ได้แก่ แมงป่อง งู ตะขาบ คางคก จิ้งเหลน ตึกแกออกมารบกวนชาวบ้าน ซึ่งทำให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคและทำให้ผู้คนเจ็บป่วยเป็นจำนวนมาก คนโบราณมักเฝ้าดูท้องฟ้าในตอนกลางคืน และมีดาวมัจจุรปรากฏอยู่บนท้องฟ้าทางทิศใต้

ภาพที่ 3-12 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด
(Wu Siwei, 2023)

2) การบูชามังกร

ช่วงการบูชามังกร แสดงให้เห็นว่าบรรพบุรุษในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำมีหลัวเจียงเริ่มประเพณีบูชาข้าวปั้นแก่มังกรเพื่อขอพรให้อากาศดี การเก็บเกี่ยวที่ดี และความปลอดภัยสำหรับผู้คนและสัตว์เลี้ยง มังกรศักดิ์สิทธิ์นำพรมาสู่โลก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นมงคล

ภาพที่ 3-13 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการบูชามังกร
(Wu Siwei, 2023)

3) เหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน

ช่วงเหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์การกระโดดน้ำ สละชีพของชวีหยวน และเพิ่มสัญลักษณ์จินตภาพจากบทกวี “ฉู่ฉี้อ” โดยมีตำนานเล่าว่าหลังจาก ชวีหยวนตายแล้ว ประชาชนรัฐฉู่หลังไหลสู่แม่น้ำมีหิ้วทำพิธีรำลึกถึงชวีหยวน ชาวประมงเล่นเรือ ออกไปมหาซากร่างของชวีหยวนในแม่น้ำ ชาวประมงคนหนึ่งหยิบข้าวปั้นโยนลงไปแม่น้ำ เพื่อให้ สัตว์น้ำกินอิ่มแล้วจะได้ไม่ไปกัดกินซากร่างของชวีหยวน คนอื่นเห็นเขาก็เลียนแบบตามกัน หมอเฒ่าผู้ หนึ่งก็เอาเหล้ารดตามาเทใส่ในแม่น้ำกล่าวว่า เป็นยาหมื่นเมามังกรสัตว์น้ำจะได้ไม่ทำร้ายท่านชวีหยวน

ภาพที่ 3-14 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหิ้วเจียง” ช่วงเหตุการณ์การกระโดดน้ำ ของชวีหยวน (Wu Siwei, 2023)

4) การรำลึกชวีหยวน

ช่วงการรำลึกชวีหยวน แสดงให้เห็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมหลักของประเพณีเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหิ้วเจียง หลังจากชวีหยวนกระโดดลงไปในแม่น้ำ แม่น้ำและภูเขาที่ทอดยาวหลาย พันไมล์กลายเป็นภูเขาขนมบ๊ะจ่าง และผู้คนในบริเวณลุ่มแม่น้ำมีหิ้วเจียงก็เริ่มรำลึกถึงชวีหยวน ภาพเริ่มต้นจากขวาไปซ้ายแสดงให้เห็นการเก็บสมุนไพร การแขวนถุงหอม การแขวนใบอ้ายเย่และ ซางผู้การห่อขนมบ๊ะจ่าง การตีหม้อสังหวาง การหาบน้ำในแม่น้ำมีหิ้วเจียงกลับบ้าน การไปศาลเจ้า ไหว้เจ้า การอาบน้ำในวันไหว้บ๊ะจ่าง การให้ซองแดง การตั้งหนวดมังกร และการแข่งพายเรือมังกร

ภาพที่ 3-15 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหิ้วเจียง” ช่วงการรำลึกชวีหยวน (Wu Siwei, 2023)

5) การพัฒนาสู่อวกาศ

ช่วงการพัฒนาสู่อวกาศ แสดงให้เห็นกระบวนการของภารกิจสำรวจดาวอังคารชุดแรกของจีน “เทียนเวิน-1” (Tianwen-1) หรือคำถามต่อสรวงสวรรค์ ชื่อภารกิจสำรวจดาวอังคารครั้งแรกของจีนที่ตั้งชื่อตามบทกวีซึ่งประพันธ์โดยชวีหยวน บทกวีเทียนเวิน เป็นการตั้งคำถามมากมายเกี่ยวกับโลก ธรรมชาติและเป็นการแสดงออกถึงความอุตสาหะในการแสวงหาความจริงของชนชาติจีน สะท้อนให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมของการสำรวจธรรมชาติและพื้นที่ซึ่งหมายความว่า การแสวงหาความจริงทางวิทยาศาสตร์คือการเดินทางที่ยาวนานและการแสวงหานวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ภาพที่ 3-16 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่อวกาศ (Wu Siwei, 2023)

ในขั้นตอนการร่างภาพ ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงรูปแบบของผลงาน ประสิทธิภาพของอุปกรณ์ และความสามารถในการปรับขนาดการใช้งานในภายหลัง ตลอดจนกำหนดขนาดของผลงาน และใช้ภาพ A Thousand Miles of Rivers and Mountains เป็นต้นแบบอ้างอิงเพื่อสร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงขึ้นมาใหม่ ในระหว่างกระบวนการร่างภาพ ผู้วิจัยใช้บล็อกสีและภาพต่อกันเพื่อพัฒนาแนวคิด โดยการจัดวางรูปภาพและเนื้อหาเป็นไปตามวิธีการทางออกของม้วนกระดาษจีนแบบดั้งเดิม แบ่งออกเป็น 5 ส่วนจากขวาไปซ้าย ได้แก่

- 1) ต้นกำเนิด
- 2) การบูชามังกร
- 3) เหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน
- 4) การรำลึกชวีหยวน
- 5) การพัฒนาสู่อวกาศ

แต่ละส่วนประกอบด้วยองค์ประกอบเรื่องราวและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งแสดงให้เห็นวิวัฒนาการและจุดเปลี่ยนที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำ มีหัวเจียง

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานกล่าวถึงขั้นตอนการออกแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุมถึงการสร้างสรรค์ขั้นต้นไปจนถึงผลงานสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเขียนม้วนภาพยาวของผลงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

ในขั้นตอนเบื้องต้นของการสร้างสรรค์ศิลปะดิจิทัลแบบม้วนภาพยาว งานวิจัยนี้ได้เผชิญกับความท้าทายสองประการ ทั้งในด้านประสิทธิภาพของอุปกรณ์และการเคลื่อนที่ทางภูมิศาสตร์ ขณะที่ผู้วิจัยอยู่ในประเทศไทย ผู้วิจัยมีเพียงเครื่องมือในการสร้างสรรค์แบบพกพา เช่น แท็บเล็ตป๊อปจอยแสดงผลดิจิทัล และ iPad เท่านั้น ซึ่งประสิทธิภาพและความสามารถในการเรนเดอร์ภาพโดยรวมของอุปกรณ์เหล่านี้มีขีดจำกัด ทำให้ไม่สามารถนำเสนอภาพที่สมบูรณ์ตามที่ผู้วิจัยต้องการได้ในครั้งเดียว ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงใช้กลยุทธ์การวาดภาพแบ่งฉาก โดยแบ่งม้วนภาพยาวออกเป็นชิ้นส่วนรูปภาพและองค์ประกอบการออกแบบที่เป็นอิสระหลายชิ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานแบบเดี่ยวและการรวมผลงานในภายหลัง

1) การจัดองค์ประกอบภาพและการร่างภาพเบื้องต้น

ในระหว่างกระบวนการดำเนินการ ผู้วิจัยใช้ซอฟต์แวร์ Procreate บน iPad เพื่อลองจัดองค์ประกอบภาพและร่างภาพเบื้องต้น การผสมผสานระหว่าง iPad และ Apple Pencil รวมถึงความสะดวกในการพกพา ทำให้ผู้วิจัยมีความยืดหยุ่นในการสร้างสรรค์ผลงานได้ทุกที่ ตัวอย่างเช่น ในเที่ยวบินสู่ประเทศไทย ผู้วิจัยมองโลกผ่านหน้าต่างเครื่องบิน และได้ถ่ายภาพทิวทัศน์อันงดงามของภูเขาและแม่น้ำที่ปกคลุมไปด้วยหมอกซึ่งอยู่ไกลออกไปหลายพันไมล์ สิ่งนี้ได้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของผู้วิจัย ในบริบทนี้ การพกพา iPad และ Apple Pencil ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายภาพและบันทึกช่วงเวลาอันมีค่าเหล่านี้ได้ทันที จากนั้นจึงเปลี่ยนแรงบันดาลใจให้กลายเป็นการจัดองค์ประกอบทางศิลปะที่เฉพาะเจาะจงและภาพร่าง การที่ซอฟต์แวร์ Procreate ได้รับเลือกไม่เพียงเพราะอินเทอร์เน็ตที่เป็มิตรต่อผู้ใช้และฟังก์ชันอันทรงพลังเท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะการรองรับเทคโนโลยีที่ไวต่อแรงกด ซึ่งสามารถจำลองเอฟเฟกต์ฝีแปรงของการลงสีจริงได้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์การสร้างสรรค์แบบดิจิทัลที่ใกล้เคียงกับการวาดภาพแบบดั้งเดิม นอกจากนี้

ฟังก์ชันการจัดการเลเยอร์และการปรับสีของซอฟต์แวร์ Procreate ยังมอบความสะดวกสบายให้กับผู้วิจัยในการปรับรายละเอียดของร่างภาพเบื้องต้นได้อย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 3-17 ไอคอนซอฟต์แวร์ Procreate (<https://procreate.com/cn>)

ภาพที่ 3-18 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวาดรูป ได้แก่ iPad Pro (11 นิ้ว) และ Apple Pencil รุ่นที่ 2 (Wu Siwei, 2024)

2) การแบ่งม้วนภาพยาว

หลังจากร่างภาพเสร็จสิ้น ผู้วิจัยใช้ซอฟต์แวร์ Photoshop บนแล็ปท็อปเพื่อสร้างภาพแคนวาสขนาดใหญ่ และแบ่งม้วนภาพยาวออกเป็นไฟล์ต้นฉบับแยกกันทำไฟล์ตามเนื้อหา วิธีการนี้ไม่เพียงแต่สามารถรับประกันความสมบูรณ์ของภาพได้เท่านั้น แต่ยังเพิ่มความสะดวกในการลงสีและลดการพึ่งพาประสิทธิภาพของอุปกรณ์อย่างสูงสุดอีกด้วย ด้วยวิธีนี้ ผู้วิจัยสามารถจัดการขั้นตอนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพเชิงสร้างสรรค์ ในขณะที่ยังคงควบคุมรายละเอียดของงานได้ดี

ภาพที่ 3-19 ไอคอนซอฟต์แวร์ Photoshop (<https://www.adobe.com/cn/>)

ภาพที่ 3-20 การนำม้วนภาพยาวแยกเป็นไฟล์ต้นฉบับทำไฟล์ (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 3-21 การสร้างไฟล์เตอร์ตามเนื้อหาขององค์ประกอบม้วนภาพยาว (Wu Siwei, 2024)

3) การวาดและการสร้างองค์ประกอบ

ในขั้นตอนการวาดองค์ประกอบของม้วนภาพยาว ผู้วิจัยใช้เทคโนโลยีจอแสดงผลดิจิทัล เพื่อให้ได้รายละเอียดการวาดภาพในแต่ละส่วนของภาพที่แยกจากกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้ใช้หน้าจอสำหรับวาดภาพ XPpen Artist Pro 16 (Gen2) ซึ่งให้ความไวต่อแรงกดระดับ 16K พร้อมด้วยจอแสดงผลความละเอียดสูง 2.5K และปากกาดิจิทัลที่มาพร้อมกับชิป X3 Pro ซึ่งจะช่วยปรับปรุงการแสดงออกทางลายเส้นที่เป็นธรรมชาติ และช่วยให้ ควบคุมรายละเอียดการลงสีได้อย่างแม่นยำ ตัวเลือกของอุปกรณ์นี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อจำลองประสบการณ์สร้างสรรค์ของการวาดภาพแบบดั้งเดิม ในขณะที่เดียวกันก็ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปรับปรุงความแม่นยำและประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้ iPad และ Apple Pencil ร่วมกันเพื่อสร้างองค์ประกอบเล็กๆ บางอย่าง เพื่อปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนแปลงไป และรับประกันความต่อเนื่องของกระบวนการสร้างสรรค์ และปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน วิธีการสร้างที่ยืดหยุ่นนี้ ช่วยให้ผู้วิจัยสลับเครื่องมือในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันได้อย่างราบรื่น จึงเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพขั้นตอนการทำงานโดยรวม

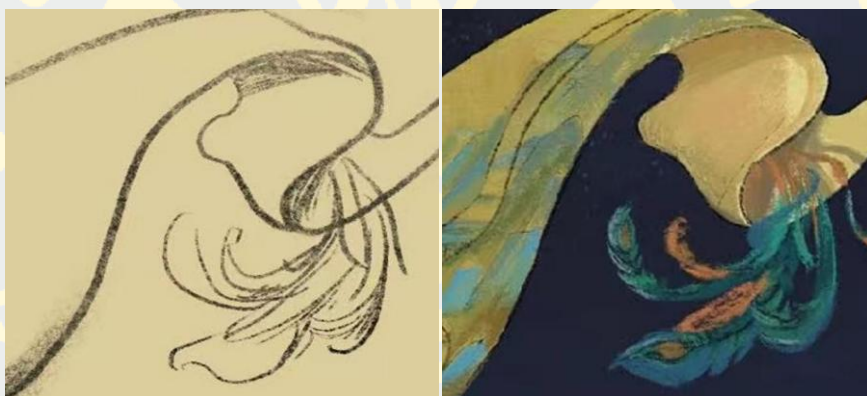
ภาพที่ 3-22 อุปกรณ์ที่ใช้วาดภาพเป็นหลัก คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ThinkPad X1 YOGA และจาวาดภาพ XPPen Artist Pro 16 (Gen2) (Wu Siwei, 2024)

(1) องค์ประกอบที่วาดด้วยมือ: ตัวอย่างองค์ประกอบ “หางฟินิกซ์”

ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบ “หางฟินิกซ์” ในฉากแรกของม้วนภาพยนตร์ เพื่อเป็นตัวอย่างในการสำรวจขั้นตอนโดยละเอียดของกระบวนการวาดด้วยมือ ผู้วิจัยใช้วิธีการวาดมือ ร่วมกับเครื่องมือระดับมืออาชีพของซอฟต์แวร์ Adobe Photoshop และแสดงผลที่มีความแม่นยำสูงและคุณลักษณะที่ไวต่อแรงกดของหน้าจอดีจิทัล เพื่อสร้างงานศิลปะที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบ “หางฟินิกซ์” โดยมีคำอธิบายของกระบวนการดังนี้:

A. การคิดคอนเซ็ปต์ของภาพร่างและการลงจัดองค์ประกอบภาพ

ในขั้นต้น ผู้วิจัยใช้ซอฟต์แวร์ Procreate บน iPad เพื่อลงจัดองค์ประกอบภาพและร่างภาพ ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้สึกของการเคลื่อนไหวและโครงสร้างพื้นฐานของ “หางฟินิกซ์” และวางรากฐานสำหรับการวาดรายละเอียดในภายหลัง

ภาพที่ 3-23 ภาพแสดงแนวคิดการร่างองค์ประกอบ “หางฟินิกซ์” เบื้องต้น (Wu Siwei, 2024)

B. โครงร่างพื้นฐานและการจับคู่สี

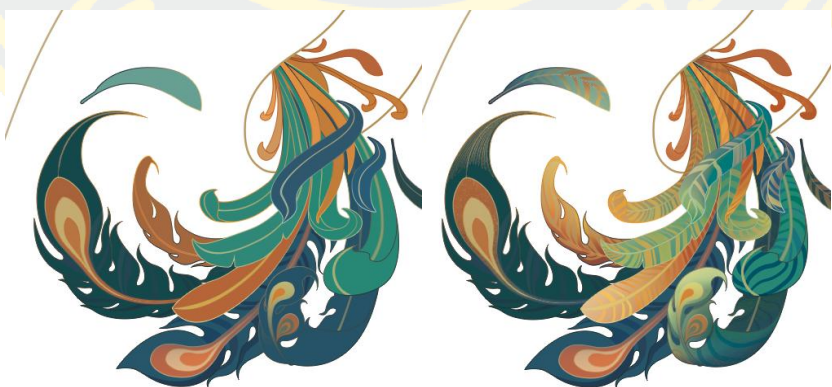
ต่อมา ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือปากกาในซอฟต์แวร์ Photoshop เพื่อร่างเค้าโครงพื้นฐานของ “หางฟินิกซ์” ลักษณะเวกเตอร์ของเครื่องมือปากกาช่วยให้มั่นใจได้ถึงความแม่นยำและความสามารถในการปรับเปลี่ยนของเส้น ซึ่งเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับงานที่มีรายละเอียดในภายหลัง ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้พยายามผสมสีต่างๆ เพื่อกำหนดโทนสีที่แสดงออกถึงลักษณะของ “หางฟินิกซ์” ได้ดีที่สุด

ภาพที่ 3-24 โครงร่างพื้นฐานและการจับคู่สีขององค์ประกอบ “หางฟีนิกซ์” (Wu Siwei, 2024)

C. การลงรายละเอียดและการประมวลผลสี

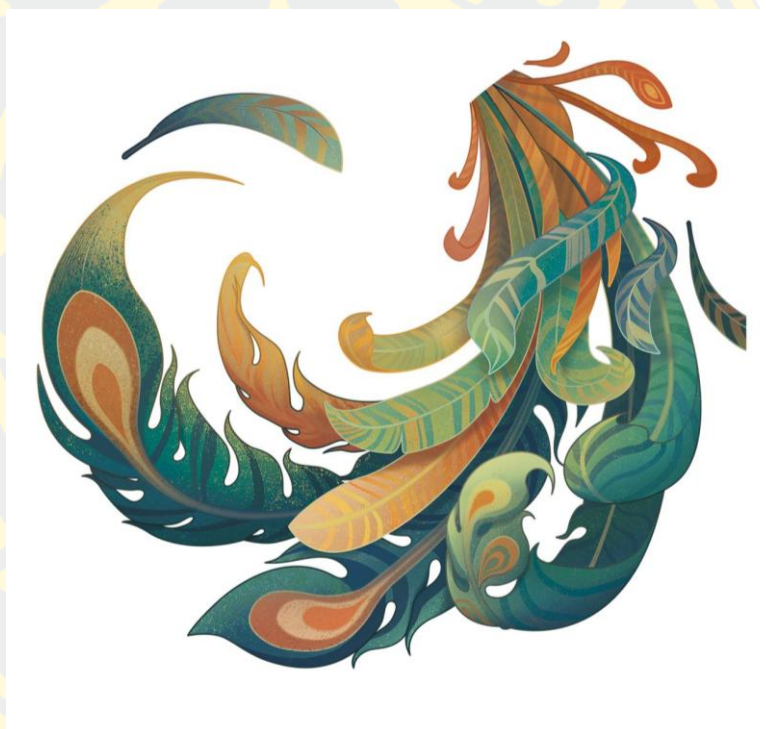
ผู้วิจัยใช้ปากกาที่ไวต่อแรงกดบนจอแสดงผลดิจิทัล ร่วมกับเครื่องมือแปรงในซอฟต์แวร์ Photoshop เพื่อถ่ายทอดพื้นผิวและรูปร่างของขนบน “หางฟีนิกซ์” คุณสมบัติไวต่อแรงกดของปากกาช่วยให้ผู้วิจัยจำลองเส้นที่มีความหนาต่างกันได้โดยการปรับแรงกดของปลายปากกา ส่งผลให้ได้การแสดงผลของภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้เลือกสีที่เกี่ยวข้องตามลักษณะสีตามธรรมชาติของ “หางฟีนิกซ์” และใช้เครื่องมือผสมสีของซอฟต์แวร์ Photoshop เพื่อทำการไล่ระดับสีและการประมวลผลเลเยอร์ เพื่อเพิ่มความมีชีวิตและความสดใสขององค์ประกอบ

ภาพที่ 3-25 การลงรายละเอียดขององค์ประกอบ “หางฟีนิกซ์” (Wu Siwei, 2024)

D. การประมวลผลแสงเงาและการปรับแก้ไขขั้นสุดท้าย

เพื่อให้ “หางฟีนิกซ์” มีเอฟเฟกต์ภาพแบบสามมิติ ผู้วิจัยจึงได้จำลองเอฟเฟกต์แสงและเงาผ่านโหมดการผสมเลเยอร์ของซอฟต์แวร์ Photoshop และการปรับความโปร่งใส ขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับปรุงมิติและความเป็นชีวิตชีวาในภาพ หลังจากเสร็จสิ้นการวาดเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับแต่งองค์ประกอบทางศิลปะขั้นสุดท้ายกับองค์ประกอบ “หางฟีนิกซ์” รวมถึงการปรับแต่งคอนทราสต์ ความอิมิตัวของสีอย่างละเอียด โดยเพิ่มความรู้สึกของพื้นผิวที่เป็นเม็ดเล็กๆ และเอฟเฟกต์กลไกทางศิลปะ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์ประกอบต่างๆ ในภาพรวม มีความสอดคล้องกันในด้านารรับรู้ทางสายตาและความงามทางศิลปะ

ภาพที่ 3-26 การปรับแก้ไขขององค์ประกอบ “หางฟีนิกซ์” ในขั้นสุดท้าย (Wu Siwei, 2024)

จากขั้นตอนข้างต้น ผู้วิจัยไม่เพียงแต่แสดงลักษณะทางสัณฐานวิทยาของ “หางฟีนิกซ์” ได้อย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังประสบความสำเร็จในการนำเสนอผลงานทางศิลปะ ซึ่งสะท้อนถึงคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์ของการวาดภาพด้วยมือในการสร้างสรรค์งานศิลปะดิจิทัลอีกด้วย กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่ทดสอบทักษะทางศิลปะและความสามารถด้านสุนทรียศาสตร์ของผู้วิจัยเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสรรค์งานศิลปะสมัยใหม่ โดยให้วิธีการสร้างสรรค์และมุมมองใหม่ๆ ในด้านศิลปะดิจิทัล

(2) องค์ประกอบที่สร้างด้วย AI: ตัวอย่างองค์ประกอบ “กวีชวีหยวน”

ในงานวิจัยนี้ “เหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของชวีหยวน” ถูกนำมาใช้เป็นองค์ประกอบหลักในผลงานศิลปะม้วนภาพยาวแบบดิจิทัล ซึ่งสะท้อนถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง การพรรณนาถึงภาพลักษณ์ของชวีหยวนที่หลากหลายในประวัติศาสตร์ ได้มอบแรงบันดาลใจและข้อมูลอ้างอิงที่หลากหลายสำหรับการสร้างสรรค์ในยุคปัจจุบัน หลังจากสำรวจรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะที่หลากหลาย งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นเครื่องมือช่วยในการสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการสร้างผลงาน และเปิดมุมมองใหม่ในโลกของศิลปะดิจิทัล โดยคำอธิบายกระบวนการดังกล่าวมีดังนี้:

A. การเลือกใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสร้างสรรค์

ในบรรดาเครื่องมือวาดภาพด้วยปัญญาประดิษฐ์ต่างๆ งานวิจัยนี้ได้ทำการเปรียบเทียบเครื่องมือ เช่น Stable-Diffusion, Midjourney, DALL-E 2 และ Generative Fill ในซอฟต์แวร์ Adobe Photoshop เป็นต้น โดยพิจารณาถึงความสำคัญของ “เหตุการณ์กระโดดแม่น้ำของชวีหยวน” ในการเล่าเรื่องทางวัฒนธรรม หลังจากการทดลองเปรียบเทียบหลายครั้ง ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ Midjourney เพื่อสร้างรูปแบบพื้นฐานขององค์ประกอบ “กวีชวีหยวน” เนื่องจาก Midjourney มีความสะดวกในการใช้งาน ไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางเทคนิคก็สามารถเริ่มใช้งานได้ และยังให้ผลลัพธ์การสร้างสรรค์ภาพที่มีคุณภาพสูง จึงถูกเลือกเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าโมเดลที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพของ Midjourney มีความหลากหลายและกว้างขวาง สามารถผลิตภาพในรูปแบบและประเภทที่แตกต่างกันได้มากมาย ซึ่งช่วยให้สามารถได้รับภาพที่ต้องการในเวลาที่รวดเร็วขึ้น ถึงแม้ว่าโมเดลของเครื่องมืออื่นๆ ก็ค่อยๆ พัฒนาขึ้นตามกาลเวลาที่ผ่านไป แต่ Midjourney ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการสร้างสรรค์และความได้เปรียบในด้านประสิทธิภาพในช่วงเวลาปัจจุบัน ซึ่งทำให้มันเป็นตัวเลือกอันดับแรกในการใช้งานในงานวิจัยนี้

ภาพที่ 3-27 ภาพหน้าเว็บไซต์ทางการ Midjourney (Wu Siwei, 2024)

B. ขั้นตอนแรกในการใช้ AI

ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการป้อนคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาพ “เหตุการณ์กระโดดน้ำของ ชวิหวน” ลงในระบบ โดยใช้โมเดลการเรียนรู้เชิงลึกของ Midjourney เพื่อสร้างชุดภาพต่างๆ ผ่านการปรับแต่งคำสั่งและค่าความสำคัญ (weight) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ได้ภาพที่มีความหลากหลาย ภาพเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ ซึ่งให้เป็นแรงบันดาลใจทางความคิดที่หลากหลายสำหรับการพัฒนาผลงานต่อไป

ภาพที่ 3-28 ภาพพื้นฐานขององค์ประกอบ “กวีชวีหวน” ที่สร้างโดย AI (Wu Siwei, 2024)

C. การผสมผสานหลังการสร้างและการปรับแต่งรายละเอียด

ผู้วิจัยได้เลือกภาพที่เหมาะสมที่สุดจากภาพที่สร้างโดย AI และใช้ซอฟต์แวร์ Photoshop สำหรับการผสมผสานและปรับแต่งรายละเอียด ขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การตัดรูปภาพ การปรับสี การประมวลผลแสงและเงา การปรับรูปร่าง การเสริมเท็กซ์เจอร์ และการวาดด้วยมือ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์ประกอบ “กวีชวีหยวน” สามารถแสดงออกทางศิลปะได้ดีและมีความถูกต้องตามภาพลักษณ์ทางประวัติศาสตร์

ภาพที่ 3-29 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับแต่งองค์ประกอบ “กวีชวีหยวน” (Wu Siwei, 2024)

D. การแสดงออกทางศิลปะและวัฒนธรรม

ในกระบวนการปรับแต่งองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงบริบททางประวัติศาสตร์และความหมายเชิงสัญลักษณ์ของ “กวีชวีหยวน” เพื่อให้มั่นใจว่าภาพที่สร้างขึ้นโดย AI มีการแสดงออกทางศิลปะที่สอดคล้องกับความงามตามแบบฉบับดั้งเดิมและค่านิยมทางวัฒนธรรม มีการเพิ่มองค์ประกอบต่างๆ เช่น หมวกสูง (หมวกที่ชวีหยวนสวมใส่) กระบี่ศักดิ์สิทธิ์ ดอกไม้หอมและหญ้าที่สวยงาม ลวดลายมังกรและนกฟีนิกซ์ ถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการรักษาความถูกต้องทางวัฒนธรรมและความสมบูรณ์ทางศิลปะของผลงาน การเพิ่มองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้ผลงานสะท้อนถึงความหมายทางวัฒนธรรมได้อย่างครบถ้วนและมีความสมจริงในเชิงประวัติศาสตร์

จากขั้นตอนดังกล่าว การผสมผสานเทคโนโลยี AI กับการประมวลผลหลังการสร้างด้วยมือ ผู้วิจัยไม่เพียงแต่เพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน แต่ยังสำรวจความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในการสร้างงานศิลปะดิจิทัล โดยแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการสร้างสรรค์งานศิลปะดิจิทัล วิธีการสร้างสรรค์ที่ผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัย การผสมผสานระหว่างมนุษย์และปัญญาประดิษฐ์ จนประสบความสำเร็จในการนำองค์ประกอบทางประวัติศาสตร์มาผสมผสานกับการสร้างงานศิลปะดิจิทัลยุคใหม่ ซึ่งจะเป็นประสบการณ์และแรงบันดาลใจอันล้ำค่าสำหรับการพัฒนางานศิลปะดิจิทัลในอนาคต

(3) การรวมภาพ

ในขั้นตอนการรวมภาพ ผู้วิจัยจะนำภาพที่วาดแยกกันแต่ละภาพมารวมกันในซอฟต์แวร์ Photoshop เพื่อทำการประมวลผลและรวมเป็นภาพเดียว โดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงทางสายตาระหว่างชิ้นส่วนต่างๆ และความสมดุลของภาพโดยรวม เพื่อให้แน่ใจว่าภาพในขั้นสุดท้ายมีความกลมกลืนและสอดคล้องกันทั้งในด้านการจัดวางและองค์ประกอบ ผู้วิจัยสามารถเชื่อมต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของภาพให้เข้ากันได้อย่างราบรื่นผ่านการปรับสี การจัดการแสงเงา และการปรับมุมมองอย่างละเอียด ทำให้ภาพทั้งหมดในม้วนภาพยาวมีความกลมกลืนและสอดคล้องกันในเชิงศิลปะ ขั้นตอนนี้สำคัญมากต่อการรักษาความรู้สึกของภาพรวมและความต่อเนื่องของการเล่าเรื่อง ซึ่งไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลภาพในด้านเทคนิคเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ในด้านศิลปะด้วย

ภาพที่ 3-30 ภาพที่ได้หลังจากทำการรวมภาพแล้ว (Wu Siwei, 2024)

สรุปแล้ว วิธีการนี้ไม่เพียงแต่แก้ปัญหาความจำกัดด้านประสิทธิภาพของอุปกรณ์เท่านั้น แต่ยังมอบความยืดหยุ่นในการสร้างม้วนภาพยาว ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการสร้างสรรค์ และสามารถสร้างผลงานศิลปะดิจิทัลที่มีคุณภาพสูงได้ในท้ายที่สุด

2. การจดทะเบียนลิขสิทธิ์ผลงาน

หลังจากม้วนภาพยาว “เทศกาลแข่งเรือมังกรเมืองมีหลัว” เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ผลงานดังกล่าวทันที การจดทะเบียนลิขสิทธิ์ไม่เพียงแต่ให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ผลงานและรับประกันถึงความเป็นต้นฉบับเท่านั้น แต่ยังมีผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและการตลาดของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในภายหลังอีกด้วย ด้วยการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ ผู้วิจัยสามารถมั่นใจได้ว่าผลงานของพวกเขาจะไม่ถูกใช้หรือคัดลอกโดยไม่ได้รับอนุญาต และยังให้พื้นฐานทางกฎหมายสำหรับข้อพิพาทด้านลิขสิทธิ์ที่อาจเกิดขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ ใบรับรองการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ยังทำหน้าที่เป็นหลักฐานถึงความคิดริเริ่มและความเป็นเจ้าของผลงานอย่างเป็นทางการ และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการค้าและการแลกเปลี่ยนผลงานในระดับนานาชาติ

作品登记证书	
登记号: 黔作登字-2024-F-01398123	作品类别: 美术作品
作品/制品名称: 汨罗端午图	作者: 吴思伟(439004*****0031)
首次发表/出版/制作日期: 2024年10月22日	著作权人: 吴思伟(439004*****0031)
创作完成日期: 2024年10月14日	
以上事项, 由 吴思伟 申请, 经 贵州省版权局 审核, 根据《作品自愿登记试行办法》规定, 予以登记。	
登记日期: 2024年11月04日	登记机构签章
中华人民共和国国家版权局统一监制	

作品展示页	
登记号: 黔作登字-2024-F-01398123	
	
登记机构签章	

ภาพที่ 3-31 หนังสือรับรองการจดทะเบียนผลงาน (กรรมลิขสิทธิ, 2024)

3. ตัวอย่างผลงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

หลังจากสร้างสรรค์ศิลปะดิจิทัลที่เป็นม้วนภาพยาวเสร็จสิ้นแล้ว การเปลี่ยนผลงานดิจิทัลให้กลายเป็นรูปแบบจริง หรือการทำตัวอย่างม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม จึงกลายเป็นขั้นตอนสำคัญ กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่ต้องการการปฏิบัติงานด้วยเทคนิคที่แม่นยำเท่านั้น แต่ยังต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัสดุและกระบวนการผลิตอีกด้วย โดยคำอธิบายเชิงวิชาชีพเกี่ยวกับขั้นตอนการทำตัวอย่างม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมีดังนี้:

1) การเลือกวัสดุ

ในขั้นตอนการทำตัวอย่าง การเลือกวัสดุที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากส่งผลโดยตรงต่อสัมผัสทางกายภาพและความทนทานของผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย เพื่อค้นหาวัสดุที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสัมผัสและการแสดงออกทางศิลปะของม้วนภาพยาว ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบวัสดุการพิมพ์หลากหลายประเภท เช่น กระดาษชวาจื่อ ผ้าไหม และผ้าใบสำหรับงานสีน้ำมัน

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านต้นทุน รวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะของม้วนภาพยาวแล้ว วัสดุขั้นสุดท้ายได้มีการเลือก กระดาษชวาจื่อ เป็นสื่อกลางสำหรับการพิมพ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติในการแสดงผลสีได้อย่างดีเยี่ยม พร้อมทั้งให้ความรู้สึกที่สอดคล้องกับการสืบทอดทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง

2) การพิมพ์ตัวอย่าง

(1) การจัดทำเอกสารสำหรับการพิมพ์

การจัดทำเอกสารสำหรับการพิมพ์ เป็นขั้นตอนสำคัญเพื่อให้ผลลัพธ์ของการพิมพ์ใกล้เคียงกับภาพที่แสดงบนหน้าจอมากที่สุด ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยใช้โหมดสี RGB เป็นพื้นฐาน แต่เพื่อให้การพิมพ์สอดคล้องกับภาพบนหน้าจอและลดความผิดเพี้ยนของสี จึงมีการปรับเปลี่ยนโหมดสีเป็น CMYK ในซอฟต์แวร์ Photoshop พร้อมทั้งปรับพารามิเตอร์ต่างๆ เช่น ความอิ่มตัวของสี และความเปรียบต่าง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง รายละเอียดพารามิเตอร์และข้อกำหนดสำหรับการจัดทำเอกสารพิมพ์มีดังนี้:

A. ฉลากบนกล่องกำมะหยี่

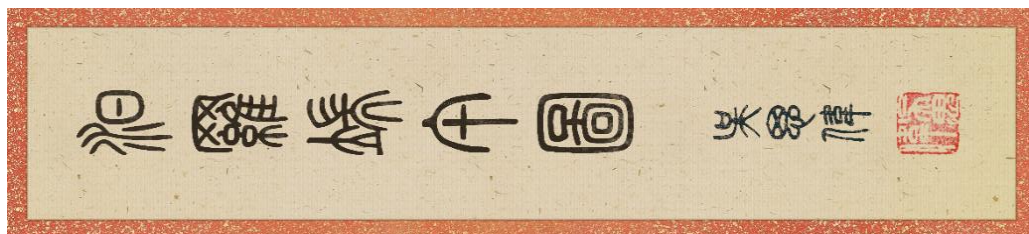
ขนาด: 45mm * 200mm

ความละเอียด: 300 DPI

รูปแบบ: TIF

โหมดสี: CMYK

ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนกระดาษชวาจื่อ และติดฉลากตรงกลางด้านหน้าของกล่องกำมะหยี่

ภาพที่ 3-32 เอกสารสำหรับการพิมพ์ฉลากบนกล่องกำมะหยี่ (Wu Siwei, 2024)

B. ฉลากบนม้วนภาพ

ขนาด: 20mm * 200mm

ความละเอียด: 300 DPI

รูปแบบ: TIF

โหมดสี: CMYK

ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนกระดาษชวนจื่อ และติดฉลากที่ด้านบนสุดของม้วนภาพ

ภาพที่ 3-33 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ฉลากบนม้วนภาพยาว (Wu Siwei, 2024)

C. ขนาดของม้วนภาพยาว

ขนาด: 297mm * 8300mm

ความละเอียด: 300 DPI

รูปแบบ: TIF

โหมดสี: CMYK

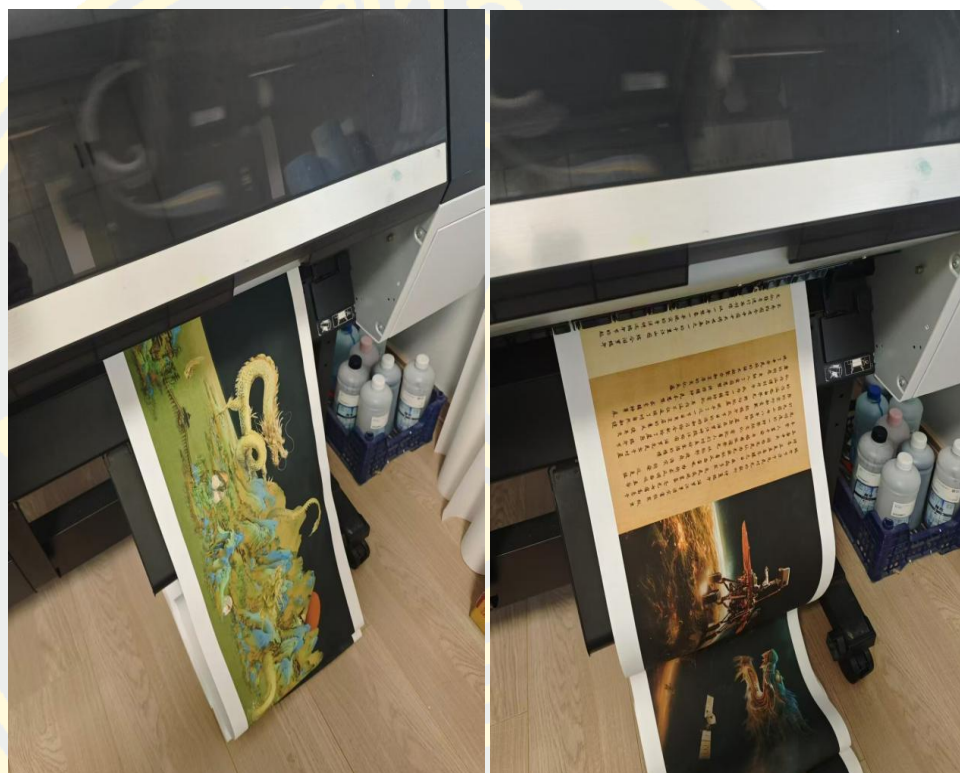
ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนกระดาษชวนจื่อ และทำขอบด้วยมือ

ภาพที่ 3-34 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ม้วนภาพยาว (Wu Siwei, 2024)

(2) Epson Micro Piezo Art Print

เพื่อให้การพิมพ์มีความละเอียดและสีที่แม่นยำ ผู้วิจัยใช้เทคโนโลยีการพิมพ์ Epson Micro Piezo Art Print ซึ่งสามารถคัดลอกรายละเอียดและสีจากผลงานดิจิทัลได้อย่างแม่นยำ พร้อมคงรายละเอียดและสัมผัสของกระดาษชวนจื่อ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังตรวจสอบการปรับสีและการกระจายหมึกอย่างละเอียดเพื่อความสอดคล้องกับต้นฉบับดิจิทัล

ภาพที่ 3-35 การพิมพ์ Epson Micro Piezo Art Print บนกระดาษชวนจื่อ (Wu Siwei, 2024)

3) การทำขอบ

หลังจากการพิมพ์เสร็จสิ้น กระบวนการทำขอบสำหรับม้วนภาพยาวกลายเป็นขั้นตอนสำคัญในการรักษาความสมบูรณ์ของผลงาน และเป็นการเพิ่มคุณค่าทางศิลปะ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการทำขอบแบบดั้งเดิมด้วยมือ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยปกป้องผลงาน แต่ยังเสริมคุณค่าทางศิลปะด้วย ในกระบวนการทำขอบ ผู้วิจัยใช้กระดาษชวนจื่อคุณภาพดีและผ้าไหมชงเงินเป็นวัสดุหุ้ม ซึ่งสีและสัมผัสอ่อนนุ่มของวัสดุทั้งสองนี้เข้ากันได้ดีกับกระดาษชวนจื่อ ทำให้ความงามโดยรวมของม้วนภาพยาวเพิ่มขึ้น โดยรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนในกระบวนการทำขอบมีดังนี้:

(1) การตัดและทำขอบกระดาษชนจื่อด้วยความร้อนสูง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการทำขอบด้วยความร้อนสูงในการยึดกระดาษชนจื่อกับกระดาษด้านหลัง เพื่อเพิ่มความแข็งแรงและความเสถียรให้กับกระดาษชนจื่อ จากนั้นทำการตัดอย่างแม่นยำเพื่อให้ขอบมีฉนวนยาวเรียบร้อยและสวยงาม กระบวนการนี้ต้องการความแม่นยำและความเข้าใจลึกซึ้งในคุณสมบัติของวัสดุเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 3-36 การตัดและทำขอบกระดาษชนจื่อด้วยความร้อนสูง (Wu Siwei, 2024)

(2) การหุ้มด้วยผ้าไหมซ่งจินและการติดฉลาก

ภาพดังกล่าวแสดงขั้นตอนการทำขอบม้วนภาพยาวโดยใช้ผ้าไหมซ่งจินเป็นวัสดุหุ้ม ซึ่งเพิ่มเสน่ห์ของศิลปะดั้งเดิมให้กับม้วนภาพยาว และการติดฉลากจะช่วยระบุข้อมูลและเอกลักษณ์ของผลงานสำหรับการจัดแสดง การจัดนิทรรศการ และการสะสมในอนาคต

ภาพที่ 3-37 การหุ้มด้วยผ้าไหมซ่งจินและการติดฉลาก (Wu Siwei, 2024)

(3) การผนึกขอบด้วยความร้อนสูง

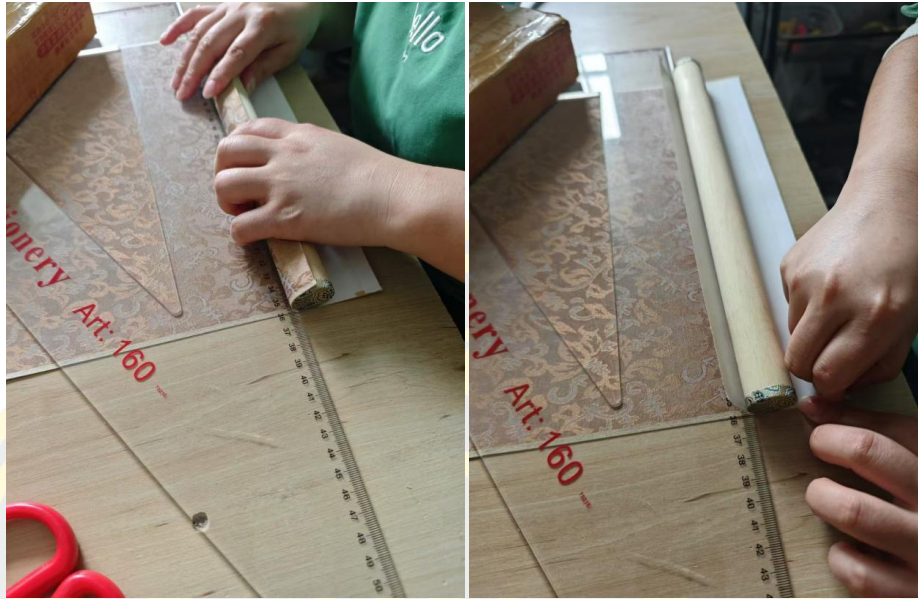
ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการผนึกขอบด้วยความร้อนสูง เพื่อทำการจัดการขอบของ ม้วนภาพยาวให้แข็งแรงและดูสวยงาม กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความทนทานให้กับม้วนภาพยาว แต่ยังทำให้รูปลักษณะโดยรวมดูประณีตยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-38 การผนึกขอบด้วยความร้อนสูง (Wu Siwei, 2024)

(4) การติดแกนไม้

ภาพดังกล่าวแสดงขั้นตอนการติดแกนไม้ แกนไม้เป็นโครงสร้างสำคัญในการจัดแสดง ม้วนภาพยาว ซึ่งไม่เพียงแต่ให้การรองรับที่มั่นคง แต่ยังเพิ่มความมีเอกลักษณ์ดั้งเดิมและความสง่างาม ให้กับผลงานอีกด้วย

ภาพที่ 3-39 การติดแกนไม้ (Wu Siwei, 2024)

(5) การติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคลให้กับม้วนภาพยาว การผสมผสานของโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคลไม่เพียงแต่เพิ่มความมั่นคงให้กับโครงสร้างของม้วนภาพยาวเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความสวยงามและความน่าสนใจให้กับผลงานอีกด้วย

ภาพที่ 3-40 การติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคล (Wu Siwei, 2024)

(6) การเย็บกระดุมด้วยมือ

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการทำกรอบ ภาพต่อไปนี้จะแสดงถึงการเย็บกระดุมด้วยมือ กระดุมช่วยให้สามารถมัดม้วนภาพได้เมื่อม้วนภาพยาวถูกม้วนเก็บ ซึ่งไม่เพียงแต่รักษาความสมบูรณ์และความปลอดภัยของผลงาน แต่ยังเพิ่มการปกป้องเพิ่มเติมเพื่อป้องกันความเสียหายระหว่างการจัดเก็บและการขนส่ง นอกจากนี้ กระบวนการเย็บกระดุมด้วยมือยังสะท้อนถึงความประณีตของศิลปะดั้งเดิม เพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปะให้กับม้วนภาพยาว

ภาพที่ 3-41 การเย็บกระดุมด้วยมือ (Wu Siwei, 2024)

ม้วนภาพยาวแต่ละชิ้นได้รับลักษณะและความอบอุ่นที่เป็นเอกลักษณ์ด้วยเทคนิคการทำมือแบบดั้งเดิม ทำให้ม้วนภาพยาวแต่ละชิ้นไม่เพียงเป็นสินค้า แต่ยังเป็นผลงานศิลปะที่เป็นการสืบทอดงานฝีมือดั้งเดิมและการผสมผสานกับความงามสมัยใหม่ ความใส่ใจในรายละเอียดและความมุ่งมั่นในการทำงานฝีมือแสดงให้เห็นถึงความเคารพในวัฒนธรรมดั้งเดิมและการมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์งานศิลปะของผู้วิจัย

4) การตรวจสอบคุณภาพ

หลังจากการทำตัวอย่างม้วนภาพยาวเสร็จสิ้น การตรวจสอบคุณภาพอย่างเข้มงวดเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ ผู้วิจัยประเมินตัวอย่างจากหลายมุมมอง เช่น ความถูกต้องของสี ความชัดเจนของรายละเอียด และสัมผัสของวัสดุ นอกจากนี้ยังทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายภาพ เช่น ความต้านทานแสง ความทนทานต่อน้ำ และความทนทานต่อการขูดขีด เพื่อให้แน่ใจว่าม้วนภาพยาวมีความเสถียรและทนทานในสภาพแวดล้อมต่างๆ จากผลการตรวจสอบคุณภาพ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงปัญหาที่พบในกระบวนการพิมพ์และการทำกรอบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องทำซ้ำ โดยมีการปรับพารามิเตอร์การพิมพ์ เปลี่ยนวัสดุกรอบ หรือปรับปรุงเทคนิคจนกว่าจะได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ

จากขั้นตอนข้างต้น การทำตัวอย่างม้วนภาพยาวไม่เพียงแต่ได้ทำการถ่ายทอดลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของผลงานศิลปะดิจิทัลอย่างตรงไปตรงมา แต่ยังมอบชีวิตใหม่ให้กับผลงานในรูปแบบที่จับต้องได้ กระบวนการนี้แสดงถึงการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่กับงานฝีมือดั้งเดิมอย่างสมบูรณ์แบบ และเปิดมุมมองใหม่ๆ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมและศิลปะ

4. การปรับปรุงรายละเอียด

หลังจากการทำกรอบและการทำตัวอย่างเบื้องต้นของม้วนภาพยาวเสร็จสิ้นแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนการปรับปรุงรายละเอียด ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องมีการตรวจสอบและปรับแก้รายละเอียดอย่างพิถีพิถัน เพื่อให้มั่นใจว่าทุกส่วนของงานสามารถบรรลุมาตรฐานสูงสุด ทั้งในด้านศิลปะและงานฝีมือได้

1) การตรวจสอบผลงาน

หลังจากการทำตัวอย่างงานม้วนภาพยาวของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเสร็จสิ้น ก็ตรงกับการจัดงาน “การแข่งขันเรือมังกรระดับนานาชาติครั้งที่ 4” และ “การประชุมการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองเยว่หยางครั้งที่ 3” ที่จัดขึ้นในเมืองมี่หลัว ซึ่งหัวข้อของการแข่งขันในครั้งนี้คือ “เรือมังกรมี่หลัว พายไปสู่สายตาวาโลก” ซึ่งตรงกับเนื้อหาของผลงานม้วนภาพยาวนี้อย่างลงตัว ด้วยโอกาสนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ผลงานเป็นของขวัญเพื่อแสดงความรู้สึกอันลึกซึ้งต่อบ้านเกิด หลังจากนั้น ผลงานก็ได้รับการเผยแพร่จากสื่อหลายแห่ง ได้แก่ หูหนานเดลี่ เยว่หยางเดลี่ สถานีวิทยุโทรทัศน์มี่หลัว ศูนย์สื่อบูรณาการมี่หลัว เทนเซ็นต์ ดิกต็อก และวีแชท เป็นต้น โดยผลงานได้รับการแชร์เขียนบทความยาว และรายงานเป็นวิดีโอจากสื่อหลายแห่ง จากสถิติที่ยังไม่สมบูรณ์ การเข้าชมผลงานในทั่วทั้งเครือข่ายมีมากกว่า 100,000 ครั้ง ได้รับการกดถูกใจและการสนับสนุนจากผู้ชมจำนวนมาก คุณ Zhu Pingbo เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เมืองมี่หลัว ได้ให้การประเมินผลงานอย่างสูง และได้แสดงความคิดเห็นเป็นพิเศษว่า “ต้องเก็บรักษาไว้อย่างดี!” การตอบสนองที่รุนแรงจากผู้ชมผลงานได้กระตุ้นให้ผู้วิจัยมีแรงบันดาลใจมากยิ่งขึ้น และเพิ่มความมั่นใจในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

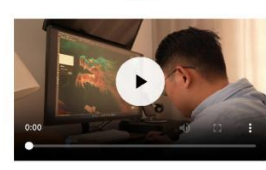
จากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้ชมและการตรวจสอบตัวเอง ผู้วิจัยได้ตระหนักว่าการจะยกระดับผลลัพธ์ทางศิลปะของผลงานม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมให้ดียิ่งขึ้นได้นั้น ยังต้องมีการปรับแก้และพัฒนารายละเอียดในภาพเพิ่มเติม ในการนำเสนอผลงานขั้นสุดท้าย ผู้วิจัยได้พิจารณาใช้ความกว้างของผืนผ้าใบที่เหมือนกับม้วนภาพยาวที่ยาวที่สุดของจีน “A Thousand Li of Rivers and Mountains” เพื่อเป็นการแสดงความเคารพต่อบรรพบุรุษ ผู้วิจัยมีแผนที่จะพิมพ์ม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “เทศกาลเรือมังกรมีหัว” ในเวอร์ชันสุดท้ายด้วยการใช้ผ้าไหมสำหรับการพิมพ์ และติดผ้าแพรที่ด้านหลังเพื่อเป็นการประดับกรอบ โดยมีความยาวประมาณ 15 เมตร ซึ่งยาวกว่าฉบับดั้งเดิมของ ‘A Thousand Li of Rivers and Mountains’ ประมาณ 2 เมตร การปรับเปลี่ยนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความตื่นตาตื่นใจทางสายตาและความสามารถในการแสดงออกทางศิลปะของผลงาน ในขณะเดียวกันยังสะท้อนถึงการให้เกียรติและการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม

天下洞庭·舟游汨罗③ | 青年博士，献上大礼

新湖南 湖南日报新媒体 2024-10-23 16:25:05 浏览量: 96075

大型融媒体系列报道 2024年第四届国际龙舟世界杯 第三届岳阳市旅游发展大会 天下洞庭·舟游汨罗

汨罗是伟大爱国诗人屈原行吟求索、灵魂升华之地，是“端午源头、龙舟故里、诗歌原乡”和“中国龙舟名城”。10月，2024年第四届国际龙舟世界杯、第三届岳阳市旅游发展大会在岳阳汨罗举行。

吴思伟告诉记者，有别于传统绘画，该画使用平板、数位屏等电子设备与Midjourney等AI工具进行创作，并以数字文件进行存储，可以轻松转换为城市宣传海报，开发成各种尺寸的文创长卷，磁吸卷轴冰箱贴等周边产品，同样还可以结合各种虚拟现实技术打造沉浸式动态展厅等，能够全方位多层次地宣传汨罗端午文化。

近日，在泰国东方大学攻读博士学位的汨罗青年吴思伟，采用艺术微喷的技术创作数字绘画长卷《汨罗端午图》，画卷总长15米，现已完成主体部分8.3米，献礼即将举办的2024第四届国际龙舟联合会世界杯、第三届岳阳市旅游发展大会。

该画参考宋代传世最长的山水画卷《千里江山图》的艺术特点，以汨罗传统龙舟“龙头凤尾船”为主体意象，由右往左分为五个主题，以苍龙七宿、五毒、早涝灾害等符号为主的起源卷；以饭团祭龙和神龙降福大地等符号为主的祭龙卷；以渔夫与屈原的故事、屈原投江、云中君等符号为主的投江卷；以、包粽子、饮雄黄酒、抢龙水、洗端阳澡、龙舟竞渡等汨罗江畔端午习俗符号为主的纪屈卷；以宇宙、天问一号火星探测、人类登陆火星等符号为主的发展卷，长卷随历史长河徐徐展开，前后呼应。

在创作之前，吴思伟通过查阅大量文献，拜访刘石林先生等众多屈学专家，钻研汨罗江端午节文化的演变过程，提炼文化符号。而后从视觉艺术设计的角度进行解构创作。由于篇幅较长且元素丰富，吴思伟将画面拆分成若干片段和元素进行单独绘制，拼接后再做统一调整以保障画面的整体性与和谐度。

吴思伟自小在汨罗这片土地上长大，深爱端午文化的熏陶，对于端午节的起源和发展有着浓厚的兴趣和深刻的认识。为了创作这幅长卷，他查阅大量文献并与刘石林先生等众多屈学专家研讨学习，历时三年，才最终将这幅长卷创作完成。

等，能够全方位多层次地宣传汨罗端午文化。

编辑：马如兰 一审：马如兰 二审：徐典波 三审：刘永涛 来源：湖南日报·湖南客户端

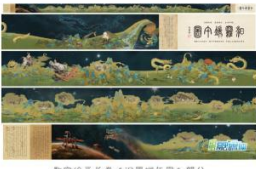
版权声明 版权作品，未经授权严禁转载。湖湘情怀，党媒立场，登录华声在线官网 www.voc.com.cn 或“新湖南”客户端，领先一步获取权威资讯。转载须注明来源、原标题、著作者名，不得变更核心内容。

天下洞庭·舟游汨罗 第四届国际龙舟联合会世界杯开幕@湖南日报 2024-10-27 23:58:12

汨罗龙舟 划向世界 | 汨罗青年创作8.3米数字绘画长卷献礼盛会

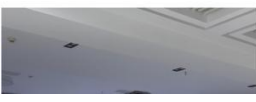
汨罗融媒体中心 (记者 陈旭玲 姚望)

汨罗端午文化有着丰富的内涵和独特的魅力。这次岳阳国际龙舟世界杯在汨罗举办是一个向世界展示汨罗文化的绝佳机会，我想通过我的艺术创作，让更多人了解并爱上这份文化遗产。

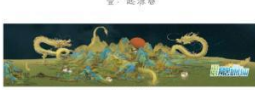

吴思伟自小在汨罗这片土地上长大，深爱端午文化的熏陶，对于端午节的起源和发展有着浓厚的兴趣和深刻的认识。为了创作这幅长卷，他查阅大量文献并与刘石林先生等众多屈学专家研讨学习，历时三年，才最终将这幅长卷创作完成。

《汨罗端午图》全卷长8.3米，以中国十大传世名画之一的《千里江山图》为参考蓝本，结合汨罗江端午节的文化符号进行再创作。一半想象一半现实的场景刻画，讲述了汨罗江端午节的起源、转变与发展。

“汨罗龙舟的式样是龙头凤尾‘飞角式’龙舟，我借鉴创作的‘龙头凤尾船’驶向宇宙的象征，寓意着汨罗端午文化的源远流长和不断创新。而龙船承载的‘千里江山’，则代表着整个汨罗江端午节的演变历程。”吴思伟在介绍画面设计时说。

画面祥布遵循中国传统长卷的展开方式，由右往左分为起源、祭龙、投江、祭屈、发展五个主题。“这五个主题分别对应着汨罗端午文化的不同方面，从起源到发展，每一步都充满了历史的厚重和文化的韵味。”吴思伟如数家珍地介绍着每一个细节，仿佛穿梭于历史的长廊，亲身感受那份节日的欢腾与文化的深邃。

他透露，最终版的《汨罗端午图》长卷预估长度为15米，将比原版《千里江山图》长出两米左右，这不仅是对传统的一种致敬，更是对汨罗端午文化深厚底蕴的一种展现与传承。

一审：陈 咪 二审：姚 岚 三审：谢 江

作者：陈旭玲 姚望 责编：姚岚 来源：汨罗市融媒体中心

版权声明 版权作品，未经授权严禁转载。转载须注明来源、原标题、著作者名，不得变更核心内容。

评论 打开掌上汨罗APP，查看完整评论

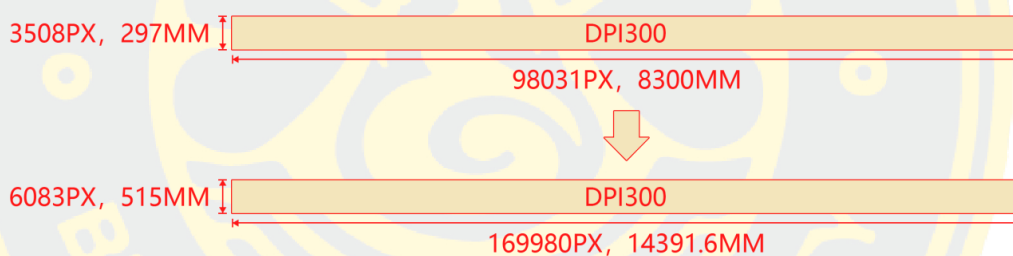
ภาพที่ 3-42 ภาพหน้าจอกจากการรายงานข่าว (Wu Siwei, 2024)

2) การปรับปรุงผลงาน

เพื่อยกระดับคุณค่าทางศิลปะและความน่าสนใจของผลงานม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงดังนี้:

(1) การปรับขนาด

เมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ทางสายตา ความต้องการในการจัดแสดง และกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ผู้วิจัยได้ทำการปรับขนาดของผลงานม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมใหม่ ขนาดเดิมคือ 297mm x 8300mm ปัจจุบันขยายเป็น 515mm x 14391.6mm การปรับเปลี่ยนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลงานม้วนภาพยาวสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมที่หลากหลายได้ดียิ่งขึ้น แสดงรายละเอียดในภาพได้อย่างเต็มที่ และดึงดูดความสนใจของผู้ชมอย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มขนาดช่วยเพิ่มความตื่นตาตื่นใจทางสายตาและทำให้รายละเอียดของผลงานโดดเด่นมากขึ้น ซึ่งทำให้มูลค่าทางศิลปะโดยรวมของผลงานเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 3-43 ภาพตัวอย่างการปรับขนาด (Wu Siwei, 2024)

เนื่องจากขนาดของภาพที่ขยายขึ้นเกือบสองเท่า ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเดิมไม่เพียงพอที่จะรองรับการทำงานในการปรับแต่งภาพต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงเปลี่ยนมาใช้คอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า พร้อมกับจอวาดเพื่อทำการสร้างสรรค์ผลงาน ในด้านการออกแบบเชิงทัศนศิลป์ การพัฒนาประสิทธิภาพของฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างสรรค์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้:

ประสิทธิภาพของโปรเซสเซอร์: การเพิ่มขนาดของภาพหมายถึงความต้องการในการคำนวณที่สูงขึ้น โดยเฉพาะเมื่อทำการประมวลผลภาพความละเอียดสูง โปรเซสเซอร์ที่มีประสิทธิภาพสูงจะสามารถให้ความเร็วในการเรนเดอร์ที่เร็วขึ้นและประสบการณ์การใช้งานที่ราบรื่นยิ่งขึ้น

ความจุของหน่วยความจำ: เมื่อขนาดไฟล์เพิ่มขึ้น ความต้องการหน่วยความจำก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย หน่วยความจำที่มีขนาดใหญ่กว่าจะช่วยให้อุ่นใจได้ว่าในขณะที่ประมวลผลไฟล์ขนาดใหญ่จะไม่เกิดการหน่วงหรือการล้มเหลว ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

หน่วยประมวลผลกราฟิก (GPU): สำหรับการออกแบบเชิงทัศนศิลป์ ประสิทธิภาพของ GPU มีผลโดยตรงต่อความเร็วและคุณภาพของการประมวลผลภาพ GPU ที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถเร่งการเรนเดอร์กราฟิกได้ โดยเฉพาะเมื่อทำการแก้ไขภาพที่มีเอฟเฟกต์ซับซ้อนหรือภาพความละเอียดสูง

ความเร็วในการบันทึก: เมื่อขนาดไฟล์เพิ่มขึ้น อุปกรณ์บันทึกที่มีความเร็วสูง (เช่น SSD) สามารถลดเวลาในการอ่านและบันทึกไฟล์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ภาพที่ 3-44 ภาพถ่ายจริงของผู้วิจัยขณะสร้างสรรค์ผลงาน (Wu Siwei, 2024)

技嘉 Z590 UD 台式电脑

Windows 11 专业版 64位 (Version 23H2 / DirectX 12)

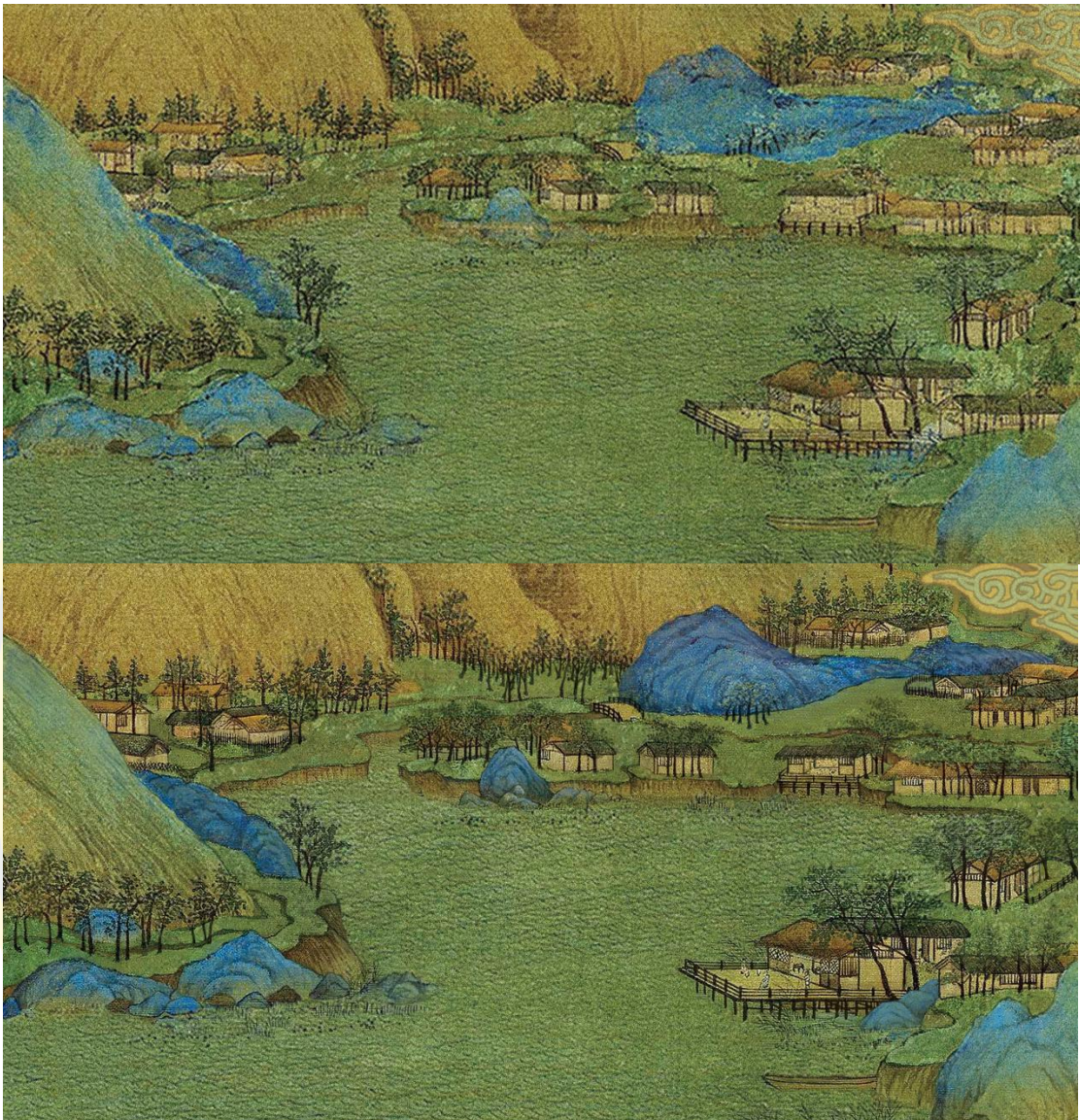
本机还没跑过分, 来跑跑看能击败全国多少用户吧! [前往跑分](#)

	处理器	11th Gen Intel Core i7-11700F @ 2.50GHz 八核	14 nm
	内存	64 GB (金士顿 DDR4 3200MHz 32GB x 2)	
	显卡	NVIDIA GeForce RTX 3060 (12 GB / 微星)	光线追踪
	主板	技嘉 Z590 UD (LPC Controller Z590芯片组)	
	显示器	微星 MSI3DD2 MPG321UX OLED (31.6 英寸)	4K
	主硬盘	SHPP41-2000GM (2 TB / 固态硬盘)	
	网卡	瑞昱 Realtek Gaming 2.5GbE Family Controller / 技嘉	
	声卡	瑞昱 @ 英特尔 High Definition Audio 控制器	

ภาพที่ 3-45 ภาพหน้าจอของพารามิเตอร์ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปที่ผู้วิจัยใช้ (Wu Siwei, 2024)

(2) การปรับแต่งภาพ

จากความคิดเห็นของผู้ชมและการตรวจสอบด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงรายละเอียดของภาพโดยพิจารณาจากการขยายขนาดของภาพ เช่น การปรับสี การจัดการแสงเงา และการปรับโครงสร้าง เพื่อเพิ่มความมีมิติและคุณลักษณะทางวัฒนธรรมของภาพ ผู้วิจัยประมวลผลภาพด้วยซอฟต์แวร์ Photoshop และใช้เครื่องมือการจัดการสี ทำการแก้ไขสีบนม้วนภาพยาวที่พิมพ์ออกมาอย่างแม่นยำ เพื่อให้สีมีความถูกต้องและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยังได้ปรับแสงเงาเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความรู้สึกสามมิติและความรู้สึกมีชีวิตชีวาให้กับภาพ อีกทั้งยังได้ปรับแต่งขอบและรอยต่อของม้วนภาพยาวอย่างละเอียด เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีรอยแยกหรือความไม่เรียบ ไปจนถึงการแก้ไขขอบ การเสริมรอยต่อ การทำให้เรียบเสมอกัน และการซ่อมแซมข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้น

ภาพที่ 3-46 การเปรียบเทียบตัวอย่างก่อนและหลังการปรับปรุงรายละเอียด (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 3-47 การเปรียบเทียบตัวอย่างก่อนและหลังการเพิ่มคุณลักษณะทางวัฒนธรรม
(Wu Siwei, 2024)

(3) การเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต

เพื่อยกระดับคุณภาพและความทนทานของม้วนภาพยาว ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงกระบวนการการจัดกรอบ ซึ่งรวมถึงการเลือกวัสดุทำกรอบที่เหมาะสมกับการเก็บรักษาและการจัดแสดงในระยะยาว การปรับปรุงเทคนิคการจัดกรอบ และการเสริมการปกป้องม้วนภาพยาว การตรวจสอบภาพรวมของม้วนภาพยาวอย่างละเอียด และการทดสอบสมรรถภาพทางกายภาพ เช่น ความทนทานต่อแสง ความทนทานต่อความชื้น และความทนทานต่อการเสียดสี เพื่อให้มั่นใจว่าม้วนยาวจะคงความสวยงามและความสมบูรณ์ในระยะยาว

5. การผลิตม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

1) การเลือกวัสดุ

ผู้วิจัยได้เลือกผ้าไหมเป็นสื่อในการพิมพ์ และใช้ผ้าแพรเป็นฐานในการจัดกรอบ เพื่อให้สามารถผลิตม้วนภาพยาวขนาดใหญ่ได้ โดยพิจารณาถึงคุณภาพ ความทนทาน และการฟื้นฟูความเป็นวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ของผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย

2) เทคโนโลยีการพิมพ์

(1) การจัดทำเอกสารสำหรับการพิมพ์

ลักษณะของเอกสารสำหรับการพิมพ์ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว และข้อกำหนดในการผลิตที่แสดงรายละเอียดอย่างชัดเจน มีดังนี้:

A. ฉลากบนกล่องผ้าไหม

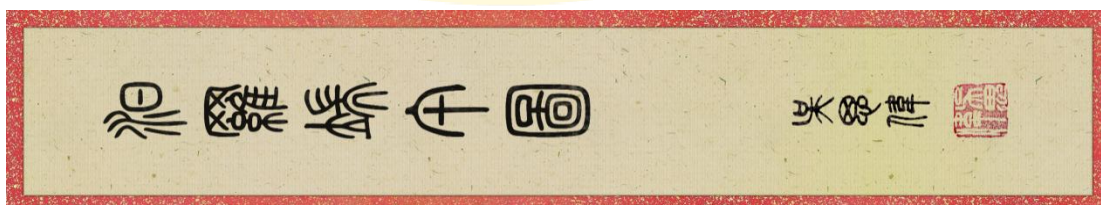
ขนาด: 55mm * 300mm

ความละเอียด: 300DPI

รูปแบบไฟล์: TIF

โหมดสี: CMYK

ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนกระดาษชวฉือ ติดฉลากตรงกลางด้านหน้าของกล่องผ้าไหม

ภาพที่ 3-48 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ฉลากบนกล่องผ้าไหม (Wu Siwei, 2024)

B. ฉลากบนม้วนภาพยาว

ขนาด: 25mm * 320mm

ความละเอียด: 300DPI

รูปแบบไฟล์: TIF

โหมดสี: CMYK

ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนกระดาษชววจื่อ ติดฉลากตรงขอบด้านบนของม้วนภาพยาว

ภาพที่ 3-49 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ฉลากบนม้วนภาพยาว (Wu Siwei, 2024)

C. ขนาดของม้วนภาพยาว

ขนาด: 515mm * 14391.6mm

ความละเอียด: 300DPI

รูปแบบไฟล์: TIF

โหมดสี: CMYK

ข้อกำหนดการพิมพ์: พิมพ์บนผ้าไหม จัดทำกรอบด้วยมือ

ภาพที่ 3-50 ไฟล์สำหรับการพิมพ์ม้วนภาพยาว (Wu Siwei, 2024)

(2) Epson Micro Piezo Art Print

ภาพที่ 3-51 การพิมพ์ Epson Micro Piezo Art Print บนผ้าไหม (Wu Siwei, 2024)

3) การทำขอบ

(1) การตัดและทำขอบผ้าแพรด้วยความร้อนสูง

ภาพที่ 3-52 การตัดและทำขอบผ้าแพรด้วยความร้อนสูง (Wu Siwei, 2024)

(2) การหุ้มด้วยผ้าไหมซ่งจินและการติดฉลาก

ภาพที่ 3-53 การหุ้มด้วยผ้าไหมซ่งจินและการติดฉลาก (Wu Siwei, 2024)

(3) การผนึกขอบด้วยความร้อนสูง

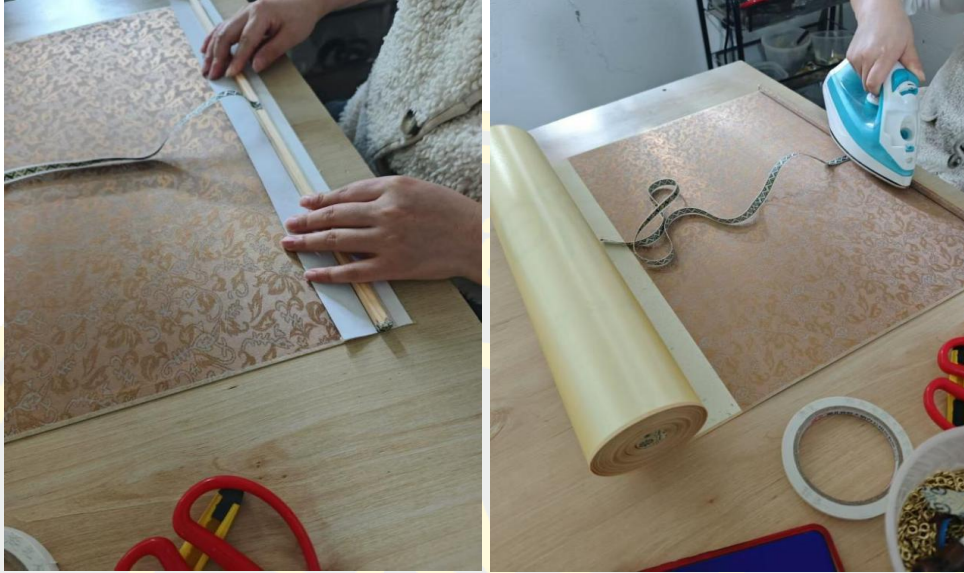
ภาพที่ 3-54 การผนึกขอบด้วยความร้อนสูง (Wu Siwei, 2024)

(4) การติดแกนไม้

ภาพที่ 3-55 การติดแกนไม้ (Wu Siwei, 2024)

(5) การติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคล

ภาพที่ 3-56 การติดโครงกรอบไม้และริบบิ้นมงคล (Wu Siwei, 2024)

(6) การเย็บกระดุมด้วยมือ

ภาพที่ 3-57 การเย็บกระดุมด้วยมือ (Wu Siwei, 2024)

4) การตรวจสอบคุณภาพ

จากกระบวนการผลิตและการปรับปรุงงานฝีมือที่กล่าวถึงข้างต้น การวิจัยนี้ได้รับประกันมาตรฐานที่สูงทั้งในด้านการแสดงออกทางศิลปะและการบรรลุผลทางเทคนิค โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับเทคนิคการทำงานแบบดั้งเดิม งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงผลงานศิลปะดิจิทัลให้กลายเป็นม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าทางศิลปะและมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ตั้งแต่การสร้างสรรคเบื้องต้นจนถึงผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย ทุกขั้นตอนสะท้อนถึงความใส่ใจรายละเอียดอย่างสุดความสามารถ และสะท้อนถึงการให้เกียรติวัฒนธรรมดั้งเดิมในกระบวนการทำงาน ด้วยการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยนี้ไม่เพียงแต่ยกระดับการแสดงผลทางศิลปะของม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม แต่ยังเปิดโอกาสและทิศทางการใหม่ ๆ สำหรับการนำศิลปะดิจิทัลไปสู่การสร้างเป็นผลิตภัณฑ์จริง กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่ให้มุมมองใหม่สำหรับการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังเป็นประสบการณ์และแรงบันดาลใจอันมีค่าในการสร้างสรรค์ศิลปะสมัยใหม่

6. สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน

ในระหว่างการออกแบบและการผลิต ผู้วิจัยเผชิญกับความท้าทายสองด้าน คือ ประสิทธิภาพของอุปกรณ์และความยืดหยุ่นด้านสถานที่ ในระหว่างกระบวนการวาดม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ใช้กลยุทธ์การวาดในหลายขั้นตอน โดยการแบ่งม้วนภาพยาวออกเป็นส่วนย่อยหลายส่วน และแบ่งเป็นองค์ประกอบการออกแบบ ในขั้นตอนการทดลอง จัดองค์ประกอบและการวาดภาพร่าง ผู้วิจัยใช้ iPad และซอฟต์แวร์ Procreate เพื่อทดลอง จัดองค์ประกอบและวาดภาพร่าง จากนั้นใช้คอมพิวเตอร์เน็ตบุ๊กในการสร้างภาพแคนวาสขนาดใหญ่ในซอฟต์แวร์ Photoshop และแยกม้วนภาพยาวออกเป็นห้าไฟล์ตามเนื้อหาที่ต่างกัน ในขั้นตอนการวาดและการสร้างองค์ประกอบ ผู้วิจัยใช้เทคโนโลยีจาวาดดิจิทัลแบบสัมผัสในการวาดภาพส่วนย่อยแต่ละส่วนอย่างละเอียด พร้อมกับการใช้เครื่องมือ AI สำหรับการสร้างองค์ประกอบโดยอัตโนมัติและการรวมเข้าด้วยกันในภายหลังด้วยตนเอง ในกระบวนการสร้างสรรค์ม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ผ่านขั้นตอนสำคัญต่างๆ เช่น การทำตัวอย่าง การปรับแต่งรายละเอียด และการผลิตม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในขั้นสุดท้าย ซึ่งทั้งหมดนี้รับประกันการเปลี่ยนแปลงจากผลงานศิลปะดิจิทัลไปสู่รูปแบบที่จับต้องได้อย่างแม่นยำ โดยสะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานกันอย่างลึกซึ้งระหว่างศิลปะและงานฝีมือ

สรุป

ในบทนี้ได้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่เปลี่ยนสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงให้เป็นผลงานศิลปะดิจิทัล ผ่านการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งและการออกแบบที่สร้างสรรค์ ผู้วิจัยไม่เพียงแต่ได้สร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมขึ้นในเชิงทฤษฎี แต่ยังสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและงานฝีมือในการปฏิบัติจริง และได้ประสบความสำเร็จในการถ่ายทอดแก่นแท้ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงให้ปรากฏในรูปแบบศิลปะดิจิทัล ม้วนภาพยาว กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่เปิดเส้นทางใหม่ในการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังเป็นประสบการณ์ที่มีค่าและแรงบันดาลใจสำหรับการสร้างสรรค์ศิลปะสมัยใหม่ การวิจัยนี้ได้ยกระดับพลังทางศิลปะของม้วนภาพยาวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมผ่านการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มอบทิศทางและโอกาสใหม่ในการทำให้ศิลปะดิจิทัลกลายเป็นรูปแบบที่จับต้องได้ ซึ่งแสดงถึงเสน่ห์ของการผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานออกแบบ

ในบทที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้อภิปรายสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงและวิวัฒนาการอย่างละเอียด รวมถึงอธิบายวิธีและขั้นตอนการออกแบบ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” และนำเสนอวิธีการแปลงสัญญาณทางวัฒนธรรมเหล่านี้ให้กลายเป็นภาพผลงานทางศิลปะ ขณะนี้เราได้เข้าสู่เนื้อหาของบทที่ 4 และทำการวิเคราะห์การออกแบบ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” อย่างรอบด้าน โดยจะแสดงผลลัพธ์โดยรวมและเนื้อหาในฉากแยกของม้วนภาพยาวอย่างละเอียด วิเคราะห์การประยุกต์ใช้สัญลักษณ์หลักและสัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในการออกแบบในเชิงลึก และศึกษาว่าสัญลักษณ์เหล่านี้จะถูกถ่ายทอดอย่างสร้างสรรค์ผ่านวิธีการออกแบบทางทัศนศิลป์ได้อย่างไร เพื่อให้สามารถนำเสนอความหมายแฝงอันรุ่มรวยและคุณค่าในยุคใหม่ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์

1. การจัดแสดงผลงานม้วนภาพยาว

1) การแสดงภาพรวม

การแสดงภาพรวมของผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (ภาพที่ 4-1) นำเสนอม้วนภาพยาวที่เป็นศิลปะดิจิทัล ซึ่งผสมผสานความงามแบบดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความลึกซึ้งทางประวัติศาสตร์และเนื้อหาทางวัฒนธรรม ม้วนภาพนี้ไม่เพียงแต่บันทึกการเปลี่ยนแปลงของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง แต่ยังสะท้อนถึงเนื้อหาของเทศกาลจีนดั้งเดิม และลักษณะเฉพาะของยุคสมัยอย่างลึกซึ้ง เป็นการตีความที่มีนวัตกรรมต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน

ภาพที่ 4-1 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

2) การแสดงโดยแยกม้วนภาพ

(1) ส่วนหัว

ภาพที่ 4-2 หัวเรื่อง “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ส่วนหัวเรื่องของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็นจุดเริ่มต้นของม้วนภาพที่ มีบทนำและการชี้แจงสำหรับผลงานทั้งหมด หัวข้อหลัก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ถูกเขียนด้วยตัวอักษรพู่กันแบบจ้วนซู ซึ่งสร้างความรู้สึกถึงการส่งสมทางประวัติศาสตร์และการ ถ่ายทอดวัฒนธรรม ด้านบนมีข้อความประชาสัมพันธ์ของเมืองมีหลัว ว่า “ต้นกำเนิดเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่าง บ้านเกิดของเรือมังกร บ้านเกิดของบทกวี” ด้านล่างมีข้อความว่า “มรดกทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ระดับโลก เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง วิถีแห่งรักในขนมไหว้บ๊ะจ่างทั่วแม่น้ำ และภูเขา” ซึ่งชี้ให้เห็นถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและความหมายของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และแสดงให้เห็นถึงความ เป็นหนึ่งเดียวระหว่างประเพณีและทัศนียภาพธรรมชาติของเทศกาล ตบท้ายด้วยลายเซ็น ของผู้วิจัย Wu Siwei และตราประทับส่วนตัวที่เพิ่มความ เป็นเอกลักษณ์ให้กับผลงาน

ส่วนหัวเรื่องได้อ้างอิงถึงข้อความจาก Wen Yiduo ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจุดเริ่มต้นของการวิจัย แต่ยังเป็น การดึงดูดความสนใจของผู้ชม ข้อความดังกล่าวได้กล่าวถึงการกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และขนมไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงความอยากรู้อยากเห็นและจิตวิญญาณในการสำรวจวัฒนธรรม ดั้งเดิมของผู้วิจัย และยังกระตุ้นให้ผู้ชมได้คิดถึงต้นกำเนิดที่แท้จริงของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ข้อความ มีดังนี้:

“ในวันไหว้บ๊ะจ่าง เด็กๆ ถ้ามถึงต้นกำเนิดของขนมไหว้บ๊ะจ่าง ตอนนั้นฉันได้โอกาสพูดถึง กวีชิวหยวนไปยาวๆ ในใจฉันกลับแอบขำ เกรงว่าจะเป็นเรื่องโกหกของบรรพบุรุษ ไม่รู้ว่าจะเป็นเพราะ คุณค่าทางการวิจัยของการโกหก หรือเพราะความซื่อสัตย์และอยากปกปิดความไม่เชี่ยวชาญของตัวเอง สรุปลแล้วคำโกหกก็ได้ถูกบอกออกไป และดูเหมือนจะประสบความสำเร็จมาก เพราะเห็นได้ชัดว่า ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กๆ ได้รับการเติมเต็มอย่างมาก แต่ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กๆ ก็เป็นจุดเริ่มต้นของความอยากรู้อยากเห็นของตัวเอง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฉันมักจะมีความคิดเห็นในใจ ผุด: ถ้าไม่เชื่อในคำโกหก ความจริงจะเป็นเช่นไร? ต้นกำเนิดที่แท้จริงของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง มันมีทาง ไหนที่จะรู้ได้หรือไม่?”

ข้อความที่อ้างถึงนี้ ได้เป็นตัวกำหนดการนำเสนอของม้วนภาพทั้งหมดด้วยความหมายทาง วัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและคำถามที่กระตุ้นความคิด นำทางผู้ชมให้เข้าสู่การไหลเวียนของประวัติศาสตร์ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

(2) ส่วนกลาง

ส่วนกลางของภาพเป็นหัวใจหลักของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ซึ่งใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านภาพเพื่อแสดงถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่แม่น้ำมีหลัวเจียง ในบทที่ 3 ของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบภาพและสัญลักษณ์ ทางวัฒนธรรมต่างๆ แล้ว ส่วนนี้จะนำเสนอการแสดงผลภาพในส่วนกลางโดยตรง ส่วนการวิเคราะห์ สัญลักษณ์ที่เฉพาะเจาะจงจะถูกอธิบายในส่วนย่อยต่อไป

A. ช่วงต้นกำเนิด

ภาพที่ 4-3 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด (Wu Siwei, 2024)

ส่วนเริ่มต้นของม้วนภาพได้แสดงให้เห็นถึงการกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและการเคารพธรรมชาติของบรรพบุรุษในสมัยโบราณ ภาพนี้ได้รวมสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ ทั้งเจ็ด สัตว์มีพิษทั้งห้า เป็นต้น ซึ่งล้วนสะท้อนถึงการสังเกตปรากฏการณ์ทางท้องฟ้าและความตระหนักถึงการป้องกันภัยพิบัติ ทั้งความแห้งแล้ง อุทกภัย โรคระบาด และแมลงร้าย รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกับการเข้าสู่ฤดูร้อน และการบูชามังกรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งธรรมชาติของผู้คนโบราณ

B. ช่วงการบูชามังกร

ภาพที่ 4-4 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงการบูชามังกร (Wu Siwei, 2024)

ช่วงการบูชามังกรแสดงถึงประเพณีการบูชามังกรของบรรพบุรุษที่ริมแม่น้ำมีหัวเจียง ภาพในส่วนนี้เน้นสัญลักษณ์เช่น การถวายเป็นบ๊ะจ่างแก่มังกรศักดิ์สิทธิ์ที่ลงมาจากสวรรค์เพื่ออำนวยพรให้แผ่นดิน โดยสะท้อนถึงความปรารถนาของชนโบราณที่ต้องการให้มีฝนตกตามฤดูกาลและการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังแสดงถึงวิสัยทัศน์ของการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ

C. ช่วงเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน

ภาพที่ 4-5 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน (Wu Siwei, 2024)

ช่วงเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน มุ่งเน้นเรื่องราวของชวีหยวนที่กระโดดลงแม่น้ำ โดยภาพนี้รวมถึงการสนทนาระหว่างชาวประมงและชวีหยวน ฉากที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำอย่างกล้าหาญ และสัญลักษณ์อวินจงจวินแสดงถึงจิตวิญญาณรักชาติและความมุ่งมั่นที่ไม่ยอมแพ้ของชวีหยวน และยังสะท้อนถึงความหมายทางวัฒนธรรมของการเปลี่ยนแปลงจากการบูชามังกรมาเป็นการระลึกถึงชวีหยวนในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

D. ช่วงการรำลึกชวีหยวน

ภาพที่ 4-6 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการรำลึกชวีหยวน
(Wu Siwei, 2024)

ช่วงการรำลึกชวีหยวนมุ่งเน้นที่ประเพณีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ภาพในส่วนนี้รวมถึงสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ภูเขาบ๊ะจ่าง การเก็บสมุนไพร การแขวนถุงหอม ซึ่งสะท้อนถึงกิจกรรมพื้นบ้านที่หลากหลายของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และยังแสดงถึงการระลึกถึงชวีหยวนและการส่งต่อมรดกทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม

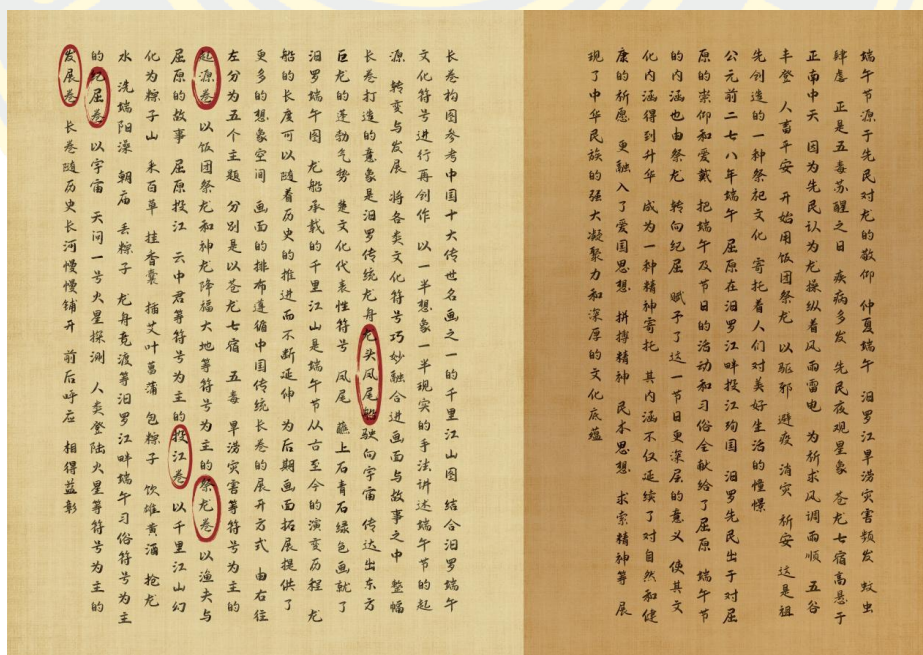
E. ช่วงการพัฒนาสู่อวกาศ

ภาพที่ 4-7 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่อวกาศ (Wu Siwei, 2024)

ช่วงการพัฒนาสู่อวกาศมุ่งเน้นการพัฒนาในอวกาศของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ภาพในส่วนนี้เน้นสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น จักรวาล การสำรวจดาวอังคารของยาน Tianwen-1 ซึ่งสื่อถึงการพัฒนาและนวัตกรรมของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในสังคมสมัยใหม่ และยังสะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการค้นหาคำรู้และความก้าวหน้าของชาติพันธุ์จีน

(3) ส่วนท้าย

ภาพที่ 4-8 ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ส่วนท้าย (Wu Siwei, 2024)

ในส่วนท้ายของผลงานเป็นการตอบคำถามที่ถูกยกขึ้นในส่วนหัว โดยให้คำอธิบายที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับต้นกำเนิด การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และความหมายทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างส่วนหัวและส่วนท้ายได้อย่างลงตัว เนื้อหาของส่วนท้ายมีดังนี้ :

ย่อหน้าแรกจากทางขวา:

“เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีจุดกำเนิดจากความเคารพบูชามังกรของบรรพชน ในช่วงกลางฤดูร้อนของวันไหว้บ๊ะจ่าง ณ แม่น้ำมีหลัวเจียง มักเกิดภัยแล้งและน้ำท่วมอย่างรุนแรง รวมถึงการแพร่ระบาดของแมลงและโรคภัย ช่วงนี้เป็นช่วงที่เหล่าสัตว์มีพิษทั้งห้าชุกชุม บรรพชนเฝ้ามองดูหมู่ดาวและพบว่ากลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดปรากฏอยู่สูงบนฟากฟ้าทางทิศใต้ตอนกลางวัน บรรพชนเชื่อว่ามังกรควบคุมสายลม ฝน พายุร้อน และฟ้าแลบ เพื่ออธิษฐานขอความร่มเย็นเป็นสุข ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ และปกป้องผู้คนและสัตว์จากภัยพิบัติ บรรพชนเริ่มใช้บ๊ะจ่างบูชามังกร เพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้าย ป้องกันโรคภัย คลายทุกข์ และขอความสันติสุข นี่คือวัฒนธรรมพิธีกรรมที่บรรพบุรุษสร้างขึ้นเพื่อสะท้อนถึงความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ดีงาม

ในปี 278 ก่อนคริสตกาล ในวันไหว้บ๊ะจ่าง กวีผู้ยิ่งใหญ่อย่างชวีหยวนได้สละชีวิตของตน โดยการกระโดดแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อรักษาศักดิ์ศรีของชาติ ด้วยความเคารพและศรัทธาในตัวชวีหยวนของชาวมีหลัว จึงได้มีวันไหว้บ๊ะจ่าง พร้อมกิจกรรมและประเพณีต่างๆ เพื่อระลึกถึงชวีหยวน ทำให้ความหมายของวันไหว้บ๊ะจ่าง เปลี่ยนจากการบูชามังกรเป็นการรำลึกถึงชวีหยวน นำมาซึ่งความลึกซึ้งยิ่งขึ้นในเทศกาลนี้

เนื้อหาทางวัฒนธรรมของวันไหว้บ๊ะจ่างได้ถูกยกระดับขึ้น เป็นทั้งการสืบทอดความหวังในธรรมชาติและสุขภาพ รวมถึงการหลอมรวมความรักชาติ จิตวิญญาณการต่อสู้ ความคิดที่ให้ความสำคัญกับประชาชน และจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความรู้ แสดงถึงความสามัคคีอันยิ่งใหญ่ และรากฐานวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของชนชาติจีน”

ย่อหน้าที่สองจากทางขวา: “องค์ประกอบของม้วนภาพยาวอ้างอิงจาก ‘Thousand Li of Rivers and Mountains’ ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบภาพวาดทรงคุณค่าของจีน ผสานเข้ากับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมไหว้บ๊ะจ่างเมืองมีหลัวเพื่อสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องที่ผสมผสานจินตนาการครั้งหนึ่งและความจริงครั้งหนึ่ง ถ่ายทอดต้นกำเนิด การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ภาพนี้นำสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมหลากหลายอย่างมาผสมผสานกันอย่างชาญฉลาด ภาพรวมของม้วนภาพยาวสร้างจินตภาพของเรือมังกรเมืองมีหลัวดั้งเดิมที่มี ‘หัวมังกรทางนกกฟินิกซ์’ แล่นสู่จักรวาล ถ่ายทอดพลังอันยิ่งใหญ่ของมังกรตะวันออก มีสัญลักษณ์ ‘หางนกกฟินิกซ์’ ซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมรัฐฉู่ ถูกแต่งแต้มด้วยสีจากหินล้ำค่า เพื่อวาดเป็น ‘ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แม่น้ำมีหลัวเจียง’

เรื่องมังกรแบกรับวิวัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงปัจจุบัน ความยาวของเรือสามารถขยายออกได้ตามความก้าวหน้าของประวัติศาสตร์ ซึ่งเปิดโอกาสให้การขยายภาพในอนาคตเต็มไปด้วยจินตนาการที่ไม่สิ้นสุด การจัดวางภาพเป็นไปตามรูปแบบการเปิดม้วนภาพยาวตามประเพณีของจีน โดยเริ่มจากขวาไปซ้าย แบ่งออกเป็นห้าหัวข้อหลัก ได้แก่ ‘ช่วงต้นกำเนิด’ ซึ่งมีสัญลักษณ์หลักเป็นกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด สัตว์มีพิษทั้งห้า ภัยแล้งและน้ำท่วม เป็นต้น ‘ช่วงการบูชามังกร’ มีสัญลักษณ์หลักเป็นการบูชามังกรด้วยบ๊ะจ่าง และมังกรศักดิ์สิทธิ์อำนวยการแก่แผ่นดิน ‘ช่วงเหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวน’ มีสัญลักษณ์หลักเป็นเรื่องราวของชาวประมงและชวีหยวน การสละชีวิตของชวีหยวนในแม่น้ำ และเทพอวีนจงจวิน ‘ช่วงการรำลึกชวีหยวน’ มีสัญลักษณ์หลักๆ ได้แก่ ขุนเขาพันลี้ที่แปรเปลี่ยนเป็นภูเขาบ๊ะจ่าง การเก็บสมุนไพร การแขวนถุงหอม การแขวนใบอ้ายเย่และขางผู้ การท้อบ๊ะจ่าง การดื่มเหล้าสยงหวง การแข่งขันตักน้ำมังกร การสักการะที่วัด การโยนบ๊ะจ่าง และการแข่งขันเรือมังกร ซึ่งสะท้อนถึงประเพณีต่างๆ ริมน้ำมีหัวเจียงในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ‘ช่วงการพัฒนาสู่ออนาคต’ มีสัญลักษณ์คือจักรวาล การสำรวจดาวอังคารโดยยาน Tianwen-1 และการลงจอดบนดาวอังคารของมนุษย์ ม้วนภาพยาวค่อยๆ เปิดออกตามกระแสของประวัติศาสตร์ สอดคล้องกันทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เพิ่มคุณค่าให้กันและกัน”

ในส่วนท้ายได้อธิบายเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ การพัฒนาทางวัฒนธรรม และความหมายในยุคปัจจุบันของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างละเอียด โดยเน้นถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและเนื้อหาทางจิตวิญญาณของเทศกาลนี้

2. การจัดแสดงผลภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

1) ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ

ภาพที่ 4-9 ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำห้วเจียง”
(Wu Siwei, 2024)

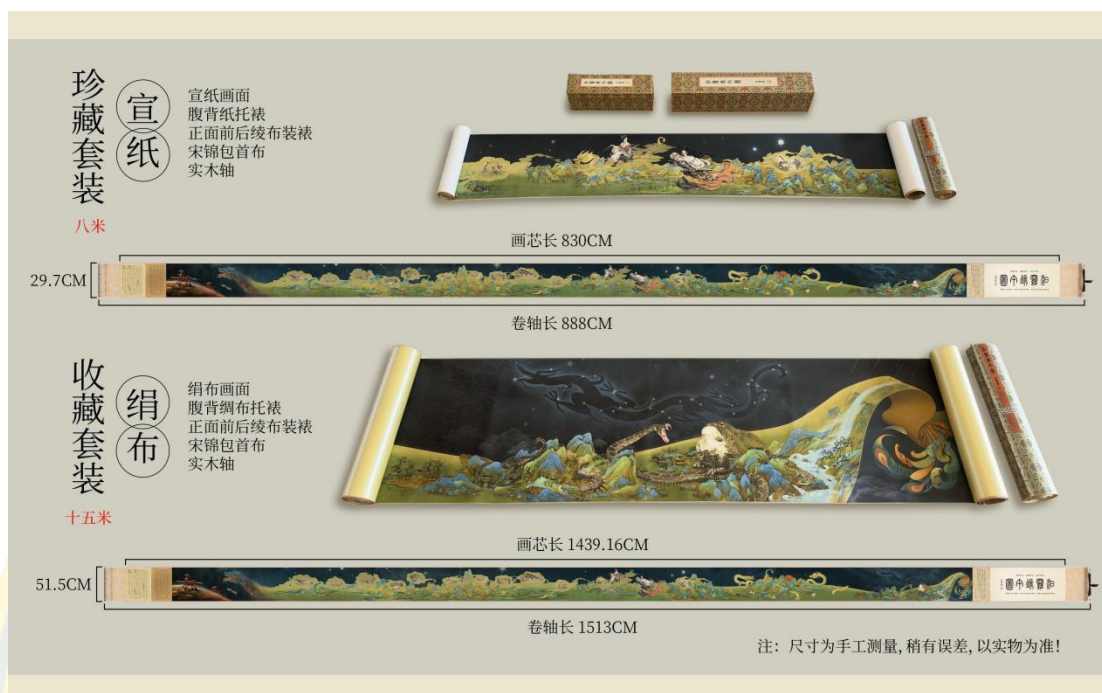
ภาพที่ 4-10 คู่มือการใช้งานผลิตภัณฑ์ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำห้วเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมที่ออกแบบมาให้พกพาได้สะดวก โดยได้รับแรงบันดาลใจจากม้วนสมุดแบบดั้งเดิม เมื่อม้วนเก็บจะมีความยาวเพียง 10 เซนติเมตร ขนาดเท่าฝ่ามือ ทำให้ง่ายต่อการพกพา สามารถใช้เป็นสมุดตัวแทนสำหรับกิจกรรมสำคัญ หรือเป็นของที่ระลึกจากการท่องเที่ยว ใช้ปั๊มตราประทับที่จุดซ็อกอินของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้อย่างสะดวกสบาย ม้วนสมุดแต่ละเล่มมาพร้อมกับกล่องผ้าที่ปกคลุมอย่างสวยงาม ช่วยเพิ่มคุณค่าในการสะสม

2) ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาวกึ่งของที่ระลึก

ภาพที่ 4-11 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาวกึ่งของที่ระลึก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-12 คู่มือการใช้งานผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาวกึ่งของทีระลึก
“ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาวกึ่งของทีระลึก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” มีให้เลือกสองขนาดแตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ที่หลากหลาย ชุดสำหรับเก็บสะสมมีความยาว 8 เมตร ใช้การพิมพ์บนกระดาษชุนจื่อพร้อมการติดกระดาษรองทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ในขณะที่ชุดสำหรับสะสมมีความยาว 15 เมตร ใช้การพิมพ์บนผ้าไหมพร้อมการติดผ้ารองทั้งสองด้าน ทั้งสองชุดมาพร้อมกับกล่องที่ปกलयอย่างสวยงาม เพื่อความสะดวกในการเก็บรักษาและจัดแสดง

3) แม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 4-13 แม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-14 คู่มือการใช้งานแม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

แม่เหล็กติดตู้เย็นในรูปแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ผลิตจากกระดาษเฉพาะ ไม้ปืช และแผ่นแม่เหล็ก โดยสามารถปรับความหนาของแผ่นแม่เหล็กและรูปแบบของม้วนแม่เหล็กได้ตามความต้องการ บรรจุภัณฑ์ใช้กระดาษการ์ดพิมพ์ลายและกล่อง PET ซึ่งสามารถปรับแต่งโลโก้ได้ตามความต้องการ ทำให้เหมาะสำหรับใช้เป็นของขวัญของที่ระลึก การร่วมมือทางแบรนด์ (IP Collaboration) หรือเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

4) ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมแบบสั่งผลิต

ภาพที่ 4-15 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ชุดสั่งผลิตพิเศษ (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-16 ภาพแสดงผลภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ที่ปรับเป็นภาพสำหรับประดับตกแต่ง (Wu Siwei, 2024)

ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ชุดสิ่งผลิตพิเศษ และ ภาพแสดงผลภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ที่ปรับเป็นภาพสำหรับประดับตกแต่ง แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมม้วนภาพยาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ซึ่งสามารถพัฒนาตามความต้องการของผู้ใช้และข้อเสนอแนะจากตลาด เพื่อให้มีความเป็นเอกลักษณ์และตอบสนองความต้องการเฉพาะได้

3. การจัดแสดงการออกแบบเพิ่มเติม

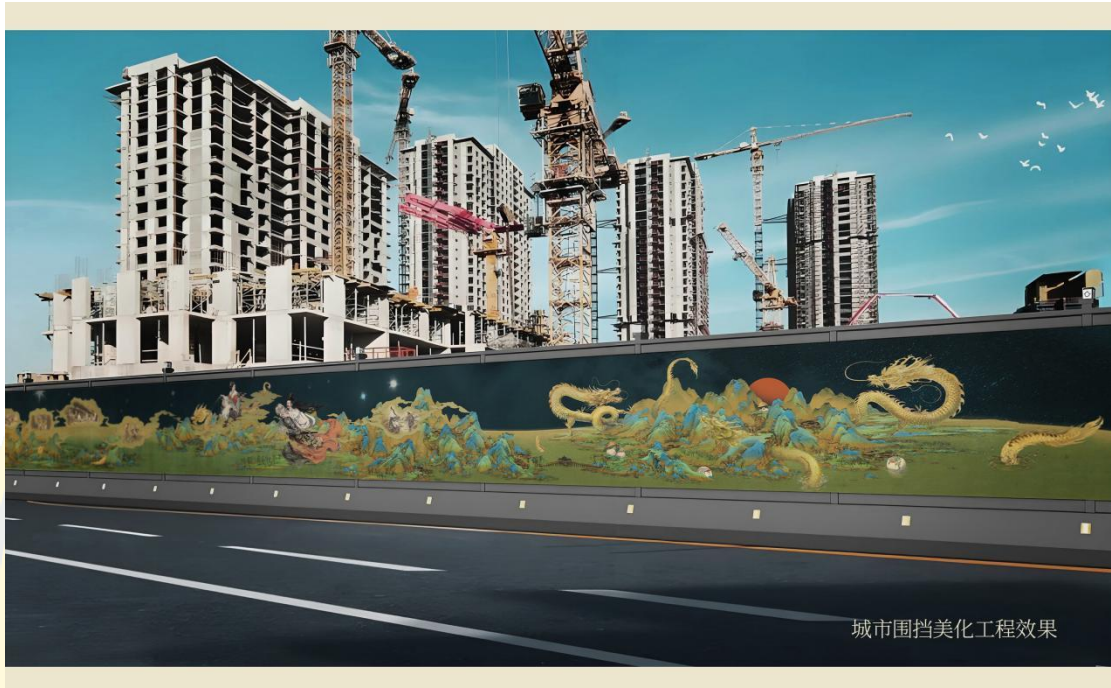
1) ผลลัพธ์ของห้องแสดงผลผลิตภัณฑ์แบบดิจิทัลที่มีประสบการณ์สมจริงและภาพเคลื่อนไหว

ภาพที่ 4-17 ผลลัพธ์ของห้องแสดงผลผลิตภัณฑ์แบบดิจิทัลที่มีประสบการณ์สมจริงและภาพเคลื่อนไหว
“ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ผลลัพธ์ของห้องแสดงผลผลิตภัณฑ์แบบดิจิทัลที่มีประสบการณ์สมจริงและภาพเคลื่อนไหว (ภาพที่ 4-18) สามารถใช้เทคโนโลยีการแสดงผลสมัยใหม่ เช่น AR, VR, MR เพื่อมอบประสบการณ์การชมผลงานที่ไม่เหมือนใครให้กับผู้ชม ทำให้ศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ถูกนำเสนอขึ้นใหม่ในพื้นที่จัดแสดงสมัยใหม่อย่างมีชีวิตชีวาและน่าสนใจ

2) ผลลัพธ์ของโครงการปรับปรุงความสวยงามของกำแพงเมือง

ภาพที่ 4-18 ผลลัพธ์ของโครงการปรับปรุงความสวยงามของกำแพงเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ผลลัพธ์ของโครงการปรับปรุงความสวยงามของกำแพงเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (ภาพที่ 4-18) แสดงให้เห็นถึงการนำศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมมาผสมผสานกับพื้นที่สาธารณะในเมือง เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมของเมืองและปรับปรุงความสวยงามของสิ่งแวดล้อมในเมือง โดยการนำผลงานศิลปะดิจิทัลมาผนวกรวมมาใช้ในการออกแบบกำแพงเมือง โครงการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเติมเต็มชีวิตชีวาทางวัฒนธรรมให้กับทัศนียภาพของเมือง แต่ยังทำให้กำแพงที่เคยดูเกะกะและทรุดโทรมได้รับการปรับปรุงใหม่และมีชีวิตชีวาอีกครั้ง

3) ผลลัพธ์ของการออกแบบผนังวัฒนธรรมในพื้นที่ของเมือง

ภาพที่ 4-19 ผลลัพธ์ของโครงการออกแบบผนังวัฒนธรรมในพื้นที่ของเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ผลลัพธ์ของโครงการออกแบบผนังวัฒนธรรมในพื้นที่ของเมืองด้วย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (ภาพที่ 4-19) เป็นโครงการปรับปรุงทิวทัศน์ของเมืองอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งนำเสนอศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมในพื้นที่สำคัญของเมือง เช่น สถานีรถไฟใต้ดิน สถานีรถไฟความเร็วสูง และอุโมงค์ใต้ดิน ไม่เพียงแต่ให้ความเพลิดเพลินทางสายตาแก่พลเมืองและนักท่องเที่ยว แต่ยังช่วยให้พวกเขาได้สัมผัสและเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของเทศกาลเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงได้ในชีวิตประจำวัน การนำเสนอเช่นนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเมืองและทำให้ความหมายทางวัฒนธรรมของเมืองยิ่งลึกซึ้ง

4) ผลลัพธ์ของการประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริง

ภาพที่ 4-20 ผลลัพธ์ของแถบกันชนประตูกระจก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-21 ผลลัพธ์ของสายคล้อง “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” แบบสั่งทำพิเศษ (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-22 ผลลัพธ์ของเทปกาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” แบบสั่งทำพิเศษ (Wu Siwei, 2024)

ผลลัพธ์ของแถบกันชนประตูกระจก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” (ภาพที่ 4-20) ผลลัพธ์ของสายคล้อง “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” แบบสั่งทำพิเศษ (ภาพที่ 4-21) และผลลัพธ์ของเทปกาว “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” แบบสั่งทำพิเศษ (ภาพที่ 4-22) ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการนำศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริงมากมาย ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่มีคุณค่าการใช้งาน แต่ยังมีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมอีกด้วย

4. สรุป

ในส่วนของการนำเสนอการออกแบบในบทนี้ ได้นำเสนอภาพรวมทั้งหมดของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ตั้งแต่ภาพรวมไปจนถึงรายละเอียด โดยรวมถึงผลลัพธ์ของม้วนภาพยาว การแสดงรายละเอียดของแต่ละส่วนของม้วนภาพยาว การนำเสนอผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่หลากหลาย และผลลัพธ์การประยุกต์ใช้กับการออกแบบเพิ่มเติม เนื้อหาดังกล่าวไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะและเนื้อหาทางวัฒนธรรมของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” แต่ยังสามารถสะท้อนถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งและการแปรสภาพเชิงนวัตกรรมของผู้ออกแบบต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยองค์ประกอบของการออกแบบเชื่อมโยงกับความเชื่อและแนวคิดปรัชญาอย่างใกล้ชิด เช่น ความเคารพต่อธรรมชาติ การบูชามังกร ประเพณีระลึกถึงขิวหยวน

วิสัยทัศน์เกี่ยวกับอนาคต รวมถึงการสืบทอดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องอย่างยิ่งกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เราสามารถเห็นการถ่ายทอดและพัฒนาการของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง รวมถึงบทบาทสำคัญของศิลปะดิจิทัลในการอนุรักษ์และถ่ายทอดวัฒนธรรมในยุคสมัยใหม่ผ่านการออกแบบเหล่านี้ อีกด้วย

ตารางที่ 4-1 ตารางวิเคราะห์การออกแบบที่สมบูรณ์ (Wu Siwei, 2024)

คำถามของการวิจัย	องค์ประกอบในการออกแบบ	ความเชื่อและแนวคิดปรัชญา	การบรรลุเป้าหมาย
จัดแสดงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง	ภาพรวม: องค์ประกอบของม้วนภาพยาวและหัวข้อทั้งห้า	ความเคารพต่อธรรมชาติทำให้มนุษย์มีความยำเกรงในธรรมชาติและดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน ทั้งยังเคารพและทำตามกฎของธรรมชาติ มองว่ามนุษย์กับธรรมชาติต่างเป็นองค์รวมที่พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติส่งผลกระทบต่ออันลึกลับซึ่งต่อมนุษย์ นี่ยังเป็นหนึ่งในภูมิหลังที่สำคัญของต้นกำเนิดวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ด้วย ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติเป็นทั้งมุมมองในระดับจักรวาลทัศน์และโลกทัศน์ ในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ผู้คนพยายามสร้างความเชื่อมโยงกับทวยเทพแห่งธรรมชาติผ่านพิธีกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ บูชามังกรในฐานะสัญลักษณ์ประจำชนชาติในสมัยโบราณ โดยมังกรมีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์ใน	ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” องค์ประกอบของม้วนภาพยาวอ้างอิงมาจากภาพ “A Thousand Miles of Rivers and Mountains” โดยบูรณาการกับสัญลักษณ์วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่อสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ และใช้ภาพ “ภาพเรือหัวมังกรทางพีนิคซ์” เล่นมุกหน้าสู่จักรวาลเพื่อแสดงถึงวิวัฒนาการของวัฒนธรรมดังกล่าว ม้วนภาพยาวถูกแบ่งออกเป็นห้าช่วงตามหัวข้อ โดยนำเสนอต้นกำเนิด การบูชามังกร การกระโดดน้ำของกวีชวีหยวน การรำลึกกวีชวีหยวน และการพัฒนาสู่อนาคตของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อและแนวคิดเรื่องความเคารพต่อ

		<p>วัฒนธรรมจีน กิจกรรมประจำเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างต่าง ๆ อย่างการแข่งขันพายเรือมังกรสะท้อนถึงธรรมเนียมบูชามังกร โดยชาวบ้านท้องถิ่นเชื่อว่ามังกรมีพลังลึกลับที่ช่วยให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลและพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์</p>	<p>ธรรมชาติ การอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และการบูชาสัญลักษณ์มังกร โดยแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงได้สำเร็จและบรรลូវัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p>
<p>คำอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาของแต่ละช่วง แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงในช่วงเวลาต่าง ๆ รวมถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมในนั้น</p>	<p>ภาพรายละเอียดของช่วงต่าง ๆ ประกอบด้วยช่วงต้นกำเนิด การบูชามังกร การกระโดดน้ำของกวีชวีหยวน การรำลึกกวีชวีหยวน และการพัฒนาสู่ออนาคต</p>	<p>เป็นการรำลึกถึงชวีหยวน กวีรักชาติผู้ยิ่งใหญ่ในสมัยโบราณของจีน ซึ่งค่อย ๆ กลายมาเป็นสัญลักษณ์สำคัญของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างหลังจากที่ท่านกระโดดน้ำจบชีวิตของตน จิตวิญญาณรักชาติและคุณธรรมอันสูงส่งของท่านมีอิทธิพลอย่างอันใหญ่หลวงต่อการสืบทอดวัฒนธรรมโดยชนรุ่นหลัง ในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างผู้คนรำลึกถึงชวีหยวนในรูปแบบแตกต่างกันไป เช่น แข่งพายเรือมังกรกินขนมบ๊ะจ่าง กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงเป็นการระลึกถึงชวีหยวนแต่ยังเพื่อสืบสานจิตวิญญาณรักชาติของท่านอีกด้วย ความคาดหวังต่ออนาคตสะท้อนถึงความมุ่งมั่นปรารถนาอันงดงามของของผู้นั้นที่มีต่อชีวิต สังคม และประเทศชาติ ในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างผู้คนอธิษฐานขอให้พืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ ความสงบร่มเย็น สุขภาพที่แข็งแรง และ</p>	<p>ภาพย่อยแต่ละช่วงของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” อธิบายวิวัฒนาการของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างละเอียด ช่วงต้นกำเนิดแสดงความเป็นมาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและการเคารพบูชาธรรมชาติของคนโบราณ ช่วงการบูชามังกรแสดงประเพณีบูชามังกรในพื้นที่แถบแม่น้ำมีหัวเจียงของคนโบราณ ช่วงเหตุการณ์การกระโดดน้ำของชวีหยวนเน้นเรื่องราวการกระโดดน้ำสะละชีพของชวีหยวน แสดงถึงจิตวิญญาณรักชาติและจิตวิญญาณการแสวงหาอย่างไม่ลดละของท่าน ช่วงการรำลึกชวีหยวนเน้นไปที่ประเพณีในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในพื้นที่แถบแม่น้ำมีหัวเจียง นำเสนอการรำลึกถึงชวีหยวนและการสืบทอดวัฒนธรรม</p>

		<p>ความสุขในอนาคตผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ความมุ่งหวังถึงอนาคตที่ดีขึ้นนี้ยังกลายมาเป็นหนึ่งในเนื้อหาสำคัญของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง</p> <p>นอกจากนี้ การพัฒนาทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังทำให้ผู้คนเต็มไปด้วยความคาดหวังและใฝ่หาถึงอนาคต องค์ประกอบและรูปแบบกิจกรรมใหม่ส่วนหนึ่งค่อย ๆ ผสมผสานเข้าสู่เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยกับการแข่งพายเรือมังกรและกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งนอกจากจะสร้างความหลากหลายให้กับเทศกาลแล้ว ยังสะท้อนถึงความสนใจและความคาดหวังต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของผู้คนด้วย</p>	<p>ดั้งเดิมของผู้คน ช่วงการพัฒนาสู่อนาคตจับจ้องไปที่การพัฒนาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในอนาคต โดยผสมผสานองค์ประกอบทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ยานสำรวจดาวอังคาร “Tianwen-1” ที่สะท้อนถึงความคาดหวังต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของผู้คน เนื้อหาของช่วงต่าง ๆ เหล่านี้สอดคล้องกับความเชื่อและแนวคิดต่าง ๆ อย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการรำลึกถึงชีวิตวัยเยาว์ มุมมองต่ออนาคตและความคาดหวังต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความหมายแฝงในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงในช่วงเวลาต่าง ๆ และบรรลุนิติภาวะที่พึงปรารถนา</p>
<p>บูรณาการและสร้างสรรค์วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงผ่านการออกแบบทัศนศิลป์</p>	<p>จัดแสดงความหลากหลายของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม เช่น ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ ม้วนภาพยาว</p>	<p>การสืบทอดและการสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคใหม่อาศัยการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ ม้วนภาพยาวกึ่งของที่ระลึก แม่เหล็กติดตู้เย็น และอื่น ๆ ที่นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง</p>	<p>ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” มีความหลากหลายอย่างยิ่ง ประกอบด้วยม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิ ม้วนภาพยาวกึ่งของที่ระลึก แม่เหล็กติด</p>

	<p>กึ่งของที่ระลึก แม่เหล็กติดตู้เย็น และผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมชุดสิ่งผลิตพิเศษ</p>	<p>แม่น้ำมีหัวเจียงมาผสมผสานกับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ ช่วยให้วัฒนธรรมดั้งเดิมได้รับการถ่ายทอดและเผยแพร่ในรูปแบบใหม่ การเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์นี้ไม่เพียงช่วยให้วัฒนธรรมดั้งเดิมได้รับการสืบสานต่อไปในสังคมยุคใหม่ แต่ยังทำให้สอดคล้องกับสุนทรียภาพและความต้องการของคนในปัจจุบันมากกว่าเดิม ซึ่งช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์และคุณค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมในสังคมร่วมสมัยมากยิ่งขึ้น</p>	<p>ตู้เย็น และผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมชุดสิ่งผลิตพิเศษ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้ผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงกับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ เช่น ม้วนสมุดประทับตราไซส์มินิที่ง่ายต่อการพกพาและเก็บสะสม ม้วนภาพยาวกึ่งของที่ระลึกที่เหมาะสมกับการมอบเป็นของขวัญ แม่เหล็กติดตู้เย็นที่ใช้ตกแต่งบ้านได้ และผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมชุดสิ่งผลิตพิเศษที่ตอบสนองความต้องการรายบุคคล ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงมีคุณค่าในการใช้งานจริง แต่ยังมีคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมอย่างมากด้วย นำไปสู่ความสำเร็จในการสืบทอดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคใหม่ และบรรลุมรดกประสงค์ที่ตั้งไว้</p>
<p>จัดแสดงผลภัณฑ์ การประยุกต์ใช้ การออกแบบเพิ่มเติม เช่น ห้องจัดแสดงแบบสร้างประสบการณ์</p>	<p>การบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ผ่านผลลัพธ์ การประยุกต์ใช้ห้องจัดแสดงแบบสร้างประสบการณ์เสมือนจริงที่มีภาพเคลื่อนไหว โครงการปรับปรุงความสวยงามของกำแพงเมืองผนังวัฒนธรรมในพื้นที่เมือง และอื่น</p>	<p>ผลลัพธ์การประยุกต์ใช้การออกแบบเพิ่มเติมของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” นั้นมีมากมาย ตัวอย่างเช่น ห้องจัดแสดงแบบสร้างประสบการณ์เสมือนจริงที่มีภาพเคลื่อนไหว โครงการ</p>	

	<p>เสมือนจริงที่มีภาพเคลื่อนไหว โครงการปรับปรุง ความสวยงามของ กำแพงเมือง ผนัง วัฒนธรรมในพื้นที่ เมือง และ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริง</p>	<p>ๆ เผยให้เห็นนวัตกรรมและความ คึกคักมีชีวิตชีวาของวัฒนธรรมดั้งเดิม ในสังคมสมัยใหม่ การใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีช่วยสร้างช่องทางและ วิธีการใหม่ในการเผยแพร่วัฒนธรรม ดั้งเดิม ส่งผลให้วัฒนธรรมดั้งเดิม หลอมรวมเข้าสู่สังคมปัจจุบันได้ดี ยิ่งขึ้น และเมื่อผสมผสานกับ เทคโนโลยีทันสมัยก็ยิ่งเปล่งประกาย ความมีชีวิตชีวาออกมา การบูรณา การดังกล่าวช่วยสร้างความ หลากหลายให้แก่การจัดแสดง วัฒนธรรมดั้งเดิม ทั้งยังขยายพื้นที่ การประยุกต์เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้วย นำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาซึ่งกัน และกันระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับ เทคโนโลยีสมัยใหม่</p>	<p>ปรับปรุงความสวยงามของ กำแพงเมือง ผนังวัฒนธรรมใน พื้นที่เมือง และผลิตภัณฑ์ที่ใช้ งานได้จริง ห้องจัดแสดงแบบ สร้างประสบการณ์เสมือนจริงที่ มีการเคลื่อนไหวช่วยสร้าง ประสบการณ์แบบใหม่เอี่ยม ให้แก่ผู้เข้าชม ด้วยเทคโนโลยี การจัดแสดงที่ทันสมัยอย่าง AR, VR และ MR ส่วนโครงการ ปรับปรุงความสวยงามของ กำแพงเมืองและผนังวัฒนธรรม ในพื้นที่เมืองต่างก็ผสมผสาน ศิลปวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเข้า กับพื้นที่สาธารณะของเมือง ช่วยยกระดับกลิ่นอายของ วัฒนธรรมเมือง ขณะที่ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริง อย่างเช่นแถบกันชนประตู กระจก สายคล้องสั่งทำพิเศษ และเทปกาวสั่งทำพิเศษ ก็ ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมดั้งเดิมกับ ชีวิตประจำวัน ซึ่งมีทั้งคุณค่า ทางการใช้งานและประโยชน์ ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม การออกแบบเพิ่มเติมเหล่านี้ ประสบความสำเร็จในการ นำเสนอการผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมดั้งเดิมกับเทคโนโลยี สมัยใหม่ ซึ่งนับว่าบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p>
--	---	--	---

การวิเคราะห์สัญลักษณ์สำคัญ

ในกระบวนการสร้างสรรค์ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” การใช้สัญลักษณ์หลักได้สร้างขึ้นเป็นแกนหลักทางจิตวิญญาณของงานชิ้นนี้ สัญลักษณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่บรรจุความหมายทางวัฒนธรรมลึกซึ้งของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง แต่ยังสะท้อนถึงคุณค่าของเทศกาลนี้อย่างยั่งยืนอีกด้วย ถึงแม้เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงจะได้รับความเปลี่ยนแปลงผ่านการเปลี่ยนราชวงศ์และการแพร่กระจายไปในพื้นที่ต่างๆ แต่เนื้อหาหลักของเทศกาลยังคงมีความมั่นคง ทำให้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลสามารถข้ามผ่านยุคสมัยและถูกสืบทอดต่อไปได้ ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์ลึกกลงไปในสัญลักษณ์หลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง โดยเน้นไปที่ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง และความหมายดั้งเดิมของเทศกาลนี้

1. ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ความหมายเชิงสัญลักษณ์ด้านช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างได้รับการถ่ายทอดผ่านการแสดงออกทางการมองเห็นที่ลึกซึ้งซึ่งสะท้อนอยู่ในทุกรายละเอียดของการเล่าเรื่องในม้วนภาพยาวนี้ กลางฤดูร้อน กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดขึ้นตรงกลางทิศใต้ เป็นสัญลักษณ์ของวันที่เป็นมงคลตามที่กล่าวใน “The Book of Changes” ว่า “มังกรบินอยู่บนท้องฟ้า” ช่วงเวลานี้ตรงกับช่วงที่แม่น้ำมีหลัวเจียงเกิดทั้งภัยแล้งอุทกภัยบ่อยครั้ง และเป็นช่วงที่สัตว์มีพิษทั้งห้าชุกชุม ผู้คนในอดีตจึงได้จัดพิธีบูชามังกร ส่วนกวีชิวหยวนนั้นเลือกที่จะกระโดดแม่น้ำมีหลัวเจียงในวันเดียวกันนี้ ทำให้วันนั้นค่อยๆ กลายเป็นวันสำคัญที่มีความหมายในการรำลึกถึง และกลายเป็นเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในที่สุด สัญลักษณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่ถ่ายทอดบรรยากาศของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงได้อย่างชัดเจนเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการสังเกตและการอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของผู้คนในอดีต

ภาพที่ 4-23 สัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด ภัยแล้งและอุทกภัย สัตว์มีพิษทั้งห้า แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่าง “วันที่ห้าเดือนห้า” กับจุดเริ่มต้นของฤดูร้อน (Wu Siwei, 2024)

เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเป็นหนึ่งในเทศกาลสำคัญของจีน กำหนดวันจัดงานในวันที่ห้า เดือน ห้า ตามปฏิทินจันทรคติจีน วันที่นี้ได้ผ่านการพัฒนาจาก “วันที่ห้าเดือนห้า” จนถึงการรวมเข้ากับฤดูร้อน และในที่สุดก็ได้ถูกกำหนดให้คงที่ในวันที่ห้าเดือนห้าในปฏิทินจันทรคติในช่วงยุคราชวงศ์ฮั่น (Yan Bo, 2005) การจัดเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงจะเริ่มตั้งแต่วันที่ห้าเดือนห้า ไปจนถึงวันที่สิบห้าเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติจีน ซึ่งในวันที่ห้าเดือนห้า นั้นจะเรียกว่า “วันไหว้บ๊ะจ่างเล็ก (Xiao Duanwu)” ส่วนวันที่สิบห้าเดือนห้า นั้นจะเรียกว่า “วันไหว้บ๊ะจ่างใหญ่ (Da Duanwu หรือ Da Duanyang)” (Huang Yukang, 2010) การกำหนดวันเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์นี้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของกวีชวีหยวนอย่างใกล้ชิด และสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวนในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง รวมทั้งการให้ความเคารพต่อธรรมชาติและประวัติศาสตร์

ตามตำนาน กวีชวีหยวนกระโดดแม่น้ำมีหลัวเจียงในวันที่ห้าเดือนห้า และร่างของเขาถูกงมขึ้นจากน้ำในวันที่สิบห้าเดือนห้า หลังจากที่ชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ ผู้คนที่อยู่ริมแม่น้ำมีหลัวเจียงได้ ร่วมกันการคั้นหาร่างของชวีหยวน แต่การคั้นหา ยังไม่ประสบความสำเร็จถึงหลายวัน ทำให้ผู้คนรู้สึก เศร้าโศก จนกระทั่งวันที่สิบห้าเดือนห้า หลังจากการจัดพิธีกรรมตามหลักการของลัทธิขงจื้อ บูชาท้าวแม่น้ำ และพิธีปิดเป่าภัยชั่วร้าย พวกเขาจึงพบร่างของชวีหยวนและได้นำไปไว้ที่เกาะแม่น้ำฝิ่งตรงข้าม ภูเขาวิซื่อซาน การค้นพบนี้ทำให้ความเครียดของผู้คนผ่อนคลายลง และร่างกายที่เหนื่อยล้าก็ฟื้นคืนพลังขึ้น ร่างของชวีหยวนไม่เน่าเปื่อย ซึ่งทำให้ผู้คนรู้สึกยินดีและปลื้มปิติกับการที่พวกเขาหลงมือลงแรง มาตลอดสิบวันได้รับผลตอบแทน เพื่อเป็นการปกป้องร่างของชวีหยวนไม่ให้เสียหาย เมื่อบายวันนั้นจึง ได้มีการจัดพิธีฝังศพ ซึ่งพิธีนี้ภายหลังได้ถูกเรียกว่า “พิธีฝังศพ” หรือ “พิธีแต่งตัวศพ” เพื่อรำลึกถึงวัน พิเศษนี้ ผู้คนในเมืองมีหลัวจึงเรียกวันนั้นว่าวันฉลองเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างใหญ่ (Da Duanyang) ซึ่งมีความสำคัญมากกว่าเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเล็ก (Xiao Duanwu) ในการแข่งขันเรือมังกรวันที่ห้า เดือนห้า กลุ่มที่แพ้จะตกลงที่จะจัดการแข่งขันอีกครั้งในวันที่สิบห้าเดือนห้าเพื่อชิงขาดผลแพ้ชนะ หากกลุ่มที่แพ้สามารถพลิกกลับมาเอาชนะได้ พวกเขาจะร้องเพลงเก่าเพื่อฉลองชัยชนะ

จากที่กล่าวมา เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่จัดขึ้นในวันที่ห้าเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ ไม่เพียงแต่เป็นการรำลึกถึงชวีหยวนในรูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างเป็นประจำทุกปี แต่ยังเป็นการสะท้อนถึง ธรรมชาติที่มีความเชื่อมโยงกัน กิจกรรมเฉลิมฉลองเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงเริ่มตั้งแต่วันที่ ห้าเดือนห้า และดำเนินต่อไปจนถึงวันที่สิบห้าเดือนห้า โดยวันที่ห้าเดือนห้า นั้นจะเรียกว่า “วันไหว้บ๊ะจ่างเล็ก (Xiao Duanwu)” ส่วนวันที่สิบห้าเดือนห้า นั้นจะเรียกว่า “วันไหว้บ๊ะจ่างใหญ่ (Da Duanwu)” การลำดับเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์นี้สะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวนในเทศกาล ไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง รวมทั้งการให้ความเคารพต่อธรรมชาติและประวัติศาสตร์ ความสำคัญ ของช่วงเทศกาลนี้อยู่ที่การเชื่อมโยงบุคคลทางประวัติศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

และกิจกรรมทางวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน สร้างเป็นสัญลักษณ์ทางเวลาอันเป็นเอกลักษณ์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง

2. ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเป็นหนึ่งในเทศกาลพื้นบ้านของจีน มีความหมายลึกซึ้งทั้งในด้านการสืบทอดวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ต่างๆ การวิจัยในส่วนนี้จะเริ่มจากการสำรวจคุณค่าหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และต่อยอดไปยังการวิเคราะห์การสืบทอดและการแสดงออกของเทศกาลนี้ในวัฒนธรรมร่วมสมัย

1) การเคารพธรรมชาติและการเป็นหนึ่งเดียวกับฟ้าดิน

การกำหนดให้มีเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง สะท้อนถึงความเคารพธรรมชาติและปรัชญาแห่งการเป็นหนึ่งเดียวกับฟ้าดินของชาวจีนโบราณ การเลือกช่วงเวลาของเทศกาลนี้สอดคล้องกับจังหวะของธรรมชาติ แสดงถึงปฏิกริยาอันรวดเร็วต่อช่วงเวลาของท้องฟ้าและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติ ซึ่งใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำหั่วเจียง” แนวคิดนี้ได้รับการถ่ายทอดทางศิลปะผ่านพิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในช่วงเทศกาล เช่น การแข่งขันเรือมังกร และการเก็บสมุนไพรในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่แสดงถึงการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการนำแนวคิดของการเป็นหนึ่งเดียวกับฟ้าดินมาปฏิบัติจริง ในยุคเกษตรกรรมที่ยาวนาน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติมีความใกล้ชิดกันมาก มนุษย์มีชีวิตอยู่ได้โดยพึ่งพาคุณูปการจากธรรมชาติทั้งหมด สำหรับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ผู้คนเชื่อว่ามีเทพเจ้าที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติบางประการที่คอยควบคุมบรรพบุรุษของเราที่ไม่รู้ว่าพายุฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาจึงเชื่อว่าเป็นมังกรที่ควบคุมสิ่งเหล่านั้น เพราะเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงฤดูที่แม่น้ำจะมีน้ำเอ่อล้น ผู้คนจึงพายเรือมังกรและห่อบ๊ะจ่างบูชามังกร เพื่อขอให้มีฝนตกต้องตามฤดูกาลและการเก็บเกี่ยวพืชผลที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมเกษตรกรรมดั้งเดิม เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ยังเป็นวันหยุดราชการแห่งชาติวันแรกของจีน ไม่ว่าจะเป็ภาคใดหรือชนชาติใดในประเทศ ทุกคนจะหยุดพักผ่อนในวันเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และสตรีที่แต่งงานแล้ว จะต้องพาลูกและสามีไปเยี่ยมบ้านพ่อแม่ที่บ้านเกิด โดยเฉพาะในพื้นที่ใกล้แม่น้ำหั่วเจียงมักมีคำพูดว่า “วันหยุดพักในฤดูกาลที่สิบเก้า ม้าหยุดพักในเทศกาลบูชาวิญญาณแห่งดินและการเกษตร หากคนใดไม่หยุดพักในวันไหว้บ๊ะจ่าง จะถูกตำหนิว่าไม่เคารพประเพณี” ซึ่งในคำกล่าวนี้ วันจะพักผ่อนในช่วงเวลาที่ฝนตกชุกและเป็นสัญญาณเริ่มต้นของการเพาะปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ ซึ่งมักเกิดขึ้นในเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ม้าหยุดพักในวันที่ผู้คนทำพิธีบูชาวิญญาณแห่งดินและการเกษตร ส่วนผู้คนจะหยุดพักในวันไหว้บ๊ะจ่าง ไม่ว่าจะอยู่แ่ไหน ก็จะต้องหยุดพักในวันนี้

2) การขับไล่โรคระบาดและการป้องกันภัยพิบัติ และ การส่งเสริมการออกกำลังกายและ การมีสุขภาพดี

กิจกรรมประเพณีในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างไม่เพียงแต่เป็นการเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรม แต่ยังเป็นกิจกรรมที่ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคและส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อจัดโรคภัยและขอพรให้สุขภาพดีและปลอดภัย ในช่วงเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นฤดูร้อนที่มีการระบาดของโรคต่างๆ โดยพิธีกรรมต่างๆ เช่น การแขวนใบอ้ายเย่และขางผู้ การตีมเหล่าสยงหวง การอาบน้ำมังกร เป็นต้น ล้วนเป็นประเพณีที่มีความหมายในการจัดโรคและขอให้สุขภาพดี ในยุคปัจจุบัน พิธีกรรมเหล่านี้ได้กลายเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเพิ่มความตระหนักรู้ในเรื่องการป้องกันโรค และการแข่งขันเรือมังกรได้พัฒนาเป็นการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ซึ่งสะท้อนถึงการแสวงหาวิถีชีวิตที่ดีต่อสุขภาพและความสนใจในสุขภาพสาธารณะของสังคม

ภาพที่ 4-24 การแข่งขันเรือมังกรชิงแชมป์โลกของสมาคมเรือมังกรนานาชาติปี 2024 ซึ่งจัดขึ้นที่เมือง มีหั่ว (รายการข่าวจากสถานีโทรทัศน์กลางของประชาชนจีน CCTV, 2024)

3) การแสวงหาความดีงามในชีวิต

ในหัวใจหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ยังรวมถึงการแสวงหาความจริง ความดี และความงามอย่างไม่หยุดยั้ง การแสวงหานี้ไม่เพียงแต่สะท้อนในด้านการปกป้องและสืบทอดวัฒนธรรม แต่ยังสะท้อนถึงการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมจิตใจ ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ได้ ถ่ายทอดการเคารพในคุณธรรมที่สูงส่งและการแสวงหาความฝันที่ดีงาม ซึ่งสะท้อนถึงความปรารถนาและความหวังในใจลึกๆ ของผู้คนที่ต้องการความจริง ความดี และความงาม

3. สรุป

สัญลักษณ์หลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ได้รับการสะท้อนอย่างลึกซึ้งใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แม่น้ำมีหัวเจียง” เราสามารถเข้าใจถึงความสำคัญและคุณค่าทางวัฒนธรรมของเทศกาลนี้ ในสังคมปัจจุบันได้ดีขึ้นผ่านการวิเคราะห์เกี่ยวกับเทศกาลและความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างลึกซึ้ง ผลงานนี้มีการแสดงออกทางศิลปะของสัญลักษณ์หลักเหล่านี้ ซึ่งไม่เพียงแต่เสริมสร้างความเข้าใจและความเคารพของสาธารณชนต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังมอบมุมมองและวิธีการแสดงออกใหม่ๆ สำหรับการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคปัจจุบัน กระบวนการนี้แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและศิลปะสมัยใหม่ มอบประสบการณ์และแรงบันดาลใจอันมีค่าในการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในอนาคต

ตารางที่ 4-2 ตารางวิเคราะห์สัญลักษณ์หลัก (Wu Siwei, 2024)

หัวข้อวิจัย	องค์ประกอบในการออกแบบ	ความเชื่อและแนวคิดปรัชญา	การบรรลุเป้าหมาย
สำรวจสัญลักษณ์หลักและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง	ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง	โดยปกติเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจะกำหนดเป็นวันที่ 5 เดือน 5 ของทุกปี ตามปฏิทินจันทรคติ โดยจัดว่าเป็นวัน “วันกลางวัน เดือนกลางวัน” (เลข 5 และคำว่ากลางวันในภาษาจีนอ่านว่า “อู” เหมือนกัน) เมื่อผนวกกับการที่วันนี้ตกอยู่ในวันครีษมายัน วันเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจึงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ยิ่งขึ้นไปอีก คนโบราณสังเกตปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ แล้วเชื่อมโยงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเข้ากับปรากฏการณ์บน	ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างถูกนำเสนออย่างถูกต้องคือวันที่ 5 เดือน 5 ตามปฏิทินจันทรคติ ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกทางประวัติศาสตร์ การปรากฏของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ที่เจ็ดในภาพไม่เพียงเป็นการรำลึกถึงการสังเกตปรากฏการณ์บนท้องฟ้าของคนโบราณ แต่ยังช่วยเสริมสร้างความหมายเชิง

		<p>ท้องฟ้า โดยเชื่อว่าเป็นวันมงคลที่ “มังกรบินอยู่บนท้องฟ้า” สื่อถึงยามรุ่งเรืองของสิ่งต่าง ๆ และความเป็นสิริมงคล ความเคารพต่อกฎ ธรรมชาติและความละเอียดอ่อนต่อ วันเวลาเช่นนี้ สะท้อนถึงความยำเกรงต่อธรรมชาติและเคารพในระเบียบจักรวาลของคนในสมัยโบราณ การนำเสนอองค์ประกอบกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดและสัตว์มีพิษทั้งห้าใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” แสดงให้เห็นถึงการสังเกตปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและความเข้าใจเกี่ยวกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างของคนโบราณ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างยิ่ง รวมถึงบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p>	<p>สัญลักษณ์ขององค์ประกอบนี้ผ่านการแสดงออกทางศิลปะ ขณะเดียวกัน การนำเสนอสัตว์มีพิษทั้งห้าก็สอดคล้องกับช่วงเวลาของเทศกาล สะท้อนถึงความรู้ของคนโบราณเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติในช่วงเวลาดังกล่าว รวมถึงการตระหนักถึงภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งยิ่งสร้างความรู้รวยให้แก่ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง การถ่ายทอดองค์ประกอบเหล่านี้้อย่างละเอียดเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยสมบูรณ์ สามารถจัดแสดงสัญลักษณ์หลักและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงได้สำเร็จ</p>
	<p>ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง</p>	<p>ความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างประกอบด้วย การขับไล่โรคระบาดและภัยพิบัติ ปิดเป่าสิ่งชั่วร้าย และขจัดโรคภัยไข้เจ็บ เชิดชูและปฏิบัติตามกฎธรรมชาติ แสวงหาความดีและความงามในทุกหนแห่ง ความหมายดั้งเดิมเหล่านี้สะท้อนถึงการแสวงหาสุขภาพที่แข็งแรง ความสงบร่มเย็น ความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ</p>	<p>ภาพนี้ถ่ายทอดประเพณีต่าง ๆ ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างมีชีวิตชีวา รวมถึงกิจกรรม “การสักการบูชามังกร” และ “ประเพณีรำลึกถึงชวีหยวน” การนำเสนอประเพณีและ กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแสดงถึงความรู้รวยของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังสำรวจลึกลงไปถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรม</p>

		<p>และความปรารถนาถึงชีวิตที่ดีของคนโบราณ พิธีกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเช่นการแขวนใบอ้ายเย่ และขางผู้ การตีเหล็กสายหวง การแข่งพายเรือมังกร การสวดอธิษฐานขอให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล พิธีพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ รวมถึงความสงบร่มเย็นและโชคลาภ ประเพณีเหล่านี้ไม่เพียงมีประโยชน์จริงในการป้องกันโรคระบาดและการดูแลสุขภาพ แต่ยังสะท้อนถึงความเคารพภูธรธรรมชาติและการเห็นคุณค่าของชีวิตกับสุขภาพที่ดีของผู้คน การนำเสนอประเพณีและกิจกรรมเหล่านี้ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เผยให้เห็นถึงความหมายดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p>	<p>เบื้องหลังด้วย การถ่ายทอดประเพณีเหล่านี้ได้อย่างละเอียดทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงการแสวงหาสุขภาพที่แข็งแรง ความสงบร่มเย็น ความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ และความปรารถนาถึงชีวิตที่ดีขึ้นของคนโบราณ ประสบความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย และการจัดแสดงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของสัญลักษณ์หลักในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง</p>
--	--	--	---

การวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการทางวัฒนธรรม

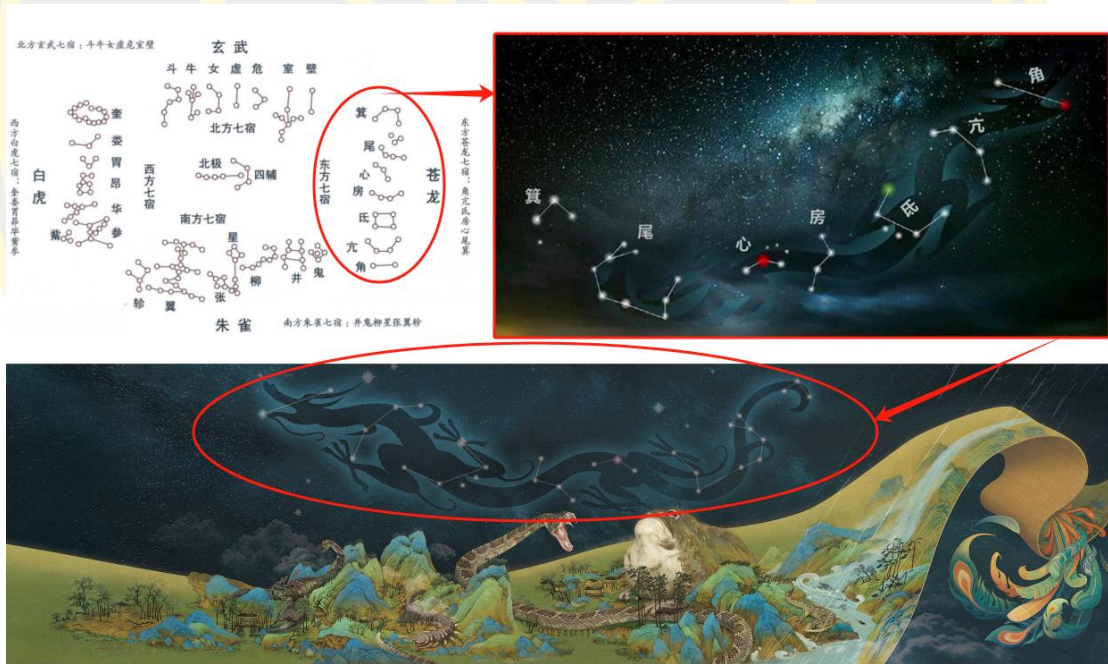
ในการสร้างสรรค์และการวิจัย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” การวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดเผยการพัฒนาของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตามการเปลี่ยนแปลงของเวลา ในบทนี้จะมีการสำรวจถึงการเปลี่ยนแปลงของสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับชิวหยวนก่อนที่เขาจะกระโดดแม่น้ำ ระหว่างที่ชิวหยวนกระโดดแม่น้ำ และหลังจากที่ชิวหยวนกระโดดแม่น้ำ รวมถึงสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนอื่นๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง

1. ก่อนชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ

สัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงก่อนที่ชวีหยวนจะกระโดดแม่น้ำมักจะมุ่งเน้นไปที่ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด และ ช่วงการบูชามังกร

1.1 กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด

การประยุกต์ใช้สัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” มีผลสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้สึกของผู้ชมเกี่ยวกับต้นกำเนิดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ในบทที่สองของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งแล้ว การวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดอย่างครบถ้วนจำเป็นต้องทำความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมดาวในศาสตร์ดาราศาสตร์จีนโบราณ และความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิดระหว่างเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกับกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด โดยการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดมีดังนี้

ภาพที่ 4-25 การนำสัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดมาใช้ (Wu Siwei, 2024)

(1) องค์ประกอบและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด

กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดประกอบด้วย เขา ปีก ท้อง ลำตัว หัวใจ หาง ขา ซึ่งดวงดาวทั้งเจ็ดนี้เป็นสัญลักษณ์ของส่วนต่างๆ ของมังกร และช่วยวาดภาพ “มังกร” ที่สมบูรณ์แบบในท้องฟ้า วงจรการขึ้นและตกของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฤดูกาลทั้งสี่ โดยฤดูใบไม้ผลิจะปรากฏขึ้นทางทิศตะวันออก ฤดูร้อนจะขึ้นสู่ทิศใต้ ฤดูใบไม้ร่วงจะลดลงไปทางทิศตะวันตก และ ฤดูหนาวจะหายไปจากขอบฟ้าทิศเหนือ วงจรนี้สอดคล้องกับวงจรการเพาะปลูกในสังคมเกษตรกรรม ซึ่งแสดงถึงการสังเกตและการบูชาท้องฟ้าของบรรพบุรุษ

(2) ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดและเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

“ในประเพณีการแข่งขันเรือมังกรเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เรือมังกรและการแข่งขันเรือมังกรเดิมเป็นสองสิ่งที่ยากจากกัน แต่ทั้งสองต่างมีรากฐานมาจากวัฒนธรรมการเกษตรของจีน ซึ่งมีจิตสำนึกเกี่ยวกับเวลาและความเชื่อที่เหมือนกัน การเกิดของเรือมังกรในการแข่งขันนั้นเกี่ยวข้องกับบูชา กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดของบรรพบุรุษในยุคโบราณ ซึ่งสัญลักษณ์ ความหมายของคุณค่า การกำหนดตำแหน่งในเวลาและอวกาศ ล้วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบูชา กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดที่มีความสำคัญทางดาราศาสตร์” (Wang Ruoguang&Liu Minhang, 2013) เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกลางฤดูร้อน กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดจะขึ้นสู่ท้องฟ้าทางทิศใต้ตรงกลางท้องฟ้า ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ “อยู่ในจุดศูนย์กลางที่สุด” และถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในปี เหมือนกับคำกล่าวในตำรา “The Book of Changes, Hexagram Qián” ข้อที่ห้า: “มังกรบินอยู่ในท้องฟ้า” แสดงถึงการอยู่ในช่วงเวลาที่สูงเรื่องที่สุด ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีอย่างยิ่ง จึงทำให้วันไหว้บ๊ะจ่างถือเป็นวันที่มีโชคลาภและความสุข ตามความเชื่อที่เชื่อมโยงกับกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดนั่นเอง

(3) การแสดงออกทางศิลปะของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”

สัญลักษณ์กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดที่ได้นำมาใช้ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” สามารถนำเสนอความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มดาวนี้กับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในรูปแบบของศิลปะได้ ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดภาพกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดในรูปแบบของแผนภาพดาราศาสตร์ เพื่อแสดงรูปจำลองของมังกรบนท้องฟ้าเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งสะท้อนถึงความหมายทางดาราศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยเน้นถึงสัญลักษณ์ของกลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ดในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เช่น การผงาดขึ้นฟ้าและพลังของมังกร รวมถึงความเชื่อมโยงกับจิตวิญญาณของกวีซีเหียน จากมุมมองของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ “มังกร” สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนโบราณกับธรรมชาติและการสังเกตกลุ่มดาวบนท้องฟ้า การสังเกตเหล่านี้ไม่เพียงเป็นการบันทึกปรากฏการณ์ธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับฤดูกาลและการเปลี่ยนแปลงของเวลาอีกด้วย สัญลักษณ์ “มังกร” ในไหว้บ๊ะจ่าง ไม่ได้เป็นเพียง

การบุขากลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด แต่ยังคงแสดงถึงความเคารพในกฎธรรมชาติและการอธิษฐานเพื่อความอุดมสมบูรณ์ การวิเคราะห์สัญลักษณ์เหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจมรดกทางวัฒนธรรมอย่างเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจากมุมมองใหม่ และยังมีมอบพื้นฐานทางวัฒนธรรมและความหมายเชิงสัญลักษณ์อันลึกซึ้งให้กับการสร้างสรรค “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” อีกด้วย

1.2 สัตว์มีพิษทั้งห้า

ในการสร้างสรรค์และวิจัย “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” การสกัดและวิเคราะห์สัญลักษณ์ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” เผยให้เห็นถึงปฏิกิริยาทางวัฒนธรรมไหว้บ๊ะจ่างที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและชีวิตทางสังคม ต่อไปนี้คือการวิเคราะห์สัญลักษณ์ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ในเชิงวิชาการ:

ภาพที่ 4-26 องค์ประกอบของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” (Wu Siwei, 2024)

(1) องค์ประกอบและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า”

ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน “สัตว์มีพิษทั้งห้า” หมายถึงสัตว์มีพิษห้าชนิด ได้แก่ ตะขาบ งูเขียว แมงป่อง ตั๊กแตน และคางคก เนื่องจากพิษของสัตว์เหล่านี้ มันจึงถูกมอบความหมายเชิงสัญลักษณ์ของพลังชีวิตอันแข็งแกร่งและอำนาจลึกลับ และมีบทบาทสำคัญในตำนานพื้นบ้านและความเชื่อทางศาสนา (Li Yue, 2010) อย่างในบทเพลงพื้นบ้านที่แพร่หลายในเมืองมีหัว “เมื่อวันไหว้บ๊ะจ่างมาถึง สัตว์มีพิษทั้งห้าจะตื่นขึ้น ความสงบจะหายไป” ภาพลักษณ์ของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ถูกนำมาใช้เพื่อสื่อถึงความเคลื่อนไหวของธรรมชาติและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเทศกาลไหว้

บ๊ะจ่าง ซึ่งในละครสั้นเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเรื่องแรกของเมืองมีหลัว “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเมืองมีหลัว - ความลับแห่งเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” ได้เริ่มต้นเรื่องด้วยบทเพลงพื้นบ้านนี้เช่นกัน

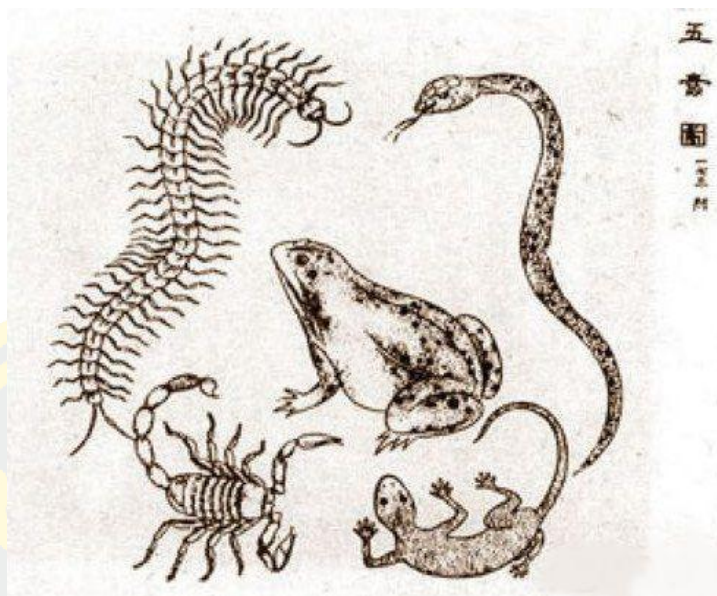

手机扫码观看/分享

ภาพที่ 4-27 ละครสั้นเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของเมืองมีหลัว “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเมืองมีหลัว - ความลับแห่งเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง” (สำนักงานวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และ วิชยุกระจายเสียเมืองมีหลัว, 2024)

(2) ความเชื่อมโยงระหว่าง “สัตว์มีพิษทั้งห้า” และเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ในเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ เมื่ออากาศเริ่มร้อนขึ้น น้ำในแม่น้ำมีหลัวเจียงและทะเลสาบเริ่มเพิ่มขึ้น ก๊าซแล้งและน้ำท่วมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ยุงและสัตว์มีพิษเริ่มชุกชุม ช่วงเวลานี้ถูกมองว่าเป็น “เดือนแห่งพิษ” ที่มีฤดูผีปีศาจแพร่ระบาดและภัยพิบัติมากมาย เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง (วันที่ห้าเดือนห้า) ถูกมองว่าเป็น “วันอัปมงคล” ในวันนั้น ชาวมีหลัวจะมีกิจกรรมต่างๆ เพื่อขับไล่ภูตผีและโรคภัย เช่น การทำกิจกรรมทางศาสนาในยุโคโบราณที่มีการละเล่นหรือพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบูชาเทพเจ้า การตีไม้เหล่าสยงหวง การสาดเหล่าสยงหวง การแขวนใบอ้ายเย่และขางผู้ และการแขวนถุงหอม เป็นต้น เพื่อขับไล่โรคระบาดและอธิษฐานขอให้มีความสุขดีและปลอดภัย กิจกรรมเหล่านี้ค่อยๆ กลายเป็นประเพณีในการหลีกเลี่ยงสัตว์มีพิษทั้งห้า สะท้อนถึงความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมธรรมชาติและ ความปรารถนาโดยทั่วไปของผู้คนที่ต้องการสุขภาพที่ดีและความปลอดภัย

ภาพที่ 4-28 ภาพสัตว์มีพิษทั้งห้า

(http://www.360doc.com/content/21/0826/15/5896561_992712748.shtml, 2024)

ด้วยกาลเวลาที่ผ่านไป วัฒนธรรม “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงจากการขับไล่ภัยร้ายกลายเป็นสัญลักษณ์ของการอธิษฐานขอพรและความสุข และได้รับความชื่นชมจากประชาชนในรูปแบบศิลปะที่หลากหลาย ในกิจกรรมเกมพื้นบ้าน “ยิงสัตว์มีพิษทั้งห้า” ที่จัดขึ้นที่สวนวัฒนธรรมชวีจื่อในเมืองมีหลัว ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง สามารถเห็นภาพลักษณ์ของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ที่ถูกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือสำหรับความบันเทิงและการศึกษา ซึ่งไม่เพียงสะท้อนการถ่ายทอดวัฒนธรรม แต่ยังแสดงให้เห็นถึงพลังกระตุ้นในการสร้างสรรค์วัฒนธรรมใหม่ๆ

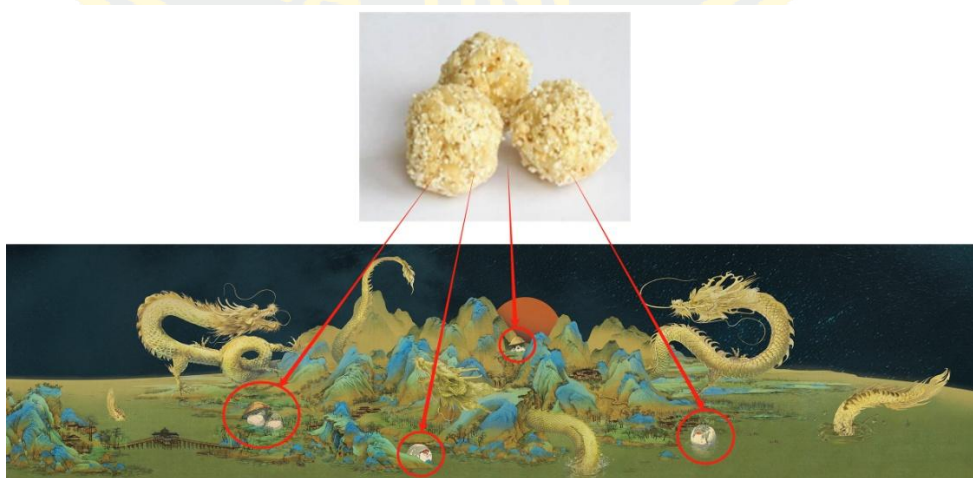
ภาพที่ 4-29 กิจกรรมเกมพื้นบ้าน “ยิงสัตว์มีพิษทั้งห้า” ที่จัดขึ้นที่สวนวัฒนธรรมชวีจื่อในเมืองมีหลัว ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง (บัญชีทางการของสวนวัฒนธรรมชวีจื่อในเมืองมีหลัวบน WeChat, 2024)

(3) การแสดงออกทางศิลปะของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ในผลงาน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”

ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคทางศิลปะแบบเหนือจริงใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” โดยผสมผสานสัญลักษณ์ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” เข้ากับภูมิทัศน์ของแม่น้ำและภูเขา ซึ่งสร้างบรรยากาศที่ทั้งน่ากลัวและลึกลับ เทคนิคการนำเสนอเช่นนี้ไม่เพียงแต่จับภาพการเคลื่อนไหวของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ในธรรมชาติ แต่ยังเสริมสร้างอิทธิพลที่แข็งแกร่งและความลึกลับของมันในตำนานพื้นบ้าน จากการสร้างและวิเคราะห์สัญลักษณ์ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” พบว่า สัญลักษณ์เหล่านี้ไม่เพียงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังสะท้อนถึงการตอบสนองของผู้คนต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและชีวิตทางสังคม พวกมันเชื่อมโยงกับสภาพอากาศในท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยา การผลิตทางการเกษตร และการรักษาสุขภาพ ซึ่งแสดงถึงการแสวงหาสุขภาพที่ดี ความปลอดภัย และความสุขของผู้คน การแสดงออกทางศิลปะของสัญลักษณ์ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ไม่เพียงทำให้ภาพลักษณ์ของ “สัตว์มีพิษทั้งห้า” มีชีวิตชีวาและลึกซึ้งยิ่งขึ้น แต่ยังช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจและรู้สึกถึงประเพณีและความหมายทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจากมุมมองใหม่

1.3 บ๊ะจ่าง

ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” การใช้สัญลักษณ์บ๊ะจ่างที่ถูกทำให้ดูมีชีวิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความหมายเชิงสัญลักษณ์ของบ๊ะจ่างในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงและรูปแบบการแสดงออกในศิลปะ ภาพลักษณ์ในฐานะอาหารดั้งเดิมของบ๊ะจ่างไม่เพียงแต่บรรจุความปรารถนาของผู้คนที่อยากให้ครอบครัวรวมตัวกันและสังคมมีความสามัคคีเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนถึงการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมและการปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตในยุคสมัยใหม่

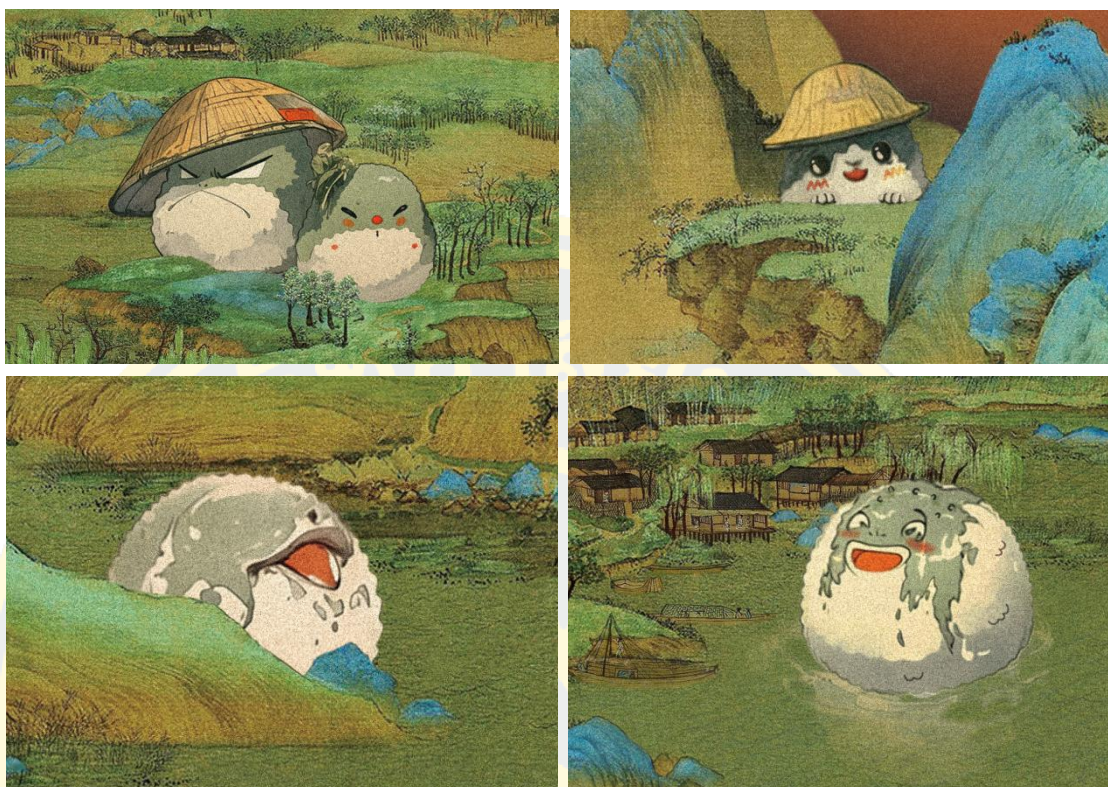
ภาพที่ 4-30 การสร้างสัญลักษณ์บ๊ะจ่าง (Wu Siwei, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของบ๊ะจ่าง

บ๊ะจ่างเป็นอาหารดั้งเดิมที่ได้รับความนิยมในบริเวณแม่น้ำมีหลิวเจียง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับข้าวปั้นในไต้หวันและญี่ปุ่น บ๊ะจ่างของเมืองมีหลิวใช้ข้าวเหนียวเป็นวัตถุดิบหลัก จากนั้นจึงผ่านกระบวนการล้างทำความสะอาด แช่น้ำ และนึ่ง ซึ่งกระบวนการนี้สะท้อนถึงความเคารพในอาหารและการแสวงหาคุณภาพชีวิตที่ดี รูปร่างกลมๆ ของบ๊ะจ่างเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคีและความกลมเกลียว เป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาาร่วมกันในการขอความปลอดภัยในพิธีบูชามังกรของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง บ๊ะจ่างไม่เพียงแต่เป็นอาหารที่สะดวกในช่วงเวลาทำการเกษตรหรือเดินทางไกล แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนในการรวมตัวของครอบครัว ความสามัคคีในสังคม และสุขภาพที่ดี การทำและการบริโภคบ๊ะจ่างไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้คนในการรับประทานอาหาร แต่ยังสะท้อนถึงความปรารถนาในชีวิตที่ดีและการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม

(2) ความเชื่อมโยงระหว่างบ๊ะจ่างและเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ผู้คนในบริเวณแม่น้ำมีหลิวเจียงจะทำบ๊ะจ่าง ซึ่งทำทั้งเป็นส่วนหนึ่งของพิธีบูชามังกรและเป็นอาหารที่พวกเขากินเอง ในสมัยโบราณผู้คนถือว่ามังกรเป็นเทพเจ้าบรรพบุรุษและผู้ปกป้อง พวกเขาจึงสลักรูปสัญลักษณ์มังกรบนร่างกายและสิ่งของ และจัด “พิธีบูชามังกร” เพื่อเสริมความสัมพันธ์กับมังกร ในฐานะที่บ๊ะจ่างเป็นอาหารที่ถวายแด่มังกร พร้อมทั้งเป็นอาหารที่ผู้คนรับประทานเอง จึงสะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนในพลังชีวิตและการแสวงหาสิทธิในการดำรงชีวิต หลังจากท่กวีชวีหยวนกระโดดแม่น้ำเพื่อปลิดชีพตนเอง บรรพชนได้พายเรือออกไปตามหาศพของเขาและโยนบ๊ะจ่างลงในน้ำเพื่อป้องกันไม่ให้ปลาและกุ้งกัดกินร่างของชวีหยวน ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นประเพณีการโยนบ๊ะจ่างลงในน้ำในปัจจุบัน

ภาพที่ 4-31 สัญลักษณ์บ๊ะจ่างทั้งห้าชิ้นที่ถูกทำให้มีชีวิต (Wu Siwei, 2024)

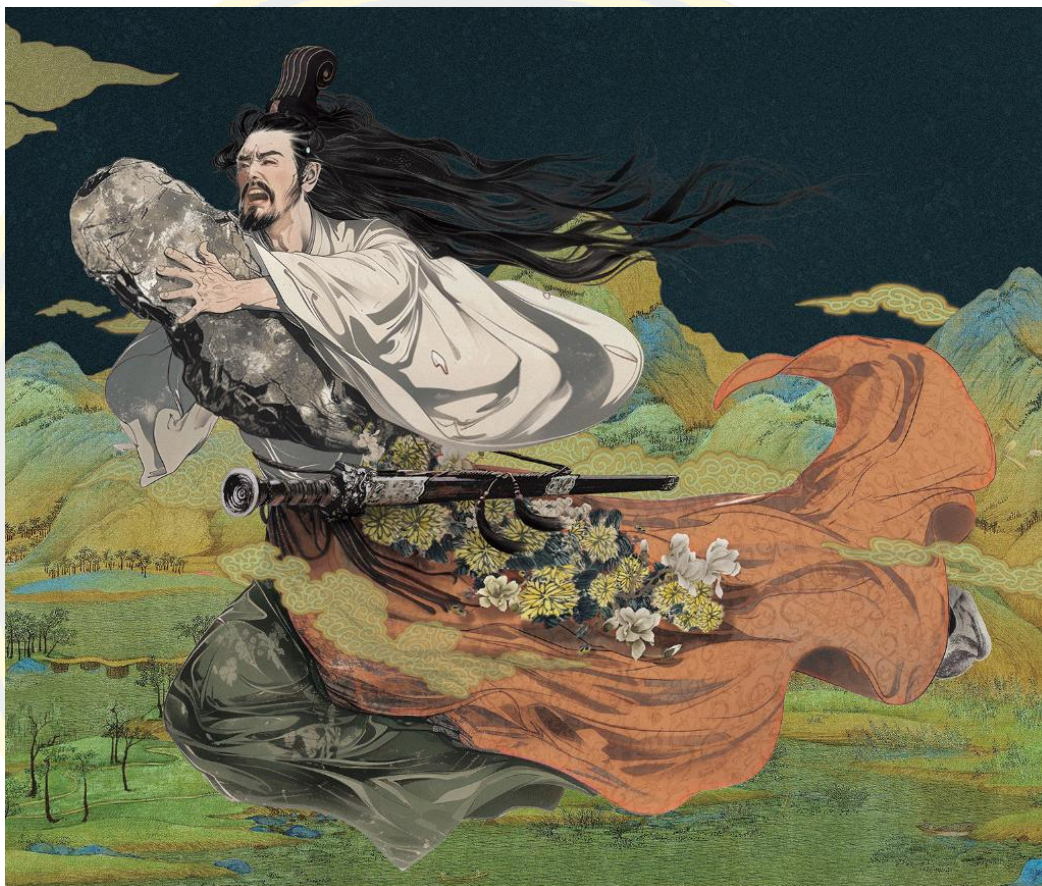
(3) การแสดงออกทางศิลปะของสัญลักษณ์บ๊ะจ่างใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง”

ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” การใช้สัญลักษณ์บ๊ะจ่างที่ทำให้มีชีวิตมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรเทาความตึงเครียดของผู้ชมหลังจากการชมผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงต้นกำเนิด และเน้นบรรยากาศผ่อนคลายในการที่มังกรเทพนำความสุขมาสู่แผ่นดินในช่วงการบูชามังกร การจัดวางบ๊ะจ่างจำนวนห้าชิ้นยังเป็นการบ่งบอกถึงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างซึ่งหมายถึงวันที่ห้าของเดือนห้า ในฐานะสัญลักษณ์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การสืบทอดและการพัฒนาของบ๊ะจ่างในวัฒนธรรมไหว้บ๊ะจ่างสะท้อนถึงความเคารพในวัฒนธรรมดั้งเดิมและการปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตในยุคปัจจุบัน บ๊ะจ่างไม่เพียงแต่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอาหารในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความปรารถนาในความปลอดภัย การรำลึกถึงขวัญและกำลังใจและความปรารถนาสำหรับความสามัคคีในครอบครัวและสังคม

2. ระหว่างชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ

ความเปลี่ยนแปลงของสัญลักษณ์การกระโดดแม่น้ำของชวีหยวนสะท้อนหลักๆ ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ช่วงเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน

2.1 ชวีหยวน

ภาพที่ 4-32 ภาพของชวีหยวนที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้น (Wu Siwei, 2024)

(1) ภาพลักษณ์และชีวิตของชวีหยวน

ชวีหยวน เกิดในตระกูลขุนนางของรัฐฉู่ เขาไม่เพียงแต่มีชื่อเสียงสูงส่ง แต่ยังได้รับการศึกษาที่ดี มีรูปร่างและความสามารถที่โดดเด่น การบรรยายถึงภาพลักษณ์ของชวีหยวนในประวัติศาสตร์มีหลากหลาย แต่จากผลงาน “เก้าบท - ข้ามแม่น้ำ” ของชวีหยวน “ในวัยเยาว์ซำรักในเครื่องแต่งกายแปลกประหลาดนี้ แม้เวลาผ่านไปซำก็ยังคงไม่เสื่อมสลาย ประดับดาบยาวที่สะท้อนแสงงดงาม เนื้อศีรษะสวมหมวกสูงเสียดฟ้า ซำปรากฏตัวท่ามกลางแสงจันทร์อันประดับด้วยมรกตล้ำค่า”

จากผลงาน “บันทึกเกี่ยวกับกวีชวีหยวน” ของ Shen Yazhi ซึ่งเป็นนักเขียนในสมัยราชวงศ์ถัง (“เขามีรูปร่างเพรียวบางและหนวดที่งามสง่า ร่ามสูงเก๋่าฟุต มีท่าทางสงบและมีรัศมีของความงดงาม สวมใส่เสื้อผ้าที่แปลกใหม่และไม่ซ้ำใคร บนศีรษะสวมหมวกสูงที่เหมือนจะเชื่อมโยงกับท้องฟ้า บุคลิกของเขาบริสุทธิ์และสะอาดสะอาดถึงขนาดที่ล้างตัวสามครั้งในแต่ละวัน”) จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ของชวีหยวนได้ดังนี้: เป็นหนุ่มรูปร่างสูงประมาณเก๋่าฟุต รูปร่างเพรียวและมีความสง่างาม สวมหมวกสูง ประดับดาบยาวไว้ที่เอว และประดับเพชรพลอยบนร่างกาย เขายังคงรักษาภาพลักษณ์ที่สูงส่งและสง่างามตลอดชีวิตของเขา ชวีหยวนไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับความสะอาดภายนอก แต่ยังใส่ใจถึงความบริสุทธิ์ภายในและคุณธรรมอันสูงส่งของเขา

ในบทกวี “หลี่เซา” เขาได้กล่าวถึงตัวเองว่า “ข้ามีความงามภายในที่หลากหลาย และยังคงบำเพ็ญฝึกฝนเพื่อเสริมสร้างความสามารถให้มั่นคงยิ่งขึ้น ข้าประดับใบเจียงหลี่และใบจื่ออันบริสุทธิ์ไว้บนไหล่ ทั้งยังประดับดอกกล้วยไม้ในฤดูใบไม้ร่วงที่ข้อมือเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความงามและคุณธรรมอันสูงส่ง” เขาใช้ชื่อของสมุนไพรหลายชนิดมาเปรียบเทียบคุณธรรมอันสูงส่งของบุรุษที่มีความดี ในมุมมองของเขา บุรุษที่ดีไม่เพียงแต่จะต้องมีการฝึกฝนทั้งภายในและภายนอกเท่านั้น แต่ยังต้องมีความทะเยอทะยานที่สูงส่ง นี่คือแหล่งที่มาสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ของชวีหยวนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัย

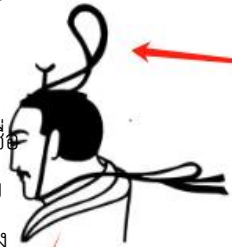

ภาพที่ 4-33 ภาพวาดของชวีหยวนที่ถูกสร้างขึ้นโดยจิตรกรในอดีตจนปัจจุบัน (Wu Siwei, 2024)

ขณะนี้ยังไม่มีารขุดพบ
มงกุฎแคว้นฉู่ มงกุฎเลข
8 ในภาพสวมจึงถูกมอง
ว่าเป็นหนึ่งในรูปแบบ
มงกุฎแคว้นฉู่
นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อ
ว่ามงกุฎนี้ใกล้เคียงกับ
มงกุฎตัดเมฆที่กล่าวถึง
ในบทกวีซีวีหยวน

ภาพบุคคลซีมังกัรที่ขุดพบจากหลุมฝังศพแคว้นฉู่
ในคลังกระสุนเมืองฉางซา มณฑลหูหนาน

ตุ๊กตาหุ่นซีฝิ่งขุดพบจากหลุมฝังศพ
แคว้นฉู่เมืองฉางซา มณฑลหูหนาน

การขุดพบลายมังกร นกฟีนิกซ์
และเสื้อที่หลุมฝังศพแคว้นฉู่
หม่าซาน หมายเลข 1

ดาบยุคฉู่ที่ขุดพบจาก
เมืองมีหลัว

ดาบของพระเจ้าโกวเจี้ยนในยุครฉู่ ได้รับ
การยกย่องว่าเป็นดาบอันดับหนึ่งในได้หลัว

ดอกไม้ที่ซีวีหยวน
พกดิตตัว

ภาพที่ 4-34 การวิจัยภาพลักษณ์ของซีวีหยวน (Wu Siwei, 2024)

การวิจัยภาพลักษณ์ของชวีหยวนผ่านการจัดระเบียบและวิเคราะห์ ผู้วิจัยพยายามฟื้นฟูรูปลักษณ์ที่แท้จริงของชวีหยวนและสำรวจลักษณะเด่นของเครื่องแต่งกายในรัฐฉู่ รวมถึงแนวโน้มด้านสุนทรียศาสตร์ ชิ้นส่วนของสิ่งของที่ขุดพบในสุสานของรัฐฉู่ได้เผยให้เห็นลักษณะเฉพาะของเครื่องแต่งกายในรัฐฉู่ ซึ่งมีลักษณะชุดที่ยาวและมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากชุดรัฐฉีและรัฐหลู่ในช่วงสมัยเดียวกัน การออกแบบลวดลายบนหุ่นดินที่ขุดพบมีความสวยงาม คอเสื้อกว้าง ขอบเสื้อเหมือนผ้าไหม ซึ่งตรงกับคำบรรยายในประวัติศาสตร์ที่ว่า “เสื้อปกปลายและขอบผ้าไหม” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรฉู่มีแนวโน้มในการเลือกสีสดใสและมีชีวิตชีวา โดยเมื่อเชื่อมโยงกับคำบรรยายของชวีหยวน ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าเขาน่าจะชื่นชอบการแต่งกายของรัฐฉู่ที่แตกต่างจากเครื่องแต่งกายของชนชาติอื่นๆ ในภาคกลางของจีนโบราณ ถึงแม้ว่าอายุจะเพิ่มขึ้นเขาก็ยังคงเลือกใส่ชุดแบบนี้อยู่ การเลือกชุดของชวีหยวนสะท้อนถึงลักษณะนิสัยและรสนิยมของเขา แม้จะถูกกดขี่ เขาก็ยังคงยืนหยัดและไม่ยอมแพ้เสมอ ทั้งการประดับดาบยาวที่เอว การสวมหมวกสูง และการสวมเครื่องประดับเพชรพลอย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าในภาพการวาดชวีหยวนของศิลปินในยุคปัจจุบัน มักจะเน้นไปที่ภาพลักษณ์ที่เศร้าโศกและน่าสงสาร จนละเลยถึงความสามารถทางกวีและความสง่างามที่เติมไปด้วยความหยิ่งทรนงของกวีผู้นี้ ในภาพวาดบางภาพ รูปภาพของชวีหยวนที่สวมหมวก Jieze ไม่ตรงกับความเป็นจริงของเครื่องแต่งกายในช่วงเวลาของราชวงศ์ฉิน เนื่องจากหมวกนี้เริ่มได้รับความนิยมในช่วงราชวงศ์ฮั่น แม้ว่า “ความรักชาติ” จะเป็นลักษณะเด่นของชวีหยวน แต่คำจำกัดความนี้ในบางครั้งอาจจำกัดความเข้าใจในภาพลักษณ์ของชวีหยวนที่ครบถ้วน ผู้วิจัยเชื่อว่า การที่ผู้คนเข้าใจและสัมผัสถึงชีวิตจริงที่เคยเติมไปด้วยสีสันของชวีหยวน จะทำให้สามารถเข้าใจความรักชาติที่ลึกซึ้งของเขาได้อย่างแท้จริง

(2) อุดมการณ์ทางการเมืองและความล้มเหลวของชวีหยวน

ด้วยความสามารถทางการเมืองอันโดดเด่นและคุณธรรมที่สูงส่งของชวีหยวน เขาจึงได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาฝ่ายซ้ายของพระเจ้าฉู่หวยหวังตั้งแต่ยังหนุ่ม และมีส่วนร่วมในกิจการรัฐใหญ่ๆ ในช่วงราชวงศ์ฮั่น ชื่อหมาเขียนได้บันทึกใน บันทึกประวัติศาสตร์ - ชีวิตประวัติของชวีหยวน ว่า “เขามีความรู้กว้างขวางและมุ่งมั่น เข้าใจการปกครองและความวุ่นวาย ชำนาญในการเจรจาและการใช้คำพูด เมื่อเข้าเฝ้ากษัตริย์ จะร่วมปรึกษาเรื่องราวสำคัญของประเทศและออกคำสั่ง เมื่อออกไปข้างนอก จะต้อนรับแขกและเจรจากับเจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆ กษัตริย์ไว้วางใจในตัวเขามาก” ซึ่งหมายถึง ชวีหยวนมีความรู้กว้างขวางและมีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้เรื่องการปกครองและการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างดี และมีทักษะในการใช้คำพูด เขามีส่วนร่วมในการบริหารราชการภายในกับพระเจ้าฉู่หวยหวัง และได้รับการมอบหมายให้ออกคำสั่งต่างๆ ส่วนการติดต่อกับแขกและเจ้าเมืองต่างๆ ก็ทำได้ดี พระเจ้าฉู่หวยหวังจึงให้ความไว้วางใจเขามาก ช่วงแรก เส้นทางการเมืองของชวีหยวนดูเหมือนจะรุ่งเรืองอย่างมาก แต่ภายหลังการปฏิบัติการทางการเมืองของเขากลับเติมไปด้วยความท้อแท้และความล้มเหลว

อุดมการณ์ทางการเมืองของชวีหยวน สะท้อนผ่านการเรียกร้องให้มี “การปกครองที่ดีงาม” ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมการใช้คนที่มีความสามารถโดยไม่เลือกชนชั้นวรรณะ เพื่อเสริมสร้างสรรพกำลังของชาติ ในด้านต่างประเทศ เขาสนับสนุนให้รวมพลังกับรัฐฉี เพื่อต่อต้านการคุกคามจากรัฐฉิน แม้ทฤษฎีของเขาจะถูกตั้งข้อสงสัย แต่ในทางปฏิบัติกลับพบอุปสรรคมากมาย นโยบายการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถไปกระทบผลประโยชน์ของชนชั้นสูงในรัฐฉู่ ขณะที่กลยุทธ์การร่วมมือกับรัฐฉีเพื่อต่อสู้กับรัฐฉินก็ไปขัดผลประโยชน์ของขุนนางในรัฐฉู่ที่มีความสัมพันธ์กับรัฐฉินยิ่งไปกว่านั้น ความล้มเหลวของพระเจ้าฉู่หวิหวังทำให้อุดมการณ์ทางการเมืองของชวีหยวนไม่สำเร็จ และเขาก็ถูกขุนนางคนอื่น ๆ อิจฉา ขับไล่ และใส่ร้าย จนกลายเป็นผู้ถูกเนรเทศซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ในสมัยยุครณรัฐ บุคคลที่มีความสามารถหากไม่สามารถประสบความสำเร็จในรัฐของตนเอง ก็มักจะเดินทางไปยังรัฐอื่น ๆ เพื่อหาทางแสดงความสามารถของตน แต่ชวีหยวนเลือกที่จะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ แม้จะเผชิญกับความท้อแท้จากพระเจ้าฉู่หวิหวังและการเนรเทศจากพระเจ้าฉิงเซียงหวัง เขาก็ยังคงยึดมั่นในตำแหน่งขุนนางที่ซื่อสัตย์ แสดงให้เห็นถึงการแสวงหาคุณธรรมของเขา เขามีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง และใช้ชีวิตอย่างเป็นระเบียบ สะท้อนถึงมาตรฐานอันสูงส่งที่เขามีต่อตนเองและโลก

(3) ความผิดหวังและการเสียสละของชวีหยวน

ชวีหยวน ผู้เป็นกวีและนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ของรัฐฉู่ ในช่วงวัยชราได้ประสบกับความสิ้นหวังที่ไม่เคยมีมาก่อน ตามบันทึกทางประวัติศาสตร์ เมื่อกองทัพฉินยึดเมืองหลวงของรัฐฉู่ (ปัจจุบันคือเมืองเจียงหลิงในมณฑลหูเป่ย์) และทำลายหลุมฝังพระบรมศพบุรุษของพระมหากษัตริย์ เมื่อข่าวนี้ถูกส่งถึงชวีหยวน ตัวเขาในวัย 62 ปี ได้ปล่อยผมยาวสยายของเขาและเดินไปมาอยู่ริมแม่น้ำมีหลิวเจียง และในที่สุดเขาก็เลือกที่จะกอดหินขนาดใหญ่และกระโดดลงไปแม่น้ำ เพื่อจบชีวิตอันโศกเศร้าของเขา

ชีวิตของชวีหยวนเต็มไปด้วยการแสวงหาความเป็นอุดมคติและความมุ่งมั่นในตัวบุคลิกภาพที่สมบูรณ์แบบ อุดมคติทางการเมืองของเขามีเป้าหมายในการสร้างอาณาจักรและระเบียบสังคมที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งกลายเป็นเป้าหมายที่เขาต่อสู้ตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม ความโหดร้ายของความเป็นจริงและขีดจำกัดของพลังส่วนบุคคล ทำให้ความอุดมคติของเขาเกิดความล้มเหลวอยู่บ่อยครั้ง ใน “หลิวเซา” เขาได้ใช้การเขียนในลักษณะเทพนิยายบรรยายการต่อสู้ระหว่างอุดมคติและความจริง รวมถึงความสิ้นหวังหลังจากที่อุดมคติของเขาถูกทำลาย

ความสิ้นหวังของชวีหยวนไม่ใช่ผลจากอารมณ์ชั่ววูบ แต่เป็นผลมาจากการสะสมของความขัดแย้งระหว่างอุดมคติและความจริงในระยะยาว แม้ว่าข้อเสนอทางการเมืองและมาตรการปฏิรูปของเขา จะมาจากความห่วงใยต่อชาติและประชาชนอย่างลึกซึ้ง แต่กลับต้องเผชิญกับการต่อต้านจากกลุ่มคนที่มีอำนาจ เพราะไปกระทบกับผลประโยชน์ของพวกเขา ความขัดแย้งในเรื่องการ

ต่อสู้เพื่ออำนาจและนโยบายต่างประเทศทำให้ความไว้วางใจระหว่างชวีหยวนและพระเจ้าอู่หวยหวังค่อยๆ แยกหัก จนในที่สุดเขาถูกทอดทิ้งและถูกเนรเทศ

การเสียดสีของชวีหยวนไม่เพียงแต่เป็นการยอมรับชะตากรรมของตนอย่างไม่เต็มใจ แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงอุดมคติของเขา การจมน้ำของเขาสื่อถึงการประท้วงครั้งสุดท้ายต่อความเป็นจริงที่ไม่สมบูรณ์ และการแสวงหาความสมบูรณ์แบบในอุดมคติอย่างไม่หยุดยั้ง ชีวิตของชวีหยวนคือการแสวงหาระเบียบการเมืองที่สมบูรณ์แบบอย่างไม่ลดละ การรักษาความซื่อสัตย์ต่อกษัตริย์และความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมของตนเอง แม้กระบวนการนี้จะเต็มไปด้วยความโดดเดี่ยวและความเจ็บปวดก็ตาม

ความสิ้นหวังและการเสียดสีของชวีหยวนกลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นตัวแทนของชะตากรรมที่น่าสลดใจของบุคคลในการสู้รบทางการเมืองและการแสวงหาอุดมคติอย่างไม่ย่อท้อ เรื่องราวของเขาเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักปราชญ์รุ่นหลังหลายคน ที่ได้พิจารณาและทบทวนความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างอุดมคติและความเป็นจริงบุคคลและรัฐ การเสียดสีของชวีหยวนไม่เพียงแต่เป็นการสิ้นสุดโศกนาฏกรรมของตนเท่านั้น แต่ยังเป็นการยกระดับความปรารถนาทางจิตวิญญาณของเขา ชีวิตของเขาอาจสิ้นสุดที่แม่น้ำมีหลิวเจียง แต่จิตวิญญาณและอุดมคติของเขายังคงอยู่ตลอดไปในแม่น้ำทางวัฒนธรรมของจีน

2.2 ชวีหยวนกับชาวประมง

ในบท “ชาวประมง” จากบทกวี “หลี่เซา” การสนทนาระหว่างชวีหยวนและชาวประมงได้เผยให้เห็นสภาพจิตใจของชวีหยวนก่อนชีวิตจะสิ้นสุด บทสนทนาไม่เพียงสะท้อนการเคลื่อนไหวภายในจิตใจของชวีหยวน แต่ยังแสดงให้เห็นถึงมุมมองและค่านิยมที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ซึ่งกลายเป็นการอธิบายสำคัญเกี่ยวกับชีวิตและความตายในประวัติศาสตร์ปรัชญาจีน ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลิวเจียง” การสนทนาระหว่างชวีหยวนและชาวประมงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ชาวประมงสวมเสื้อคลุม ซึ่งบ่งบอกว่ากำลังมีฝนตกในขณะนั้น ซึ่งสร้างบรรยากาศเศร้าโศกให้กับฉากโดยรวม ผู้วิจัยได้เลือกที่จะวาดภาพในช่วงที่บทสนทนาเข้าสู่จุดสูงสุด โดยแสดงให้เห็นเงาดำด้านหลังของชวีหยวนที่กำลังเดินจากไป สัญลักษณ์ภาพนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความแตกต่างทางความคิดของทั้งสองฝ่าย แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการตัดสินใจในชีวิตที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผ่านกลยุทธ์การจัดองค์ประกอบนี้ ผู้วิจัยไม่เพียงแต่เตรียมพื้นหลังสำหรับการสิ้นสุดที่น่าเศร้าของชวีหยวนในการกระโดดแม่น้ำเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความลึกซึ้งทางปรัชญาและความรู้สึกให้กับเรื่องราว ซึ่งทำให้นักกลายเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญในการสำรวจปรัชญาชีวิตและความตาย การวิเคราะห์หลักๆ ของฉากนี้สามารถเผยให้เห็นว่า การสร้างงานศิลปะสามารถถ่ายทอดความคิดทางปรัชญาที่ซับซ้อนได้อย่างไร และสำรวจการแสดงออกกับผลกระทบในทัศนศิลป์ปัจจุบัน

ภาพที่ 4-35 เรื่องราวของชวีหยวนกับชาวประมงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-36 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของชาวประมง: เสื้อคลุมกันฝนชวีอี (เสื้อกันฝนของคนสมัยโบราณ) (Wu Siwei, 2024)

(1) เนื้อหาและสัญลักษณ์ของบทสนทนา

บท “ชาวประมง” กล่าวถึงเรื่องราวที่ชวีหยวนผู้สิ้นหวังได้พบเจอชาวประมงคนหนึ่ง ชาวประมงถามเขาว่า “ทำไมท่านถึงตกอับถึงเพียงนี้?” ชวีหยวนตอบว่า “ทั้งโลกนี้ล้วนขุนมัว มีเพียงข้าผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ผู้คนล้วนเมามาย มีเพียงข้าผู้เดียวที่ตื่นรู้” เพื่อแสดงจุดยืนอันโดดเด่นของตัวเอง ซึ่งคาดไม่ถึงว่าชาวประมงจะตอบกลับด้วยคำพูดว่า “นักปราชญ์นั้นไม่ยึดติดกับสิ่งภายนอก จึงไร้ซึ่งความยึดติด และสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของโลกได้ หากโลกนี้ล้วนมัว ทำไมท่านไม่ปรับตัว? หากผู้คนเมามาย ทำไมท่านไม่เมามายตามพวกเขาไปล่ะ?” ชวีหยวนยังคงยืนหยัดในความบริสุทธิ์ของตน และตอบว่า “ข้าเคยได้ยินมา หากเพียงสระผมสะอาด คนจะต้องปิดฝุนบนหมวกออกให้หมด หากเพียงอาบน้ำ คนจะต้องสะบัดคราบสกปรกบนเสื้อผ้าออกให้สิ้น แล้วจะให้ร่างกายที่สะอาดหมดจดไปสัมผัสกับสิ่งสกปรกได้อย่างไร? ข้ายอมกระโดดลงแม่น้ำเซียง เพื่อถูกฝังในท้องปลา ดีกว่าให้หยกงามถูกคราบของโลกียมาทำให้แปดเปื้อน” เมื่อชาวประมงฟังจบ ก็ได้พูดโน้มน้าวอะไรต่อเขาแต่ไม่พ่ายร้องเพลงแล้วจากไป เพลงนั้นร้องว่า “สายน้ำที่ไหลเวียนใสสะอาด ข้าจะใช้ชำระล้างหมวกของข้า สายน้ำที่ไหลเวียนขุนมัว ข้าจะใช้ชำระล้างเท้าของข้า” ความหมายคือ “น้ำใส่ก็ใช้ล้างหมวก น้ำขุ่นก็ใช้ล้างเท้า” ไม่ว่าสิ่งรอบตัวจะเป็นเช่นไร ชาวประมงก็ปรับตัวตามสถานการณ์ และแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของการใช้ชีวิตที่ปล่อยวางและอยู่กับปัจจุบันอย่างสบายใจ

(2) ความหมายทางปรัชญาและการตีความในยุคปัจจุบัน

เรื่องราวนี้เต็มไปด้วยปรัชญา เตือนเราว่าไม่ควรยึดติดกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งภายนอก แต่ควรปรับตัวตามสถานการณ์ สิ่งนี้สะท้อนถึงแนวคิดของจวงจื่อ ซึ่งสิ่งที่มุ่งเน้นไม่ใช่ความถูกต้องหรือความยิ่งใหญ่ในความหมายทางโลก แต่คือการมีชีวิตที่แท้จริง ซึ่งชีวิตที่แท้จริงนี้คือการตรงไปตรงมากับตัวเอง จวงจื่อเชื่อว่า การไม่ต่อสู้กับตัวเองและโลกภายนอกคือวิธีที่จะบรรลุถึงความผ่อนคลายและความสุขจากภายใน

หากมองจากมุมมองทางโลก ชีวิตของจวงจื่อไม่ได้โดดเด่นมากนัก แต่ความคิดของเขามีอิทธิพลต่อผู้คนในยุคหลัง หากชาวประมงและชวีหยวนเกิดในยุคปัจจุบัน พวกเขาน่าจะเป็นตัวแทนของทัศนคติการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง หนึ่งคือตัวอย่างทางศีลธรรมและแบบอย่างการกระทำ ส่วนอีกหนึ่งคือลักษณะชีวิตที่ปรับตัวตามสถานการณ์และไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจนแบบคนที่ใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ

(3) อิทธิพลทางวัฒนธรรมและการสะท้อนตัวตน

เรื่องราวของชวีหยวนและชาวประมงสะท้อนถึงสองทางเลือกที่แตกต่างกันของชีวิตในวัฒนธรรมจีน ตั้งแต่วีรบุรุษแห่งปาไผ่ไปจนถึงเถาหยวนหมิง จากหลี่ไปจนถึงซุนตงพอ สัญลักษณ์ของชวีหยวนและชาวประมงอยู่เบื้องหลังเหล่าผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ พวกเขาหรือมีอุดมคติในการช่วยเหลือโลกหรือเลือกที่จะปรับตัวตามโชคชะตาในช่วงเวลาตกต่ำ เพื่อการปกป้องและก้าวข้ามตัวเอง

การสนทนาระหว่างชวีหยวนและชาวประมงไม่เพียงแต่เป็นการสำรวจโชคชะตาส่วนบุคคลเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนค่านิยมทางวัฒนธรรมและปรัชญาชีวิตที่ลึกซึ้ง ในวันนี้เรายังคงสามารถดึงเอาปัญญาจากเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นในเส้นทางการตามหาความฝัน หรือเมื่อเผชิญกับความท้าทายในชีวิต ทั้งสองจิตวิญญาณนี้ให้คำแนะนำและแรงบันดาลใจที่มีคุณค่า เมื่อเรายืนอยู่ที่ทางแยกของชีวิต เรื่องราวของชวีหยวนและชาวประมงเหมือนดวงดาวที่ส่องแสงสว่างบนเส้นทางของเรา ช่วยชี้แนะให้เราทำการเลือกที่สอดคล้องกับหัวใจและยุคสมัย

2.3 เทพอวินจงจวิน

ในศิลปะดั้งเดิมของจีน การผสมผสานระหว่างวรรณกรรมและทัศนศิลป์เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่อาจมองข้ามได้ ชวีหยวนที่มีฐานะเป็นสัญลักษณ์สำคัญของวัฒนธรรมจีน จิตวิญญาณของเขาไม่เพียงแต่เป็นส่วนประกอบหลักของวัฒนธรรม แต่ยังเป็นสายใยทางจิตวิญญาณที่เชื่อมโยงใจของผู้คน การวิจัยนี้ให้ความสนใจในสัญลักษณ์ของอวินจงจวินที่ใช้ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็นพิเศษ และบทบาทพิเศษของมันในการถ่ายทอดจิตวิญญาณและอารมณ์ของชวีหยวน

ภาพที่ 4-37 “ภาพวาดอวินจงจวินจากกวีเก่าเพลง” ผลงานของศิลปินชื่อดัง Fu Baoshi (พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติจีน, 2024)

(1) ภูมิหลังทางเทพนิยายของอวินจงจวิน

อวินจงจวิน มาจากบทกวี “เก้าเพลง (จิวเกอ)” ของซีหวิยวน เป็นเทพเจ้าสำคัญในตำนานจีนโบราณ “เก้าเพลง” เป็นชุดเพลงสักการะ ซึ่งในนั้นอวินจงจวินถูกวาดเป็นเทพเจ้าที่อยู่ในเมฆ และยังถูกเรียกว่าเทพแห่งความอุดมภาคภูมิ หรือ เทพแห่งการคุ้มครอง (Wei Xiang, 2022) ในลุ่มน้ำแม่น้ำมีลั่วเจียง ผู้คนเชื่อในเทพเจ้าและมักจัดพิธีบูชา โดยใช้การร้องเพลงและการเต้นรำเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่เทพเจ้า เมื่อซีหวิยวนถูกเนรเทศ หลังจากเห็นพิธีกรรมและการร้องเพลงเต้นรำเหล่านี้ เขาจึงประพันธ์กวี “เก้าเพลง” ขึ้นเพื่อแสดงความเคารพต่อเทพเจ้าและความรู้สึกอับจนหนทางของตนเอง

(2) ความหมายทางวัฒนธรรมของอวินจงจวิน

ภาพลักษณ์ของอวินจงจวินในวัฒนธรรมจีนมีความหมายเชิงสัญลักษณ์หลายประการ ประการแรก อวินจงจวินสื่อถึงพลังของธรรมชาติและเมฆที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่สามารถคาดเดาได้ในบทกวีได้ให้ภาพลักษณ์ของเมฆที่ล่องลอยและหมุนเวียนไปมาอย่างมีชีวิตชีวา แสดงถึงความคาดหวังและการระลึกถึงที่ผู้คนมีต่อเทพเจ้าแห่งเมฆ และการตอบสนองความเคารพของเทพเจ้าต่อมนุษย์ ประการที่สอง อวินจงจวินยังสื่อถึงความสูงส่งและความน่าเกรงขาม ในบทกวีมีการบรรยายถึงฉากการต้อนรับเทพเจ้า การเคารพเทพเจ้า และการสรรเสริญเทพเจ้า ซึ่งสะท้อนถึงความสูงส่ง ความโอ้อ่า และความน่าเกรงขามของเทพเจ้า

อวินจงจวินมีตำแหน่งสำคัญในระบบเทพปกรณัมของรัฐผู้ ทั้งฟ้าและดิน ทั้งเทพเจ้าและมนุษย์มีหน้าที่เฉพาะของตน โดยมีเทพเจ้าที่ควบคุมลมฝน ฟ้าคะนอง และฟ้าผ่า ในฐานะที่อวินจงจวินเป็นเทพเจ้าแห่งเมฆ อยู่ในตำแหน่งที่ตรงข้ามกับเทพเจ้าแห่งอาทิตย์ ซึ่งเกิดเป็นระบบเทพเจ้าที่มีสองฝ่าย นอกจากนี้อวินจงจวินกับเทพเจ้าผู้ควบคุมโชคชะตา ถูกพรรณนาใน “คู่มือ” ในภาพลักษณ์ของการขี่มังกรและเหาะเหินเดินอากาศ ซึ่งสะท้อนถึงความแปลกประหลาดและโรแมนติกในวัฒนธรรมผู้ช่วงก่อนยุคราชวงศ์ฉู่

ภาพที่ 4-38 ภาพอวิ้นจจวินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (Wu Siwei, 2024)

(3) จิตวิญญาณของชวีหยวนในเชิงทัศนศิลป์

จิตวิญญาณแห่งความเศร้าโศกและความซื่อสัตย์ของชวีหยวน ได้รับการแสดงออกในรูปแบบทัศนศิลป์อย่างลึกซึ้งผ่านจินตนาการทางศิลปะใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ในการสร้างสรรค์ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ผู้วิจัยได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมแบบสำนวนสูงและวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยการผสมผสานประเพณีการอัญเชิญวิญญาณจากวัฒนธรรมพื้นบ้านกับการพูดคุยกับเทพเจ้าใน “เก้าเพลง” ซึ่งเปิดทางให้เกิดจินตนาการทางศิลปะและข้ามขีดจำกัดของเวลาและสถานที่ สัญลักษณ์ของ อวิ้นจจวิน ไม่เพียงแต่หลีกเลี่ยงความธรรมดาของภาพ แต่ยังตั้งโทนโรแมนติกให้การเล่าเรื่องพื้นบ้าน ทำให้ภาพมีอารมณ์เศร้าโศกและความสงสารในใจอย่างลึกซึ้ง

ในการแสดงออกทางศิลปะ ภาพลักษณ์ของอวิ้นจจวิน ถูกผู้วิจัยพรรณนาเป็นผู้ซึ่งมั่งกรทองและเดินทางไปในเมฆพร้อมกับชวีหยวน ดวงตาที่อ่อนโยนของเขาช่วยให้ผู้คนเข้าใจถึงหลักการอันยิ่งใหญ่ของชวีหยวนที่ว่า “ถึงแม้จะตายก็ยังคงมีเกียรติ” การแสดงออกทางศิลปะนี้ไม่เพียงแต่เสริมความศักดิ์สิทธิ์ให้กับภาพลักษณ์ของชวีหยวน แต่ยังทำให้จิตวิญญาณและบุคลิกภาพของเขาที่ “เปรียบเสมือนการส่องแสงสว่างแข่งกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์” ถูกถ่ายทอดออกมา ทำให้การตายของชวีหยวนมีความหมายที่ยิ่งใหญ่และไม่เหมือนใคร การปรากฏขึ้นของอวิ้นจจวิน ไม่เพียงแต่เพิ่มสีสันแบบเพนนิยายให้กับภาพ แต่ยังยกระดับภาพลักษณ์ของชวีหยวนให้มีความศักดิ์สิทธิ์

ทำให้การกระโดดลงแม่น้ำของเขามีความหมายลึกซึ้งและเต็มไปด้วยอารมณ์ อีกทั้งยังเพิ่มความมีเสน่ห์ทางกวีให้กับภาพ และสะท้อนถึงคำขวัญของเมืองมีหลัวที่ว่า “บ้านเกิดของกวี”

ภาพที่ 4-39 หน้าโถงสักการะของศาลเจ้าชวีจื่อ มีป้ายแขวนไว้ว่า “ส่องแสงสว่างแข่งกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์” เป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณรักชาติของชวีหยวนและส่องแสงสว่างแข่งกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ (Hu'Nan Miluo Quzi Cultural Park Management Center, 2024)

(4) เนื้อหาวรรณกรรมเกี่ยวกับความรักระหว่างมนุษย์และเทพเจ้า

“อาบน้ำดอกกล้วยไม้อันหอมหวาน สวมชุดเสื้อผ้าดอกไม้งามราวกับดอกไม้ที่บ้านสะพรั่ง” บทกวีสองบรรทัดนี้พรรณนาถึงการอาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าของมนุษย์เพื่อใกล้ชิดกับเทพเจ้า และการรำลึกที่มีต่ออวินจงจวิน ภาพลักษณ์ของอวินจงจวินตอบสนองความรู้สึกนี้ผ่านคำว่า “วิญญาณที่ห่อหุ้มและโค้งเข้าหากัน ชับแสงสว่างที่เปล่งประกาย” ซึ่งแสดงถึงความเจิดจรัสของเทพเจ้าและความปรารถนาของมนุษย์ การแลกเปลี่ยนความรู้สึกนี้ ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความรักระหว่างมนุษย์และเทพเจ้า แต่ยังสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและความฝันของชวีหยวนที่ต้องการบรรลุความเป็นจริงในอุดมคติ

3. หลังชวีหวนกระโดดแม่น้ำ

หลังจากที่ชวีหวนกระโดดลงแม่น้ำเพื่อสละชีพเพื่อชาติ สัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงนี้ ถูกสะท้อนอย่างเด่นชัดใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ซึ่งบันทึกการทำพิธีรำลึกถึงชวีหวน การกระทำของชวีหวนทำให้วันไหว้บ๊ะจ่างค่อยๆ พัฒนาเป็นวันที่ใช้รำลึกถึงชวีหวนและความรักอันสูงส่งของชนชาติอื่น ทำให้เทศกาลเก่าแก่นี้ได้รับความหมายทางวัฒนธรรมใหม่ และทำให้เทศกาลนี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงและยกระดับขึ้น

手机扫码观看/分享

ภาพที่ 4-40 สารคดีทางวัฒนธรรม “เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”และการแสดงภาพถ่ายมรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว (หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

3.1 การเก็บสมุนไพรร้อยชนิด

กิจกรรมเก็บสมุนไพรร้อยชนิดในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดความรู้เกี่ยวกับการแพทย์โบราณ แต่ยังเป็นการรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหวน กิจกรรมนี้สะท้อนถึงความเคารพต่อธรรมชาติ ความใส่ใจในสุขภาพ และการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม

ภาพที่ 4-41 ประเพณีเก็บสมุนไพรร้อยชนิด (หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-42 การเก็บสมุนไพรร้อยชนิด (Wu Siwei, 2024)

(1) ภูมิหลังและต้นกำเนิดประเพณีเก็บสมุนไพรร้อยชนิด

ในเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ จะมีช่วงกลางวันที่ยาวนาน กลางคืนสั้น คนโบราณเชื่อว่าในช่วงเวลานี้ พลังหยางจะถึงจุดสูงสุดและพลังหยินอ่อนแอที่สุด ทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างหยินและหยาง ซึ่งทำให้ร่างกายมีแนวโน้มที่จะเจ็บป่วย (Peng Jia, Zhang Yue & Luo Ling, 2020) จากความเชื่อนี้ คนโบราณจึงพัฒนาปัญญาดั้งเดิมอย่างการใช้สมุนไพรในการรักษาโรค ทุกปีในช่วงก่อนและหลังเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง จะมีประเพณีการขึ้นภูเขาเพื่อเก็บสมุนไพร เช่น อ้ายเย่และช่างผู้ซึ่งสมุนไพรเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางการแพทย์ในการป้องกันและรักษาโรค แต่ยังเป็นประเพณีที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษในการเก็บสมุนไพรเพื่อรักษาโรค

(2) การกระโดดลงแม่น้ำของชวีหยวนและการก่อตัวของความเชื่อในการเก็บสมุนไพร

หลังจากที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ ความเชื่อหนึ่งได้แพร่หลายไปในภูมิภาคนี้แล้ว โดยเชื่อว่าพืชสมุนไพรในฤดูกาลนี้ได้รับการขึ้นจากชวีหยวน และถูกอบด้วยน้ำที่มังกรใช้อาบ ทำให้สมุนไพรมีคุณสมบัติ สามารถรักษาโรคต่างๆ ได้ ดังนั้นในช่วงก่อนและหลังเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ชาวเมืองจะออกไปเก็บสมุนไพร เช่น ใบอ้าย ใบช่างผู้ ผักกาดน้ำเล็ก สายน้ำผึ้ง ต้นเถาวัลย์ขาว โหระหาน้ำเต้า และสมุนไพรอื่นๆ กิจกรรมนี้เรียกว่าการเก็บสมุนไพรร้อยชนิด นอกจากนี้ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่เมืองมีหลัวยังถูกเรียกว่า “เทศกาลเทพเจ้าแห่งยา” ความเชื่อนี้ไม่เพียงแต่เป็นสัญลักษณ์ของการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและภัยพิบัติ แต่ในสังคมปัจจุบันยังเพิ่มความสนุกสนานและมีความหมายแฝงในการออกกำลังกายอีกด้วย

(3) ความหมายและบทบาททางสังคมของการเก็บสมุนไพรในยุคปัจจุบัน

กิจกรรมการเก็บสมุนไพรในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดความรู้ทางการแพทย์โบราณ แต่ยังเป็นการระลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวนอีกด้วย กิจกรรมนี้สะท้อนถึงความเคารพต่อธรรมชาติ ความใส่ใจในสุขภาพ และการให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมนี้ไม่เพียงแต่รักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมและการแพทย์ดั้งเดิม ยังได้พัฒนาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่รวมความบันเทิงและการออกกำลังกายเข้าด้วยกัน ช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชนและความรู้สึกผูกพันทางวัฒนธรรม

3.2 การแขวนถุงหอม

การแขวนถุงหอมเป็นประเพณีดั้งเดิมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง และ “ศิลปะการทำถุงหอมมีหลัว” เป็นโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลหูหนาน ผู้วิจัยได้แสดงประเพณีการแขวนถุงหอมใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ซึ่งครอบคลุมกระบวนการทั้งหมดตั้งแต่การทำถุงหอมไปจนถึงการบรรจุ ถุงหอมเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านดั้งเดิมที่ไม่เพียงแต่สืบทอดวัฒนธรรมในการป้องกันสิ่งชั่วร้ายและภัยพิบัติ แต่ยังเป็นการระลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวนและสัญลักษณ์ของการสืบสานวัฒนธรรมของกลิ่นหอม ในสังคมปัจจุบัน ความหมายทาง

วัฒนธรรมและบทบาทหน้าที่ทางสังคมของถุงหอมได้รับการขยายและพัฒนาใหม่ กลายเป็นสะพานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน

ภาพที่ 4-43 ประเพณีการทำถุงหอม
(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-44 การแขวนถุงหอม (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-45 การเตรียมสมุนไพรที่ใช่เต็มในถุงหอม (อ้ายเย่): การคัดแยก การตากแห้ง การกดให้นุ่ม (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-46 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ของประเพณีการแขวนถุงหอม (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-47 การอ้างอิงฉากหมู่บ้านที่ตั้งถิ่นฐานของ “ครอบครัวบ๊ะจ่าง” เมืองมีหลัว
(<https://www.zaozodesign.com>, 2024)

ภาพที่ 4-48 ถุงหอมที่วางขายในตลาดมรดกทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเมืองมีหลัว
(<https://www.miluo.gov.cn/>, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของถุงหอม

ถุงหอม เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านดั้งเดิมที่มีคุณค่า วัสดุที่ใช้ทำมีหลากหลาย ทั้งกระดาษ ผ้าฝ้าย และผ้าไหม ส่วนภายในมักบรรจุสมุนไพร เครื่องเทศ ข้าว ใบชา กระเทียม และอื่นๆ ส่วนภายนอกจะมีลวดลายที่ปักหรือวาด เช่น ดอกไม้ หัวเสือ รูปของชวีหยวน สัตว์มีพิษทั้งห้า เป็นต้น หรือทำเป็นรูปทรงที่มงคล เช่น ทรงกลม ทรงกระเปาะสตางค์ หรือรูปร่างสัตว์ ก่อนเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง จะมีการแขวนถุงหอมที่บริเวณนอกเสื้อหรือรอบเอวของเด็กหรือหญิงตั้งครรภ์เพื่อป้องกันสิ่งชั่วร้ายและภัยพิบัติ หลังจากผ่านวันไหว้บ๊ะจ่างใหญ่ก็จะนำไปทิ้ง ซึ่งแสดงถึงการ “ขับไล่ภัยพิบัติ”

ถุงหอมมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับตำนานหนึ่งอย่างใกล้ชิด ตำนานกล่าวว่า ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง คู่สามีภรรยาพากันไปเยี่ยมบ้านเกิดภรรยา ระหว่างทางหญิงตั้งครรภ์และเด็กทารกล้มลงหมดสติ ภูเขาที่มีหญิงแต่งตัวคล้ายพระภิกษุปรากฏตัวและรักษาพวกเขา พร้อมกล่าวว่า “เพราะปีศาจร้ายทำให้เกิดภัย เมื่อได้กลิ่นหอมก็จะหนีไป” จากนั้นผู้คนเชื่อว่านี่คือการแสดงฤทธิ์ของบุตรสาวของชวีหยวน ดังนั้นประเพณีการแขวนถุงหอมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจึงได้รับการสืบทอด และมีการวาดภาพชวีหยวน หัวเสือคุ้มครอง ลูกท้อขับไล่สิ่งชั่วร้าย หรือสัตว์มงคลเพื่อเพิ่มความกล้าหาญ เกิดเป็นคำพูดที่ว่า “มีถุงหอมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ปราศจากภัยพิบัติ”

(2) ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างชวีหยวนกับถุงหอม

ชวีหยวนมีความชื่นชอบในกลิ่นหอม และในประจุมกวีนิพนธ์จินโบราณ “ฉู่ฉื่อ” ได้มีการใช้พืชและดอกไม้เป็นสัญลักษณ์เปรียบเทียบกับมนุษย์ สร้างภาพลักษณ์คลาสสิกสองประเภท คือ สมุนไพรหอมและหญิงงาม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความงามตามธรรมชาติและความงามของมนุษย์ ชวีหยวนถูกมองว่าเป็นผู้ริเริ่มวัฒนธรรมกลิ่นหอมของจีน การใช้กลิ่นหอมและความหมายเชิงสัญลักษณ์ของเขามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่มีการเซ่นไหว้ชวีหยวน การทำและแขวนถุงหอมจึงกลายเป็นประเพณีสำคัญ ในวันที่ห้าเดือนห้า บ้านทุกหลังจะประดับถุงหอมไว้หน้าประตู เด็กๆ ต่างประดับถุงหอมไว้บนร่างกาย ประเพณีนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวน แต่ยังมีคามหมายถึงการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและหลีกเลี่ยงเคราะห์ร้ายอีกด้วย

ภาพที่ 4-49 กิจกรรมทำถุงหอมที่สวนวัฒนธรรมชวีจื่อ (<https://www.miluo.gov.cn/>, 2024)

(3) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมของถุงหอมในยุคปัจจุบัน

“ศิลปะการทำถุงหอมมีหัว” ได้รับการสืบทอดและสร้างสรรค์ใหม่ในฐานะโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลหูหนาน ถุงหอมไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์ของการขับไล่สิ่งชั่วร้ายอีกต่อไป แต่ยังคงกลายเป็นของขวัญแทนใจที่มอบให้แก่ญาติมิตร แสดงถึงคำอวยพรและการคุ้มครอง การมอบถุงหอมช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน เสริมสร้างความรักใคร่ความเป็นมิตร และความรัก มีการการสอนเด็ก ๆ ให้ทำถุงหอมด้วยตนเอง และเล่าเรื่องราววัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังถุงหอมผ่านกิจกรรม “วัฒนธรรมชวีหยวนสู่โรงเรียน” ทำให้ถุงหอมกลายเป็นสื่อสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมชวีหยวน ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาทหน้าที่ทางสังคมของถุงหอมจึงได้รับการขยายและต่อยอดในรูปแบบใหม่ๆ

3.3 การชวนใบอ้ายเย่และช่างผู้

จากการวิเคราะห์ถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรม ความหมายเชิงสัญลักษณ์ และการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบันของประเพณีชวนใบอ้ายเย่และช่างผู้ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” อย่างลึกซึ้ง ประเพณีนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความใส่ใจของผู้คนต่อสุขภาพและความสะอาด แต่ยังเป็นการตีความและรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวนในยุคปัจจุบันอีกด้วย เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป ประเพณีนี้ก็มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นสายใยสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างอดีตกับปัจจุบัน รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับยุคสมัยใหม่

ภาพที่ 4-50 ประเพณีแขวนใบอ้ายเย่และซางผู้
(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-51 การแขวนใบอ้ายเย่และซางผู้ (Wu Siwei, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้แขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้เป็นประเพณีดั้งเดิมของเทศกาลเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งมีรากฐานทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งริมแม่น้ำมีหลัวเจียง เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงยังถูกเรียกว่าเทศกาลสุขอนามัยอีกด้วย ผู้คนจะทำความสะอาดบ้าน แขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้พรมน้ำกำมะถันแดง ต้มเหล้าสยงหวง เพื่อกำจัดสิ่งสกปรก ขจัดความเน่าเสีย และป้องกันโรค ในเมืองมีหลัวผู้คนเชื่อว่าเดือนพฤษภาคมมีอากาศร้อนชื้น ซึ่งง่ายต่อการเกิดโรคระบาด ดังนั้นในวันไหว้บ๊ะจ่าง การแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้หน้าประตูบ้านจึงช่วยขับไล่โรคร้ายและป้องกันยุง ประเพณีการแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้ในฐานะองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างยังคงรักษาความเชื่อดั้งเดิมว่า “ใบอ้ายเย่ที่เนิ่นร้างส่งกลิ่นหอม ช่างผู้ข้างลำธารเติบโตเคียงหิน ใบแหลมคมขับไล่โรคร้าย เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในแต่ละปีให้ตั้งมั่นหน้าประตูบ้าน” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการขจัดสิ่งชั่วร้ายและป้องกันโรคติดต่อ

(2) ความเชื่อมโยงระหว่างชวีหยวนกับการแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้ริมแม่น้ำมีหลัวเจียง ประเพณีการแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับกิจกรรมรำลึกถึงชวีหยวน ตามตำนานกล่าวว่า มีอยู่ปีหนึ่ง ในวันแรกของเดือนห้า มีนักพรตขาเบ้ผู้หนึ่งเดินทางมาที่มีหลัวและขออาหารตามบ้าน และมอบกระดาษข้อความให้ทุกบ้านที่พบ โดยข้อความเขียนว่า “แขวนอ้ายหวา (ในภาษาถิ่นมีหลัวเรียกใบอ้ายเย่ว่า 'อ้ายหวา') ไว้หน้าประตู ปราศจากความโศกเศร้าและความทุกข์ใจ” เมื่อถึงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง บางบ้านที่เชื่อก็แขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้หน้าประตูบ้าน ส่วนบางบ้านที่ไม่เชื่อก็ไม่สนใจ หลังเทศกาลไม่นาน เกิดโรคระบาดขึ้น แต่บ้านที่แขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้กลับปลอดภัย ส่วนบ้านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามประสพเคราะห์ร้าย เมื่อทุกคนได้ระลึกถึงคำบอกใบ้ของนักพรตขาเบ้ ก็ตระหนักว่าเป็นการแปลงกายของชวีหยวนที่มาช่วยเหลือผู้คน จึงเกิดคำเล่าลือว่า “วันที่ห้าเดือนห้า ชวีหยวนขี่เสื่ออ้ายเย่ มีถือดาบช่างผู้ขับไล่ปีศาจกลับรก” ในมีหลัว ใบอ้ายเย่ถูกมองว่าเป็นพาหนะของชวีหยวน ส่วนกนกสามเหลี่ยมถูกมองว่าเป็นดาบยาวของเขา และชวีหยวนเองกลายเป็นเทพผู้ปกป้องบ้านเรือน การแขวนใบอ้ายเย่และช่างผู้ไว้ที่ประตูบ้านก็เหมือนกับการให้เทพเจ้าของชวีหยวนคอยเฝ้าประตูและหน้าต่าง ไม่ให้ปีศาจหรือสิ่งชั่วร้ายเข้ามาในบ้าน นี้ไม่เพียงแต่ทำให้ใบอ้ายเย่และช่างผู้มีลักษณะของตำนาน แต่ยังเสริมสร้างภาพลักษณ์ของชวีหยวนในฐานะวีรบุรุษในตำนานพื้นบ้าน การเปลี่ยนแปลงเชิงสัญลักษณ์นี้สะท้อนถึงการเคารพและความคิดถึงชวีหยวนของชาวมี่หลัว และยังแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของจิตวิญญาณชวีหยวนในวัฒนธรรมพื้นบ้านอันลึกซึ้ง

(3) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมของการแขวนใบอ้ายเย่และชาวผู้
ในยุคปัจจุบัน

เนื่องด้วยการพัฒนาของยุคสมัย ประเพณีการแขวนใบอ้ายเย่และชาวผู้ก็มีการ
เปลี่ยนแปลงไป ในสังคมยุคปัจจุบัน ประเพณีนี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาคุณสมบัติดั้งเดิมด้านสุขอนามัย
และการขับไล่สิ่งชั่วร้าย แต่ยังคงค่อยๆ ผสมผสานกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและศิลปะมากขึ้น
ความสวยงามของใบอ้ายเย่และชาวผู้ได้รับการเสริมสร้าง จนกลายเป็นส่วนสำคัญในตกแต่งเทศกาล
ไหว้บ๊ะจ่าง ไม้ดอกและใบพืชเช่น แครสพีเตีย แก้ว ดอกสร้อยทอง ฮอสต้า เป็นต้น ได้ถูกนำมาประดับ
ร่วมกับแขวนใบอ้ายเย่และชาวผู้ ห่อด้วยกระดาษ ร้อยด้วยเชือกป่านและมีการ์ดเขียนว่า “สุขภาพดีใน
วันไหว้บ๊ะจ่าง” พร้อมกับถุงหอม กลายเป็นช่อดอกไม้ที่ทันสมัยและกลายเป็นสัญลักษณ์ของแฟชั่นใน
เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเป็นวิธีใหม่ที่ผู้คนใช้ในการแสดงความเคารพต่อขีวิตหยวนและสืบทอดวัฒนธรรม
ดั้งเดิม

ช่อใบอ้ายเย่

ภาพที่ 4-52 ความนิยมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง: ช่อใบอ้ายเย่ (Tmall Mart, 2024)

3.4 การห่อบ๊ะจ่างและการโยนบ๊ะจ่าง

“วันที่ห้าเดือนห้า เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แขนงอ้ายเย่ไว้หน้าประตู กลิ่นหอมเต็มบ้าน กินบ๊ะจ่าง โปรงน้ำตาลขาว เรือมังกรลงน้ำ เบิกบานยินดี” ในมีหลัวยังคงมีการเล่าขานเพลงพื้นบ้าน เช่นนี้อยู่จนถึงปัจจุบัน บ๊ะจ่างได้ก่อตัวเป็นวัฒนธรรมที่มีรากฐานอันลึกซึ้งและหลากหลายหลังจากผ่านประวัติศาสตร์หลายพันปี ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ประเพณีการปักใบอ้ายเย่และช่างผู้ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างละเอียดแล้ว ในที่นี้ผู้วิจัยจะเริ่มต้นจากการวิจัยประเพณีการห่อบ๊ะจ่างและการโยนบ๊ะจ่างจาก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เพื่อนำเสนอการวิเคราะห์ที่มาของวัฒนธรรมบ๊ะจ่าง การพัฒนาและวิวัฒนาการของมัน

ภาพที่ 4-53 ประเพณีห่อบ๊ะจ่าง

(ห่อวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-54 การห่อบ๊ะจ่าง (Wu Siwei, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของบ๊ะจ่าง

บ๊ะจ่างเป็นอาหารดั้งเดิมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ฝังรากลึกในกิจกรรมการบูชาในจีนโบราณ ข้อมูลแรกเกี่ยวกับบ๊ะจ่างสามารถพบได้ใน “เฟิงถู่จี้” ของโจวฉูในสมัยราชวงศ์ฉินตะวันตกเมื่อ 1600 ปีก่อน ในช่วงแรก บ๊ะจ่างถูกใช้เป็นอาหารสำหรับการบูชาบรรพบุรุษและเทพเจ้า เพื่อสื่อสารระหว่างมนุษย์กับเทพเจ้า ผู้คนในอดีตเชื่อว่าเขาของสัตว์มีพลังลึกลับ ดังนั้นบ๊ะจ่างที่มีรูปทรงเป็นมุมคล้ายเขาสัตว์จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญในการบูชาเทพมังกรและบรรพบุรุษ รูปร่างมุมของบ๊ะจ่างและเชือกสายรุ้งห้าสีที่ห่อไว้นั้นไม่เพียงแต่สื่อถึงธาตุทั้งห้า แต่ยังแสดงถึงความกลมกลืนของหยินและหยางที่โอบล้อมกันอีกด้วย ตามบันทึกใน “Great Pharmacopoeia” บ๊ะจ่างไม่เพียงแต่มีรสชาติอร่อยและคุณค่าทางโภชนาการที่สูง ยังมีคุณค่าทางการแพทย์อีกด้วย การทานบ๊ะจ่างในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างจึงเป็นการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการบูชาโบราณ อีกทั้งยังเป็นการรักษาถึงขวัญและการอธิษฐานขอชีวิตที่ดีและสุขภาพที่แข็งแรง

ในฐานะที่เมืองมีหลัวเป็นแหล่งต้นกำเนิดของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง มีหลัวมีประวัติการห่อบ๊ะจ่างมายาวนานกว่า 2000 ปี บ๊ะจ่างมีหลัวเป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของมีหลัวและได้รับการจดทะเบียนเป็นผลิตภัณฑ์ทางภูมิศาสตร์ของประเทศจีน บ๊ะจ่างมีหลัวส่วนใหญ่จะเป็นบ๊ะจ่างที่ต้มในน้ำต่าง มีการห่อมุมแหลม ซึ่งในอดีตเรียกว่า “บ๊ะจ่างเขาควาง” ใช้ข้าวเหนียวพันธุ์ “ซานลี่ซุ่น”

เป็นวัตถุดิบ ห่อด้วยใบต้นบัวป่าและต้มในน้ำเดือด หากแช่ในน้ำต่างจะมีสีทองเรียกว่า “บ๊ะจ่างมูมทอง” หากแช่ในน้ำธรรมดาจะมีสีขาวสะอาดและเรียกว่า “บ๊ะจ่างกสามเหลียมมรกต” คุณภาพของข้าวเหนียว ใบที่ใช้ห่อบ๊ะจ่าง และไส้ในเป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดรสชาติของบ๊ะจ่าง และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของมีหลวยังช่วยให้คุณภาพของบ๊ะจ่างมีหลวได้รับการรับรองจากธรรมชาติ

ภาพที่ 4-55 บ๊ะจ่างเขาควางของแม่น้ำมีหลวเจียง (Hunan Mii Luo River Food Co., Ltd., 2024)

ภาพที่ 4-56 สัญลักษณ์บ๊ะจ่างในบางส่วนของ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง”
(Wu Siwei, 2024)

(2) ความเชื่อมโยงระหว่างชวีหยวนและบ๊ะจ่าง

การกระโดดลงแม่น้ำของชวีหยวนเพื่อเสียสละตัวเองทำให้ความหมายทางวัฒนธรรมของบ๊ะจ่างเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้ง จากของว่างที่ใช้ในพิธีบูชามังกรและบรรพบุรุษ ค่อยๆ พัฒนาเป็นสัญลักษณ์แห่งการรำลึกถึงชวีหยวนและการส่งเสริมจิตวิญญาณแห่งความรักชาติ ในตำนานเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ภาพลักษณ์ของชวีหยวนได้ถูกยกย่องให้เป็นเทพเจ้าแห่งแม่น้ำ เขาได้รับการมองว่าเป็นเจ้าผู้ดูแลแม่น้ำในแผ่นดินฉู่ ตามตำนานกล่าวว่า เมื่อชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำมีหลัวเจียง หลังจากนั้นในวันที่ห้าเดือนห้าของทุกปี ชาวบ้านในสองฝั่งแม่น้ำจะโยนบ๊ะจ่างลงไปในแม่น้ำเพื่อบูชาชวีหยวน เป็นการแสดงความระลึกถึงและเคารพ ตำนานหนึ่งเล่าว่ามีอยู่ปีหนึ่งในวันเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ขณะชาวบ้านกำลังโยนบ๊ะจ่างลงแม่น้ำ ลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้พัดกลิ่นหอมมา แล้วมีชายแก่ที่มีหนวดยาว ใส่หมวกสูงที่ประดับด้วยเพชรพลอย ทำทางสง่างามเดินตามลมเข้ามา ชาวบ้านตกใจและมึนงง ผู้เฒ่าคนหนึ่งทักเขาว่า “นี่ไม่ใช่ท่านชวีหยวนมิใช่หรือ? ท่านสบายดีหรือไม่?” ชายแก่ตอบว่า “ดีมาก ตอนนี้ข้าขึ้นสวรรค์แล้วได้รับการแต่งตั้งเป็นเทพเจ้าแห่งแม่น้ำ” ดูแลแม่น้ำในแผ่นดินฉู่” ชาวบ้านได้ยินแล้วต่างก็คุกเข่าลงและขอพรจากเทพเจ้าแห่งแม่น้ำ ผู้เฒ่าถามว่า “อาหารที่ชาวบ้านนำมาถวายท่านเป็นอย่างไรบ้าง?” ชวีหยวนตอบว่า

“ดีมาก แต่น่าเสียดาย พวกปลาพวกกุ้งมักมากินหมด” ชาวบ้านโกรธและกล่าวว่า “จับปลาและกุ้งทั้งหมดในแม่น้ำให้หมดสิ้น!” ชวีหยวนตอบว่า “ไม่สามารถทำได้ มิฉะนั้น คนจับปลาจะทำมาหากินอะไร?” ชาวบ้านไม่รู้จะทำอย่างไรดี ชวีหยวนจึงบอกว่า “ห่อบ๊ะจ่างเป็นมมแหลม ปลาหรือกุ้งจะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นต้นหญ้าและไม่กิน และมัดด้วยเชือกห้าสีไว้ เพื่อป้องกันมังกร” แล้วเขาก็หายไปกับลมที่พัดมา จากนั้นบ๊ะจ่างกลายเป็นเครื่องบูชาสำหรับชวีหยวน และนานเข้าก็เริ่มพัฒนาเป็นบ๊ะจ่างเขาควย ทุกปีชาวบ้านจะนำบ๊ะจ่างมายังริมแม่น้ำมีหลัวเจียงและตะโกนว่า “ท่านชวีหยวน... กลับมาเถอะ!” แล้วจึงโยนบ๊ะจ่างลงในแม่น้ำ ในขณะที่การตะโกนคือการรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวน และบ๊ะจ่างที่โยนลงไปเป็นการฝากความหวังและความทรงจำไว้ในแม่น้ำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า บ๊ะจ่างเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ในอดีตมีประเพณีในการใช้ข้าวปั้นเป็นก้อนเพื่อบูชามังกร ตั้งแต่สมัยโบราณ หลังจากที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ ข้าวปั้นก็เริ่มพัฒนาเป็นบ๊ะจ่างที่ห่อในลักษณะต่างๆ ประเพณีนี้จึงแพร่กระจายไปยังชนชาติอื่นๆ ในจีน และกลายเป็นประเพณีการกินบ๊ะจ่างเพื่อรำลึกถึงชวีหยวนในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างทั่วประเทศ

ภาพที่ 4-57 ประเพณีโยนบ๊ะจ่าง

(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-58 การโยนบ๊ะจ่าง (Wu Siwei, 2024)

(3) ความหมายและบทบาททางสังคมของบ๊ะจ่างในยุคปัจจุบัน

ในสังคมสมัยใหม่ บ๊ะจ่างได้เปลี่ยนจากอาหารตามเทศกาลดั้งเดิมไปเป็นสินค้าที่มีความหมายทางวัฒนธรรมสมัยใหม่และกลับสู่การเป็นอาหารในชีวิตประจำวัน เพื่อรองรับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลาย บ๊ะจ่างจึงมีหลากหลายชนิดมากขึ้น รวมทั้งมีไส้ต่างๆ เช่น เนื้อสัตว์ ผลไม้แห้ง ถั่วแดง และมีรูปร่างที่หลากหลาย เช่น บ๊ะจ่างมุ่มแหลม บ๊ะจ่างกรวย บ๊ะจ่างเพชร และบ๊ะจ่างเก๋าลูก ซึ่งไม่เพียงแต่เพิ่มความหลากหลายให้กับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของบ๊ะจ่าง แต่ยังสะท้อนถึงความหลากหลายของชีวิตสังคมด้วย ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่มีหัวเรียกกันว่า “เทศกาลของลูกสาว” โดยที่ลูกสาวที่เพิ่งแต่งงานออกเรือนไปจะนำบ๊ะจ่าง (ที่เรียกว่า “บ๊ะจ่างจากบ้านเกิด”) เนื้อสัตว์ เหล้า ไช้เค็ม พัดหญ้าผลัด ขนมหวาน และของขวัญต่างๆ กลับไปเยี่ยมบ้านเกิดเพื่ออำลาฤดูเทศกาลและอยู่กับครอบครัวเพื่อหลีกเลี่ยงภัยพิบัติในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง และเป็นการแสดงความขอบคุณต่อการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ ในสมัยโบราณ ผู้หญิงมักมีสถานะในบ้านต่ำ ไม่สามารถเดินทางกลับบ้านเกิดได้เอง ดังนั้น การที่สามารถกลับบ้านเกิดในเทศกาลนี้ได้ จึงถือเป็นเทศกาลที่สำคัญที่สุดสำหรับพวกเขา และบ๊ะจ่างก็กลายเป็นของขวัญที่มีค่าสำหรับพวกเขาในการเยี่ยมเยียนพ่อแม่ ในช่วงสมัยราชวงศ์หมิง Shen Bang ได้บันทึกเกี่ยวกับประเพณีนี้ไว้ใน “บันทึกสาระจากสำนักงานเมืองหนัน” หลังจากการพัฒนาของสังคมและการยกระดับสถานะของผู้หญิง การเดินทางกลับบ้านเกิดไม่ได้ถูกจำกัดอีกต่อไป แต่เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในฐานะเป็นความสัมพันธ์ที่สำคัญยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ ในปัจจุบัน ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ชุมชนต่างๆ

จะแลกเปลี่ยนบ๊ะจ่างที่ตัวเอง แม้จะมีข้อขัดแย้งใดๆ ก็จะไม่หายไปเมื่อได้ยินคำพูดว่า “มาลองบ๊ะจ่างจากบ้านฉันดู” ความหมายทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ของบ๊ะจ่างไม่เพียงแต่เพื่อรำลึกถึงชวีหยวน แต่ยังช่วยส่งเสริมความสามัคคีในสังคม ถ่ายทอดความรักและมิตรภาพ บ๊ะจ่างจึงกลายเป็นสื่อกลางเชื่อมโยงใจคนและเป็นปัจจัยที่ช่วยสร้างสังคมที่กลมเกลียว รวมทั้งสร้างผลกำไรทางเศรษฐกิจ

ภาพที่ 4-59 ประเพณีการเยี่ยมบ้านเกิด

(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

3.5 การดื่มเหล้าสยงหวง

เหล้าสยงหวงปรากฏใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” อยู่บ่อยครั้งในฐานะสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง นอกจากการดื่มเหล้าสยงหวงแล้ว ขนบธรรมเนียมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงยังมีการพรมเหล้าสยงหวงและการวาดเหล้าสยงหวงอีกด้วย ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความหมายทางวัฒนธรรมของสัญลักษณ์เหล่านี้ อย่างละเอียด โดยอ้างอิงจากขนบธรรมเนียมดังกล่าว

ภาพที่ 4-60 ประเพณีการดื่มเหล้าสยงหวง
(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-61 การดื่มเหล้าสยงหวง (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-62 การวาดเหล้าสยงหวง

(รายการ “ท่องเที่ยวตามหนังสือ” ของสถานีโทรทัศน์กลางแห่งประเทศไทยจีน CCTV, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเหล้าสยงหวง

เหล้าสยงหวงมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมในฐานะเครื่องดื่มของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งเป็นเทศกาลดั้งเดิมของชนชาติจีนที่ลึกซึ้ง ภาพยนตร์โบราณเคยกล่าวไว้ว่า “ดื่มเหล้าสยงหวงแล้ว โรคภัยจะหนีหายไป” ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของเหล้าสยงหวงในการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและป้องกันโรคในความเชื่อของชาวบ้าน จากการศึกษาทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่พบว่าสยงหวง หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ก้ามมะถันแดง” มีส่วนประกอบหลักคือสารประกอบซิลไฟด์ของสารหนู และยังมีปรอทซึ่งเป็นพิษ โดยมีสรรพคุณในการฆ่าเชื้อโรคและไล่แมลง แพทย์แผนจีนยังนำมาใช้รักษาโรคผิวหนังอีกด้วย

ในสมัยโบราณ ทุกครอบครัวในเมืองมีหิ้วจะดื่มเหล้าสยงหวงในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างของทุกปี และจะพรมเหล้ารอบๆ บ้าน เหล้าสยงหวงถูกใช้เพื่อฆ่าเชื้อโรคและป้องกันโรค แมลงจะไม่มากัดต่อย ผู้คนดื่มเหล้าสยงหวงในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเพื่ออธิษฐานขอให้มีความสุขแข็งแรงและปลอดภัย และเนื่องจากเด็กไม่สามารถดื่มเหล้าได้ ผู้ใหญ่จึงใช้น้ำจุ่มเหล้าสยงหวงแล้ววาดอักษร “หวัง” บนหน้าผากของเด็ก หรือแต้มจุดเล็ก ๆ ระหว่างคิ้ว หรือทาบริเวณแก้ม เพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้ายและป้องกันภัยอันตราย สีเหลืองของเหล้าสยงหวงในวันธรรมจรรย์ถึงแผ่นดิน สุขภาพ และความมั่งคั่ง ดังนั้นเหล้าสยงหวงจึงมีความหมายแฝงถึงความเป็นสิริมงคลและการขับไล่โรคภัยอีกด้วย

(2) ความเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมระหว่างชวีหยวนและเหล่าสยงหวง

ตำนานเล่าว่า หลังจากชวีหยวนกระโดดน้ำไป ชาวบ้านริมแม่น้ำมีหัวเจียงต่างพากันโยนบ๊ะจ่างลงในแม่น้ำเพื่อไม่ให้มังกรน้ำและสัตว์น้ำอื่นๆ มากัดกินร่างของชวีหยวน แพทย์แผนโบราณคนหนึ่งได้นำเหล่าสยงหวงหนึ่งโหลมาเทลงในแม่น้ำ โดยกล่าวว่าสามารถช้ยานี้ทำให้มังกรน้ำมีนงงเพื่อปกป้องชวีหยวนได้ ไม่นานนักก็ปรากฏมังกรน้ำตัวหนึ่งลอยขึ้นมาบนผิวน้ำ ผู้คนจึงช่วยกันลากมังกรน้ำขึ้นฝั่ง ดึงเอาเส้นเอ็นและลอกหนังออก จากนั้นนำเส้นเอ็นมึงกรพันไว้ที่ข้อมือและลำคอของเด็กๆ พร้อมทั้งใช้น้ำเหล่าสยงหวงทาตามจุดสำคัญทั้งเจ็ดบนใบหน้า เพื่อเชื่อว่าช่วยป้องกันอันตรายจากสัตว์มีพิษและงู ตำนานเรื่องนี้ไม่เพียงแสดงถึงความเคารพและรำลึกถึงชวีหยวนเท่านั้น แต่ยังมีมอบความหมายเชิงสัญลักษณ์พิเศษให้กับเหล่าสยงหวงในฐานะเครื่องปกป้องและขับไล่สิ่งชั่วร้าย ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมนี้ได้เสริมสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างกับการรำลึกถึงชวีหยวน ทำให้เหล่าสยงหวงกลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญในการระลึกถึงชวีหยวนและส่งเสริมจิตวิญญาณรักชาติในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

ภาพที่ 4-63 ประเพณีการพรมเหล่าสยงหวง

(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

(3) ความหมายและบทบาททางสังคมของเหล้าสยงหวงในยุคปัจจุบัน

แม้ว่างานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่จะระบุว่ากำมะถันแดงนั้นมีพิษและไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภคโดยตรง แต่เหล้าสยงหวงยังคงมีความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่สำคัญในยุคปัจจุบัน ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับเหล้าสยงหวงได้ถูกปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบใหม่ เช่น การทาและการพรมน้ำเหล้า ซึ่งกลายเป็นแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมเชิงสัญลักษณ์เพื่อแสดงความปรารถนาดีต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และความสุขในครอบครัว นอกจากนี้ ความหมายทางวัฒนธรรมของเหล้าสยงหวงยังถูกรวมเข้ากับกิจกรรมเฉลิมฉลองสมัยใหม่ เช่น การสาธิตการทำและการชิมเหล้าสยงหวง ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความเคารพต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม อีกทั้งยังส่งเสริมความสามัคคีในสังคมและการสืบทอดวัฒนธรรม ในฐานะสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน เหล้าสยงหวงจึงมีบทบาทในการเตือนให้ผู้คนไม่ลืมประวัติศาสตร์ตระหนักถึงคุณค่าของสุขภาพ และแสวงหาความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับสังคมสมัยใหม่

3.6 การตักน้ำมังกร

ในฐานะขนบธรรมเนียมสำคัญของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลิวเจียง “การตักน้ำมังกร” ไม่เพียงแต่สะท้อนความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง แต่ยังมีบทบาททางสังคมที่แท้จริงอีกด้วย ประเพณีนี้เป็นทั้งการรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวน และการแสดงความปรารถนาดีต่อสุขภาพ ความสะอาด และความสงบสุขของครอบครัว ในสังคมปัจจุบัน ขนบธรรมเนียมนี้ยังคงมีบทบาทในการเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน สืบทอดวัฒนธรรม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย

ภาพที่ 4-64 การตักน้ำมังกร (Wu Siwei, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของการตักน้ำมังกร

“การตักน้ำมังกร” เป็นขนบธรรมเนียมดั้งเดิมในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างของแม่น้ำมีหลิวเจียง ทุกวันที่ห้าเดือนห้า ตั้งแต่ฟ้าสว่าง ชาวบ้านในท้องถิ่นจะแห่กันไปตักน้ำจากแม่น้ำ โดยเรียกพิธีกรรมนี้ว่า “การตักน้ำมังกร” ต้นกำเนิดของขนบธรรมเนียมนี้มาจากความเคารพบูชามังกรและการรำลึกถึงชวีหยวน ในพื้นที่ริมแม่น้ำมีหลิวเจียง ผู้คนเชื่อว่าวันที่ห้าเดือนห้าเป็นวันที่มังกรทั้งห้ารวมตัวกัน และด้วยอิทธิพลจากการที่ชวีหยวนกระโดดลงสู่แม่น้ำ จึงทำให้น้ำในแม่น้ำมีหลิวถูกยกให้เป็น “น้ำมังกร” ซึ่งถือเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ เชื่อกันว่าน้ำมังกรมีพลังวิเศษ สามารถปกป้องครอบครัวให้อยู่รอดปลอดภัยและปัดเป่าเคราะห์ภัยได้

ในขนบธรรมเนียม “การแย่งน้ำมังกร” นอกจากน้ำจะเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตแล้วยังเป็นสัญลักษณ์ของความสะอาดและการชำระล้างอีกด้วย ชาวบ้านจะใช้น้ำมังกรล้างหน้า สระผม หรืออาบน้ำ เพื่อชำระล้างโรคภัยและเคราะห์ร้ายออกไป พร้อมทั้งอธิษฐานขอให้มีความสุขแข็งแรงและโชคดี พฤติกรรมเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความเคารพต่อธรรมชาติและความใส่ใจในสุขภาพของผู้คน แต่ยังสะท้อนถึงความปรารถนาในความสงบสุขของครอบครัวและสังคมอีกด้วย

(2) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมของการตักน้ำมังกรในยุคปัจจุบัน

ในสังคมปัจจุบัน ขนบธรรมเนียม “การตักน้ำมังกร” ยังคงถูกสืบทอดโดยชาวบ้านริมแม่น้ำมีหลิวเจียง แม้ว่าวิทยาศาสตร์และสุขอนามัยในยุคใหม่จะพัฒนาไปอย่างมาก แต่ “การตักน้ำมังกร” ยังคงมีบทบาทสำคัญต่อสังคมในฐานะประเพณีทางวัฒนธรรม ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชนและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนบ้าน แต่ยังเป็นการสืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย นอกจากนี้ “การตักน้ำมังกร” ยังกลายเป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่สำคัญในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวและสื่อมวลชน พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของท้องถิ่นอีกด้วย

3.7 การอาบน้ำมังกร

ขนบธรรมเนียม “การอาบน้ำมังกร” มีต้นกำเนิดยาวนาน และเริ่มปรากฏครั้งแรกในงานเขียนของนักปรัชญาผู้ศึกษาพิธีกรรมในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก Da Dai ในหนังสือ "Records of ritual matters by Dai the Elder" และในกระแสเวลาของประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมนี้ได้ค่อยๆ พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจนกลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์

ภาพที่ 4-65 การอาบน้ำมั่งกร (Wu Siwei, 2024)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของการอาบน้ำมั่งกร เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างยังมีชื่อว่า “เทศกาลอาบน้ำสมุนไพร” ซึ่งมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ฝังรากลึกในการรำลึกถึงชวีหยวนและการอธิษฐานขอความสะอาดและสุขภาพดี ในวันเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ชาวบ้านในท้องถิ่นบางคนจะกระโดดลงแม่น้ำมีหลัวเจียงเพื่ออาบน้ำ บางคนใช้น้ำมั่งกรที่ตักมาได้ในอาบน้ำ หรือใช้อ้ายเย่ ขางผู้ และสมุนไพรจีนอื่นๆ ต้มกับน้ำเพื่ออาบ ซึ่งเป็นการทำพิธี “อาบน้ำมั่งกร” เชื่อกันว่า การทำเช่นนี้จะช่วยขจัดโรคร้ายและเคราะห์ร้าย ขนบธรรมเนียมนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงเหตุการณ์ที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างร่างกายและจิตวิญญาณด้วยพลังการชำระล้างจากน้ำ ซึ่งสมุนไพรในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมีบทบาทสำคัญในการรักษาและอธิษฐานขอให้สุขภาพแข็งแรงและปลอดภัยตลอดทั้งปี ในพื้นที่แม่น้ำมีหลัวเจียง ผู้คนเชื่อว่าน้ำในแม่น้ำในวันห้าเดือนห้ามีคุณสมบัติพิเศษในการชำระล้างและนำโชคและสุขภาพดีมาให้

(2) ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างชวีหยวนและการอาบน้ำมั่งกร ขนบธรรมเนียม “อาบน้ำมั่งกร” มีความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับชวีหยวนในตำนานโบราณเรื่องหนึ่ง กล่าวกันว่า เคยมีเด็กชายอายุประมาณสิบสองถึงสิบสามปี ได้ไปตกปลาที่พ่อที่แม่น้ำในวันห้าเดือนห้า เด็กชายที่ป่วยเป็นโรคลมชักไม่สามารถทนเสียงพลูได้ จึงถูกปล่อยให้พักอยู่บนเรือ ขณะที่เรือมั่งกรผ่านไป เด็กชายตื่นเต้นจนลืมโรคของตัวเอง แต่เมื่อได้ยินเสียงพลูจากฝั่ง ก็ตกใจจนพลัดตกน้ำไป ส่วนผู้คนที่ตั้งใจดูการแข่งขันเรือมั่งกร จึงไม่ได้สังเกตถึงการหายไปของเด็กชาย

พ่อของเด็กชายพบว่าลูกหายไปหลังจากการแข่งขันจบ และออกตามหา จนพบร่างของลูกชายที่ริมแม่น้ำ พ่อเสียใจมากและร้องไห้ไม่หยุด ทว่าเด็กชายกลับฟื้นคืนชีพอย่างมหัศจรรย์ และบอกว่าชวีหยวนเป็นผู้ที่พาเขาไปอาบน้ำและทำให้เขาฟื้นขึ้นมาและหายจากโรค ตั้งแต่นั้นมาเด็กชายก็แข็งแรงและมีสุขภาพดี เรื่องนี้แพร่กระจายไปทั่วเมืองมีหัว และผู้คนเชื่อว่าการพาเด็กไปอาบน้ำที่แม่น้ำมีหัวเจียงในวันห้าเดือนห้าสามารถรักษาโรคและขจัดภัยอันตรายได้ ตำนานนี้ไม่เพียงเสริมภาพลักษณ์ของชวีหยวนในฐานะเทพผู้คุ้มครอง แต่ยังทำให้ “การอาบน้ำมังกร” กลายเป็นพิธีกรรมเพื่อขอสุขภาพดีและการปกป้องจากภัยอันตราย

(3) ความหมายและบทบาททางสังคมของการอาบน้ำมังกรในยุคปัจจุบัน

ในสังคมปัจจุบัน “การอาบน้ำมังกร” ไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังเป็นการอธิษฐานขอสุขภาพดี ความสะอาด และความสงบสุขในครอบครัว การเชื่อมโยงระหว่างอาบน้ำมังกรกับชวีหยวนทำให้นักบวชธรรมเนียมนี้มีความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พร้อมกับส่งเสริมการศึกษาในเรื่องชาตินิยม นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนในการมีวิถีชีวิตที่ดีต่อสุขภาพ และความเชื่อในธรรมชาติและการแพทย์แผนโบราณ ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ผู้คนจะใช้น้ำสมุนไพรเพื่อทำความสะอาดร่างกายและป้องกันโรค นักบวชธรรมเนียม “อาบน้ำมังกร” ยังส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นด้วย ด้วยความหลากหลายของการอาบน้ำสมุนไพรและการเติบโตของวัฒนธรรมการอาบน้ำ ทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศจำนวนมากที่สนใจเข้าร่วมในขนบธรรมเนียมดั้งเดิมนี้ ไม่เพียงในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังคงกลายเป็นวิธีการคลายความเครียดและกลับสู่ธรรมชาติในชีวิตประจำวัน การปฏิบัติทางวัฒนธรรมนี้ไม่เพียงเสริมสร้างความรู้สึกผูกพันกับวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น

3.8 การไปวัด

“การไปวัด” เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของริมแม่น้ำมีหัวเจียง สัญลักษณ์นี้ไม่เพียงแต่เป็นการรำลึกถึงชวีหยวนอย่างลึกซึ้ง แต่ยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมมังกร ศาลเจ้าชวีจื่อ ซึ่งเป็นอาคารโบราณที่เหลือเพียงแห่งเดียวในประเทศที่ใช้สำหรับรำลึกถึงชวีหยวน เป็นสถานที่ที่บรรจุคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่

ภาพที่ 4-66 การไปวัด (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-67 ศาลเจ้าชวีจื่อ (Wu Siwei, 2023)

(1) ความหมายเชิงสัญลักษณ์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของการไปวัด

ประเพณี “การไปวัด” มีต้นกำเนิดจากการรำลึกถึงชวีหยวนและการบูชามังกร

ทุกปีในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ก่อนการแข่งขันเรือมังกร ทีมเรือมังกรจากแต่ละตระกูลและหมู่บ้าน จะต้องทำพิธีบูชามังกร พิธีเดิมจัดขึ้นที่ริมแม่น้ำมีหัวเจียง แต่เพื่อรำลึกถึงชวีหยวน พิธีจึงย้ายไปจัดที่ศาลเจ้าชวีจื่อ ซึ่งยังรู้จักในชื่อ วัดชวีหยวน หรือ วัดมีหัวอีกด้วย วัดดังกล่าวเริ่มสร้างในสมัยราชวงศ์ฮั่น และได้รับการบูรณะหลายครั้งในแต่ละสมัย อาคารปัจจุบันเป็นอาคารที่สร้างใหม่ในปีที่สิบเก้าของราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1754) และเป็นอาคารโบราณแห่งเดียวในประเทศที่ใช้เพื่อรำลึกถึงชวีหยวน

(2) ขั้นตอนของการไปวัด

“การไปวัด” ประกอบด้วยขั้นตอนหลายขั้นที่ทั้งเคร่งครัดและเต็มไปด้วยความน่าตื่นเต้น ทีมแข่งเรือมังกรจะเดินทางไปยังหน้าแท่นสักการะชวีหยวน โดยหัวหน้าทีมเป็นผู้นำ สมาชิกทุกคนจะสวมชุดเหมือนกันและตีระฆังกับกลอง เมื่อไปถึงหน้าแท่นสักการะ พวกเขาจะวางหัวเรือมังกรบนโต๊ะบูชา จัดวางเครื่องเซ่นไหว้และทำพิธีค้ำบสามครั้งอย่างเคร่งครัด พิธียังรวมถึงการสวดบทบูชา การแขวนป้ายบูชา การจุดธูป การถวายเหล้า การถวายผลไม้เช่นไหว้ และการบรรเลงดนตรีพร้อมกับเสียงพลุ หลังจากเสร็จพิธี หัวเรือมังกรจะถูกยกกลับไปที่ริมแม่น้ำเพื่อทำพิธี “อาบน้ำให้หัวเรือมังกร” จากนั้นจะนำหัวเรือมังกรกลับไปติดที่เรือเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันเรือมังกร

ภาพที่ 4-68 บริเวณพิธีการไปวัด (<https://www.miluo.gov.cn/>, 2024)

(3) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมของการไปวัดในสังคมปัจจุบัน

“การไปวัด” ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมแม่น้ำมีหลิวเจียง มีความหมายทางวัฒนธรรมสมัยใหม่และบทบาททางสังคมในหลายมิติ ประการแรก ในฐานะที่เป็น ขนบธรรมเนียมโบราณ “การไปวัด” ได้กลายเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็น ดนตรี นาฏศิลป์ และวรรณกรรม ซึ่งสะท้อนถึงความลึกซึ้งของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการอนุรักษ์และสืบทอด อีกทั้งยังถือเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการศึกษาวัฒนธรรมผู้ ในด้าน คุณค่าของการสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม “การไปวัด” สะท้อนถึงการรำลึกถึง ฉวีหวนอย่างลึกซึ้ง ชวีหวนเป็นบุคคลต้นแบบด้านความรักชาติของชนชาติจีน อีกทั้งยังเน้นย้ำถึง ความสำคัญของการถ่ายทอดและปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ผู้คนในยุคหลัง ให้ความเคารพและอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม ในด้านความสามัคคีและการพัฒนาสังคมอย่างกลมกลืน “การไปวัด” ช่วยให้ผู้คนได้ร่วมกันสัมผัสและสืบทอดจิตวิญญาณรักชาติของชวีหวน ซึ่งส่งเสริมความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาวจีน และช่วยให้สังคมพัฒนาไปอย่างสงบสุข ในด้านการสืบทอด วัฒนธรรมพิธีกรรมพื้นบ้าน “การไปวัด” มีการขับร้องและสวดบทเช่นไหว้โดยนักบวช ซึ่งสะท้อน เสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมพิธีกรรมพื้นบ้านริมแม่น้ำมีหลิวเจียง และเป็นส่วนหนึ่งของการ สืบทอดวัฒนธรรมพิธีกรรมพื้นบ้านของแคว้นฉู่ ในด้านแรงขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม “การไปวัด” เป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาดีของประชาชนที่หวังให้ “ฟ้าฝนเป็นใจ บ้านเมือง สงบสุข” ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมดั้งเดิมของชาวจีนที่มุ่งแสวงหาความเป็นมงคล ขนบธรรมเนียมนี้ยัง ช่วยเติมเต็มชีวิตทางวัฒนธรรมของชาวบ้าน ดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น และ กลายเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

3.9 การแข่งขันเรือมังกร

การแข่งขันเรือมังกรไม่เพียงเป็นการรำลึกถึงชวีหวนของผู้คนริมแม่น้ำมีหลิวเจียง เท่านั้น แต่ยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมมังกรและสะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการแข่งขันด้านกีฬา อีกด้วย

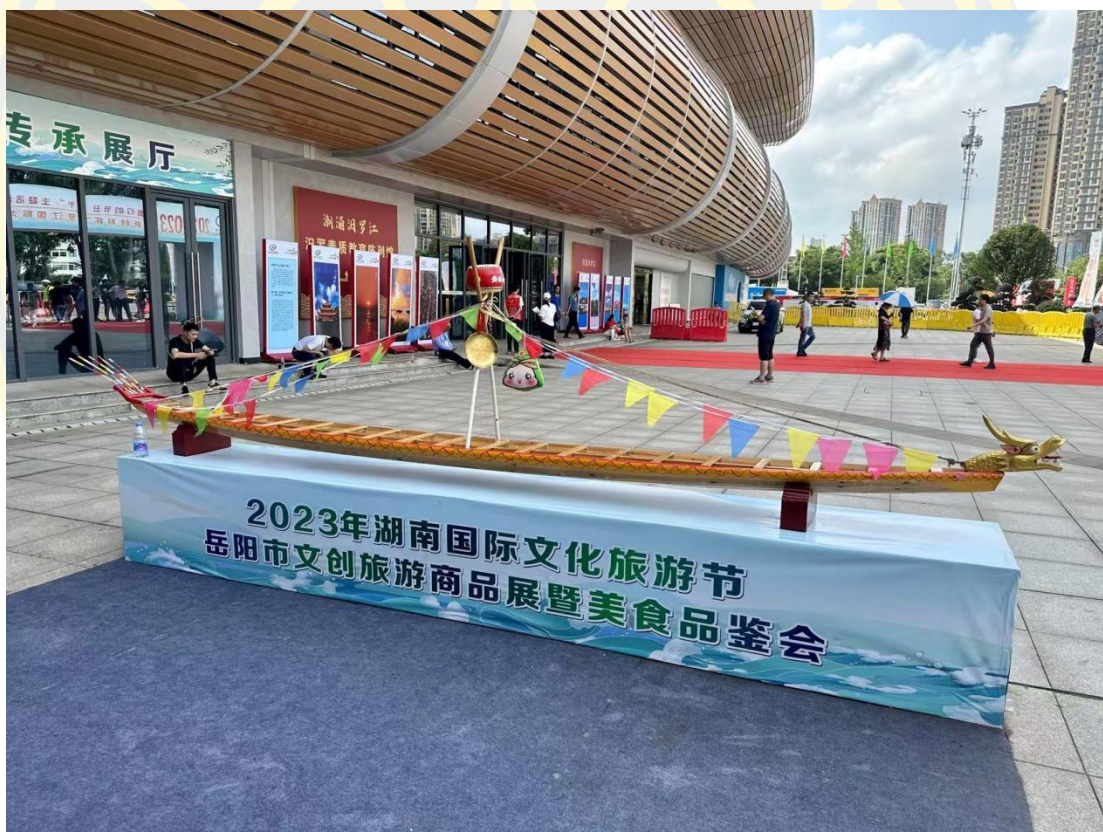

ภาพที่ 4-69 ประเพณีการแข่งขันเรือมังกร
(หอวัฒนธรรมและศูนย์อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเมืองมีหลัว, 2024)

ภาพที่ 4-70 การแข่งขันเรือมังกร Wu Siwei, 2024)

(1) ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการแข่งขันเรือมังกร การแข่งขันเรือมังกร ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างริมแม่น้ำมีหัวเจียง มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่ยังสืบทอดอยู่ในพิธีรำลึกถึงชวีหยวนและการบูชาสัญลักษณ์มังกร ความสำคัญของการแข่งขันเรือมังกรในหมู่ชาวบ้านสะท้อนให้เห็นได้จากสุภาวิต์ท้องถิ่นที่กล่าวว่า “ยอมให้ที่นาแห้งแล้งไปหนึ่งปี ยังดีเสียกว่าต้องแพ้การแข่งขันเรือมังกรในเดือนห้า” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทอันสำคัญของการแข่งขันนี้ในวัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมเดิมดังกล่าวมีต้นกำเนิดมาจากพิธีบวงสรวงเทพเจ้ามังกรในสมัยโบราณ ต่อมาเมื่อชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำ ขนบธรรมเนียมนี้จึงได้รับความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และค่อยๆ พัฒนาไปเป็นการแข่งขันกีฬาที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม (Liu Guomin, 2021)

ภาพที่ 4-71 เรือมังกรแบบดั้งเดิมของมีหัวเจียง: เรือหัวมังกรทางหงส์ (Wu Siwei, 2023)

เรือม้งกรของแม่น้ำมีหัวมีชื่อเสียงจากรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ โดยมีจุดเด่นอยู่ที่มีเพียงหัวม้งกรแต่ไม่มีหางม้งกร โดยส่วนหางแทนที่ด้วย “หางหงส์” รูปทรงนี้มีที่มาจากตำนานของหญิง บุตรสาวของชวีหยวน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความกตัญญูและการรำลึกถึงชวีหยวนอย่างลึกซึ้ง

ตามตำนานกล่าวว่า ชาวการที่ชวีหยวนกระโดดลงแม่น้ำแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วไปทั่วเมืองหลัวจื่อกว๋อ และถึงหูของชาวประมงที่เคยสนทนากับชวีหยวน ชาวประมงได้นำข่าวร้ายไปแจ้งแก่บุตรสาวของชวีหยวนซึ่งขณะนั้นกำลังเหล่าด้ามไม้ไผ่อยู่หน้ากระท่อม นางเศร้าโศกมากจนหียบแผ่นไม้ไผ่ขึ้นมาโดยไม่รู้ตัว แล้วรีบตามชาวประมงลงจากภูเขาไปยังริมแม่น้ำ พร้อมกับชาวบ้านที่ช่วยกันพายเรือค้นหาชวีหยวน นางเป็นลูกสาวที่กตัญญู นางใช้แผ่นไม้ไผ่แทนพาย น้ำตานองหน้า พลังพายเรือด้วยแรงทั้งหมดที่มี เพียงหวังว่าจะพบร่างบิดาโดยเร็วที่สุด มือของนางเกิดแผลพุพองจากแรงเสียดสีจนเลือดหยดลงบนแผ่นไม้ไผ่ แต่นางเพียงใช้ฝ่าใยมือพันทันมือแล้วพายต่อไป จนกระทั่งวันที่สิบห้าเดือนห้า นางจึงพบร่างของชวีหยวน

เพื่อรำลึกถึงจิตวิญญาณแห่งความกตัญญูของนาง ส่วนท้ายของเรือม้งกรแห่งแม่น้ำมีหัวจึงถูกประดับด้วยแผ่นไม้ไผ่และริ้วผ้าไหม ซึ่งเรียกว่า “หางหงส์” สะท้อนถึงวัฒนธรรมการเคารพหงส์ของชาวจีน เนื่องจากชาวผู้ยกย่องหงส์และถือว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นมงคล น้ำมันสีแดงและริ้วผ้าไหมสีเขียวที่ประดับอยู่บน “หางหงส์” เป็นสัญลักษณ์ของรอยเลือดบนมือของนวิชวีและผ้าไหมที่นางใช้พันทันมือ แสดงถึงความอาลัยต่อชวีหยวนและการให้ความเคารพต่อคุณค่าของความกตัญญู

(2) พิธีกรรมและความหมายทางวัฒนธรรมของการแข่งขันเรือม้งกร

เรือม้งกรในอดีตถูกใช้เพื่อบวงสรวงและถวายความบันเทิงแก่เทพเจ้าม้งกร ต่อมาจึงเปลี่ยนไปเป็นสัญลักษณ์ของการช่วยเหลือชวีหยวนและการรำลึกถึงมหาบุรุษทางวัฒนธรรม เรือม้งกรของมีหัวมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากที่อื่นด้วยโครงสร้างหัวม้งกรหางหงส์ ซึ่งมีต้นกำเนิดจากพิธีเรียกวิญญาณของชวีหยวน และแฝงไปด้วยความหมายแห่งสิริมงคล “ม้งกรหงส์น้ำโชค” ก่อนการแข่งขันเรือม้งกร จะมีพิธีกรรมหลายอย่าง เช่น การขโมยต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ การแกะสลักหัวม้งกร พิธีเปิดดวงตาและพิธีเปิดตัวเรือ ซึ่งล้วนเป็นการสืบทอดจิตวิญญาณของชวีหยวนและการแสดงความเคารพต่อวัฒนธรรมม้งกร พิธีกรรมเหล่านี้ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน แต่ยังช่วยเติมเต็มชีวิตทางวัฒนธรรมของชาวบ้าน

การแข่งขันเรือม้งกรจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่การแข่งขันกีฬา แต่ยังเป็นงานเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ แสดงถึงความเคารพของผู้คนริมแม่น้ำมีหัวที่มีต่อชวีหยวน และการยืนยันรักษารักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม

(3) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมของการแข่งขันเรือมังกรในยุคปัจจุบัน

การแข่งขันเรือมังกร ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมหลักของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ไม่เพียงแต่เป็นการรำลึกถึงชวีหยวน แต่ยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมมังกรและสะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการแข่งขันกีฬา กิจกรรมนี้ได้เผยแพร่จิตวิญญาณแห่งรักชาติและเพิ่มความหลากหลายให้กับชีวิตของผู้คน เมื่อการแข่งขันเรือมังกรได้รับการเผยแพร่ไปทั่วโลก ก็ช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมไปในตัว การแข่งขันเรือมังกรช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและการปกครองแบบมีคุณธรรมในหมู่บ้านผ่านการจัดตั้งทีมเรือมังกรและกิจกรรมระดมทุน ช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันในหมู่ชาวบ้าน และเปิดโอกาสในการสำรวจวิถีการใหม่ในการแบ่งปันและร่วมสร้างทรัพยากรในระดับฐานราก กิจกรรมการแข่งขันเรือมังกรได้กลายเป็นสื่อสำคัญในการย้อนกลับไปสู่ความทรงจำในชนบทในยุคหลังอุตสาหกรรมในการสร้างชุมชนเมือง หน่วยงานรัฐบาลในระดับต่างๆ ได้ส่งเสริมการให้บริการทางวัฒนธรรมสาธารณะและการส่งเสริมภาพลักษณ์ของเขตเมืองผ่านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเรือมังกร สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเรือมังกรและคุณสมบัติในการบริโภคได้รับการเน้นย้ำอย่างรวดเร็ว การสืบทอดของการแข่งขันเรือมังกรได้ข้ามข้อจำกัดของพื้นที่และเวลา การเข้าใจลักษณะการเคลื่อนไหวที่หลากหลายจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะทำให้การสืบทอดร่วมกันระหว่างกลุ่มดั้งเดิมและกลุ่มใหม่ รวมถึงการหมุนเวียนภายในและการกระจายออกไปภายนอก สามารถดำเนินไปได้ดีขึ้น ประเพณีการพายเรือมังกรของแต่ละชาติพันธุ์มีความแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนถึงการแลกเปลี่ยนและการผสมผสานของวัฒนธรรมที่หลากหลาย ภายใต้การนำของรัฐบาล ข้อตกลงการคุ้มครองได้กระตุ้นการตระหนักรู้เกี่ยวกับการสืบทอดของกลุ่มดั้งเดิม และการยอมรับตัวตนของผู้สืบทอดช่วยเสริมสร้างการสืบทอดความทรงจำทางวัฒนธรรมของการแข่งขันเรือมังกร ซึ่งได้เพิ่มความมีชีวิตชีวาใหม่ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของมีหลัว

4. สัญลักษณ์อื่นๆ

สัญลักษณ์อื่น ๆ สะท้อนอยู่ผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่ออนาคต โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ยาน Tianwen-1

ในผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ช่วงการพัฒนาสู่ออนาคต ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการทั้งหมดของยาน Tianwen-1 ที่ไปสำรวจดาวอังคาร ได้แก่ การโคจรรอบดาวอังคาร การลงจอดบนดาวอังคาร และการสำรวจของยานสำรวจ Zhurong ที่ดำเนินการสำรวจบนดาวอังคารเพื่อหาหลักฐานที่เคยมีชีวิตบนดาวอังคาร ซึ่งเป็นการสะท้อนความสัมพันธ์กับช่วงต้นกำเนิดที่บรรพบุรุษสังเกตท้องฟ้ายามค่ำคืนเพื่อสำรวจความลับของจักรวาล

ภาพที่ 4-72 ยาน Tianwen-1 (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-73 ยานสำรวจ Zhurong

(China Aerospace Science and Technology Corporation, 2024)

(1) ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและความหมายเชิงสัญลักษณ์ของยาน Tianwen-1
 ยาน Tianwen-1 เป็นยานสำรวจภารกิจสำรวจดาวอังคารครั้งแรกของจีน การตั้งชื่อยานนี้มาจากกวีบทยาว “Tianwen (Questions to Heaven)” ของซีวีหฺยวน ซึ่งเต็มไปด้วยคำถามเกี่ยวกับตำนานเทพเจ้า การเปลี่ยนแปลงของหินหยาง การแยกกันของฟ้าและดิน การเคลื่อนที่ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ซึ่งสะท้อนถึงความปรารถนาของบรรพบุรุษในการสำรวจ

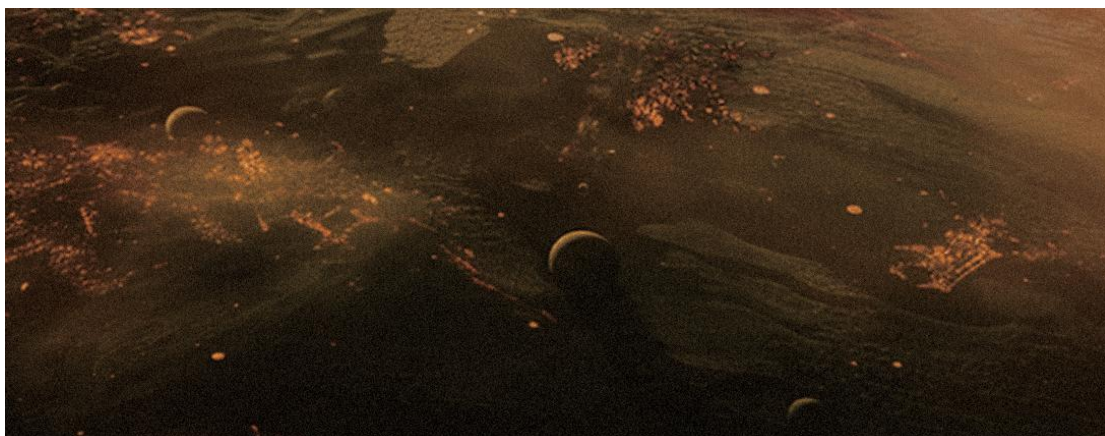
ความลับของจักรวาล (Bao Gang, Zhong Shanshan & Zhao Yuyan, 2021) การตั้งชื่อดังกล่าวไม่เพียงแต่สะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาของซีหยวน แต่ยังแสดงถึงนวัตกรรมที่เป็นอิสระและการพัฒนาก้าวข้ามของอุตสาหกรรมการบินอวกาศของจีน การปล่อยและลงจอดที่สำเร็จของยาน Tianwen-1 ถือเป็นก้าวสำคัญในด้านการสำรวจอวกาศลึกของจีน และยังเป็นการสืบทอดความกระหายในการเรียนรู้และการสำรวจสิ่งที่ไม่รู้ของซีหยวน

(2) ความเชื่อมโยงระหว่างซีหยวนและ Tianwen-1

การตั้งชื่อภารกิจสำรวจดาวอังคารว่า Tianwen-1 มาจากบทกวี “Tianwen” ของซีหยวน ซึ่งสะท้อนถึงความปรารถนาของบรรพบุรุษในการสำรวจความลึกลับของจักรวาล จิตวิญญาณแห่งการแสวงหาของซีหยวนได้รับการสะท้อนในภารกิจของ Tianwen-1 ในยุคปัจจุบัน ก่อนเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในปี 2021 ภาพถ่ายทางวิทยาศาสตร์ที่ถ่ายโดยยาน Tianwen-1 ได้รับการเผยแพร่ ซึ่งเป็นสัญญาณของความสำเร็จในการสำรวจดาวอังคารครั้งแรกของจีน นี่ไม่เพียงแต่เป็นการตีความจิตวิญญาณของซีหยวนในยุคสมัยใหม่ แต่ยังเป็นการสืบทอดจิตวิญญาณแห่งการค้นหาและนวัตกรรมในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างของมีหัว

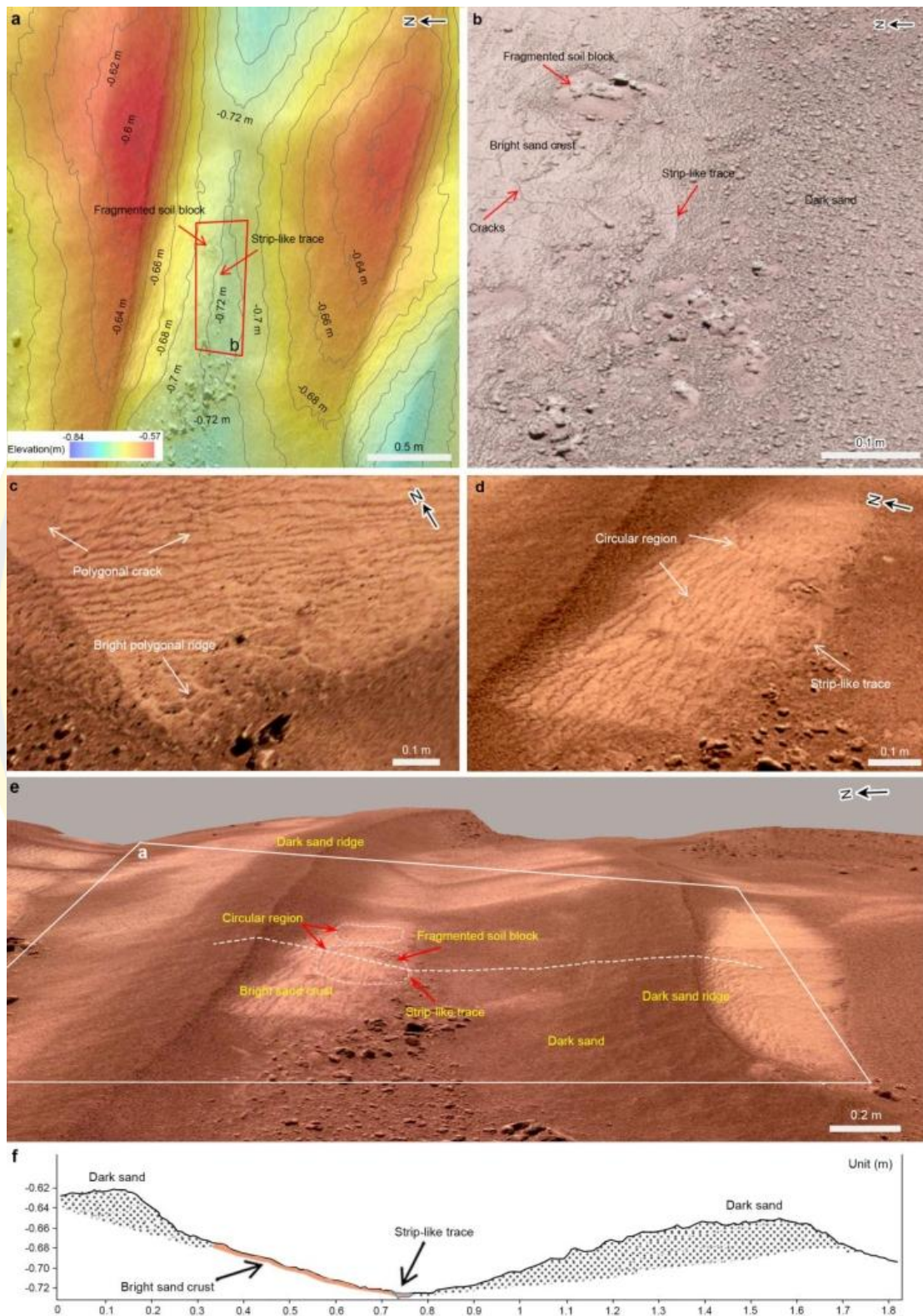
(3) ความหมายทางวัฒนธรรมและบทบาททางสังคมในยุคปัจจุบัน

Tianwen-1 เป็นการรวมตัวของเทคโนโลยีสมัยใหม่และวัฒนธรรมดั้งเดิม ซึ่งมีความหมายทางวัฒนธรรมสมัยใหม่และบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่สำคัญ ไม่เพียงแต่เสริมสร้างความภาคภูมิใจในชาติและความมั่นใจในวัฒนธรรม แต่ยังผลักดันการเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี Tianwen-1 กลายเป็นสะพานเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมโบราณและเทคโนโลยีสมัยใหม่ แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของจีนในด้านการบินอวกาศ และยังเป็นการกระตุ้นความสนใจและการสำรวจทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมในรุ่นเยาว์ นอกจากนี้ ความสำเร็จของ Tianwen-1 ยังมอบข้อมูลทางวิทยาศาสตร์สำคัญเกี่ยวกับดาวอังคาร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเข้าใจประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของดาวอังคารและการค้นหาสภาพแวดล้อมที่อาศัยได้ อีกทั้งยังเป็นเบาะแสสำคัญในการค้นหาการมีชีวิตในอวกาศ (Xiaoguang Qin et al, 2023)

ภาพที่ 4-74 ภาพบ่งชี้ว่าพื้นผิวของดาวอังคารเคยมีน้ำ (Wu Siwei, 2024)

ภาพที่ 4-75 หลักฐานล่าสุดที่ค้นพบว่าดาวอังคารมีน้ำ (Xiaoguang Qin et al, 2024)

4.2 มนุษย์ลงจอดบนดาวอังคาร

มนุษย์ลงจอดบนดาวอังคาร ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” เป็นสัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยได้แฝงไว้เป็น Easter egg ซึ่งทิ้งช่องว่างสำหรับจินตนาการที่ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่เพียงแต่บรรจุความหมายทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง แต่ยังแสดงถึงความฝันในอนาคตของมนุษย์และความคาดหวังในความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณและความกล้าหาญในการสำรวจโลกที่ไม่รู้จักของมนุษย์ เช่นเดียวกับที่ชวีหยวนได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับจักรวาลใน “Tianwen” การลงจอดบนดาวอังคารของมนุษย์ก็เป็นการสืบทอดการสำรวจความลับของจักรวาล สัญลักษณ์มนุษย์ลงถึงพื้นดาวอังคารนั้นไม่เพียงแต่เป็นการตีความจิตวิญญาณของชวีหยวนในยุคสมัยใหม่ แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงจินตนาการอันไม่สิ้นสุดในการสำรวจจักรวาลของมนุษย์ในอนาคต ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ความฝันของมนุษย์ในการลงจอดบนดาวอังคารมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นความจริง และจะมอบพื้นที่และทรัพยากรใหม่ๆ ให้กับมนุษย์ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” จะสามารถขยายออกไปได้ตามการพัฒนาของประวัติศาสตร์

ภาพที่ 4-76 มนุษย์ลงจอดบนดาวอังคาร (Wu Siwei, 2024)

ตารางที่ 4-3 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง (Wu Siwei, 2024)

คำถามของการวิจัย	ช่วงเวลา	องค์ประกอบในการออกแบบ	ภาพแทนสัญลักษณ์ในผลงานออกแบบ	ความเชื่อและแนวคิดปรัชญา	การบรรลุเป้าหมาย
ศึกษา วิวัฒนาการ ของสัญลักษณ์ ทาง วัฒนธรรม เทศกาลไหว้ บ๊ะจ่างและ ความหมาย แฝงทาง วัฒนธรรม ในแต่ละ ช่วงเวลา	ก่อน เหตุการณ์ กระโดดน้ำ ของชวีหยวน (ราว 2070- 278 ปีก่อน คริสตกาล)	กลุ่มดาวเจ็ด ตำแหน่งมังกรฟ้า		กลุ่มดาวสำคัญในศาสตร์ การดูดาวโบราณ เป็น สัญลักษณ์แทนพลัง ศักดิ์สิทธิ์ของมังกร และวัฏจักรการ เปลี่ยนแปลงของ ธรรมชาติ สะท้อนถึงการ สังเกตและการ สักการบูชาปรากฏการณ์ บนท้องฟ้าของคน โบราณ	สอดคล้องกับพิธี “บูชามังกร” ในเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่าง โดย สะท้อนถึงความยำ เกรงต่อธรรมชาติ และจักรวาลของ คนโบราณ นำไปสู่ การเคารพภู ธรรมชาติและการ อธิษฐานขอให้พืช พรรณเก็บเกี่ยว บริบูรณ์
		สัตว์มีพิษทั้งห้า		สัตว์มีพิษทั้งห้า (ตะขาบ งูเขียว แมงป่อง ตั๊กแตน และคางคก) สื่อถึงการ เคลื่อนไหวและอันตราย จากธรรมชาติที่อาจ เกิดขึ้นในช่วงเทศกาล ไหว้บ๊ะจ่าง สะท้อนถึง ความตระหนักรู้และการ ป้องกันสิ่งชั่วร้ายของคน โบราณ	สอดคล้องกับธรรมเนียม “ขับไล่สิ่งชั่ว ร้ายและปิดเป่า เคราะห์ภัย” ในเทศกาลไหว้ บ๊ะจ่าง โดย สะท้อนถึงการ แสวงหาสุขภาพที่ แข็งแรงและความ สงบร่มเย็นของคน โบราณ นำไปสู่ ความละเอียดอ่อน ต่อการ เปลี่ยนแปลงใน

					สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ รวมถึงความปรารถนาของผู้คนที่อยากมีสุขภาพแข็งแรงและชีวิตอันสงบสุข
		ข้าวปั้น		ข้าวปั้นเป็นของไหว้ที่พบได้ทั่วไปในการสักการบูชาในสมัยโบราณ เป็นสัญลักษณ์แทนความเคารพต่อเทพและ ความปรารถนาถึงความสงบร่มเย็น	สอดคล้องกับพิธี “บูชามังกร” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงความปรารถนาถึงพลังชีวิตและการแสวงหาสิทธิในการอยู่รอดของผู้คน บรรลุความปรารถนาที่อยากให้ครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้าและ ความปรองดองในสังคม
เหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน (278 ปีก่อนคริสตกาล)		ชวีหยวน		ชวีหยวนเป็นกวีผู้รักชาติและขุนนางของแคว้นฉู่ ในยุครณรัฐ เขากระโดดน้ำฆ่าตัวตายเนื่องจากไม่อาจบรรลุอุดมการณ์ได้ และได้กลายมาเป็นบุคคลสำคัญที่ได้รับการรำลึกถึงในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง	สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงจิตวิญญาณรักชาติและความเคารพต่อคุณธรรม

					อันสูงส่ง นำไปสู่ การใคร่ครวญ อย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับ อุดมการณ์และ ความเป็นจริง
		ชวีหวนกับ ชาวประมง		บทสนทนาระหว่างชวี หวนกับชาวประมง สะท้อนมุมมองต่อชีวิต และค่านิยมที่แตกต่างกัน สองแบบ ความปล่อย วางไร้กังวลของ ชาวประมงแตกต่างโดย สิ้นเชิงกับความยึดมั่นใน อุดมคติของชวีหวน	สอดคล้องกับ กิจกรรม “รำลึก ถึงชวีหวน” ใน เทศกาลไหว้บ๊ะ จ่าง โดยสะท้อน ความเข้าใจถึง ความโดดเดี่ยว และการยืนหยัด ของชวีหวนอย่าง ลึกซึ้ง นำไปสู่การ ใคร่ครวญเกี่ยวกับ โชคชะตาของแต่ละ บุคคลและ ทางเลือกของยุค สมัย
		อวิ้นจงจวิน		อวิ้นจงจวินเป็นเทพองค์ สำคัญในบทกวี “จิวเกอ” ของชวีหวน เป็น ตัวแทนของพลังแห่ง ธรรมชาติและเมฆที่ แปรเปลี่ยน แสดงถึง ความเคารพต่อเทพเจ้า และการแสวงหาอุดมคติ	สอดคล้องกับ กิจกรรม “รำลึก ถึงชวีหวน” ใน เทศกาลไหว้บ๊ะ จ่าง โดยสะท้อน ถึงการสืบทอดจิต วิญญาณแสวงหา ของชวีหวน นำไปสู่การ

					ใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับอุดมคติและความเป็นจริง
หลังเหตุการณ์กระโดดน้ำของชวีหยวน (278 ปีก่อนคริสตกาล-ปัจจุบัน)	การเก็บสมุนไพร		การเก็บสมุนไพรเป็นธรรมเนียมดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็นสัญลักษณ์แทนความยำเกรงต่อธรรมชาติและ ความใส่ใจกับสุขภาพ สะท้อนถึงการใช้สมุนไพรเพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บของคนโบราณ	สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงการรำลึกถึงจิตวิญญาณของชวีหยวนและการแสวงหาสุขภาพที่แข็งแรง นำไปสู่ความเคารพต่อธรรมชาติและสุขภาพ	
	การแขวนถุงหอม		การแขวนถุงหอมเป็นธรรมเนียมดั้งเดิมในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ภายในถุงจะบรรจุสมุนไพรจีน เป็นการปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายและป้องกันภัยอันตราย รวมถึงเป็นการรำลึกถึงชวีหยวน	สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวนและการเคารพวัฒนธรรมดั้งเดิม บรรลุความปรารถนาถึงสุขภาพที่แข็งแรงและความสงบร่มเย็น	

		<p>การชวนใบ อ้ายเย่และช่างผู้</p>		<p>การชวนใบอ้ายเย่และช่างผู้เป็นธรรมเนียมดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็นสัญลักษณ์แทนการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและการอธิษฐานขอสุขภาพแข็งแรง สะท้อนถึงความยำเกรงต่อธรรมชาติของคนโบราณ</p>	<p>สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวนและการแสวงหาสุขภาพที่แข็งแรง นำไปสู่ความเคารพต่อธรรมชาติและสุขภาพ</p>
		<p>การห่อและโยนบ๊ะจ่าง</p>		<p>การห่อและโยนบ๊ะจ่างเป็นประเพณีสำคัญของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่เดิมบ๊ะจ่างเป็นของไหว้สำหรับถวายบูชามังกรก่อนจะวิวัฒนาการมาเป็นอาหารที่ระลึกถึงชวีหยวนในภายหลัง</p>	<p>สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวีหยวนและการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม บรรลุความปรารถนาที่อยากให้อุปการะอยู่กันพร้อมหน้าและความปรองดองในสังคม</p>

		<p>การดื่มเหล้าสัง หวง</p>		<p>การดื่มเหล้าสังหวงเป็น ธรรมเนียมดั้งเดิมของ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็น สัญลักษณ์แทนการขับไล่ สิ่งชั่วร้ายและการ อธิษฐานขอสุขภาพ แข็งแรง สะท้อนถึงการ ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บของ คนโบราณ</p>	
		<p>การอาบน้ำจาก แม่น้ำมีหลัวเจียง กลับบ้าน</p>		<p>การอาบน้ำจากแม่น้ำมี หลัวเจียงกลับบ้านเป็น ธรรมเนียมดั้งเดิมของ เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เป็น สัญลักษณ์แทนการ แสวงหาความสะอาด และสุขภาพที่แข็งแรง สะท้อนถึงความเคารพ ต่อน้ำและการป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บของคน โบราณ</p>	<p>สอดคล้องกับ กิจกรรม “รำลึก ถึงชวีหยวน” ใน เทศกาลไหว้บ๊ะ จ่าง โดยสะท้อน ถึงการรำลึกถึงชวี หยวนและการ แสวงหาสุขภาพที่ แข็งแรง นำไปสู่ ความเคารพต่อ ธรรมชาติและ สุขภาพ</p>
		<p>การอาบน้ำในวัน ไหว้บ๊ะจ่าง</p>		<p>การอาบน้ำในวันไหว้บ๊ะ จ่างเป็นธรรมเนียม ดั้งเดิมประจำเทศกาล สื่อถึงการชำระล้าง ร่างกายและวิญญาณให้ บริสุทธิ์ด้วยพลังของน้ำ รวมถึงอธิษฐานขอให้มี สุขภาพแข็งแรงและชีวิต ที่สงบสุข</p>	

		<p>การเข้าวัดกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์</p>		<p>การเข้าวัดกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นประเพณีสำคัญในเทศกาลไหว้บั้งไฟ สืบถึงการรำลึกถึงชวีหยวนและการสืบทอดวัฒนธรรมมังกร สะท้อนถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชุมชน</p>	<p>สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บั้งไฟ โดยสะท้อนถึงการรำลึกถึงชวี</p>
		<p>การแข่งขันเรือมังกร</p>		<p>การแข่งขันเรือมังกรเป็นประเพณีที่เป็นหัวใจสำคัญของเทศกาลไหว้บั้งไฟ เป็นสัญลักษณ์แทนการรำลึกถึงชวีหยวนและการสืบทอดวัฒนธรรมมังกร สะท้อนถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนและจิตวิญญาณในการแข่งขันกีฬา</p>	<p>หยวนและความเคารพต่อประเพณีดั้งเดิม นำไปสู่การส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของชุมชนและความปรองดองในสังคม</p>
		<p>Tianwen-1</p>		<p>Tianwen-1 เป็นยานอวกาศที่ทำภารกิจสำรวจดาวอังคารครั้งแรกของจีน เป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณการสำรวจดินแดนที่ไม่มีใครรู้จัก และจิตวิญญาณการแสวงหาของชวีหยวน</p>	<p>สอดคล้องกับกิจกรรม “รำลึกถึงชวีหยวน” ในเทศกาลไหว้บั้งไฟ โดยสะท้อนการตีความจิตวิญญาณแสวงหาของชวีหยวนโดยคนยุคใหม่ นำไปสู่</p>

		การลงจอดบนดาวอังคารของมนุษย์		การลงจอดบนดาวอังคารของมนุษย์เป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณและความกล้าหาญในการสำรวจดินแดนที่ไม่มีใครรู้จัก รวมถึงการสืบสานจิตวิญญาณการแสวงหาของชีวิตยวณ	การผสมผสานระหว่างการสำรวจทางวิทยาศาสตร์กับการสืบทอดวัฒนธรรม
--	--	------------------------------	---	---	---

5. สรุป

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง จาก “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” รวมถึง กลุ่มดาวมังกรสวรรค์ทั้งเจ็ด สัตว์มีพิษทั้งห้า บ๊ะจ่าง และอื่นๆ อย่างลึกซึ้ง โดยได้สำรวจถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ความหมายเชิงสัญลักษณ์ และความเชื่อมโยงกับชีวิตยวณ และได้อธิบายว่าสัญลักษณ์เหล่านี้ได้พัฒนาจากกิจกรรม “บูชามังกร” ในอดีตมาเป็นกิจกรรม “รำลึกถึงชีวิตยวณ” ในปัจจุบันได้อย่างไร การแข่งขันเรือมังกร เหล่าสยงหวง การตักน้ำมังกร และการอาบน้ำในวันไหว้บ๊ะจ่างเป็นกิจกรรมที่ไม่เพียงแต่เสริมสร้างความสามัคคีในชุมชนและส่งเสริมความสงบสุขในสังคม แต่ยังช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน วิสัยทัศน์ของมนุษย์ในการลงถึงพื้นดาวอังคารเป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณในการสำรวจโลกที่ไม่รู้จัก ซึ่งเป็นการสืบทอดจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาของชีวิตยวณ การวิเคราะห์สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้ให้ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับการถ่ายทอดวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและคุณค่าทางสังคมในยุคปัจจุบัน โดยแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและความหมายของวัฒนธรรมดั้งเดิมในสังคมร่วมสมัย

สรุป

ในการวิเคราะห์การออกแบบของบทนี้ ได้เจาะลึกถึงวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและการนำเสนอสัญลักษณ์หลายมิติที่แฝงอยู่ใน “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียง” ผ่านการนำเสนอผ่านภาพยาวอย่างสมบูรณ์ การวิเคราะห์อย่างละเอียดของสัญลักษณ์หลักและสัญลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตามกาลเวลา เราสามารถเปิดเผยคุณค่าทางประเพณีและความหมายร่วมสมัยของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง รวมถึงการสืบทอดและพัฒนาของเทศกาลในสังคมปัจจุบัน

ประการแรก การนำเสนอผ่านภาพยาวแบบรวมและแบบแยกส่วนทำให้เห็นภาพอันยิ่งใหญ่ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ตั้งแต่ต้นเรื่องไปถึงตอนจบ ตั้งแต่จุดกำเนิดไปถึงการพัฒนาแต่ละส่วนล้วนแฝงไว้ด้วยความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและลักษณะเฉพาะของยุคสมัย การนำเสนอผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่หลากหลายและการประยุกต์ใช้การออกแบบต่อยอด ยังสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรมและการเผยแพร่วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในสังคมสมัยใหม่ ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างการรับรู้และความเคารพของสาธารณชนที่มีต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังมอบมุมมองใหม่และแนวทางการแสดงออกที่หลากหลายสำหรับการสืบทอดวัฒนธรรมในปัจจุบัน

ประการต่อมา ในส่วนของการวิเคราะห์สัญลักษณ์หลัก มุ่งเน้นไปที่ช่วงเวลาของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและความหมายดั้งเดิมของเทศกาล โดยสำรวจแนวคิดการเคารพธรรมชาติและความกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่ง ความเชื่อเรื่องการขับไล่โรคระบาดและเสริมสร้างสุขภาพของผู้คน ตลอดจนจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาคุณธรรมและความงามทางจิตใจ คุณค่าหลักเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการสืบทอดทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความหมายอันยั่งยืนของเทศกาล ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญและคุณค่าทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในสังคมปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้นผ่านการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับช่วงเวลาและความหมายดั้งเดิมของเทศกาล

ในส่วนของการวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ได้เจาะลึกถึงการเปลี่ยนแปลงของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมทั้งก่อนและหลังเหตุการณ์ชวี่หยวนกระโดดลงแม่น้ำ รวมถึงสัญลักษณ์สำคัญอื่นๆ เช่น Tianwen-1 และความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการลงถึงพื้นผิวดาวอังคารของมนุษย์ สัญลักษณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นพัฒนาการของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างตามกาลเวลา แต่ยังสะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการสำรวจและความกล้าหาญของมนุษยชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อมโยงระหว่างชวี่หยวนกับสัญลักษณ์เหล่านี้ ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงการสืบทอดจิตวิญญาณของชวี่หยวนภายในวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างและการตีความใหม่ในยุคปัจจุบัน

บทนี้ได้วิเคราะห์การออกแบบผลงานชุด “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและความรุ่มรวยของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังสะท้อนถึงความเข้าใจลึกซึ้งของผู้ออกแบบที่มีต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมและการเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรม ซึ่งสะท้อนถึงการสืบทอดและพัฒนาของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง ตลอดจนบทบาทสำคัญของศิลปะดิจิทัลในการสืบสานวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันได้ผ่านการออกแบบ “ภาพเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง” ไม่เพียงเป็นการตีความเชิงนวัตกรรมของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน แต่ยังเป็นการนำเสนอคุณค่าและจิตวิญญาณของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างอย่างลึกซึ้งอีกด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

หลังจากทำการวิเคราะห์สัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหัวเจียงในเชิงลึกและการนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ ผู้วิจัยมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นเกี่ยวกับความหมายแฝงและคุณค่าสมัยใหม่ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหัวเจียง จากต้นกำเนิดและพัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ผู้การจัดแสดงสัญลักษณ์หลักและสัญลักษณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบหลายมิติ สะท้อนให้เห็นถึงวิวัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหัวเจียงในยุคสมัยต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ รวมถึงการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในสังคมสมัยใหม่ ผลการศึกษาวิจัยมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง รวมถึงมอบแนวคิดและวิธีการแบบใหม่ในการสืบทอดและการสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิม ในบทที่ 5 นี้จะเป็นการสรุปผลวิจัย นำเสนอข้อสรุป และอธิบายข้อเสนอแนะโดยตั้งอยู่บนผลวิจัย เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในขั้นถัดไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ได้สำรวจเกี่ยวกับสัญญาณทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหัวเจียงในเชิงลึก และการนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อเปิดเผยพัฒนาการของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในแต่ละยุคสมัย รวมถึงแนวทางการแสดงออกที่เป็นนวัตกรรมในสังคมปัจจุบัน งานวิจัยนี้สามารถสะท้อนรูปแบบการแสดงผลและคุณค่าของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหัวเจียงในยุคต่าง ๆ ผ่านการศึกษาลำดับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณทางวัฒนธรรม และการวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าการออกแบบสมัยใหม่สามารถนำสัญญาณทางวัฒนธรรมเหล่านี้มาบูรณาการในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างไร โดยการวิจัยนี้ได้สรุปประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้:

1. จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

การวิจัยนี้ได้เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง ตั้งแต่ความเชื่อเรื่องการบูชามังกรในยุคโบราณ ไปจนถึงตำนานชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ และวิวัฒนาการของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในแต่ละยุคสมัย โดยเฉพาะเหตุการณ์ชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการพัฒนาวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแห่งแม่น้ำมีหลัวเจียง ทำให้เทศกาลนี้เปลี่ยนจากพิธีกรรมบวงสรวงมังกรในยุคดั้งเดิมไปสู่กิจกรรมทางวัฒนธรรมที่มีเป้าหมายเพื่อรำลึกถึงจิตวิญญาณแห่งความรักชาติของชวีหยวน นำไปสู่การขยายและยกระดับความหมายของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จนกลายเป็นเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในรูปแบบปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการรำลึกถึงชวีหยวนเป็นหลัก

2. ความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยและการสร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่

การวิจัยนี้ได้วิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิวัฒนาการของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงควบคู่ไปกับความต้องการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ผลการวิจัยเผยให้เห็นว่าเมื่อสังคมพัฒนาไป ความต้องการของผู้คนที่ต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ตั้งแต่พิธีกรรมเช่นไหว้ในอดีตไปจนถึงการแข่งขันกีฬาและงานเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างได้ปรับตัวให้สอดคล้องกับพัฒนาการของสังคมและความต้องการใหม่ของผู้คน งานวิจัยนี้ยังได้เสนอชุดสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่ที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เช่น แนวคิดเรื่องการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดีและการสืบทอดวัฒนธรรม ซึ่งเป็นคุณค่าร่วมสมัยที่สำคัญ พร้อมทั้งสำรวจแนวทางในการผสมผสานความต้องการใหม่เหล่านี้เข้ากับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เพื่อให้เทศกาลนี้ยังคงมีความหมายและสืบทอดต่อไปในสังคมปัจจุบัน

3. การประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

งานวิจัยนี้ได้สำรวจแนวทางในการบูรณาการและสร้างสรรค์สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงผ่านกระบวนการออกแบบทางทัศนศิลป์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและการออกแบบต่อยอด ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ด้วยการออกแบบทางทัศนศิลป์ในรูปแบบสมัยใหม่ สามารถผสมผสานสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเข้ากับแนวคิดการออกแบบร่วมสมัยได้อย่างลงตัว ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทาง

วัฒนธรรมที่คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ดั้งเดิม แต่ขณะเดียวกันก็ตอบโจทย์ความงามและความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน ซึ่งช่วยให้วัฒนธรรมดั้งเดิมได้รับการฟื้นฟูและมีชีวิตชีวาในสังคมสมัยใหม่

อภิปรายผลการวิจัย

จากประเด็นข้อสรุปของงานวิจัย ผู้วิจัยมีแนวทางการอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้:

1. ลำดับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และจุดเปลี่ยนสำคัญของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

ลำดับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างได้พัฒนาไปจากความเชื่อเรื่องการบูชาธรรมชาติไปสู่การรำลึกถึงบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะเหตุการณ์ชวีหยวนกระโดดแม่น้ำ ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเปลี่ยนจากพิธีกรรมบวงสรวงมังกรไปสู่กิจกรรมที่มุ่งเน้นการรำลึกถึงจิตวิญญาณแห่งความรักชาติและคุณค่าทางวัฒนธรรมของชวีหยวน การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความลึกซึ้งให้กับวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้เทศกาลนี้คงอยู่และได้รับการเฉลิมฉลองในรูปแบบที่หลากหลายจนถึงปัจจุบัน

2. การเปลี่ยนแปลงของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงตามยุคสมัยและความหมายทางวัฒนธรรม

สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดไปตามยุคสมัย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงพัฒนาการของค่านิยมทางสังคม แต่ยังแฝงไปด้วยความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง เช่น การแสวงหาสุขภาพที่ดี ความสามัคคี และจิตวิญญาณแห่งความรักชาติ การพัฒนาและปรับเปลี่ยนของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้ได้เปิดมุมมองใหม่ๆ สำหรับการสืบทอดและพัฒนาเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยเฉพาะในสังคมสมัยใหม่ สัญลักษณ์เหล่านี้ได้รับการตีความใหม่ เช่น การส่งเสริมจิตสำนึกทางวัฒนธรรมและการให้ความสำคัญกับสุขภาพที่ดี สิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งช่วยให้เทศกาลยังคงมีบทบาทสำคัญในสังคมปัจจุบันและสามารถสืบทอดต่อไปได้อย่างยั่งยืน

3. การบูรณาการและนวัตกรรมทางวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียง

การวิจัยนี้ได้สำรวจแนวทางในการบูรณาการและสร้างสรรค์วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลัวเจียงผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าด้วยการออกแบบทัศนศิลป์ในรูปแบบสมัยใหม่ สามารถผสานสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างเข้ากับแนวคิดการออกแบบร่วมสมัย ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมที่ทั้งคง

เอกลักษณ์ดั้งเดิมและตอบโจทย์ความงามแบบสมัยใหม่ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้ไม่เพียงช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง แต่ยังสามารถกระตุ้นความสนใจและความเคารพต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมในหมู่คนรุ่นใหม่ อีกทั้งยังเป็นแนวทางใหม่ในการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างให้สามารถดำรงอยู่และเติบโตต่อไปในยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

จากผลการศึกษาของงานวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตและการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้:

1. เสริมสร้างการวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง

แนะนำให้แวดวงวิชาการและสถาบันทางวัฒนธรรมเสริมสร้างการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยเฉพาะการรวบรวมและจัดระเบียบเอกสารทางประวัติศาสตร์ ตำนานพื้นบ้าน และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างแม่น้ำมีหลิวเจียงอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมการศึกษาวิจัยเชิงสหวิทยาการ เช่น ประวัติศาสตร์ นิทานพื้นบ้าน และมานุษยวิทยา เพื่อเจาะลึกคุณค่าทางวัฒนธรรมและความหมายทางประวัติศาสตร์ของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง ซึ่งจะเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการอนุรักษ์และสร้างสรรค์วัฒนธรรมเทศกาลนี้ในอนาคต

2. ส่งเสริมการบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับการออกแบบสมัยใหม่

แนะนำให้แวดวงการออกแบบและผู้ทำงานด้านวัฒนธรรมผสมผสานองค์ประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม โดยใช้แนวคิดความงามสมัยใหม่และคำนึงถึงฟังก์ชันคุณสมบัติการใช้งาน ตัวอย่างเช่น สามารถนำสัญลักษณ์ดั้งเดิมของเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างมาใช้เป็นองค์ประกอบในการออกแบบ อาทิ เรือมังกร บ๊ะจ่าง และใบอ้ายเย่ เพื่อดัดแปลงให้เป็นลวดลาย รูปทรง หรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในรูปแบบสมัยใหม่ ซึ่งช่วยให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้สะท้อนถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน

3. ส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างผ่านสื่อดิจิทัล

แนะนำให้ใช้แพลตฟอร์มสื่อดิจิทัล เช่น โซเชียลมีเดีย นิทรรศการออนไลน์ และเทคโนโลยีความจริงเสมือน (VR) เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง โดยสามารถสร้างนิทรรศการดิจิทัลเกี่ยวกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างที่ให้ประสบการณ์แบบอินเทอร์แอคทีฟ เพื่อให้สาธารณชนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเฉลิมฉลองเทศกาลได้ทางออนไลน์ เช่น การแข่งเรือมังกรเสมือน

จริง หรือการทำขนมบ๊ะจ่างแบบออนไลน์ วิธีการเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความเข้าใจและความสนใจของผู้คนต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในยุคดิจิทัล

4. เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในระดับนานาชาติ

แนะนำให้ส่งเสริมวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างผ่านโครงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมนานาชาติ เช่น เทศกาลศิลปะนานาชาติ เทศกาลวัฒนธรรม และการประชุมเชิงวิชาการ โดยสามารถร่วมมือกับสถาบันวัฒนธรรมในต่างประเทศ จัดนิทรรศการและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เพื่อนำเสนอขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมและนวัตกรรมร่วมสมัยของเทศกาล การดำเนินงานเช่นนี้จะช่วยเพิ่มการรับรู้และขยายอิทธิพลของวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในระดับนานาชาติ

5. ส่งเสริมการปลูกฝังความรู้และความเคารพต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างในหมู่ประชาชน

แนะนำให้หน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นบรรจุเนื้อหาวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน เทศกาลวัฒนธรรม และการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เพื่อปลูกฝังความรู้และความเคารพต่อวัฒนธรรมเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างให้กับนักเรียน นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้สถาบันวัฒนธรรมสาธารณะจัดการบรรยายและเวิร์กช็อปเกี่ยวกับเทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและการชื่นชมคุณค่าทางวัฒนธรรมของเทศกาลในหมู่ประชาชน

บรรณานุกรม

- Benny Ding Leong & Hazel Clark. (2003). Culture-Based Knowledge Towards New Design Thinking and Practice-A Dialogue. *Design Issues*, 19(3), 48-58.
- Feng Shi. (1990). A study on early Chinese star maps. *Studies in the History of Natural Sciences*, 02, 108-118+197. doi:CNKI:SUN:ZRKY.0.1990-02-001
- Feng Tianyu. (2015). To understand culture, first understand geography. *Chinese Famous Cities*, 05, 96. doi:CNKI:SUN:ZGMI.0.2015-05-017
- Hall, E. T., & Hall, M. R.,. (2004). Understanding cultural differences: Germans. *French and Americans*. Yarmouth, ME: Intercultural Press.
- Malinowski, B. (2002). Culture theory. *Beijing: Huaxia Publishing House*.
- Pitiwat Somthai. (2019). Understanding Life: What Makes Us Human: Fire and Motherhood: Academic Documents Accompanying a Set of Creative Works. *Chonburi: Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University*, 14-15.
- Wen Yiduo. (1943). The historical education of the Dragon Boat Festival. *Zhongxing Weekly*, 07, 11-13.
- Wen Yiduo. (1947). Study on the Dragon Boat Festival. *Literature Magazine*, 2(3), 1-19.
- Zeng Weihua & Wang Mian. (2022). Studies on the Dragon Boat Festival in China. *Central Plains Culture Research*, 01, 118-128. doi:10.16600/j.cnki.41-1426/c.2022.01.016
- Zhang Wenxu & Yuan Jiarong. (1998). Preliminary research on ancient cultivated rice in Yuchanyan, Daoxian, Hunan. *Acta Agronomica Sinica*, 04, 416-420. doi:CNKI:SUN:XBZW.0.1998-04-005
- Song Ying. (2007). *Dragon Boat Festival research: Tradition, nation, and cultural representation* [Doctoral dissertation, Minzu University of China]. China National Knowledge Infrastructure.
- Liu Shilin. (2007). Dragon Boat Festival, Qu Yuan, and the Miluo River. In Chinese Qu Yuan Society (Eds.), *Studies on Chu Ci in China (Volume 11) - Proceedings of the 12th Annual Meeting of the Chinese Qu Yuan Society and the International Symposium on Chu Ci Studies* (pp. 443-460). Scholarly Publishing House.

- Ouyang Xun. (1982). *Yiwen Leiju: Volume Four*. Shanghai: Shanghai Ancient Books Publishing House.
- Zhang Bo. (2013). *Study on the Festivals of the Tang Dynasty*. Beijing: China Social Sciences Press.
- Xiong Mengxiang. (1983). *Xi Jin Zhi Ji Yi*. Beijing: Beijing Ancient Books Publishing House.
- Sima Qian. (1959). *Records of the Grand Historian*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Xu Shen. (1963). *Shuowen Jiezi*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Guangya Shuzheng. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Gu Yewang. (1987). *Daguang Yihui Yupian*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Li Fang., et al. (1960). *Taiping Yulan*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Chen Yuanliang. (2002). *Sui Shi Guang Ji: Volume Twenty-One In Continuation of the Complete Library in Four Branches of Literature, Vol. 885*. Shanghai: Shanghai Ancient Books Publishing House.
- Shi Su., et al. (2003). *Kuaiji Zhi: Volume Twenty In Wenyuange Siku Quanshu, Vol. 486*. Shanghai: Shanghai Ancient Books Publishing House.
- Fan Ye. (1965). *Hou Han Shu*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Zong Lin. (2018). *Jing Chu Sui Shi Ji*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Wen Yiduo. (1982). *Wen Yiduo Quanji: Volume One*. Beijing: Life, Reading, New Knowledge Sanlian Bookstore.
- Kong Guangshen. (2013). *Da Dai Li Ji Bu Zhu: Volume Two*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Yan Bo. (2005). The historical origins and preliminary formation of Dragon Boat Festival customs. *Journal of Xi'an University of Science and Technology (Social Science Edition)*, 6, 40-42.
- Huang Yukang. (2010). The Dragon Boat Festival of the Miluo River. *China Archives*(6), 70-71.
- Wang Ruoguang & Liu Minhang. (2013). "Flying Dragon in the Sky": An Examination of the Origins of the Dragon Boat Racing Customs during the Dragon Boat Festival. *Folklore Studies*, 06, 50-55. doi:10.13370/j.cnki.fs.2013.06.007
- Li Ye. (2010). A Brief Discussion on Folk Art—The Significance and Application of the

Five Poisons Pattern (Master's thesis). Xi'an Academy of Fine Arts. Retrieved from https://kns.cnki.net/kcms2/article/abstract?v=QnUlp1GSfy7SLAkkamAWFz_c-wyKDYbYqlwEiO0FWkH9DGvJNyeri9Eeq1E-1jXSkW1Ma8di4AqkNfmf7CWal2MzpCAIvTSnki_Y2kwuXcKAqLI-wz64AgR3tYxoTCHKBwopuDNHqLPKbLqake8ACa7Mfkyharz9o_ij7SSUm7EP8oJFgKKq7BsJsbC5pHY4&uniplatform=NZKPT&language=CHS

Wei Xiang. (2022). Research on the Mythological Thinking of the Chu State [Doctoral dissertation, Central South University].

<https://link.cnki.net/doi/10.27661/d.cnki.gzhnu.2022.000662>

Peng Jia, Zhang Yue & Luo Ling. (2020). An analysis of the theory of moxibustion for disease treatment and health preservation in the "Toxic May." *Asia-Pacific Traditional Medicine*, 16(9), 177-179.

Liu Shilin. (2010). The origin and evolution of zongzi culture in folk culture. *Journal of Yueyang Vocational and Technical College*, 04, 49-52.

doi:10.13947/j.cnki.yyzyxb.2010.04.033

Liu Guomin. (2021). Research on the dissemination of Miluo dragon boat culture [Doctoral dissertation, Hunan Normal University].

<https://link.cnki.net/doi/10.27137/d.cnki.ghusu.2021.001752>.

Bao Gang, Zhong Shanshan & Zhao Yuyan.(2021). Tianwen-1: The pursuit of the Martian dream. *Bulletin of Mineralogy, Petrology and Geochemistry*, 40(2), 510-514.

doi:10.19658/j.issn.1007-2802.2021.40.044

Xiaoguang Qin et al. (2023). Modern water at low latitudes on Mars: Potential evidence from dune surfaces. *Science Advances*, 9(9), eadd8868.

<https://doi.org/10.1126/sciadv.add8868>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

ที่ อว 0631.12/113.68.32

วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และ
การสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
41 หมู่ 5 ตำบลท่าช้าง
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000

11 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์

เรียน Siwei Wu, Pitiwat Somthai and Panu Saroeysuwan

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “RESEARCH ON THE CULTURAL SYMBOLISM OF THE MILUO RIVER DRAGON BOAT FESTIVAL” เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร ซึ่งเป็นวารสารที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) หรือ TCI กลุ่ม 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการวารสารและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแล้วและผลการประเมินผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับที่สามารถตีพิมพ์ได้ โดยกองบรรณาธิการวารสารยินดีรับตีพิมพ์บทความของท่านลงในวารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มีนาคม 2569)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.สันดุสิต บริงวงศ์ตระกูล)

บรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร

ISSN 2985-248X [Online]

โทรศัพท์ 081-374-3100

<https://so02.tci-thajjo.org/index.php/ISSC>, E-mail: Sandusit.b@rbru.ac.th

๑ ศตวรรษ สถาปนาสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี

“Centenary of the Establishment of Her Majesty Queen Rambhai barni”

ภาคผนวก ข
เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ IRB4-265/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU214/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : สัญญาแห่งเรื่องเล่าเทศกาลไหว้บั้งไฟแม่น้ำที่ล้นเจียงสู่การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

หัวหน้าโครงการวิจัย : MR.SIWEI WU

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 วันที่ 12 เดือน กันยายน พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 12 เดือน กันยายน พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 8 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 8 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2568

ลงนาม นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ
(นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ)

สำเนา

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

****หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

สำเนา

ผู้วิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยใช้เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (AF 06-02), เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form) (AF 06-03), แบบสัมภาษณ์ และ/หรือแบบสอบถาม รวมถึงเอกสารอื่น ๆ เช่น ใบประชาสัมพันธ์ หรือ ประกาศเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น
ที่ผ่านการรับรองและประทับตราจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วเท่านั้น
2. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย (Progress Report Form) (AF 09-01) ต่อคณะกรรมการฯ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
3. การรับรองโครงการวิจัยของคณะกรรมการฯ มีกำหนด 1 ปี หลังจากวันที่คณะกรรมการฯ มีมติให้การรับรอง หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถยื่นขอต่ออายุการรับรองโครงการวิจัย อย่างน้อย 30 วัน ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
4. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย เช่น เปลี่ยนแปลงหัวหน้าโครงการวิจัย/ เพิ่มเดิมผู้ร่วมวิจัย การแก้ไข หรือเพิ่มเติมวิธีดำเนินการวิจัย การแก้ไขการสะกดคำ เป็นต้น ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย โดยส่งแบบรายงานการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย (Amendment Form) (AF 08-01) ต่อคณะกรรมการฯ โดยอ้างอิงรหัสโครงการวิจัยที่ได้รับไว้ และต้องระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไร และเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ในกรณีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าโครงการวิจัย/ เพิ่มเดิมผู้ร่วมวิจัยท่านใหม่ให้แนบประวัติมาด้วย
5. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (Standard Operating Procedures, SOPs) ให้แก่คณะกรรมการฯ ตามแบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง (Serious Adverse Event (SAE) Report Form) (AF 10-01)
6. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ เมื่อมีการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด หรือการระงับโครงการวิจัยโดยผู้วิจัยหรือผู้สนับสนุนทุนวิจัย พร้อมทั้งคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดถึงสาเหตุของการยุติหรือระงับโครงการวิจัย ตามแบบรายงานการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด (Study Termination Memorandum) (AF 12-01)
7. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Non-compliance / Protocol Deviation / Protocol Violation Report) (AF 13-01) ให้คณะกรรมการฯ และผู้สนับสนุนทุนที่ติดต่อพบ หรือได้รับรายงานว่ามีปฏิบัติที่ไม่ตรงกับขั้นตอนที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย หรือขอ กำหนดของคณะกรรมการฯ
8. เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัย ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานสรุปผลการวิจัย (Final Report) (AF 11-01) ให้คณะกรรมการฯ ทราบ ภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการวิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Siwei Wu
วัน เดือน ปี เกิด	26 JUL 1996
สถานที่เกิด	HUNAN, CHINA
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	CHONBURI, THAILAND
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	Designer
ประวัติการศึกษา	Ph.D. candidate

